

Către cititor

Toate călătoriile mele au fost
îmbrăcate în haina de sărbătoare a
bucuriei]

Încă se termina se. terminase cu câteva vorbe care trezii din
moșăiala blindă a carului tras de vite, sub năvălirea galeșă a lunii.

Era o seară de april și, în mintea
mea, pofta amintirilor a încolțit printr-o vântărie, risi- o
molipsilor în jur. Parcă ducea cu el un suflet greu avii tinereții. De
câte ori începea să-mi povestească des- Atunci știam până și
frazele unde urma să oșteze .inc, ziciad, ca pentru el : „Eh, mă
nepoate, America-i \ ;>frica ! Asia-i mă, înțelegi tu ?“

Ochii îi lungeau undeva înainte, în gol, peste cornutele năvălirii
care își purtau jugul cu indiferență, pășind ca 'ii.li-un dans leneș,
pe drumul de lut.

„America-i America ! Asta-i mă, înțelegi tu ?“ Văzându-mă
adormit de-a binelea, mă clătină puțin.

' foi, se apropie de ureche, șoptindu-mi, semn că era un ; peru
important, pe care trebuia să-l aud numai eu.

„Mă, nepoate, nu să poate să nu meri și tu în America f i -oară io
am fost de două ori. Numa' învață tu bine și
■. c-ște tu mare că îi vede și tu America. Și ascultă ce-ți ./• io !
Bagă-ți bine în minte ! Când îi ajunje la Neviore, i v tu bine și
cată-l pă prietenul ăla al meu. Pă .linii. No, :• nu-i așa de greu.
Io cred că-l poți afla tăt pe v.llța 42. vră-i norocu să-i bată! No, zi
tu, da' nu-s bolunzi ăia, americanii! Apoi, pîntru ce pun ei țifru la
uliță ? N~au i nume frumoase de uliță cum avem și noi : Ulița
prin- . ipală, Dilboacă, Guzbuloi, Cioancălău, Hodișteu,
Uliciara? Și dacă li vede pă prietenul meu, apoi zî-i că ești ne-

[illegible]

A merîca, America > **

Cred că în nici o altă împrejurare nu aş fi fost «lai surprins de o prăpastie atîi de uriaşă între portretul-roUot ol, unei ţări, pe care mi l-am construit în minte, şi realitatea- lo! mtilnUa. Nu ştia de ce, odată ajuns în America (nume iiiib care vor apărea, destul de des mai departe, în această carte, Statele Unite ale Americii) totul mi s-a părut răs-

lU/iPilit,

Mai întîi, lumea străzilor, poate mai multă decît în c<> mai aglomerate metropole europene, apare mai puţin decît oriunde. Şi nici imensele limuzine, în culori fi.;ticlui şi cu comenzi automate, nu gonesc înnebunitoare, ca-n filme. Cît despre palpitatele scene

cu cow-boy şi.

incoruptibili, călare pe cai, cu traficanţi de droguri ; j)lostiluate, cu Ivu-Klux-Klan şi împuşcături în strada maro, aflaţi de aici, de la faţa locului, lucruri puţine. Probabil că lumea modernă, mai instruită, mai precaută «j tnaî dornică de viaţă Îşi ascundea pofta de aventură „în scalele uşilor închise", la umbra străzii.

Şi totuşi...

Ara întîlnit o Americă inconfundabilă, plină de nepr;>- vă:::;.t şi unică, aşa cum a rămas întipărită în memoria bunicului.

„Arneric-a-i America !“

Ce o defineşte ? Ce li dă forţă ? Cine îi întreţine magnetismul miraculos ? Ce fac şi ce gîndesc oamenii săi ? i" ce haină apare America în faţa unui european ? Dar în faţa unui român ?

„America-i America ! a marilor senzații și
Există, fără inuovia,* , o ~ i' want în oricare seu- plăceri. O Americă a unui

muncitoare, o America hai-

mcSU^^» tiiercu de

Cosmos, o Americă

,^;î:ss4is!;-“sa-îsi

<-ph-nolo^ii- oi-r și u

îr>*îlni ernii cu covi 1^1 L

î!j!{

aS5une;am stat rid <*"* *«*

i-Sâ'tf

s:â“iârss>5

interesului imeu/at tri °

rM

Dar nu te amăgi, p-n

rVnuriwl în. măsura m care

“

'arP ^ dai. Nici-

?ru ă âdodată nu îți dă pe ^ia m ^

u că

! S,tânuHi da

America cu un

există și o America P^“zț oerspeclivei. O America a înăscut simț ai
conseivai 11,^-

*

dar

și

()

America a

-^eresului egoist, î^as ; ; de surprinzătoare, o ase- :ateresului general. Cu
ar P^^~irStantaneu, fiecare i'-:enea constatare o ^ - P^.

atit

de pregnant

./Lrăin. „Interesul tijnwnn

e

d- iplinat, este m stare

-rft

am :ă să crîneasca,

.

ta7^

a

ameri-

eri și de ce să _o recunosc o aser^nte dg—tjunge pe

can - 'ntilmt-o nicaien

o

poveste, m

ul,

cind naiv, cina

'vi-î slujească fără să cncnea=>ca.

• - - —

» _ „, «»piTnsc. O o

pămîntul acestei țari, m

aici un film.

«anunțul America.

Am întilnit-o doar acolo, p

erioadă cînd senti-

M-am nimerit în Amf^ircelicare. Cîteva săptămîni m "lentul național

era pus la m«acai ^

g

sacrificiul

'vt,r, ziarele și televiziunea ac .l - americane cantonate m niitarilor din

trupele pauti

sărit în aer, o date.

Libanul agitat, care, într-o noap ^ ^ ^ semnuî unm

u clădirea unde ^^J^națiunii era pusa și mte- uiprem sacrificiu în

inte.es . la Grenada. Știrile > enția trupelor american informații

palpitante

„,■Usc de la fața io» u aduccau^

_n

mmus.

riespre succesul (?) trupenn a

cula insulă din Mare?. Caraibilor, în numele unor principii pe care singure și le-au proclamat, clar aduceau și seci de sicrie cu corpul neînsuflețit al unor copii de 13—20 de ani, morți la datorie, absurd poate fără să fie vreodată convinși că ceea ce fac este și bine. „Cine nu este alături (le noi în Grenada este dușman al uniunii !“ Arn citit și am rămas de-a dreptul stupefiat în fața unor asemenea afișe răspîndite pretutindeni la Washington în acea toamnă americană zbuciumată și tristă, cum n-a fost nici una de la „momentul Vietnam" încoace. Fiecare sicriu, acoperit cu drapelul S.U.A., cobora în împărăția pămîntului nu înainte de a urma ritualul filmat în gros- plan al sosirii la aeroport, al dramei trăite ele familiile îndoliate, al slujbelor religioase la cele mai renumite catedrale, de unde nu lipseau, aproape niciodată, președintele Ronald Reagan, împreună cu soția sa. Mai mult sau mai puțin subtil, mai mult sau mai puțin convingător, sentimentul respectului suprem față de „interesele uniunii“ era promovat în sufletul americanilor, despre care ziarul „Tia“ atunci, în tîrziu toamnă neagră a anului 1983, că erau cei mai imiți din întreaga lor istorie.

E' îjlă, desigur, și o Americă pe care Europa o descoperă mereu, prin produsele sale : cu sutele și miile de băluri răcoritoare, cu zecile de mărci și zecile de mili- une de automobile, cu sutele și miile de produse din lumea electronicii, ciberneticii și roboticii, cu sutele și miile de curiozități, cu sutele și miile de decepții și de speranțe.

Kvistă o Americă egoistă, preocupată dintotdeauna fi** mai de sine sau, în primul rînd, de sine, o Americă ce nu face nici cel mai mic efort de a cunoaște în profunzime

o nllă lume, care nu-i poate stîrni interes imediat sau în perspectivă. Constați, aproape uluit, că pentru american mi exi...tă țări în Europa, ci, mai degrabă, o Europă ca o țară, o lume de amintiri în care cei mai mulți dintre imigranți își au, într-un fel sau altul, sorginea, își t m vi...ele și nostalgiile. Cînd americanul te întrebă de unde r ,li („Where are you coming from ?“) să-i răspunzi întotdeauna așa cum așteaptă el : din România-Europa sau din

Italia-Europa etc. Și vei constata cu cîtă satisfacție îți va spune, apoi, avînd revelația informației, „O, sînteți din Europa, domnule !“

Există, deci, o Americă pe care Europa nu o cunoaște bine și care nu cunoaște bine Europa ! O Americă stăpî- nită de sentimentul amețitor de mare putere mondială, autointitulată patrie a libertății absolute. O Americă pe deplin conștientă de forța și de farmecul ei, dar și de limitele care îi mai atenuează entuziasmul debordant.

O Americă a americanilor.

Vizita de numai cîteva săptămîni ,în această țară-con- tinent îmi apare ca o picătură într-un ocean. Îți trebuie, poate, două-trei vieți de om pentru a~i cunoaște firea, întotdeauna și pretutindeni surprinzătoare. America este în stare să își proclame azi cu dezinvoltură principii supreme de existență, pentru ca mîine să renunțe la ele cu o

descurajantă ușurință. Această Americă în continuă mișcare, în continuă renaștere nu poate să nu te captiveze. Pentru europeanul mai conservator, statornic în principii, această schimbătoare față a Americii este cel puțin bizară. Asta te face, deseori, să fii prudent. Să nu uiți nici o clipă că ceea ce este adevărat azi, mâine își poate pierde Tialabilitatea, dar și că ceea ce era valabil în urmă cu un secai mai poate fi trainic și azi.

Există o Americă a americanilor condusă de legea supremă a mersului de la sine, o Americă a unei continue și ametoare mișcări. O Americă a unui obositor pragmatism, întotdeauna eficient.

O Americă a americanilor.
— O țară cu o existență palpitantă, pe care nu o poți descoperi nici din filme, nici din cărți, nici din povestiri.
O Americă pe care trebuie s-o descoperi singur, pas cu pas.

„America, America !“ Este cîntecul pe care l-am au7.it pretutindenii în această țară răsfățată în caldă tandrețe de un compozitor inspirat, care proslăvește lumea marilor capricii și a marelui neprevăzut, lumea unei existențe trepidante, dominată de mari ambiții.

Semfi, *)-«„ “ ““f
:rt,un port și n,ci Să
intrăm ta serica nu • ■^ui. Pentru

a»

SCf E b AS^i
noapte! — (a h
r,.,, , m-ptă. aceasta mereu u schimbatoare ^ „
^encanilor, ritg Z1 de Z1 ;
Servili, a?adai' d'io tri , fetreabă W», f* „
-cni^sss SH ^nrS3iir^
des și coPlU tpLte P«* ptaatatui &.U.A., a _ ^ detalii
om^stecaic F - r peste
nea ^nMp' tirerețe mai in grab- * t pront. u.
aU ^ UnoVre nu le aducca ^ pasionali de arbo-

fotografii SLf'TsS nn «& * *>
t^3^IS«emoționante «^S,'mai &*«• W ifersn.
nouă generații tare , ^ m&i bine dedoiW;- dest,ul
erau atât de de origine și n af'''\{ ameri-

..Un sondai de °Pim* : în medie, din o sute
care stîrnesc j^g^înt dispuși sã_b^f economice și

cufundat, pin - dispUS oricmd să 1*1 , natuva ii stă. mari sau mai
m.. , galat. Și penii« vS. , lume SS
CU O vigoare greu.ă^ ^ puține tocmi u.i că
la îndeimna genero^, ^ energetica S.^- ^ ^ mal
:mai * zerve de cărbune de peste ° sutâ ^ @nceputu
dispune de rezer titate exploatat» CIL. - ^ nive-
mari decit in » , i „ț gazele vor mai »*//*,, QQ dacă
mineritului, .iar țlei actuale înca ^ J
iul foarte ndic^al^ pentru ca o
ba^
nu chiar o^ d^ c {ără m^oarte“ — b- ^, 0 impre-
energeUca^P^ ^mâit& pe cale mda^ . ^ petr0,,
„UI^CACS-IA ^ r^p^ts un ^^ *■«
c?azoc^£^*~
sionantă iuțea u jumătate kilome^i ferind la
tSe^oriul %/?£&**** * ^
discreție și 1» IIIprC< Ae
naturale.
rnutind cu disperare aur i este tot, unde era și
~ au a]Uns la o c;^n, se găsesc, m onuna Cantina .
poate a^fi evaluată în aur : m t o a t e
Vf M S£w£% put* , ££*
DS»* sS se ^-to/auTrivî, 'ia timpul

îr^.-«TW5A.,'

înlimplător, societățile de exploatare, din Bolivia, a acestui prețios metal
sînt, de fapt, nord-americane !

Cu o natură atit de darnică și cu un înnăscut spirit întreprinzător
economia americană este azi dominantă în întreaga lume capitalistă.
Locurile unu și doi la marea majoritate a produselor industriale — oțel,
cupru, autoturisme, televizoare, aparatură cibernetică, îngrășămintे,
cauciuc sintetic, fire și fibre, anvelope, țigări ș.a. — sînt firești.

...Decenii și decenii în șir industria americană a fost ea un adevărat
port-drapel al progresului tehnic ; decenii și decenii în șir industria
americană s-a dezvoltat impetuos sfidînd din punct de vedere tehnologic

imensa majoritate a țărilor lumii și devenind aproape trufașă, prin această faimă de temut pe care și-a creat-o. Dar iată că, de câțiva ani, mai ales începînd cu anii '80, industria

■ inu ricană și-a găsit un competitor care creează destul de multe insomnii mai marilor industriași : este noul val industrial japonez, bazat pe electronică, robotică și înalt randament economic. În 1984 Japonia deținea peste 70 000

• roboți, în timp ce S.U.A. doar 7 000. Un program special îl prevede ca pînă în anul 1993 S.U.A. să dețină 270 000

roboți.

...Ce se mai întîmplă în America ? Pentru că „libera” este proslăvită în S.U.A., de la discuțiile în M ^nritatea familiei la Constituția țării — veche și aproape „vxlîmbată” de două sute de ani — iată o secvență nos-¹ mia. din această zonă a spiritului întrepid. Nici mai mult, i.-ii mai puțin, o stradă din orașul Philadelphia a fost...

¹ .irată. În timpul anchetei, cele două persoane arestate . Mitru „furt de drumuri” au declarat că doreau sincer să pi nă bazele unei firme trainice. O parte din pietrele cuaw; — peste 3 000 de pavele de granit — au fost găsite i.)’ ate într-un antrepozit. Cealaltă parte a fost vîndută, i i prețul de un dolar bucata, unei întreprinderi de lucrări i i’hlice. Pe cînd și furtul de... zgîrie-nori ? în numele „liberei inițiative” totul e posibil !

...Ce mai face americanul ? Exerciții de... telepatie ! Pu grup de cercetători de la un institut din Stanford i . I I deplasat în diferite locuri stabilite prin tragere l a

sorti in timp ce liH». făr5 ‘ț.țVJf wirjwtt*. **dcsa-i-**
5?au «S«W s“ “ce
indu-1 sau desemndu 1 t’~ , f_comparaie cu u-t,-
fotografii documentare cai <- ț A^ăliva a relevat un pro-

$t_S^{SS} = S^{de^m?} vrf \gg j$

?dKSSS “fSW antrenamentelor. One

““li, de-a d«P*» f£%
“7 S S e u S X¹ : S s “ l e
recente expediții S? s“!>0 do i»
rea George
c*e imoonderabuit«tt* ^ - „4. ^ & lucru. Ccui-iu-j. _ A

i^iiraSiS

americane deși te ^ . perseverent

lata ca, între UP£= «țmerumucut at *<•■•■_ -t'rrr. ZÁ
co fi lenevit. Ca și u « . „ sțnt atît de pri^ca^..*'^ .-- patima
afacerilor, unde Jbm£^_cm^
r^ te oXiSdotență - W
ta"l. înrăutățirea g^odin, trf«^
«0«LS?,eâ e'de™ de ore, pc cin» ode „ba..^t_
!^Sic £c curățenie „,delunf t«

Izoleze gena care le tac p
pentru a fi transmisă, prin manipulări genetice, albinelor mai leneșe.
Cred că nu vor mai surprinde pe nimeni asemenea preocupări cînd se va
afla că cifra de afaceri din „est sector se ridică la aproape 400 milioane
de dolari anual. Merită să ne facem timp și pentru „educația*¹ albinelor !
...Coborînd cu picioarele pe pămînt, să-i vedem cît sînt <le harnici
fermierii americani. Statisticile numără peste «louă milioane de ferme
„demne de luat în seamă“ și alte două milioane de ferme mai mici. Locul
lor de muncă se întinde pe circa 450 milioane hectare teren agricol. Circa
I- ai.ru la sută din populația S.U.A. locuiește la țară. Sau altfel
spus, în limbajul unor statistici de senzație, un țăran american asigură
hrană pentru 25 de americani și un excedent important pentru export.
Peste un sfert din valoarea exporturilor americane provine din
agricultură, (fini dau seama că avea dreptate un inginer din Balta
lalomitei cînd îmi spunea : „Caut să le bag în cap oamenilor mei ideea că
grîul și porumbul înseamnă dolari !“) Americanii detestă planificarea la
nivel macroeconomic. ;>i lotuși, fără plan, fără vreo dispoziție obligatorie
au i< n,>it să zoneze culturile agricole pe mari fișii, capabile ■■a
folosească optim condițiile pedoclimatice. Au cam reușit .-a pună
lucrurile cu capul în sus. Adică, în funcție de .Miuetura solului, climă și
precipitații, zone de desfacere rie. se cultivă bumbac sau porumb sau
grîu ș.a. Așa s-au uascut marile regiuni specializate, numite „belts“ —
reni ari agricole: „corn belt“ — centura porumbului — im >cială cu
centura orzului, lueernei și a creșterii animalelor ; „dairy belt“ —
centura laptelui ; ..v/heat belt“ — reni ura griului ; „cotlon beli“ —
centura bumbacului. Șt ie.-ullai.ole sînt pe măsura acestei inspirate
zonări a rul- I ■ 11 Jor ; locurile întii sau doi în lume la marea majoritate

a pi oi luc(iilor din domeniul agricol, de la porumb și grâu la porloale, bumbac, soia, orz, carne, brânză. ulei ele., etc. In **ee** i privește pe simpaticii „cow-boy” din filmele **v e.-.lern.** nu-i căutați, dacă se va întâmpla să ajungeți ue păunului Americii, întrucît nu-i găsiți decît la Hollywood.

*'«**■**in se vede, fermierii, fie **ei** crescători de animale sau i nilivalori de cereale, se țin de treburi serioase, lăsînd pe cu pistoale și urmăririi în goana

r;ca@a altora **poveștii**
calului. ncmnpnea performanțe globale,
...La umbra unor j Existența lui
americanul ar putea sta iui* • /* , -n^e ând de esca-
ladarea criminalistul, u. ■nMrl“ar ci
vorbește ma>
despre groaza urau viitor £*» **jfenSaSjdulta,**
Mid'SrSJf n ap?» £

lor^P Aceasta fără a ^^y^luante. Nici mal lacuri transformate «d-noc. J
v^illarde litri da deșeuri

mult, nici mai puytn atut dcwn r :adă magarh.

toxice sînt deversate anual ~ odi!Că-
de către 777 de întreprindea. ^ ^

tori ? Undeva trebuie și ^{6l} ^ “t ille din S.U.A. „p->

n-o sM h. în **toxiei c •**
duc“ anual circa 60 milioane ione i _ ^ cele t »

trebui stocați sub pază riguros*, m . - e ,

?oo 000 tone

lata acestor cifre aosuiue .a . ce i. ?

la dragostea lor dmtu - a^1 - - ^ . uc~igătoare —

...In principal, tot de teama unei P vehenienl

prin iradiatii - **O**
extinderii “inspuc^, “1 ^^uice «Dat» ta Iur.ct".«~ cele **75 de** centrale
nuclealo eitecu^u | sUle eria*,

în prezent, ^ sau din dorința de
*

energetice. Și totuși, am p *_{eCR ani ss vor n>*}
, « . ..Ti^PT li i iAi A*

y^T_r\+ . . .>»' j

investi cu ouce p*tt, centrale nucleare. Un a«~

construi^ peste 100 ^ - v0C(?a con testatară a '

proiect însa nu t^m;~ . . . " ^ ■ r.nstp o treime din ei

lației. Pînă la sfîrșitul secolalu t vS*o 6/n centrali i

electrică produsa in g-U-A* sferimi din fondurile

mice. Poate ca nu mîîmp » ener?etic sînt

destinau?

alocate cercetărilor din . ^ mea- g energie-

perfecționării tehnologiilor de piocuce
nucleare, J., țarns agenți ai F.B.Î. a'i
...Intr-o geroasă noapte de a, B de patru
descoperit un furt mai puțin obișnuit. un g

persoane a reușit să pătrundă într-un depozit de armament al bazei militare Uelis și să sustragă nici mai mult mci mai puțin decît 24 tone de proiectile, 10 puști, 10 mitraliere și mai multe lăzi cu grenade. Ce erau să facă

t-iscă?ameril atita flig' au căutat ei să se mai încăl-

,lif 50 d@ mili^oane de elevi urmează cursurile
țliftaxior școli din S.U.A. Nu se știe exact cît sînt ei de ink'te.,aa sa și
faca acest lucru ! Ceea ce s-a aflat cu precizie,, recent, în urma unui
amplu sondaj, este că un elev limev.jcan petrece în fața micului ecran
de două ori mai 'V, *F^{aec}* } \} ? coală-. Trebuie și elevii să-și umple

■ n-r o Tlp|| / I21'-.

^ PIUS' SS Pare Că uneori Cele

•i p.ogiame de televiziune pot fi mai interesante decît o Ircție de
matematică, de pildă !

...Este^americanul un om fricos ? Aș, de unde ! ați fi
m r' J TMT?nde 1 011 gîndul la palpitantele filme W • r\$1%-e?ma de
singurătate se întinde ca o

• , .i. Aproximativ la suta din americani nu au curaj,a seara
nemsoji ! din casă. Un sondaj al **institutului**

îjp maica (2 la sută dxn femei se tem să circule ^{f e strff}- Mai curajoși,
bărbații au și ei fricoșii

■ Ja sută dintre bărbați nu circulă noaptea de In plus, 16 la
sută dintre cetățeni declară că nu se 'i-1' ,^{111 sl}SulȘntă noaptea în
locuințele lor. Și ca și cura

< n-ar fi destul de alarmante, același sondai stabi- ! '•1" l'a
mșrea majoritate a omuciderilor și jafurilor sînt ' "VI (;-au indirect
legate de stupefiante. In S.U.A. 450 000 , l: '* ,f^anc consumă curent
heroină, 24 milioane obișnn- , lu^v,m£ze ^\$^1 cu marijuana și 15 milioane
recurg ^{m mu^} ! Dar ce poți face dacă oamenii au

• "lală și o veste binevenită. Dacă doriți să luptați Iiiipnlma
stress-ului vieții trepidante sau chiar a unor

cardiace aveți la dispoziție un nou și original ^{de rel^}are ! Dispozitivul
denumit „cisterna peWu ' " “, ~ lansat Pe Piața americană de John Lilly, i
ni'm i j este comercializat ia prețul deloc neglijabil de dolari, dar poate
fi și închiriat cu... 15 dolari pe

"i i.i « w,
â . este asemanatoî' unui mare „coșciug negrul
xu uuittu pe

mv^t«Isrt'iSE
 ss *J&T3JS&&S&*
 =hid “^«kte de sare **mℓℓ* c0»piet de lume, marea _
 j^d un e».ort, ^ invitația con"
 sau să plutea*^ de a întrmge de i,olare
 efectele gravitat* • *_ ene'rgxei. în cio avoastra
 sl,ro5 cea nia. n«re “ îBt«gul
 w /-“_{II} &ℓ*_ℓ*
 coip P^{1'''}, 'ttcc-at el însuși ma^c jnț'eiKilifă c-.-«ia;
 FA ^'innă căy,
 ^ r «» ^ r ^ 'ta“i“ren
 «ft utilitatea, pro^d - rei ? c unii
 voI'fc.»— ~»*ira. Cine rasi Eunericanul ? oe c “_ căsătorește. c np> Băvî:aiui

C;e tft&i idCB ^ QfUv?xsii-a I *' jti

* de 75 o8 ani, și ~ * » ^urinau^c a
 '*' 'f cartea recordu.uor ; american s-a
 *? ia câ tot aleagă, privua,-un- ^ ce este oară. Șt ⁰ “i_m,s din
 fostele sale soyi- ^viețuirea recăsătorit a r&spuns se, w ,
 «i STM f Ve âM* “ ald la
 cu ^ Intimi***'. &•* ““P a-csia ță«- destul de ațmxir.w"

^sirsr-* ssrEs r

y:loi\

Subiectiv, cu răutate și cu simpatie despre americanul de azi

L-am întâlnit pe stradă, veșnic grăbit, când vesel, când
 apatic. i *
 L-am văzut în orele de muncă puternic conctvuraî .•isupra lucrului
 ce avea de făcut, refuzrad chiar să st: a de vorbă, și scuzîndu-se în stil
 propriu, că e foarte ocupat.
 L-am însoțit prin sălile muzeelor, parcă tot mai multe și mai asaltate

de vizitatori în ultima vreme, și prin sălile de teatru sau concerte și l-am admirat pentru ^{iei^l} in (-a iv știe să se bucure, uneori de lucruri mărunte, fie SJ numai pentru motivul că participă la ceva aparte, **pen-** lii d.

L-am urmărit cu îngrijorare **abdicînd de Ja** condiția sa de om, devenind fiară, cu **mintea** întunecată, ^și năpustim **lu-se** asupra semenilor săi, **pentru a se răzbună pe I** n opria condiție.

Iam admirat concentrîndu-se în laboratoare pentru a i.luarce cît mai mult din secretele adine tănuite aie mate- i ici, ale naturii, ale universului.

Iam găsit scrutînd viitorul îndepărtat, lumea secolului douăzeci și unu, dar și temîndu-se teribil de ziua de

Cum arată acest ciudat g^a^m_a”a&r?Mnericanul și etichetă unică : american ? Ce este, cam ce face el ? Cum arataglumea ^

Se spune ca “^V^rStolior Columb a mărturisit descoperiri a America, Cmtoi r ^ atragatOr. regelui: „Lumea Noua paie a onstruoizități umane, N-am întîlnit acolo ma un fel ^ Q atare opinie așa cum mulți se aștepta . contemporanii noștri ? Dar S SSpfă^uropeni de pe **alte coordonate**,

^t^erica

cărui țeluri unice srat m antrenați în lupta pen- materiale. Americani J^ează întreaga capacitate tru profituri, mcit ei L interes pentru nimic alt- i, această direcție, nedovedind wiu F ccva“(KnutHamsun,romanue ^ americanul

k-”Ni-f DtapaiatelnScanuf ideal este atit de Insu- SSSÎMSK^P

ChesWton, —

„Nebunia pe care adecțt demența amcncomior Statelor Unite nu este ^ , asupra criminalității și a care insistă în ^ Pentru că fărădelegile lipsei de popularitate a lificate drept minore m con- săvîrșite în America p epcolului 20. Pentru cel caruia fermitate cu standardu - socieitate suferindă, Sta- i-a fost într-adevar dat sa^vadao dintre acei bolnavi tele Unite ar parea “J¹® d?”_hondrie, care dau tîrcoale închipuiți, cazun cron^ , it să obțină *unul dintre

&ăr<ES°!£*£.. bolnavilor adevăr (Kobert Conquest, politolog

britanic . ig> r_

bind^ engleza^ cu* ifșor ^cent american" (P. -edaHa,

vreme ce "CpWesul ^uce" (J.J. Servan-
se adapteaza la* tot ceea ce pi b
Schreiber, publicist francez).

„Incapacitatea unui popor, altfel atît de bine înzestrat iui aptitudini tehnice, de a stăpîni regulile simple ale preparării ceaiului poate fi pusă, fără îndoială, doar pe seama ("ledului traumatizant provocat de smintirea unei taxe asupra ceaiului impusă de către britanici coloniilor lor americane*¹ (Francis Williams, scriitor britanic).

„în Europa, cel care a săvîrșit un act de viol va invoca păcatul originar. în America, același infractor va pretinde și va demonstra că totul a fost spre binele victimei " (A. Burgess, scriitor britanic).

„Numeroase lucruri referitoare la Statele Unite sînt defavorabil interpretate în Europa datorită faptului că am ri câinii spun totul despre ei înșiși și insistă chiar asupra aspectelor dezagreabile ale vieții din țara lor, lucruri |.e rare alții le-ar ascunde : statistici asupra criminalității, i.ij oai'te referitoare la delincventa juvenilă, relatări amănunțite^ ale oricărui act de imoralitate, descrieri detaliate ale dificultăților rasiale ș.a.m.cl. Este inutil a consulta mit 'e de informații străine asupra defectelor vieții americane o dată ce americanii înșiși le relatează cu lux de mnanunte, le comentează și, uneori, le exagerează chiar" (l'r iulian Marias, scriitor spaniol).

Cum este privit americanul de români? Poate că -l' i re nici ojară nu s-a scris, la noi, atita literatură de
"1111 •: < ;ij de călătorie ca despre America.

..hram singur prin America și am mers numai cu l'"l rîle mele. mereu atent la primejdii, cu teama că ori- (ied puica să mi se întîmple o nenorocire, accident, boală, •:if «"gresiune. Tot timpul cu ochii în toate părțile,

l' i'ii.idu-mă de oricine, așa mi se spusese, să fiu la pîndă. IM. ui ferecat la hotel de la căderea întunericului, fără a

ii ¹ i adăpost de orice temere ; de multe ori cînd primeam du I.I de la recepție, mi se spunea să folosesc toate zăvoa- " plus lanțul de siguranță. La Chicago a sunat tele- l'oul, după ce mă culcasem. Am răspuns ; nu mi-a vorbit "lio. ni. Curînd cineva a ciocănit tare în ușă. M-am gîndit ' mortul, dar mi-am datseama că telefonul fusese

" dnvadă contrară. Atunci am sărit din pat, m-am dus la ■' :im tăbărit asupra omului de afară, cu teribile înju- "i'Mi românești, trezite în memorie în clipa cea mai

[IKesară. Oricine o fi .«*

ca?e, deși IVJ i-am auzit pașu , n _

rec'

dou, oară. Tirriu mi-am luat mima >M ti v0

torul Și sa î n t r e b r ă s p u n s in engleză și m
S Sul de acolo, probabil și el portorican, =>=■

puzderie" (Radu Tudoran).

ispitei. Dife

P „Albi Și negri “

fim^ri efem

țele de culoare sînt u.jte

^ barbare și neindu

pentru a revem a doua

^ tM id,,

ca mai-namle... o - - > -mhnp’ă Dragostea la ani

Comarnescu). _ ** * • (P e
a şfistrssr «ssis fr . - cev a, cit de mic

şi şcoala ^ haine călcate, şi rufe cu-
îmi raspundt. taua, , 1 . j > • , , griiă. Inclusiv
Acolo trebuie Eă-şi banul. Esistl
taxelor. Aşa înţeleg şi tui d,. ■ • „ and but!J
teorie, nubilă dese- - focare. SŞnăJ
a piimi cu =1" mentalitate, am apr?ciat-oj
rănriln si!’!dar ei“ v»- o- _o. . gur la mul
” x , r ^ „Omu! mijlociu *^ ^^Sl supra «-tei, v 4
sâu, îaco parte cr.n a unei opere, dee;j
dit nk-iocuita in itdmn-a- F consul si valoare! nevoie de cineva care
'că-exponatele nul
Singur intr-un nuu.eu s c ■ • de lux> de con]
spune nimic. Func. conbid* “ ;f; h ' care le-o atrfl
eic trebuie - pnn eh mi ac UI.HM P- acesla J
— să aibă o valoare. Dai ^ nJ magazin, este nJ

(Romnlus Rusan).

Cil'm «,e privit

dafini, dumneata, u("IL""\a.J "nK-u ca apoi sa-si CIU-f)* ta uita nedumerit la ^ajAe. Răspunsul a W, profesoară de **soaolo^**, ca^ {,onttrn3ă **acțiune, fost soiri : ,AmencanuW** bn om m ^ ^ pe

repuiai .^U»

california C.F. Iwoe.l. _ vjvtuții și caracterului
Mindria naționala m viġuros și larg împă»>
unic al America era ^ v^eacurî și este și aț
tăsit de locuitori și m u.n>>< ■ _ trecuți într-un numai sondei de
opinie eiccUmt n ann U. din mă ^
de nouă țări a aratat ca doa ^,r_o aM țară. Aceasta americanilor ar <£«
procentajul mediu al o-
valoare reprezenta]<-< ^ u ,r,spuns la
sondaj. (.
cuioritor «.lor noua C , . u ca dorraU SA
Marea Brilanie, 41 la
emigreze.) o a doua trăsătură
încrederea în forțele p. ^ „^eimi, pînă la trei
principală a a m e r c o n s i d e r ă că propna

&SJ%capacitate determină succesul sau —ui ^{IR} Dfla o atare
mul - P^asul e mic. 'ori mai frecvent decît
l'germ'aniî țî de cinci ori dedt proIesOa;
Și cu același riguros |pm wu mțl HrtM
de sociologie not,^ • rterisllci ale americanului . icoperire, o serie J^e ^
,m sentiment c, c MU. . . ^ , , .
ontimis-
cipe la activițațile °^^d4n italienii, ves^ermam. S. ce cmc,-- •
----- r,,ma-

Nu pot lipsi, firește, pragmatismul, devenit proverbial, individualismul promovat ca o armă secretă în lumea concurenței, o înclinație către îngîmfare și lăudăroșenie în relațiile cu un străin și o oarecare reținere și dificultate în exprimarea estetică și emoțională. O îngrijorare se manifestă față de principiile etice fundamentale, cum sînt hărnicia și cumpătarea, aflate în declin. Studii de anvergură efectuate succesiv în ultimii ani arată că un număr (>t mai mare de americani au ajuns să considere că atributele cele mai importante ale activității profesionale sînt i.;\ salariu bun și un număr mic de ore de muncă. **Tot**-odată, mulți americani consideră că instituțiile țării — prezidenția, Congresul, colegiile — sînt capabile **într-o** i.'ăsură din ce în ce mai mică să-și exercite atribuțiile.

Ce este, așadar, americanul ? Greu de spus după **.•dîtea** opinii care oscilează între ironia fină și observația

■ le profunzime. Este un om ca toți oamenii, care adoră visele frumoase, fiind și suficient de naiv pentru a încerca 1, le realizeze. Și faptul că, adesea, reușește îi conturează

ii.,ii mult decît orice personalitatea de om interesant, chiar dacă nu întotdeauna simpatice.

„*Drăguți mai sinteți* voi, românii!**

Era o frumoasă zi de octombrie.

Călătoria spre Statele Unite începea în acea dimineață.

Vocea caldă, aproape intimă, a crainicei de bord se risipea ca o adiere printre pasageri. Cei mai mulți, turiști imiericani, destul de indiferenți la momentul decolării. „Doamnelor și domnilor, cursa TAROM 322 va zbura cu «li rtinația New York, cu o escală la Viena. Comandantul **!■** ronavei și întregul echipaj vă urează o călătorie plăcută...”

Urmez cuminte toate sfaturile care se dau înainte de tlocolare și caut să fiu cît mai degajat. Orice s-ar spune, m icit de deprinși ar fi cu zborurile aeriene, am impresia

tespSSÎ S

“c'avt să mim» o
^*T5J£ICÎS5-* P<="TM <0> »** “ ^
BW.

Nu mestec « „X nn pste voie.
s1 „ici nu fumez, „* «m t» te»@» c'ff?.

Deodată urn umfr), m **».« fV

dintre nostimei reJcCv» p.loch. Căutam or..c* F^;

consemnate în car,ea Im A * ^ £riciL Dar cine a fyn

text pentru a ma euuc. a um , asr^i

Mu'pt.y 7 serice că a; ^ la t m a , alcs> ^ abateri americane c -

„trăia de Eilng^a a a>^
 rirea C^mosuto ^"ii'exclamat sec :„Dacă
 unui **tehnician, R.Ui***y “ . « si 3**trică 1**“ Carag’
 poate fi stricat, aU:n« oi J ^ ^ ^
„filosofie^ a ^ «rezentate cu aerui «n
 suita de observatu . Ri pentru că zbura»
 mai na!v și mai agrea oi u ^ k a
 cu avion,, constet^ ca^ b^TM £ . j,,, a^
 transporir iui . că avionyl u@a>| ,
 irjl dunuv^avoasa^iaUrze XV ^ & la ora fixă!
 pe care viep neap.i“ - aplicață, ÎB timp ce
 Mă an vaz citind „muno,ogi P^ aeroportului
 «viLl r-H-cază liniat p e * > * " t ffiasi a,
 Otopeni. In citevc, Și i>t& f^TM*
 s< mn ci lupta ^TM î? in^mnele „TAROM ,
 plu-
 care - plimbă „

i<J^Ooo !* M ca 'to«îtlile să ^
 corul zecilor de pasaoe . i însă mine, o doamnă
MWi «« “»*? „ni misp;mt-„tecelent!“, „Mi-**
 bîondă, vădit agitata, țm. sa- P,
 nunat„Admira oil î , „V pentru oa apM să
adauge : ..C^“ parte de o decolare „« *>
 dar nu mi-a fost aai &«* r
 liniștitoare". avionul prin Europa,
 Doamnelor și domnilor, peste cîteva minute vom ••.teriza la
Viena. Vă rugam să vă legați centurile de **sigu-** :’nță „,
 Aceeași voce caldă a crainicei de bord aduce liniște is i "ndul pasagerilor,
 preocupați acum de pregătirile pentru
 • ieri zare. Cîteva manevre sigure, executate cu dezinvol- '.;ra pe
 care numai marea performanță o poate aduce, și î ;ronava aterizează lin,
 ca un pescăruș plutind deasupra
 „Ooo !“, „Excelent !“, „Minunat i“... răsună din nou v ..K-i admirative
 ale pasagerilor.
 „Dacă avionul dumneavoastră întinde, fiți sigur că avi- următor pe care
 vreți neapărat să-l ajungeți pleacă 1. oră fixă !“ Te pomenești că așa o fi,
 .îmi zic în gînd, : . ■ ocupat pînă la contopire de ideea zborului următor,
 'v ia New York la Washington, pe care trebuia să-l fac
aceeași zi. De n-ar întîrzia avionul nostru ! Ajunsese
 Viena la oră **fixă și** decolase tot la ora fixată spre New V^rk. Dar eîte
 surprize nu-ți poate oferi o călătorie peste .'ndcrea albastră a oceanului.
 Nu, nu mă rîndose nici-
 ■ rum la cumplitul episod care m-ar obliga să aplic e.:er-

• i:ie indicate de stewardesă în caz de amerizare.
 Doamna de lângă mine răsfoia absentă o revistă ame- ' vană. Din
 cînd în cînd îmi aruncam privirea pe^te pagi-
 ■ ■!e publicației îndesată pînă la refuz cu ar li coi c de sen-
 • •■ții ușoare și fotografii cu fete frumoase, Cil sînt de <l<-parte
 de realitate unii confrăți ! Deși ne ai'L'm în plină in; mină. revista nu
 sufla o vorbă despre campania agricolă. „Doriți să citiți ?“ — îmi spune
 eu un suris agreabila mea ••'■-tnpanioană în această traversare a
 Atlanticului, plutind •lisent fără să simți cucerirea distanțelor. Ce-i
 drepl, nu i, /ice că în acel moment mă interesa prea mult revista, ■l ii-
 insistența doamnei blonde de lângă mine mi-a livzit
 ni iozitatea. Renunț la poezia cerului senin pe care o sa- !iarn, din cînd în
 cînd, prin hubloul luminos ea o spe- 1 -1î ?ii.
 Cil de scump plătim, uneori, gesturi nevinovate !
 !\n deschid bine revista și peste ce dau ? Un articol •1'rn nu se poate mai
 neinspirat pentru un om ea mine, ,v ,ș(ia, în ace! moment, un minuscul
 punct însuflețit,
 deasupra neantului albastru. „uni
 misteriosul ^Triunghi al Am.i or!* • repede și mai
 S» fie mina lui Murphy I bine !
 amănunțit se anunța o veste pi>>c.»ta,
 amănunți, v mîncarea pe care dragalașa
 •J£*3 »
 pe cave a,
 doi*i Sct~l B^CUnd lil SU.flst, . ..*t _« * oa *~nni
 ...»Triunghiul avioane
 spune, a înghițit de-;a lunfa-l an ^ viscount« al com-
 cu pasageri cu tot. Un ap«ia „descoperit zilele trecute, paniei
 aeriene ecuadonenu « jV cu opt ani în
 Se pare ca ^ ^ ^ a e r o - urmă, la o jumatate
 de o^a Da^a<*eri s-aumas

acestei catastrofe. . Smorcsie că sînt martorul
 Citesc articolul și am buara mpîi^
 unui film de groază care se «oama sub
 Dincolo de legendele care s-au țesut, g lja u a^mau
 cele mai plauzibile ramin, 0 ' trafemții de droguri,
 că avionul a fost sechestrat 1978
 Ce se cunoaște in sa, cu Pre5J" Dtembrie — un altul, rar

ȘM disparițiilor «***_{0}** ^io/XamSrî

fie vorba ^{^%}^rS^{le}exnlicații atît de des invocate la
de nave în „Triunghiul Ber

iiU^{^c}aș' putea spune că

W
iff1tf SĂHU! groazni

decît groaza fără de sfîrșit! .

Nu pot să nu-i spun și vecinei mele această ..profundă*

cugetare a respectabilului ei concetățean. Rîde. Pentru ea cpoi să
adauge : „Nu fi îngrijorai, domnule, acum știu Imie în ce avion m-am
urcat. Te asigur că vom ajunge cu Irno și la timp la destinație. Mai bine
spune-mi ce dorești

• i bei ca să-ți treacă frica !” . „Nimic deosebii* — i-arn
i. ^puns aproape involuntar, în timp ce mumie mele co- I
robăiau prm geanta de mină în căutarea unei sticle cu cuniac.

„E bun, e delicios Și au urmat a ti ten cuvinte ci:>- :’.”ase despre
coniacul „Dunăre,].îneit euforica doamnă Hnndă de lingă mine se
arăta de-a dreptul interesată ?ă leșească licoarea cu gust catifelat și
pe 'a m e r i c a n a , 'l'u-e simpatică mi s-a părut frumoasa
făptură. niai ak?s

■ iod m-am trezit că adunase în jurul ei încă vreo irei-pa- !n.i
colege, alături de care își petrecuse concediu! în Româ-

• „Tare manierati mai sinteti voi. romanii”¹, nu pridid-'a ! ?irul
complimentelor. Și eu, băiat subțire, ra-ara simfit

„,u mult ca oricînd într-un avion românesc. în postura gazdă. Așa că am
mai scos o sticlă cu fu;că bălitrnă.

■ ”c s-a „stors” vîzînd cu ochii. Mă aflu pentru prima ”•!!”ă în
compania unor americani și constat,' surprins, că ” :Ui nici un fel de
complexe. Servesc tot ce le dai, mai

■ !> s dacă simt că o faci cu dragă inimă.

Stăteam acolo, în inima avionului, ca un pasă. înconju- ¹.!- cucoane
radjoase și domni respectabili, care sim- l”iu, ca și mine, placerea
călătoriei în compania glumelor

■ i a discuțiilor agreabile. Cu mîncărimea pe care mă știu i ,i o am
pe limbă, i-am întrebat întruna, tot ce mi-a trecut prin cap. _ Unde
locuiesc ? Dacă își iubesc orașul ? Dar ' nț.uj sau soția ? Cîți copii au ?
Ce cred despre fericire ? K.ică le-a plăcut în România ? Ce băuturi
preferă ? Cum i i petrec sfîrșitul de săptămână ? Ce hobby au ? Dacă vi-
ionează filme sau spectacole de teatru ? Ce părere au ” pre tinerii
americani? Etc., etc. Cît cîștigă ? O nu,

¹ ■; h ebarea asta să n-o mai puneți niciodată vreunui ame- ¹ ” an pentru
că nu lași cea mai grozavă impresie. Sună

i di eptul a grosolănie să te interesezi de salariul sau

■ • averea cuiva. Astea sînt socotite aici lucruri intime, <..cunse ca
într-un seif cu cifru secret. Iar dacă cumva ați

ST

si" ^vr>i
era K' , a'ului unda !
ror-U' ■..auri ; un tira.r
■ pe *ian coiadruciar ..
d.: aaai Cina
leii ui, pc
Vii.
Cui cli'
pe-U
don in
Alaba;aa. isi ara muc a care a face
i,f_n .bnrat mai iute decit imi
rra r^i = zW n*inic d:n alringerca de inima pecr U-o aa .
.. i,i.vaii-a;d^a..aora occaunu.i.
- SU<I d':ivUJ,.'
BteSÎUa Naw York, Vâ rwăm sâ ^r; , ,s

f<.,1•,",'An t v
■i-noia. i
ui a.os. în -tare sa raata ic
a^irie-nori, la Seata
.V 4 C00--5 c-c «o,ari
aar.e „cînd am c;e
anată la o bancă dm_r îo~ înliinit niaâicri
bămli niai în 'România; Jobny Dsavon,
^d:n - -rrrp că este a doua cursă pe
TVROM* și că ainar nu este
ca a zborului, iară
întră dya araciaz la 'aeceasiă
compaie de

nul .mine
ea va mun'.ii; era
si arvunea
c-c «o,ari
>
că este a doua cursă pe
și că ainar nu este
zborului, iară
araciaz la 'aeceasiă
compaie de

'a vom

de a sari la l u-nj fă si din dorința da a na
KM;

rial», capitala „„UrUlo'r da călătorie, mai
«« H avioanele deasupra

nesă pe pista de beton a aeroporturi „K^ndy _
Râspteta „n“e °' S £ atte.
aeronavei atingeau pămmtul, s-auponut ropottu

So"ia “sar

■ și mai mult **entuziasmul călătorilor**. Doamna blondă
 ■ lingă mine îmi spune : „Am auzit că voi, românii, aveți : :atori
 excelenți, dar acum m-am convins. Pot spune că
¹ e cea mai liniștită călătorie pe care am făcut-o vreodată !
 avionul. Dacă aveți ocazia, transmiteți-le cnlde felici- •ri
 aviatorilor români".
 Ceea ce și facem !
 Iar doamna de Ungă mine nu era altcineva dcđt ' i i-lene
 Stewense, de cîțiva ani stewardesă la corn or-na df
 ■; o sporturi aeriene „Delta", una dintre cele mai mari
 ■ npanh de acest fel din lume.
 Să o credem, pe drept cuvint !
 ^ La coborîre, o doamnă din fața mea, caro h.;['.impui
 ■'iitoriei își dădăcea copilul și citea dintr-o carte de ru- ".iuni.
 ma roagă să o ajut să completeze formulacul ne-
 * ^ar pentru oficiul de imigrare : numele și prenumele,
 ■;a nașterii, țara de origine, numele părinților, țara de ";ufenjă,
 rrouvul imigrării etc. O ajut, scriindu-i ce-mi
 • sa printre lacrimile care îi udau obraz;;! „Ce-o să ne eem noi
 Ana Maria, micuța mea, în lumea nita. dacă
 osa ne aștepte tăticul la aeroport" ?
 v'i ta iiii-un f mal Gramatic, la o oră după aterizarea ' onului
 românesc, în timp ce mă îndreptam spre cursa ■• Washington,
 femeia cu copilul ei drag, sosită să-și reln- »-.s.q Temi.ja aici pe
 „pammtul răgadmntfimai aștepta
 ■■ i vină soțul.

VIATA PRINTRE ZGÂRIE- NORI

- „Cred că domnul York a fost **un** mare jucător de base-ball“*Pe fruntea de piatră a New Yorkuliii, la etajul 102 • Ce citim în metroul „Nu vă așezați, pericol de explozie!“ ® Sau Francisco, amintiri și fascinație • Un simbol: „J.F.K.⁴“
- **Rînduri** pentru „copiii **pierdut!** ai **Americii**“ • Meridianul Mississippi • O cafea, în „**Watergate**“
- Niagara Falls

„Cred că domnul York a fost un mare jucător de base-ball“

Dacă în lume se vorbesc 2 049 de limbi, la New York'

■ - pot auzi 2 050 de limbi vorbite.

Dacă în lume se poate întâmpla ceva, la New York poate întâmpla orice.

Dacă la New York* evenimentelor li se permite o des- liberare el, cu siguranță, progresează din rău în

Ua mai eleganta și cea mai respectată cerșetoare din New York. Este o doamnă al cărei nume na l-am reținut, dar pe care sînt convins că o cunoaște ;a majoritate a locuitorilor metropolei, mult mai bine r; f^e Pr^{r:mar}_. Chiar dacă primarul, probabil aflat în "!"^u popularitate, s-a fotografiat, pentru mirile ziar- ' ^{de} '-distmsa doamnă calică¹¹ a New Yorkului. Locul i ..ne munca ¹ : în mima Manhattanului.

Cele mai uluitoare statistici despre un oraș le poți găsi ■"■a. la New York. Se știe azi, cu o precizie de calculator,

ii aer respiră pe minut, pe oră, pe zi un newyorkez si

■! ynnoi produce ; cîți cîrnați se vînd într-o zi și cită *aoi*

consumă ; cîți ciini și cîte pisici sînt crescute cu aleasă iorețe...

I
i părintească și cîți copii sînt răpiți ; cîte ziar* "cviste se tipăresc

zilnic și cită hîrtie se aruncă la cro- torii ; cîți oameni sînt fără lucru și cîte furturi, violuri ■moruri se înregistrează ; cîte mașini există și ce volum

Și cAe S* /'·-nai ci* *
ir-çar^{asa}·^iJ·nU'-un an, orașul »P^ar·zi consumă cam
r\·neș. st^_λ* "j c m noi s*_^_λ* \iti irnp^ ^ ^
i; 12 milioane tone- <W>g. ;,e te amuțesc. A®! I Ma
^, 'm«dc l»;■ ^ fțicascâ în P^ ^nA p®=
cS orașul este - **întîmpla** Hi m cumplită a **pro-**
"Simen a.«**cu apS** Mit din
gvT.crale **xn** ogm*^λ curent! se *ti*~ £~*
vocal o **simpla** i- -- . în șir< _ _ j paSă **de ase-**

_ "“rturik *iaIU' S=-.^ ^w " * * .rasa#*
V^Siisn^h * * * * S C T
stvdid maidan r picioarele mut • de ce
Yorkul este acum cbia-^ ^ străduiesc s-o^J u
N-am int-Jsbgc^ia New Voi*, ca uno^ soiu\ de date ivd nu ajuțîș
sa-ți îrnpuiecap • • Rămas deseum-
intcilocutoi'¹ m P decit să te șoth ti'ie**î** **cît mai** repede
«i fapte care nu U _ d este sa-ți » țicn,
P*ț »»
tgîmșița ^ " dă cum îți șade cu ^ su£let și «*.
cuvios sa ie < - | teama w»^u " , ci Fermecătorul
N-ara i”Pkhît5
tă'V» «»¥* ;'t vS descopăr pim

5SS^ ^,eten « a c u ^ c a n ^ j “ “ S care vin “
82SS* &U *«** VSS'CS ss*
CC este, de £aP,' cosmopolit ? sf-u ' t& financiara ^ ?»£ fSS ^
“Jili^ -ise 7 Sau
S tanca^ » W*#'^* ^

este un veșnic tinăr Eldorado, care și-a urcat faima de lnm» a tuturor
posibilităților pe cel mai malt pedestal al existenței sale ? Este, de fapt,
New York un paradis sau un infern ?

New York este o lume la capăt de lume. O lume bizară, sucită, cu o
nebună poftă de a trăi și de a învîrți mei eu
ceva, de a face ceva.

New York este o poartă fermecată prin care „lumea veche^{1*} intra
plină de speranțe spre „lumea nouă .

New York este anticamera America.

Cit de ușor am avut impresia că m-am îndrăgostit de New York / Nici
nu atingi bine pămîntul și îi intuiești plăcerea de a te răpi. De altfel, pe
nesimțite m-am trezit cuprins în vîrtejul străzii multicolore, veșnic
aglomerată, veșnic agitată, Curînd m-am simțit copleșit, iar după cîteva
ore de plimbare, obosit, iritat chiar. Zile în șir am fost un fel de om cu
gîtul de gumă, întoreîndu-mi capul spre zeîrie-nori și ciocnindu-mă,
destul de des, de trecătorii minaiți de treburile lor. Nu cred că riști sa
greșești în ptea multe cazuri dacă ai fi pus să indici, pe o strada din Man-
hattan, care sînt proaspeții veniți la New York. îi nimerești la prima
vedere, de parcă ar purta cu toții palane alba Sînt cei care, ca și mine,
casca gura la zgme-nou, pcnt ca a doua zi să nu știe de ce îi doare gîtul
ce nu pot mișca. Nu întîmplător, expresia „Rubber man", „omul cu gît de
gumă", s-a născut aici, la New Itork.

Și tot la New York, am auzit una dintre cele mai inspirate elogii care i
se pot aduce vreodată unui oia* n fiecare zi, soarele se oprește o clipă
deasupra New xor^u ku pentru a admira această minunată simionie în
piati a .

Da cu sîffurantă că dacă te apropii de el, dacă reușești sa-i
întelegfbuciumul sau să-i apreciezi reușitei, care ;înt multe și
incontestabile, nu-ți vor displace mc 1 tu pi- nile reci ale zgîrie-norilor și
nici lumea pestrița a stia,,u. 'Te îndrăgostești de New York, așa cum au
făcut-o mu, dintre oaspeții săi, așa cum au făcut-o și cei mai mun.i dintre
locuitorii săi din toate timpurile, de la mhm;au t i .rasului și pînă azi.

„...Cine a fost domnul York ?” Politicos, numai zîir.bct

față, întreb la întî

eu o prefăcută **curiozitate**

«MU* ES“ât» * * U# la teatru oa-
 rteni de toate condițiu*- t , , încît nu se saiuț,
 4 răspundă_ scurt _ la orxce mti ^^^ * terlo^{cuton;}
 tS^cit rareori, stmjenA. * «-ă-mi răspundă, doi ni-<*u
 d,,Up>«ce au avut m-a Întrebai.,^'
 uimis sS-1 inU-cb pe »?»»%, ,[^ doi ml-au m>o:s Pf«™
 penlt:... a-i acosta
 5ffS' SSSm^m declarat foarte muUumit ^ F-

fost unul dmtre priiai woeu t (vefi că a fost 3 (. * • -<* -oi
 „n domn distins, cu parul u* - •» yor^{or}kului“ (o.n. a- Sbase-ball, din
 faimoasa eeh ^ a - ■' d că îi ccn-
 : ^ipeș, cu părul tuns se^o- din cncdui
 SzTa &t cel mai rnare din ^bohu
 trecut" (tînara de (un tînăr cu baros, caic
 Americii pentru ^-r- ^-n «enleman adevăra^c.s^ ru. mi-a spus ca e
 stude.-., „ ^ E s t e , fără uiucu^a. mai găsești azi" (o
 annata lui Ge^r. Wa-
 numeie urmi ^era } _Un m,rc LV,V^t
 shington“ (un domn g cam maluză care n-a
 dinamtea^Ka^lv^ \ are \ \ aștepta la tcaiiu,^ - ^
 spus că și iufjlul e.i, P- ■_ pe vecinul meu ii
 mare cînt“mH de mu/-^ »î- ^ doamnă radioasa, ues-
 tot York. Să fie vreo ^g-tu*» ' l^,i cã cineva o cuga
 ! I h-utâ, .K-rdJi iagi.v,-așii rogi f
 în seamă). „Nimic mai simplu v c)< Intre nume*
 Angliei- (o fetișcana să lie vreo legătura,
 său și numele orașului - primam oum
 Dar nu *tiu care de ch-nați cald peBvoad-
 ai orașului r un ^gru c.e ^ de ^ dm
 way). .Sînt sig'ura ca a l-t u ținutăde seara,
 mul-
 anii '30“ (o doamna, mu o titb
 uită la un concert simfonie). c,vdoara că n-o să se
 Și ceea ce, la un tfd măcar un răspuns
 apro-
 întimple, adică sa nu P*;;^ col de.al paisprezecea
 piat de cel exact, s-a in“ ** * chestionați- Ei a o te ața
 interlocutor din cei șaf>J^l creolă și părul creț. li
 de 7.ece-doisprezece am, cu uk a
 cer permisiunea tatălui ei, alături de care vizitau o expoziție de artă
 indiană, să o întreb cine a fost domnul York, Fetița a făcut ochii mari și cu
 un aer complice mă întreabă : „Dar dumneavoastră domnule nu știți asta
 ? Pre cis nu știți ?“. Cu strîngere de inimă că trebuie să mint un copil, o
 asigur că nu știu și că tare aș mai vrea să știu cine a fost domnul York.
 Apoi, se uită în ochii tatălui, a- teptînd parcă încuviințarea să răspundă.
 Totăi o strîngx? usc-r de mină și fetița îmi spune : „Fie, domnule, ciur,
 ziceți, dacă doriți să știți cine a fost domnul York, afla;;, că el a fost un
 duce englez care a dat numele acestui oraș, după ce l-a răpit din mîinik:
 olandezilor și care, la rxndiii lor, l-au cumpărat de la indieni".
 Așa e, micuță și frumoasă Liliisna. Ai salvat onoare-; concetățenilor

tăi. Și pe cînd *uni* rorsteam In gînd ace.* *i*: aprecieri, o întreb unde locuiește. „Depart, foarte departe de aici. într-un orășel micuț din Arizona. Sînt elevă clasa a cincea“. „Și da unde ai aflat aceste date foarte i. xacte despre New York ?“. „Sînt eu tatăl meu în vizită pe coasta de Est a America și am citit înainte de a pleca rîleva broșuri turistice despre fiecare oraș pe care îl vom vizita. New York este primul.“ „Și ce impresk îți face ?* „Este mult mai bine în orășelul meu clin Arizona 1°

O las pe micuța Lilliane în compania p'i; \i -le tandreța h tatălui ei și mă gîndeac cit de mult con Ier pentru u& '•'.pil să aibă șansa unor părinți cu suflet, p o. supați nu •sumai de afaceri, de mult prea obositoarele și ..- **bsedantel*** (.faceri, ci și de sufletul oamenilor de mi ine ai Americi.L Iar tatăl fetei nu este nici profesor universitar, nici doctor, nici nu știu ce mare politician, ci, așa cum mi-a spus, lucrător într-un magazin. Are trei copii și declară că cea mai mare plăcere a lui este să colinde America împreună i-u familia. Pentru ca apoi să adauge : „Dar nu în interes de afaceri, ci așa, liberi, pur și simplu să vedem oameni și locuri unde aceștia trăiesc. Or, pentru asta facem nu numai o serioasă pregătire financiară, dar și una de infirmare. Ești ca un orb dacă pășești într-un loc fără să ,tii nimici despre el“.

Are dreptate tatăl Lilliane ! Cît de frumos gîndește, cit (io frumos știe să trăiască. Dar cîți sînt ca el ? Cîți au

cu^rai[^] _[£]^J^G^'p^r|ⁿ^np^{^2}^e'ducațla[^]și[^]ap^oi^r^[^]c[^]su[^]^

a fost, așa-

dar, domnul York ? _ război ancorau provoca-
...în 1664, trei greoaie nav^e — Amste^rrdam, situata k toare in fața
iⁱlantic. Erau trupe trimise
vărsarea fluviului Hadsonm^A^ frateiui sa a

« «#* • *** •

“Î'S

ducele de \ork. btapaii■ Pe englezî nu puteau sapon-a,
de răsărit a Amencii t e golită a unei
In însăși inima coloniilor lor, P

colonii olandeze. A de cînd un
navigator

Trecuseră cincizeci și. sluiba trupelor olanaeze,
Pn[^]lez, Hudson, ailal pe â[^]ciin . - •' umele, cu
scopul ae

pxplorase fluviul, care azi np Avelor comerciale. Cîțiva a &- V
comercianți ton»

ani mai tîrziu, vina-oi entru a ajunge m

ttMrdint»”i tau mai țMM« ^SSS

'm*. ta W* *>?

«**“» *£r

Poziția geografică î-a P- “ ^ ineeput să prindă rada- rința de
consolidai ea p - nrosoer și suficient pentiu cini. Comerțul cu
blanuri P ■ olandezii cum-

le asigura dolari, insula Ivlan-

nără de la indieni, penau numJ

hattan botârînd să g u v e i . neorganizați, olandezii

Destul de izolați, inca P ț trupele ducelui de

s-au văzut complet de co[^]ân^{le} să cedeze ținutul co- York au acostat
ațîtat , ciuda hotărîrii ba-ri-

lISștilor englezi. Ag:se ci[^] & ^

nului guvernator (a olandezilor s-au predat
 pînă a căzut marea așezări care abia
 nceptînd cedarea faia condiții a
 își înălțase fruntea engleză. New Am-
 Urmează lungi decenii de 8- una dintre cele mai
 «terdam, devenit New Yor „ -J ■ & Americii engleze,
 orospere așezări de pe <joas ^ a statelor Umte

IlfAmeîdi¹ A fostTn rol politic de scurtă durată, ar
 "t de semnificativ și chiar decisiv pentru întreaga sa ' voiuție ulterioară.
 în 1814 avea 414 locuitori, în 1794 ajunsese la 312 000 locuitori, în
 1880 la 1 000 000 locuitori, pentru ca un secol
 ■ nai tîrziu, adică în zilele noastre, să depășească 12 milioane de
 suflete care își leagă tot atîtea vise de acest mega- lonolis infatuat .și
 sufocant.

Este de-a dreptul captivantă istoria acestui oraș. Și cît :hî s-a fabulat
 în jurul vieții pline de aventuri a celor care m pus piatra de temelie a
 New Yorkului de azi !

Ar merita el mai multă recunoștință din partea urma- ,i lor lor?
 Poate !

Pe fruntea de piatră a New Yorkului, la etajul 102

Deliberat, voi face și eu aceeași greșeală pe care au !...t-o atîția alții
 înaintea mea. Să privesc New Yorkul prin ferestrele Manhattanului.

Majoritatea oamenilor care spun că pleacă la New York

• referă, de fapt, la insula Manhattan, cumpărată de coloniști de la
 indieni, cu 36 de ani în urmă, pe prețul de n/i a două sticle de whisky.
 Dacă nu ai motive de suflet iude, prieteni etc. se spune că posezi un
 straniu 'iimț al umorului dacă te horărăști să vizitezi cartierele- oraș
 Bronx, Brooklyn, Queens sau insula Richmond.

Cam acesta ar fi New York, uriaș și tumultuos bazar, lai Manhattan este
 bizara catedrală care preasfinirte îndrăzneala omului de a-și așeza traiul
 cotidian pe verti- ' insolite, ce par mai degrabă căzute de pe alte plnmie !■

cit înfipte adînc în pămîntul stîncos și înălțate da om' l.a începutul acestui
 secol, zgîrie-norii erau modeste ^{1,1} • nri de .15—20 de etaje. Primul
 construit în 1902 s-a j-'. lțat pînă la etajul 20. Apoi un altul, în 1908, a
 ajuns • *' de etaje. D« aici începe o cursă aproape dementială
 reentr" cucerirea înălțimilor. Fiecare firmă simțea că pres- KgS'd și
 boarea incașilor sin. direct PrO|or|oțiate « numărul de etaje ale zgirie-
 nonlor. In 1913,

Dămînt si se împlinește, ca pes^e noapte, „Vv-Ji- -•

Cu 61 do etaje, clădirea atinsese un „mvi

nort&te văuL Î.UnsWctii Ti V^Sj-njc^

Hțv-.n Chrv^er Building% cu (/ de e*4j<s,

Onter“, cu 60 de etaje și apoi clădirea care a aj-ms rămîne nr.lt timp

dreot emblemă a lNew YoxaUju* -j-f.*

oire State Building“. Cu cele 102 etaje, 380

?i 370 000 tone greutate a deținut decorul m șir suj> r—'Jt!

Sondiam a acestui spectaculos aviat al oiurrai

Sele de piatră. Aslăr.i .World Trade Cenwr“, cu «v* * ,

etaje și 420 metri înălțime, în timpul o pețoyu uo.[^]
în istoria umamiațu. Va f t* * "V_R
atita timp cit bătrinu! Mani-' * " «
căutarea unui loc care eu sjuici[^] ca. ^ ^ "<,t
sub priviri un nou spectacol al gemului arL[^]t...p...w » •
struct, orilor.

Nu poți să treci prin umbra rece și apas-uoare a moJor[^]isănu ii
k:oi,fei. Ceea ce și poli £ș« roarto ucor Pentru numai doi ciolan, un lift
rapiu, CU[^]J niai văzut, un lift de-a dreptul amețitor, ie ouce m ci[^] a
steci d« w >nd” p* platforma lui ..[^]mpire Sta.s

O[^]nt-i at;; sur, după destul de multe ezitări, nu-am aa^o;;n co
escaladarea lui „Erapire State” este ecmva- frn[^] rHn măr[^]ia
priveștilor oferite, cu orice spsctac,! ^ po5 săli vezi la New York. Da..
chiar și cu u~ spectacol de la „Metropolitan Opera” sau de la uatealt de
p*> Broadway. Pentru că ce poate fi mai mare* pen,,. mintea și ochii
unui om decît să admire acest fasciwn muzeu de arhitectură cu piese
unicat, la scara naaifd,- cL poate fi mai minunat decit să ascuți de sus
respira i unui oras, ce simți că trepidează sub apasarea[^] pi-iin-»
oerformanțe ? Ce poate fi mai pitoresc decit sa \e~ a.c ^ acoperișul
orașului jumătate nebun, umatateW idilă între doi tineri care își jură
dragoste veșnică Da<. S! pe platforma lui „Empire State”, dorești să
Cdomte asupra sensului vieții, asupra a ce vrei și ce nu vrei, f. sigur că
poți s-o faci, cum în puține locuri de pe p&-n

reușești. Dacă vrei
conjuVătoare a New Yorkulm, poMiJg[^]. ^
pe fruntea de Pia* t_{nt}r-o îiniște deplină.
Sit^uAmpriS escaladarea ^f[^]t[^]^'crpfunTpeî-
SSSS[^]Sre nou* * cred ea am avut

numai de ciștigat. c/m;ñ cum n-j poți să vezi
de

Mă uit spre cer, unea-se , Incerc dor
jos, și gîndul ma poaiU spre :ei p_{vieteni}, de co-
imW[^]Mt *> **ochilor.**
legi. Parcă u vad pe to_vi și toate u accooerișul New
8 Curios, dar am ramas singui[^] p. sufl?t
Yorkului. Simt ca după tru după-amiaza, zi cie
îmi pătrunde toropeala. L.t e P[^] . ^ una **din bău- noiembrie dar**
n[^]resc de ^ ^
cile înșirate **pe** margmta plattform £indu-i destul de
mari **cu arbuști** agrementează locui **nu ștm**
primitor. Am a@.t c e d ca .n crteva[^] ^ ^
cit timp a tiecut, <L_t • discutau cu voce tare. „E
apropierea mea doi ^rahom ^ ^ Erau doi oameni
bolnav sau drogat ^ ' 70na pentru a închide ac-
iulberîndu-mi un vis

inimos, ce abia prindea conti[^] d cu același m cu
Buimac, am ajuns m stiad , aceasta, moroca-
care am urcat dar cu > £mza mea a trebuit să
noasă, supărată, probabil ca di « ^ cerului senin ^ ^
stea cîteva minute peste program[^]Ima[^] ^
și a blîndeii ^mi de aca ^ am trăit, pen-
tn acel moment, mg; t_{ac}tului cu uriașa metropoia.

de p[^]imitor c~

toa A[^]m pornit, la întîmplare, pe una din strMe din mr
diata apropiere, printre... locuitori ai New Yorkul-

Se spune că fî”“

p„ț„ 5 000 de ani î

SS« S-^ *

WS#

Sfî? SSS să°prelucreze viituri de

* de suit

>lm cremene, să facă focul și să-și facă mîncarea. Urmele •icestor străvechi înaintași sînt scoase azi la iveală de arheologi și înfațisate cu sentimente de ales respect, celor '« astazi, pe locul fostelor colibe ale indienilor, înaltă :<gme-non.

, -V,a^{2a},e zgîne-norii ? Ce credeți despre această arhitecta ? Ce trebuie făcut pentru ca ea să fie mai primitoare ? Jpima unui reputat critic de arhitectură, dl. Paul Gold- -jerger, de la ziarul „The New York Times”, este cum nu ^ poate mai lămuritoare.

De la primele clădiri înalte construite în Chicapo la lîceputul acestui secol, și pînă la înflorirea arhitecturii

• nonumenta^e la New York și, apoi, în numeroase alte "iașe mari, zgine-norii au exercitat o influență enormă Y.1)?1"" asPe<:tuu* general al orașelor americane. Aceste (ihcn constituie probabil cea mai de seamă formă do eon- -'■iucție concepută în America. O formă de artă la fel de mericana ca dansul modern sau jazzul.

Construirea zgîrie-norilor reflectă în ultima vreme un ; i -ci de emoție, sau chiar pasiune, care lipsise limn de ¹¹¹°a.° jumătate de veac. În arhitectura monumentală mencană se manifestă acum o nouă tendință nredomi- .l UUa, caracterizată de vivacitate și excentricitate în

■ secași măsură în care generația precedentă de clădiri ' se ^marca prin uniformitate și banalitate. Uneie ■■uure noile clădiri sînt excelente, altele sînt creații n>»f .■u(m decit modeste, dar toate reflectă schimbările' eonsi- ' lerabile petrecute în ultimii cîți va ani în concepțiile privind arhitectura monumentală.

Semnificația acestor schimbări depășește cu mult domeniul ¹_T arhitectura și universul cotidian al oamenilor carp i'dosesc sau admira noile clădiri. Arhitectura a fost întot- ' 'auna o expresie a viziunilor, valorilor și forței în aceeași

ii. :„uia înecare ea constituie o manifestare estetică. Iar ••«•est adevar este valabil în cel mai înalt grad în cazul .11 le-nonlor, acea creație în esență americană care îm-

^a încrederea Americii în tehnologie și progres cu ex-

ii. ivaganța americană. Noua specie de zgîrie-nori reflectă

^e atitudini ale americanilor față de lumea afacerilor (și

i !Jinu, afae,erilor față de americani), față de mediul am- 'nant și față de propria lor istorie.

în cursul celei ma\ r ^ ^ v !, r P edilitare, în a doua juma-; iensă în
domeniul construcții ^ NeW York nu a ^ tate a deceniului al f f e, yire de
adevărat interes a- construită aproape nici o cUi din acea penoc.ua.
hitectural. Majoritatea of the Americas
precum cutiile dest ^ ac pc cU prahunW
fost proiectate de iiru , principala loi ț-
orientare comercială, care * de gpațiu
tertie era crearea rapida. , „"/vocabulary arhiteci » ^
Sat închirierii ©e internaționale

" w aSS însă, arhitecții Nitplc tfn
îvi ■; ahattan aparțin une\? sT ^ itecți nu se aseamăna irvU ^ :,-1 ce construiesc acești
arhitecți n ^ obținut să veoem.
»r.' -Mră suficientă cu ceea ce ivupe l-au nroieci'-iu
^ de Granit FC-

<<™ SLSS -S

»! 2⁺ 1⁺SecumSrâ
«coastă construcție nu e=t Turnul construit de Ce^at
de convențiile trecutului recent ^nu^C ^ ^
Peri pentru Museum of o imnunătoarelor edificii con- « „nfnteste
8 *)f**
straite m ana 30, iar ■? , ptică colorata cu
acest tegument va fi_ un * ția dintre Park Aven^®
raracter decorativ, ia inie» % Franzen pen-
/ «nd Street, clădirea ț *, *, „, «I »
tu cartierele generale ale firmei a^Prhitectură clasică,
edificiu de piatră, cu ecou g roicctat de Der Scutt și Pe Fifth Avenue,
Trump T > partners, va fi o siluetă
"Sâl pe ,nUga » «-

t- intrînduri înguste.
Cinci tehnologia ascensorului și oțelului structurai a l'ăcut posibilă
construirea primilor zgîrie-nori, în deceniul .-I nouălea al veacului trecut,
arhitecții americani s-au \n- I rebat dacă acest nou gen de construcție
trebuia să se ;i"cmene cu clădirile existente, deosebirea conslînd numai m
mărime și înălțime, sau dacă trebuia să fio cu lotul ifel. Eminenții
arhitecți ai orașului Chicago, oameni ca i „juis S ulii van și John Wellborn
Itoot, s-au declarai în fa- •. oarea unei forme noi cu accentul pe
verticalitate. Cokgii ' :■ de la New York înclinau către clădiri cu un
caracter :i conservator, variante mai înalte ale edificiilor depen-
o te de stilurile clasice pe cure ci îe comltraiau d; . ja.
Primele clădiri de mare înălțime con .Iruito in Chicago . , <i rccunoscute
drept capodopere ale pm-i :■■■. •ncraiii . . i ricane de zgîrie-nori. dar in
anii '20. Ia I-V\ v V; / !; își ; ace apariția o generație de clădiri caro. aer.-a.
rar , \ă lie ■i/usc aio unei epoci de aur a arhitecturii ir.ouum.-nb.ie.
■ aceea vreme, arhitecții îmbinau vtriiraJitalea ea uctuiii ■' ■ arhitectură
clasică. Zgîrie-no>-ii ceesiru.Ui ia anii '20

i '30 la New York **erau** în creață la/auri. (P-a/oasc le , : profiluri, terasate și **vârfurile** lor rvelte **crav. eet.'p.i./iții** ■ratr.iva elegante și solide. Ei aiaupau cerul. d.; o aa- i , aația lor și masele lor sculptate îi integrau arar.eios i.; panorama orașului.

După al doilea război mondial, lucrurile r: r • - :>u; >-ă " schimbe. Slilul internațional. conceput ia ,ru; ca *n*. U'.laelură utopică menită să se diatameza cea. ;,y ; a- de dările trecutului, a devenit în snrșit larg acceptat. Dai*

L.;!e sale rigide și cselelica **sa austeră** au fa:;! **adoptate nu i.til** ca simbol al unei **luminoase epoci noi** — **c'un** prezise- . >ă creatorii săi — **ci mai** degrabă ca **mijloc de** construire i ..:/dă a unor **clădiri ieftine** într-o **vreme când nai: est** na im .teșugăreaseă era mui'ibimdă. Cutia de sticla includea i ::i: mult spațiu, renunțlnd la aspectul **romantic ...l v(ciuu- |,i /gîrie-nori, cu profilul său terasat și coronamentul** âu i i ,ațios **sculptat. Acesta** părea **să fie** un sacrii'ieiu l<-sne

* < plabil — î.atrucît cutia de sticlă era un simbol rit se

i i.; a de potrivit pentru **stilul marilor** societăți <!«.- afaceri

■ M anii *50, anii capitalismului anonim, în rare inul tip .v cm de afaceri, „the organizat .ion mau", își subsuma

,i:ia identitate **în cea a** giganticeleor **trusturi** anonim**.

O dată ce stilul **interna^^^r^ ^TT**geneiS O serie de tivă a mariiHouse(1952), pro-opere arhitecturale & .Merrffl și Seagrafn Buil iectată de Skidmore, ?^{ni^}; van der Rohe și P^ili? ding (1958), conceputa de -V^{bine} cunOsc,ute -- care pa Johnston, sint probabil ^ **îndemna** la **înstaurare**^ reau să lie un ^net de goarna ce Dar

unei ordini noi, o ordine_P^r^t umatE de imitații lef- ce aceste clădiri **exce.enle d imitații** care aa

tine și nereușite ale edifxciidm bea,,u ^ tu
umplut New Yortail și alteo. a devenit evident

de vecMle c“s din beton.,nH 7gîrie-norii

de construcție

Reflectată de aproape toț A,;

^ comunității **a**

recentă, preocuparea

KSt diStr-o conștimg ^^imStă ^

Iul social **jucat** de »m ^ dece nu și ele schimba

^£^ScatitudiniW î^ ^^Se o! O** in 1961 , cartea intitulată a mobilizat nemuiț-um^

^SSSvind

- .f.nntribiîind la însULated ui

motierne, conuioui»

soldat cu adoptarea una

clădiri a_e maii dimen-

numai birouri, camere de hote ^ ^ Citycorp Cent Un exemplu

eioc^ent în stubbins, și dat in

f

de la New York, proiecta de Hug niU) cU aspect d tosință in un complex de magazine ș

sculptură abstracta, • unui atrium public.

”>3 ebea considerabil de cei aparținînd generației precedente, Intr-adevăr, aversiunea față de banalitatea cutiei ie sticlă a devenit atît de mare, înîet una dintre construcțiile newyorkeze aparținînd generației precedente, o clădire terminată în 1963, este renovată în prezent, platforma de beton din dreptul intrării fiind transformată într-un atrium public cu plafon și pereți transparenți. Operația de renovare este executată la cererea principalului locatar al acestui zgîrie-nori, Chemical Bank, care a decis să-și mute aici cartierele generale ; trustul bancar și-a dat seama că, în forma ei inițială, clădirea era lipsită de o identitate publică pregnantă. Rezultatele acestei inițiative lasă probabil întrucîtva de dorit, dar faptul în sine este un eveniment important, întrucît dovedește convingerea unui client de seamă, o mare societate bancară cu vederi conservatoare, că stilul arhitectural al anilor '50 și 'liO nu se mai potrivește imaginii de sine pe care această firmă dorește să o transmită publicului.

Proiectul A. T. & T. se deosebește, la rîndul său, de rele imediat precedente. în acest caz, arhitecții au căutat nu numai să se îndepărteze de forma simplă a cutiei, ci să 'aboșătească stilul arhitecturii monumentale cu împiu- iiiiuturi din istoria acestei arte. Drept rezultat, clădii :u e o bază monumentală ce amintește de Capela Pazzi chn l"ore. ața (o construcție în stil renescentist), ^un trunchi i p r e ' care Philip Johnson spune că a izvorît din opera lui "Raymond Hood (renumitul arhitect care a proiectat zgîrie-nori în ani '20 și '30) și un vîrf de fronton, care nu sugerează nici o comparație directă, dar constituie o încercare vădită și temerară de creare a unui coronament capabil să continue tradiția interesantelor piscuri arhitectonice ale panoramei newyorkeze. Dintre aceste caracteristici distincte, baza monumentală prezintă cea mai mare importanță ; așa cum se întîmplă cu majoritatea zgîrie-no- . i!or newyorkezi, vîrfurile acestei clădiri este greu de văzut, Iir vîrfurile și baza nu pot fi cuprinse într-o singură privire t\ n aproape nicăieri. Baza construcției, în ciuda originilor ■de renescentiste, s-ar putea să aibă un efect mai apropiat de cel al barocului roman — proporțiile sale grandioase molesesc pe neașteptate percepția pietonului ce străbate

construite în stil baroc

două turnuri, I b.M.

Alături de A. T. & T. ■■ 1

, ta). de Edward L<utaoe

r'^e are 43 de etaje și a f°st

* construcții alcătuiind

Barnes, Ttvmp Tower, ^rten ^rații de zgîrie-nori. Este

un fel de manual asupian „

aj de consaactu

tsAis^X ■terss&s' ^

t f < M ' î S » <* i “fyifcl-uSntrl?

arhitecturii — de bună sau pioas.«

încit locuitorii

CU ru spațiu arhitectonic aat dc 4,

probkma e,te

*sț aproape că nu pot

D; nclpii de arr-tec-

prezentă în toa^le

prins "rădăcini- Dai in

referi numai }f

dintre construcții i-cpie.,—n

mare însemnatate, £. ^c“

, ,ctură monu;nc; t3.a. _

un aspect al n°u1^ S^ră-4ie despicate printre 7g ne-noa Tre<” asale

pe oua-m. *

... t ctravecniul v.-an

Nu am văzut nimic.
A fost imposibil
Luminile maior de tic j
teau mustățile albe bolnav.ao.g~P
capului meu. Parca cm^a **ar** îi i. J^{\wedge} șlig dată n**u** vo
acest joc tulburător, **m spe**^**^**
vreodată oameni **dispari** MP
a vedea stele pe cerul Ne *
oîidt numai pen
într-un colțiso
Sute Baidling*. Cur»

Ce citim în metrou:

O tînă ră chipeșă, văzîndu-mi fata de om ajuns intîr- plător pe acolo

și cam uimit de tot ce vede, îmi pune o piedică mică, pentru ca imediat să mă ia de braț și, hlizin- du-se cu dinții lați și albi, surprinzător de albi pentru înfățișarea ei dubioasă, îmi spune „Hello !“ Un fel de „Bună !“. Sună frumos, nu ? Numai că fata, pusă serios pe treabă. îi dă înainte și mă întreabă complice : „Hai spune-mi, nu vrei ?“. „Ba da, cum să nu vreau. Cît costă ?^ „O nimica toată, cinci dolari plicul !“ „E-n regulă, m» întorc în cîteva minute. Trebuie să-mi aștept iubita la metrou. Pregătește zece plicuri !“

Cred că eram tocmai bun de arestat, dacă mă pinuea vreun polițist în timp ce tratam mica afacere cu traficanta, de droguri. Dar, asta era arma mea de apărare. Peste tot în America, unde am fost acostat și unde mi s-a solicitat sau mi s-a impus să fac ceva, imediat eram de acord, ma arătam chiar foarte înșinat de „norocul“⁴ care a dat peste mine, de parcă asta așteptam de cînd lumea. Penau ca apoi, sa plusez verosimil, așa ca interlocutoiul indeziiuol să aibă cel puțin impresia că într-adevăr sînt un „om valabil“, cum se spune pe malul Dîmboviței. Și așa m-am convins că la multele „calități“ știute ale acestor categorii

— perversitatea, șmecheria și ferocitatea — se mai adaugă una, naivitatea. Pe care am exploatat-o mult și întotdeauna eu folos pentru mine.

„O.K. domnule, te aștept !“ îmi strigă fata cu dinții lați și albi, bucuroasă de afacerea ce se contura, în timp ce eu mă îndreptam grăbit spre „iubita“ iluzorie, ce urma să vină cu metroul.

Scena nu m~a descurajat. Am plătit cei 75 de cenți și, pînă să mă dezmeticesc, m-am văzut intrat într-un vagon de metrou. Nu mă interesa unde mă duce. Singura mea preocupare era să scap iute, cît mai iute cu putință de acea gară împutită și periculoasă din Downtown.

În metrou, prima reacție nu a fost să caut o bară sau un roîner de susținere, ci să mă uit în jur. Poveștile cu borlași și criminali de drumul mare, care te golesc de tot ce-i interesează, căpătau proporții mult amplificate în

închis⁸ mCa? imediat ce am văzut că u~?ile metroului s-au

Așteptam, aproape înfrigurat, ca mecanicul să anunțe, așa cum mă obișnuisem cu metroul bucurestean, „urmează stația x, coborîrea pe partea...”

Aiurea. Nimic !

I acere de mormînt. Nu scotea nimeni nici o vorbuliță. .gomotul era, în realitate, cumplit. Un fel de amestec de scîșnituri metalice și pocnete înfundate și o bițîială de nui mir cum n-am fost aruncat pe unul din scaunele libere, -pi culmea, mie mi se părea că e liniște. Într-adevăr, dacă un aparat special și-ar fi propus să înregistreze vreun dia- <'g in această bizară lume, în care abia intrasem, cred că

^{naa} era complet albă. În vagonul meu, circa patrula — cincizeci de oameni călătoreau, purtînd cu ei o in- iMerença sora cu apatia, de-a dreptul bolnăvicioasă. Și

< u toate ca vagonul era destul de încărcat, pe banchete '•iau cel puțin șapte—opt locuri libere. M-am tot întrebat *. ^{ce nu se a?ază} nimeni. A fost imposibil să găsesc vreun

i.jspuns. Privind mai atent, pe unul din scaune scria „I' orește, proaspăt vopsit !“, pe un altul „Nu te așeza, pe- nr<! ^e explozie !“ Și așa mai departe mi-am notat fel de , ^{e na}»itii înscrise pe scaunele din metrou nu cu c^Tetă <le un oarecare ora pus pe șoții, ci cu vopsea. Erau

- irnlo nu de o oră, două, ci de săptămîni, luni și ani de
- ^e unul din scaune scria „Numai pentru eiini !“

!" !ILfU ca alături, pe un altul, să citesc „Accesul cîinilor în metrou este interzis !" Nu mai înșir, aici, toate porcăriile | «'i nografice pe care le poți citi în vagoanele metroului v.-psite Ia intimplare, în toate culorile și în toate nuanțele imaginabile.

Oprim la a treia sau a patra stație de la urcare și îmi
s eTMa ca mă aflu Pe drumul bun. Mai aveam două--
ii > i stații și mă apropiam de stația dorită.

Merită sa-i studiezi pe acești oameni care se încumetă casatoreasca cu metroul Te uiți la ei și îți dai seama că "ii »int saraci și n-au mașina, nici măcar din acelea, rela-

¹ n roi, procurate la a doua sau a treia mînă, ori sînt
aduce ^ ^ - oHnrr aici curiozitatea, în fapt aventura, străini pe care u
^ nu chiar cnm mali.
sau lipsa de bani, ou ■ ml,lt 'o atare companie, trebuie

Deși nu ma °a01^^ Pd deliberat, intrasem și eu m mij- să recunosc ca, în

locul ei. **Dominantă ramme, insa, tigm omului obosit, negru,**
amărăciunea zilei

alb sau galben, .cai'?, care vine, și visul prăbușit, și
care a trecut, și gnj; - do„uî după pămîntul natal, _și
iluzia unei renașter, ș - n te_ **Este** omul care^și pofta oarba a mavuțmi p -obraz. Din
crnd

poată «*>*,«. n^n"l"o "tra ca apoi sa-și «*«•<* »=h“ în cînd îl vezi
suspînmd, pcutn. <aiap tresar.md de ne-
în jur, ca nu cumva cineva sa 1

liniște.
♦ + nrivirea cu citivaditre ei,
pentru
Mi-am intersectat pnvn ea c ^ undeva an
ca în clipa următoare sa ieg- - ieri de pe scaune și
gol sau la năstrușnicele ^ privirea mea nevi-

Sie pe pereții vagonu^^.m^m .n ,

novata era PnITMta dpparte de mine asemenea g.nJ •
omului. Și, păcatele mele, Aparte ^ că zUnic; {eI

Nu dispun de date _ cei te. - larg cîte o intim-
puțin la New York, ziarelep.« • P inM)Mill și slrmi,,l

ptae, ca să mS e x p r i m f a p t e l e nu gtet m8run e,

metrou newyoikez. Și• P^ n„ri și prestigioase sgc-a^
ele sînt preluate pe Uu^ s - [rmă incontestlnuua.
de presă. Intre ele .Iran ^ ^ ^ ; ^ ^

O rată a crimmalitațu ' ne tehnice care

lunar, tot mai multe acte de % a ^ ,;naUl înți-o situație

se țin lanț, precum ^ 't u-e a \te argumente pentru a catastrofa ia. Ku TMai ; . d ,
me | .roul nev/yorke-/, mai

dovedi ca starea ck ; deteriorează permanent
mult rău famat decit °u.”J;„nSULtir(1 a metroului lansat

do „o,, c

TS uw'ea lui _Mctropohur

Transit Authority“ apreciază că pentru anii 1987—1991 ■■•în! necesari încă 7 miliarde de dolari. Directorul societății

■■io transport a constatat, acum un an, Ia scurt timp de la preluarea funcției, că operațiunea de asanare a metroului •■•te, de fapt, o misiune de kamikaze.

De la începutul anilor *70 metroul newyorkez a cunos- <-ut un declin permanent. în ceva mai mult de zece sui el * pierdut un sfert din pasageri Cu toate acestea, cu el călătoresc zilnic aproape 3,5 milioane de persoane. Beli lungă de 370 km, este de două ori mai mare decât >i a a metropolitanului parizian.

Iar problemele junglei subterane sînt pe măsura proporții lor traficului.

În sfert dintre poduri și celelate construcții de metal | -c. care se întemeiază acest sistem subteran sînt roase de sau prezintă fisuri amenințătoare. Aproape o sută lu;» din rețea, care nu au fost schimbați de la început- lu! acestui secol, trebuie să fie reînnoiți. Și materialul rulant se află într-o stere deplorabilă. În anii '70 au fost fabricate 1 049 noi vagoane. Cel puțin alegerea modelului :■ fost nefericită : vagoanele petrec mai mult timp în atelierelor de reparații, decât cu transportul pasagerilor.

Locomotiva, frînele și, în special, sistemele electrice ••h:! precare. Acesta este motivul principal al incendiilor i'-i mai numeroase din metroul newyorkez, în cele mai Ue cazuri ele pornesc de la un scurtcircuit, dar uneori .i de Ia acte de vandalism. Numai într-o singură lună s-au Hei iarat peste 200 de incendii. De obicei, pasagerii scapă ' I > > ir cu spaima, iar traficul se oprește pentru scurt timp. Un. ori însă o catastrofă este doar eu greu evitată. Astfel, « mijlocul lunii octombrie 1984 a fost o zi nefericită, cînd nu izbucnit șase incendii, soldate cu 19 răniți. 13 000 de pa rM'eri au trebuit să fie evacuați.

Riscurilor tehnice li se adaugă atacurile asupra pasa- C i-flor. Din acest motiv, numeroși locuitori ai New York- ulii sînt adversari inveterați ai metroului. Administrația m li i egistat unele succese în lupta împotriva criminali- l'ii'i, dar rata acesteia a crescut din nou. Din 1970 pînă)n 1934, numărul delictelor a crescut aproape de trei ori. Într un singur an — 1983 — în metrou s-au produs cinci

■ im. dderi, 40 de violuri, 833 de jafuri și 11 621 de furturi, din care jumătate «un» ț ' evedeⁿțiază activi- este în descreștere, Ad[^],";r[^]estP ' explicațiile sînt mai tășile, cînd rata cummal* «• t ,ile înregistrează, m degrabă neclare. DeocamJuui>^^idere;violși furt. continuare, o creștere a ca/ui* După experiența personală n-aș pu- Să «e. metroul din New York o adevărata avervLua . ^ P încep să mă ingiozc.se, tea spune. DupastoUsUc.le otaafe ^ om staț „New fie și numai la gmdul °t' labă-cloanță" a tranșponu- York, am călătorit cu aceasta „iiana

lui modern. — ^ tⁿ,^Kt ce eîndul mă poartă la

Mă Liniștesc, msa, ml[^]ia „ f șerpuitoare pe sub București, către cocheta n • ^s^nsă. Oricărui

pămînt, atît de P^^^Ultala României, i-aș

SfflttpJ a »»» “* “.

-"S? TSSP*

tuării sale, că aici, * TM

cu forțe proprii o luci are m i \

noi și nici urmașii noștri.

cărcia nu vom roși nici

O.K. ?

San Francisco, amintiri și fascinație

Am ajuns la San ^@JTMV"sIâaefUunde"am lăsa

noiembrie, venind dm nord, de ia o-

zăpadă și g^{er}-

w

ofilit de noiembrie chi

Căldura nefireasca P ^{?nt}	pte cea mai surprin
aici, în inima Caliormc .	fierul pământ al ve
toare urare ^ de bun v® P	egte nu undeVa l
tului îndepărtat. .^de ^v at Q	sau în Arizona
California sau m	aşa aveam saal

f Ta omul care Sârtea cu dârnicie informa,h desp

oraş, în timp ce golea banda rulantă de bagaje abia •■coase din burta avionului.

Pentru majoritatea americanilor, indiferent unde s-au născut, San Francisco reprezintă miraculosul simbol al

■ naşului ideal, de care dragostea te leagă aproape instantaneu. Există obiceiul între locuitorii acestui paradis le- r.i'ndar ca povestea stabilirii lor la San Francisco să înceapă cu o călătorie turistică sau una de afaceri. Apoi, 'Im primele ore când a pătruns în inima oraşului, simpli du-i respiraţia, şi-a dat seama că aici, că aproape numai i>u-i poate fi cu adevărat fericit. Şi așa s-a stabilit pentru l'iUleauna la San Francisco.

M-a surprins şi pe mine acest aer familiar pe care îl ilc'.ajă oraşul, spălat din trei părţi de apele Pacificului,

i>amenii de pe stradă, cu alură mai puțin americană, un mozaic uman predominant asiatic şi spaniol, sînt surprinşilor de prietenoşi. întrebii unde se află un muzeu sau o f.l radă. Omul locului e în stare să te însoţească pînă acolo unde este sigur că nu mai poţi greşi drumul. Nici cea mai mică urmă de ostilitate n-o s-o întâlneşti faţă de nici un 'liiîn care reuşeşte să se instaleze, mai mult sau mai |Hi[în comod, pe fişia de pământ întinsă între podul Oak-

l. md, ce își etalează spectaculos cei şapte kilometri de uniiistradă şi de cale ferată, şi faimosul „Golden Gate“, ..poarta de aur“ aruncată ca o îmbrăţişare peste Golf.

Ştiam din filme cit este de frământat relieful oraşului. P.mlele unor străzi sînt atît de abrupte îneît numai şo- f* i n care au deprins riguros exerciţiul ascensiunii se pot încumeta să le asalteze la volanul maşinii. Poate că iih mai ondulaţiile stradale sînt cele care au dat atîta liirmec oraşului. Nu întîmplător se spune că aici există m Ic mai şerpuitoare străzi din lume, construite astfel im mai pentru a evita accidentele rutiere. Una dintre ele numără nu mai puțin de patruzeci şi patru de meandre.

I)acă aceste detalii sînt limpezi, rămîn surprins că nimeni n-a ştiut să-mi spună ceea ce credeam că e floare Im ureche : pe cîte coline este aşezat oraşul ? Unii le numără şi se mîndresc cu faptul că pot spune că sînt cel jmi(i 11 de trei ori mai multe decît la... Roma. Dar cîle sînt Iu Konia ? „O, asta nu ştiu, n-am fost încă pe acolo“. Ori-

cum, unii au numărat douăzeci	douW
cv,m sînt numite eo..ntk	; D ^diferent cuc iu

?p'i?

cufundat piirdi m cvil.->ai«^ ;n..lol. care inunda

I

vremuri n-a c^^e“mobilat conferă oraşului asp,-	
^n”fSnl^icegvădini_suspe^ate	^ modclat de
iVste tot. acest miracjJo» pa^s ^	&

35£ ria^CWu>dafâ

PD^

SM î-a^:iscut

GoWen Gaj

ST»

« S»»

tnt deasupra unui garai cu paUu m L Apoi golful ș
mina **modelatoare a** omului. ai^ls,5ri cstrt,ce ”
Mă aflam pe ^erate P;^^ San Francisco se m d=n coUnele orașului.
tzsTo mS^u, ^

SWMMJSÎ^Ş^W::*
~^tr?ssa** _s,,e ^
«"țffW •»*<* a“sle 1

Se spune ca P“” le afa**ra** de amabili. n^lE^u1»dS^mca peste tot
VSSJSfSA~ “

H,,„ de curentul caic ii fura și îi purta pentru lo.deauna ocean. Multă vreme,
datorită cu renilor PUUHIUCU «molii evitau țărml calilornian. Lva prin anul o -
„ncl o patrulă spaniolă descoperă aici o așeza e. Du c ,,i ani, un căpitan de
cavalerie. Împreuna cu ^ ^
ii ■ coloră pun temelile unei noi așezau, in^mt.nc misiune franciscanii. Semn al
permanenței, zidurile cetatu „-a-o au găzduit misiunea mai pot ii văzute și
asia/!, la

""^iirimnal certilcatul de naștere al metropolei ".an Francisco, lingă a cărei
inimă slau hpue a,a cu Ut au mai statornic și mai bun aproape u,, miLon «k.

' Dar a trebuit să treacă mai mult de o jumătate de ,vot pînă cînd, în afară de
militaru care au malUt au r,leva cazărmi, să apară un civil caro.su se incume e
..instruiască o casă cil. de modesta. Ivcspecluosi iat,. c.
It, Itasi, sanfranciscanii au așezat la oc de i. morarului Ilichardson. elomizmdu-l
pi m dunannea
i au clat-o unei străzi principale. / , , ,

Din 1846, cînd drapelul înstelat american a lo*t n.< i.ii pontru prima oară
deasupra orașului, ^străvechea așe- :..v „Yerba Buena" a fost rebotezata San
l<rancisc>. ^

Micuța localitate pierduta intre pleoapele ,i, oceanului continuă să truiascu
m _ amoi toala o. ma privind cînd resemnați, cînd neputincioși la panuntul clin
,,r. atît de arid și de puțin ospitalier.

Era^lo^lS^dde ianuarie a anului lii-iil. Intr-o (alifornia Star“, singurul ziar care
aparua la ban i ^
, **r;co, insera cu** candoare tfliroa transmisa de un lu,,J. ..
Il-it pe un șantier pe malul rmlui Ameiu.aa U.\.. , **£B** am găsit **un fel de**
metal care seamana eu

"Acest metal care „seamănă cu aurul; ora cluar am .
Știrea a fost răspîdită în oraș de către UIMlo'
I..nil ziarului, care alerga pe «Irazi pui tm > mm conținut ciudat, și strigînd n . .l
Imea «u . .
aur pe American River !“ In minutele ui ma. ai locuitorii **păreau că**
au înnebunit de-a bmo.loa. O ,,lit **pînă la** ultimul om. Toți - cele noua sute de
sulxk,

fiof'oi'o cu c» a apucat să fugă cie
“XVS. ST^o^

I H S si li^iSSI'1 &£ S S^SSZsttSSX
'Taff^tm luS^oiwile păreau * «**£**£
Stf. S S3^"^^»g*

~ S3W
'sâ pună mîna pe răulacatori. . fã+ t în mijlocul

,s?t
^StinS^i pS:sp"r Că ^ecutojeva Zil
e TM?ti ;.: \ ^'Sa ffSSS ?i «**<>.
bogăția, la tct pciVi , v. ț cu ochij. Dacă cineva iș înălțime și spicntioa ^
pămînt, cu sigu
fSS că'ScoU^diSlr^alu^me a iJTCiri. ora aicL Oda'
ajuns și stabilit la San Francisco, nemurirea eia u
ca si asigurat.
Pină într-o dimineată...
O dimineată de aprilie a anului 1-06. trP7Uă
• O dimineată cînd lumea orașului, a.ia £*?;* visele dulci ale
plăcerilor de noapte, avea sa treaba

“5 TM Stcîi'ii cel mal excentric oraș american av
Cel ma secunde. Două cutremu
s'cSe S transformi orașul într-un cumplit cimp
\$STt

"ÎSbî. Trei zile și trei nopți în șir orașul a ars ca o to
In lipsă de apă, datorită avarierii rețelei du canalizare, milionarii udau pereții caselor cu șampanie, în speranța că vor salva ceva din agoniseala lor.

San Francisco a murit. Nimeni, nici chiar cei mai optimiști, nu credeau, în acele zile, că firul vieții de odinioară va putea fi reînnodat vreodată aici. „Orașul San Francisco pedepsit de dumnezeu!", „Orașul care a fost"¹¹, „Apocalips la Pacific" sînt titluri spicuite din ziarele vremii care priveau cu teribil pesimism tragicul sfîrșit aî unei lumi abia născute. Pentru că dincolo de opulență și cosmopolitism, San Francisco era și simbolul unei sfidări ;ı1 îL de neobișnuite pentru America anilor de pionierat •, i de trudă.

Dar după numai cîteva zile, cei mai împătimiți în dragostea lor față de oraș aveau să-și plece ochii spre moloz, căutînd printre dărîrnături tainele unei posibile K nașteri. Și le-au găsit. Curînd, din loc în loc au apărut pancarte cu inscripția : „Nu mai vorbiți despre cutremur, vorbiți despre afaceri !"

Cărămizile, încă fierbinți, erau dislocate din mormanele diforme și așezate la loc, în locuințe trainice, de maximum două—trei etaje. în 1910 aproape toată populația rămasă fără adăpost era mutată în case noi.

Anii de glorie ai orașului coborau tot mai mult din nniintiri în realitate. Deasupra golfului au fost întinse l>i ațele uriașe a două poduri care au uimit întreaga lume m anii construcției și o uimesc și acum.

Nu aș putea spune că nopțile petrecute la San Fran-
11 •••> au fost lipsite de griji. In două dintre; ele somnul mi a fost frămîntat

de coșmaruri. Obsesia cutremurului
i a dispărut. Din când în când ziarele își așază la loo i'o fr;:nle ultimele
prognoze în privința cutremurelor.

- poți dormi liniștit, când, citești, de pildă, un ase-

i ■ articol :

California trece printr-o perioadă de neliniște. Dup:

', iirnp de 25 de ani, au avut loc doar foarte puțin

i iile: mure ușoare, în ultimii doi ani, numărul acestora a ni \ ;;t
considerabil. Rețelele de instrumente geodezic»: ir.''.Cate de-a lungul faliei
San Andreas, linia de fractură ii' pornește din Mexic, străbate orașul San
Francisco și 'ii- r.firșește în Oceanul Pacific, indică amenințător exis-

- vii de scoarța terestra care trosnește -

SSI^:n^:U-n rn,tor b^ ^ Ialiã

Seismologii, și ^ ^£«4 puternice, car.

San Andreas sint îngrijoiăț. . CuUa^^ ^ s .

• itinp' sau depășesc gi-uul *. 1 u de ștnnța s.nt

venit rar în aceasta « da. J nord a faliei nu convinși că ele se vor vepet^1^,^ culremurul « a

a mai fost /.druncmaU - 1906.Segmentul undeva stat

orașul San F^ncisco străbate orașul Lo-

k sud «te «W»* f c u t î e m u r puternic m

A**», » »«* <?**?#80''

unul 1357. Iar m exU£"J. în uUimii ROI de ani. mice au fost pare-se absente ^

cutremure m«n,

în timpul scurs de la c - ' f • i au crescut spee- populația orașelor și

economCaUlon ^ ^ cutrel»Ure

taculos. Acum, caid cKclan^^ ■ este important

puternice parc mai mult ca're va fi mtei-J

l)c știut când și unde se va P^m ^ cum îl numesc ta tea. următorului »maie c^cnimc^ .

e& fi 0 m0ua Lismologii. DC ajute m~« disUmg

teorie, comorm Dr;,voacă seisme la s u l e - t ' ■

mari sub scoarța P^^JeTnde ele' sint detecta^

kilometri depărtare de ^nc ^ .tlronturi ae

Prin detectarea unui ^emulod

pa ^ ammi ot

atmosferice. _ inițial sugerată de o uimito«^

Această teorie a lo.t njV ?, urma unui program

prognoză seismica emisa m Ch:in ^.i seismice> pro-

provi**t!;::**

„,prins si iritat pe co egu 1^M.^.' ^ ;a,ltot disp; scrii intern -.mobile di »

^ ^ avertol.e. Pe Im;

:f s;;;,rd“SS::S gagice «>,^«0^ * TM .->

(,iat compor lamentu 1 animalelor și *uob,c^ apa t al „nor lumini
ciudate pe cer și a unui mio* nc bigi_ apei de fintînă, înaintea
dcclan^am cu .em u u S ^

iii chinezi au respins teoria occidentala am m m cutremurul poate ii
prevăzut, doai cmc' i^ mai Cercetătorii americani au iost sui n _ niave
măsură, de afirmația colegilor lor chmtzi ca țineau că unele dintre
perturbările geologice folosite ^ lurmularea prognozelor precise se

In 1976, Christopher Scholz, de la Lamont-Doherty Geological Observatory, administrat de Universitatea Columbia din New York, și un număr de alți seismologi

(Uii Lianm t., decît să fie si mai uimiți de
 lii americani nu au putut acen sa ., „ro-
 lanțul ca tocmai aici specialiștii chinezi au pitva/Ait pro
 <,11000rea unui cutremur de gradul 7,3 pe scara IvicMc^
 Această regiune suferise doar doua seisme putti^
 decurs de trei milenii, iar în ultima suta de am nu -
 îi detectate nici un fel de indicii tipice care sa
 lif-r- nroducerea unui cutremur puternic. D.a m ultim
 ■/ce ani înainte de producerea cutremurului seismolog
 chinezi au detectat primul indiciu v“ d-
 ocuri tectonice care se deplasa din sud^est cutii ntia
 rsl și Haicheng.

în ziua de 4 februarie, în urma unei noi su n de . israe de mică intensitate, cutremurul a izbucnit ni ap „ierea localității Haicheng. Intensitatea sa a u>s « n^are decât cea prezisă, iar distrugerile au^ ' Dar majoritatea locuitorilor fuseseră evacuați, u.pt it a lacut ca pierderile de vieți să fie foarte mici.

A_{n,m} rimă ce m-am convins ca în cunnd cui. **vo., pS H preveSte,**
îmi ,ic. în gînd somn «or » «»^p ./prnS Poate că și mîine dimineața
 ma voi

“Sa teafăr. Ar fi păcat să tic ailfel, pentru că mai am

„in t^rufretropoErUnion Sqoan,» dev^nU
 ,lc intîlnire al tuturor turiștilor. Cele mai luxoase n.aga- line din San
 Francisco sînt grupate aici, in Union Sqiiari sub numele de „City ol
 Paris'^ adtca „n te! de „Golea,
 Lafayette", unde ești anunțat, de la intraie, ca _

8

pentru cei peste o suta de mn de Irancezi cai anual San Francisco. .

In apropiere, stau răbdător la coada, P^{nt}™ . . .
mtorescul Cable Car". Purtat de un cablu salteran, tramvaiul urcă și
coboară coline, traversează oia,ul - șa Market Street, pînă la Digul
pescaruor, cautat loc ~

$$s\text{-}^{\wedge}r^{\wedge\wedge\wedge}dSrcp^{\wedge} \text{ seg}$$
fb rs» *ttîJgitstu»*

¹³ Dar ce-ar fi să dăm o raită prin „China Town” ? Nu ezit nici o clipă mai ales știind bine că lingă una am po.țde ^ piSrescXi „oraș în oraș“ se află și hotelul acotat pentru cele cinci zile cît voi sta la San Francisco. Lampadare ÎSase CU lumini roșii și tnrab° si magazine care expun liber mariuLile m -t^a ma^nepSe de nimeni și nimic, **un putern.e** ș. plăcut miros de bucătărie, oameni de o amabilitate

comun te fac să te simți, aici, m „, -una ^
 într-un alt oraș, dar și într-o alta țara. Pe un p.eț de cîțiva cenți, poți
 cumpăra suveniruri ae o pomenită. Nu cred că există loc in Statele Un-e

u. -~ L“e o varietate de mărfuri mai mare ca în Chma Town“. Vrei să cumperi o frumoasă Wa a. bumbac, cu fantastice broderii m cuk>n, ^

la întîmplare tot în al doilea magazin ş \^e ja^i alte modele. întreb cit costă una şi micuţa vm-atoareim răspunde numai zîmbet şi_ ochi străluciri : C

ti>ată, doisprezece dolari». Ii spun ca nu am mult de cinci dolari şi îmi răspunse incredibil . Nu nimic, luaţi marfa, lăsaţi cei cinci dolari şi va aştep
mîine să-mi aduceţi restul de cinci dolari". Coborîse preţul la zece dolari. Dacă cineva mi-ar fi povestit o asemenea întîmplare aveam suficiente motive să nu-l cred.

Dar dacă vrei cumva să-ţi procuri cel mai autentic ceai chinezesc ? N-ai decît să intri într-una din cele opt

i. uu nouă ceainării şi să alegi : ceai verde, ceai de iasomie, ceai negru, ceai de care vrei sau ceai la care nici nu te-ai i:mdit. La intrare gazda se înclină uşor şi te pofteste politicos să-i spui ce doreşti. Dacă te vede nehotărît, te invită

i. a serveşti de pe o tavă mare o ceşcuţă de ceai, despre mie îţi vorbeşte întruna : unde creşte ceaiul, cînd a fost icollat, cum trebuie preparat şi pentru vindecarea căror nfectiuni este recomandat. Doreşti un ceai pe care nu-I ni o ? Nu-i nimic, cu aceeaşi amabilitate îţi va indica exact Incul unde îl găseşti.

Trec pe lîngă magazine şi localuri înşirate ca într-o lume de vis. Găseşti în ele de toate cele necesare pentru u ii.a ele zi cu zi. De la praf de şopîrle uscate sau pastă 11* şarpe, pînă la cele mai sofisticate ingrediente care fac i'. li ciul bucătăriei chinezeşti, pe cit de complicată, pe atît ii' rafinată.

Şi construcţiile din „China Town“ şi-au păstrat aerul Ini- exotic. Centrala telefonică nu poate fi altfel decît o I i 'odă, iar intrările în restaurantele de lux nu pot fi lip- 111 <• de paza unor dragoni uriaşi sau a altor strălucitoare p. r;onaje ale mitologiei orientale.

...Nu voi pleca din San Francisco pînă nu îmi voi uda picioarele în apa Pacificului. Aşa mi-am zis cînd am sosit, ci ială-mă în ultima zi a şederii mele aici pe coasta Cali- l ■mici pus în situaţia de a nu reuşi să-mi satisfac nevi- , . -ata plăcere. Ca să ajung la Pacific, nimic mai simplu : , •:i ay Line“ este linia de autobuz care îşi oferă serviciile p nlru efectuarea unui tur în jurul oraşului.

Kra o zi tîrzie de toamnă. Soarele îşi trimitea rnîn- i o. rea peste plaja pustie, sărutată, din cînd în cînd, de tei 'ele Pacificului. în jurul unei stînci „Leal Rocks", i ita ea o ciudăţenie din ocean, cîteva morse oferă îneîn-

.... curioşilor, dezmierdîndu-se în apa liniştită. O bătrînă, cuc se recomandă a fi drept membru de onoare al „Soeie- ii¹, i pentru ocrotirea morselor", îndrugă verzi şi uscate

S ^pil>in

simpla dorinţa de a se auzi \oibmd.

Ştiti domnule, că morsele postesc .

P _

Mrîmea. Posturile prelungite fac parte din „salul lor de vi.|s în perioada împerecherii, masculii pot rezist fără să bea sau să mănînce nimic timp de trei luni. Ca dovadă a sacrificiului, pentru perpetuarea spetei; mc femelele adulte nu beau şi nu maninca deloc iri TMa în fire îi supraveghează pe non-nascuti. Dacă »c >^{nranp} ££?£» pui'de morlă. să fie înţarcat brusc ^poat

trăi Dină la zece săptămîmim fara apa şi fara mmcare. - interesant, nu, domnule ? Şi mai aflaţi că necesarul d ană al unui pui de morsă este

zilnic de mai puțin de u^{stru} adică nici o treime din cea necesară mamifere
o de pe uscat, de dimensiuni asemănătoare. în timpul lu _ gilo? perioade
de abținere, morsele își asigură neccsa de apă prin oxidarea propriei
grăsimi. Morsa își **po**_{opi} respirația timp de patruzeci de minute, după ce,
prealabil, respiră adânc cinci minute... ^

O urmăream cu reală plăcere pe pasionata membra onoare a
„Societății pentru ocrotirea morsei gata, gata să rămîn pe plaja, „Graj,
Line * să-si facă turul cît mai repede cu putința.

Mașina gonește, ureînd și coborînd coline înscnmdu- «snpctaculos pe
inelele șoselelor și autostrăzilor supia pu. **Soferal “rbește întruna
despre or?s despre mtm.pl** idevărate Este pentru prima oară etnd
constat ca ș unei mașini turistice este, în același timp, și ghid. Și este de
fermecător prin tot ceea ce spune.

Aiunși pe autostrada 80, întinsă ca un brîu pe m ginea Golfului, în
dreptul localitațn Oakland, m fa ochilor îmi apare cea mai stranie
galerie animaliera ar putea fi vreodată imaginată. Din materiale cui
după reflux — pneuri, cutii de conserve, sticle, pungi ^ plastic, aripi de
mașini - un meșter, rămas anonim **pi** în prezent, a avut ideea să
construiască ceva. A ieșit, **p** ia urmă, un... cal, avînd drept cap o
canistra, ochi - d

lirrii-j sparte, trup — cîteva cauciucuri împreunate etc, Mni lir/.iu,
„artistul" anonim a construit un dinozaur cu 'linii din cioburi de sticlă. Și
după tradiția americană, moda insolită „a prins"* surprinzător de repede
și s-a

• 'lins, dîndu-i-se un declarat „conținut"⁴ artistic. In scurt llmp, studenți ai
Universității California și elevi ai unor ""li de artă plastică au studiat
„opera", au evaluat ir:,urșele materiale și, mai în glumă, mai în serios, s-
au de treabă. Așa s-a născut aici, la marginea Colin lui, cea mai stranie
galerie de animale care te trimite.

¹¹¹ îtmdu în mitologie, dacă nu și în lumea unui posibil >i|">calips
nuclear pe planetă. Oricum, deocamdată lumea |M ive.șle și se amuza, în
locul dezolant al gunoaielor l" urzind contur o iunie în care mîna și
imaginația omului prezente.

San Francisco se proclamă, ușor infatuat, drept capi- MLI intelectuală
a Statelor Unite. Urmașii căutătorilor de ■Mir deschid ochii spre lumea
din jur, lăsîndu-și sufletul nml.atat de farmecul ei. într-un climat din ceie
mai blînde» >i.'la boemă își duce traiul liniștit. Amatorii de pictură ml
ir/ie, ore în șir, în mirifica lume a parcurilor și grădini- "i, poeții se retrag
în crame ascunse sub pămînt, cău- Uml printre butoaie ritmul și rima
care, poate, mîine, vor lumi simpatia admiratorilor, iar prozatorii
generației ‘ întrețin relații cu literatura de avangardă din l'.impa,
socotită a fi aici un etalon artistic incontestabil.

Nanfranciscanii își iubesc orașul în felul lor. Dacă la ifi'.v York sau la
Chicago sau la Bui'i'alo i-am auzit pe ""H.i criticînd prin cuvinte dure
orașul în care trăiesc,

.h '• li' San Francisco orice euvînt la adresa orașului este

^{1,1} cu bunăvoință și afecțiune. Spiritul de toleranță ir ace] fantastic
„modus vivendi“ care a făcut din lumea ni de pestriță a metropolei
californiene o coinuniate IM -aie să-și lumineze plăcerea de a trăi.

'ii cît e de măreț să constați acest luen; sublim ! l'Yisco'⁴ este numele
prin cart' toți locuitorii din San I i.Hicisco își dezmiardă urbea lor
odihnitoare, cochetă și I" In I I loarc.

Un simbol: „J*F.K-

„Vreau să ajung la cimitirul -Arlington». Ce drum ^

pUt polițistul care își face rondul prin P*^^ £ SSib^!,C?ed ^uweți&sa

mergeți pe jos 7 Aveț vreo zece mile de drurn.^ urmez drumul p
îl las, P^{in^}.la,™ fru moase poduri întinse pest care mi l-a indicat T P
u-a<ia c» duce spre sț.uU

'TM' Poto““ tc in loc indicatoare a căror sageata t Vir^mia. Din iot* 111
trimite spre cimitirul „Ar®g o ^ ^ (6 și mă ți

E bine, mă aflu pe iu -
cu încăpăținare de sens ®ersind de două ori auw
întruna, iute i+oare ale șoferilor veșnic grăbi

ma apropli *■n0

* r"mare cu » inj-țaliu « >ț
împrejur. Era simbata la sfirau \repte lungi de gram enormă, în fa (a careia !r_s
ritoare> Nici o firma. Int îmi aducea o sPeiai)va ? pot ajunge la Arlmgton

decis și întreb direct „C P vreQ cincl.șa
„Vai, dermu,e dar ma. av>t d ș. bl
mile“. Apoi,_dmd disp®^ '™ mă întreabă cu un a clădit, să-mi indice
diurnul, imitirul «Arlington»

^ifrăspund cu S
SS'raii amator'dglume te-a răsucit, îndrepti

săgeata spre noi“. îndeletă, arătîndu-mi deal
Tinărul îmi explica pe: d j pe 0 hîrtie pri
unde trebuie să **ajung** și rru îi mulțumesc
ci pal ele drumuri pe „fre le mteis(3Ct ^
toată sinceritatea și îl întreb daca nu ^ ^ ^

Bar cred că nu

dori“...

indicatoare. M

Ne despărțim rîzînd, în timp ce îl mai sîcîi cu o întrebare : Ce este în clădirea asta enormă ?

„Pantagonul, domnule. Pentagonul american”.

Am întins-o „ca din pușcă”, uluit de gluma involuntară pe care am făcut-o. Orice or fi crezând cei trei ofițeri n’l’ati la intrare, numai că eu mă interesam, cu adevărat,

■ li- drumul spre Arlington, sînt sigur că nu au crezut

Aleile cimitirului „Arlington” erau acoperite cu un ••iivor de frunze. Copacii își risipiseră arabescurile palide

■ i ruginii, pregătindu-se să mai moară o iarnă. Liniște, o liniște apăsătoare în lumea de cruci și monumente ce se înlindea parcă la neslîrșit. de o parte și de alta a aleilor largi. Mormintele sînt simple, așa cum nu cred că am mai văzut vreodată. O cruce, sau o piatră, pe care scrie numele și anii în care a trăit cel care stă cufundat pentru Inldoauna sub covorul de iarbă verde ce se întinde uni- Inim peste toate mormintele.

Un cîmp de cruci mici, la căpătîiele ostașilor ameri- i ani căzuți în primul război mondial.

Un alt cîmp de cruci, la fel de mici, la căpătîiele ii-Inșilor americani căzuți în timpul celui de-al doilea m/boi mondial.

Un alt cîmp de cruci, la căpătîiul celor care s-au U i t Fit pentru o cauză strîmbă, în Vietnamul cuprins de

11. M i’i.

Un alt cîmp de cruci, la căpătîiul ostașilor necunoscuți. În rest, morminte ale unor iluștri bogătași și ale unor lunv.-ni de rînd.

Nimic nu pare să spargă această tristă și răscolitoare monotonie. Alea „J.F.K.”.

Pășesc încet, apăsător de un gînd. Cît de dur poate fi

ii. ip:,ctul absurdului asupra unor oameni, care s-au născut i i vocația de a fi iubiți de oameni.

fn fața mea, un dreptunghi de treizeci do metri pă-

ii.ii, pavat cu plăci de piatră ncșlcfuifă. De jur-împrejur, fi guler de marmură albă și un gîrduleț cu un lanț pro- l■ ■ i- i.if.

IV o lespede de granit scrie : „J. F. Kennedy, 1917—

În stînga și **în** dreapta pe **o** plăcuță, numele unu. c.i . Patrick Bouvier Kennedy, august 1960 — august . s un alt copil, rămas fără nume, probabil neapuemd sa iic

^{b0t}O^afiacără arde fără întrerupere, ^{din}aed negru an al americanilor, 1963, cînd președintele -ohn Kennedy, unul dintre cei mai populari picședinți din u toria S.U.A., a căzut răpus de ^{gloanțele}ucigașe a c . asasin. Cine anume ? Poale nu se va ști mcioc^{atu}.hi uac[^] tuturor argumentelor, Lee Oswald ramine cU <. 1. P

La cîteva sute de metri, o cruce alba. ! • e_
întîmplător din covorul de iarbă verde la p o » c lușor, are înscris, pe o plăcuță, numele ^{frdU}^! l₀, ^{4e} telui asasinat. A căzut cîțiva ani mai tîrziu, sub altui ucigaș, în timpul unei mtilmri elec o» ak, „lw-J. t F. Kennedy, 1925-1963“. O garoafa roșie, lasa a p, u este ca un strigăt disperat în aceasta urne Uista, apasa. toare, răscolitoare de amintiri la fel de triste.

întreaga lume, veste rnoilii
prWedinteîurkennedy ! Șefi de state si cje «uveiuie, cele mai marcante personalități politice și cullaia,, . America și din întreaga lume i-au adus omagi i » nante fostului președinte.
Cît de zguduitoare a fost, în

'eficient luptător pentru destinde re ș
„Un mare și

^{P^A} demonstrat prin fapte cum lumea din Est și di Vest poate trăi în conviețuire pașnică .

„Simbol al unei politici americane cu totul noi, deschisă spre umanism". Iar

După Lincoln, președintele american care a edavia și a căzut sub un glonte ucigaș în urma cu o de ani, Kennedy este o altă victimă care a căzut, i a ucigaș, dar și de ideile sale larg deschise spre ltd segregăției rasiale și a încordam internațion< e .

„Â murit ca un ostaș, în numele datoriei față de țar și față de omenire". —

Un mare conducător, care a manifestat m moment grele pentru omenire un înalt simț de răspundere și d angajare, o înțelegere rațională a realităților lumii „Un mare om de stat, un bun soț și părinte .

Kxact cu o lună înainte c'e a muri, preşedintele Ken- nily semnase tratatul eu privire la interzicerea expansiunii nucleare în aer, în apă, în cosmos. Sînt spicuirii din telegramele transmise de şefi de stat în Europa şi din întreaga lume, deopotrivă din ţări socialiste, ţări capitaliste sau ţări care ridicau fruntea spre vînt.

Privesc lespezea de granit şi prin minte îmi trec imani văzute pe micul ecran, exact în urmă cu douăzeci de ani. Apoi, îmi amintesc de pasaje întregi extrase şi publicate în presa noastră din cartea lui William Manchester, în care vorbea despre

Privesc spre aia largă pe care a fost purtată în acea noapte de noiembrie sumbru, corpul neînsuflit al unui mare lider şi gîndul mă poartă spre cele întinse în

■ .1 zi.

...La Washington, doamna Jacqueline Kennedy stătea alături de ea pe cumnatul său Bob (Robert) şi-i spusese că trebuie să-l vadă încă o dată pe Jack, aş vrea să-mi iau rămas bun de la el şi aş vrea să-i pun ceva scrisorile.

Poate o înţelesese. Plecă, lăsînd-o singură.

Jacqueline scrisese o scrisoare lungă soţului ei, plină

de iubire. I înţinse. Apoi împăturise scrisoarea şi sigila plicul.

Duminea dimineaţa. Jackie explică fiicei sale Caroline : „Draga mea, trebuie să-i scrii tatălui tău o scrisoare. Trebuie să-i spui cît de mult îl iubeşti, cît îi este drag de mine prieten”.

Micul John nu ştia încă să scrie. De aceea îl rugă să-i scrie ceva frumos, cu foarte multă grijă. „Trebuie să ne scrii un salut pentru tatăl tău, mă înţelegi dragul meu John” — îl spuse ea printre lacrimi.

A doua zi, doamna Kennedy ţinea în mînă trei plicuri : ale ei şi ale copiilor.

< Imoralul McHugh, care comanda garda, dădu la o parte şi le drapelul Statelor Unite întins peste catafalc. >

şi se aşeză pe capul sicriului şi aruncă o privire de parcă ar fi vădit ; se convingă că totul o în ordine.

Împreună, văduva şi fratele preşedintelui îngemamau în faţa sicriului. Pentru prima oară după cele două zile în spitalul din Dallas, unde fusese transportat imediat după atentat, doamna Kennedy îşi văzu soţul. Acesta nu este Jack, acesta nu este Jack, se gîndea ea mereu.

Apoi introduse în sicriu cele trei plicuri.

Bob o conduse pe Jacqueline pînă la ascensor, urcînd la etajul doi.

Intră noul preşedinte al Americii, Lyndon Johnson. Stîrnind uimire, el se grăbise să depună jurămîntul la bordul avionului care transporta corpul neînsuflit al lui Kennedy de la Dallas la Washington. Intră şi plecă imediat. Intră din nou, făcînd impresia că este foarte abătut. El sosise tocmai atunci la Casa Albă şi portarul îl anunţă că ministrul de externe aştepta urgent un telefon din partea sa.

Cîteva minute mai tîrziu află ceea ce, cu cîteva minute în urmă, milioane de americani au urmărit pe ecranele televizoarelor : Oswald, prezumtivul asasin, fusese împuşcat în faţa camerelor de televiziune.

În maşina ce mergea după afetul de tun, pe care era transportat sicriul cu corpul neînsuflit al lui J. Kennedy, spre Capitoliu, Jacqueline spuse deodată : „O, Lyndon, ce început groaznic pentru dumneata !”.

Noul preşedinte tăcu. În timpul călătoriei, nici el, nici Lady Bird — soţia sa — n-au rostit un cuvînt.

Şi Robert Kennedy tăcea...

— — —
în sala cupolei din Capitoliu, Lyndon Johnson înainta pentru a depune o coroană la sicriul preşedintelui Statelor Unite. El se opri o clipă şi se întoarse apoi la locul său.

Garda luă sicriul pe umeri şi-l duse afară. Fanfara intona imnul.

A fost pentru ultima oară cînd cînta pentru preşedintele Kennedy.

După ce totul se şiîrşi, cei doi care au fost cel mai puternic loviţi — Jacqueline şi Robert Kennedy — au rămas singuri în Casa Albă.

Cîteva zile după înmormîntare, Robert Kennedy o întrebă, în felul său reţinut, care, ca şi timbrul vocii sal”, amintea atît de mult ele preşedinte, pe cumnata sa : „Vrei să-l vizităm pe prietenul nostru ?“. Apoi au plecat spre cimitirul „Arlington“.

Pe acelaşi ultim drum trist, pe care Robert Kennedy avea să fie adus şi el, după mai puţin ele emei an, de . moartea fratelui său.

S^a'^ma-Sam^ a Americiei Jackie, se pare că **a** căuta săi lepede eît mai iute vâlul negru de pe Uţa ^

U¹ Cînd faimosul armator grec, Aristotcles Onasis, afla de

o emoţionanta sur-,oaie ac umu .

Doar

S tot'ia'un prieten apropiat este prezent la Î^ominUva

vI^pSK o! S'nu““

Î ^ S n S W S ” " p - i u l

Onasis. iar cl să se autoproelame regele regilor .

Cîmpul de atac era complet descoperit. slăbiciunile, Onasis pune la dispoznm doamne. > iahtul „Cristina“, de care o legau atitea umml 1 pentru a face o croazieră de doua saptaimm. ^ ^

îmi aduc aminte de un sondaj de opinie, pe care - făcut americanii puritani, în 1962 mţ <-U i t pi< v

* r

c

vir<ir» v»‘ o'c pune prea multe ostentaţiei ; cheltuieşte pi m i i - nozează pni mult si mai ales pozeaza m costum a baie. Dincolo de_ nota lor subiectiva, răspunsurile po«i

>n ^ j ckie^ruf Vămîn e insensibilă la puterea şi la ;ofe t«i Onasis. Face parte, ca şi abilul armator giee, cin (U1 oamenilor care obţin ceea ce vor şi cmd voi . ^

După cinci ani Jackie îi spune un dulf
si... şi tinerii căsătoriţi fac tot ce le sta în putinţa pui.

n uita trecutul. Onasis avea nevoie de faima lui Jackie, pentru a-şi aureola şi mai mult faima sa.

far Jackie, fosta „prima-doamnă“ a Americiei. se pare ni a uitat repede, cumplit de repede toiul. Acum. o iute- îrs» numai viitorul.

Dragostea dintre Aristoteles şi Jackie se amestecă cu «facurile. Jackie nu uită că are doi copii şi în clipele de melancolie se gîndeşte la viitorul lor. Ceea ce îi prinde IHHC pentru că obţine, după lungi insistenţe, crearea de

ii nv.turi de cîte cincizeci de milioane de dolari pentru lier ar v copil.

c lestul ei rămîne pentru totdeauna ca o pata în consimtă Americiei. _

Urmăream la televizor în ziua de 22 noiembrie ieșirea în direct de la biserica „Holly Trinity”, din Washington, a slujbei religioase închinată memoriei iestii; lui președinte John F. Kennedy. Au trecut douăzeci de ani de la asasinarea lui. Ceremonia religioasă a început în ora nouă dimineața. Camerele de televiziune insistau urât asupra „clanului Kennedy”. Erau prezenți soții Edward, fiica fostului președinte, Caroline, copiii lui John și ai lui Ted. Două mari absențe subliniate în repetate rânduri de cronică: Jackie, fostă soție, în prezent în mormânt la New York într-un luxos apartament cu șaisprezece camere, și John Kennedy Jr., înlocuit doar cu câteva zile înainte într-o lungă călătorie în studii în India. Are 24 de ani, a terminat studiile universitare și acum este preocupat de efectuarea unor ample investigații privind dezvoltarea țărilor lumii a treia. Prietenilor apropiați le-a spus că nu suportă atmosfera apăsătoare a ceremoniei care se pregătește. Sora sa, Caroline, care a terminat și ea studiile universitare, lucrează la oficiul de muzeu al muzeului „Metropolitan” din New York.

O ceremonie sobră, în care senatorul Ted și Caroline Kennedy au evocat figura luminoasă a regretatului președinte. În prima bancă, Ronald Reagan, actualul președinte, și trei foști președinți ai Americii: Richard Nixon, Gerald Ford și Jimmy Carter.

Președinții Statelor Unite care i-au urmat lui J.F. Kennedy, cu o singură excepție: Lyndon Johnson, care a trecut în lumea umbrelor, lăsând câteva suspecte semne de întrebare în conștiința Americii. El s-a auto-proclamat drept continuatorul fidel al ponticiei lui Kennedy, în fapt impunându-și, cu o rară măcar încredere, o cameră de idei conservatoare periculoase. El și-a măiestrit lat, treptat, toți colaboratorii apropiați ai lui Kennedy. Într-un consiliu din rândul universitarilor de presă Promovați de Kennedy, noul președinte și-a ales rude apropiate, aleși după criteriul unei presupuse loialități. S-a discutat cu mult haz în jurul majorității de probleme luate de Johnson din dorința bolnăvicioasă ce a detașat de umbra lui Kennedy. Până și bucătarul-șef al Casei Albe a fost înlocuit cu unul adus din Texas, specializat în fripturi la grătar mare. Iar „Salonul literar înființat de Kennedy, tot la Casa Albă, a fost desființat și înlocuit cu „serbări texane”.

Urmasul lui Kennedy, dar cit de departe de stăutul conducător al predecesorului său! — Johnson rămânând unul dintre președinții de tristă faimă ai Americii. Vă putea uita vreodată poporul american zecile de mii de victime gratuite, pe care obstinatul președinte le-a mis la moarte sigură în Vietnam? Corpul expediției americane în Vietnam a ajuns la fantastica cifră de 500 000 soldați. Iar amintirea acestui act demențial adusă acum, pentru totdeauna, în fața Americii: memorialul victimelor din Vietnam, amenajat în ultimii ani în Washington, este o zguduitoare carte neagră a trufiei încăpăținării fără margini ale unui om care deține pu reșea și o folosește în chip samavolnic.

S-a stins din viață la 65 de ani, tot în Texas, dar cu el nu numai obsesia unui om avid de putere, ci, poa și marele mister al morții premature a președintelui Kennedy.

J.F. Kennedy, cel care a stat numai doi ani și zece luni la președinție.

În timp în care „J.F.K.” a devenit un simbol.

A fost cel mai tânăr președinte din istoria Statelor Unite. Al 35-lea președinte. La vârsta de numai 43 de ani.

„Am intrat în politică după ce Joseph a murit; da mie” mi se va întâmpla ceva miine, atunci fratele meu Bobby va candida pentru locul meu în senat. Iar Bobby va muri, Ted îi va lua locul.”

O declarație pe care J. F. Kennedy a făcut-o în timpul cînd era senator. Joseph a murit în al doilea război mondial.

John a fost asasinat la Dallas.
 Bobby a fost asasinat în California.
 A rămas Ted.
 Va sti el să răzbească pină la fotoliul de la Casa Albă ?

Rînduri pentru „copiii pierduți ai Americii“

O potecă îngustă, șerpuitoare, vrea parcă să îmi întîr- /ii' cît mai mult momentul următor : „Memorialul veteranilor de război din Vietnam".

Se află săpat sau construit, nu știu cum e mai bine, oricum nu înălțat maiestuos ca toate celelalte memoriale, ti Washington, în imediata apropiere a „Memorialului I .incoln".

Am rămas șocat din capul locului. La intrare, un fel dc intrare improvizată, cîteva tarabe, cu fel de fel de obiecte, steaguri americane și vietnameze înfîpte în p'iniînt. Mai întii mi-am zis că e o sfidare, o pîngărire a unui trecut trist. Cel mai negru trecut din istoria țării, din perioada de după al doilea război. Apoi, am începui »,i înțeleg că este un cutremurător semnal de alarmă, o M-cvență rușinoasă care arată unde poate duce neghiobia In politică.

Este greu să-ți imaginezi, cu cît sînge rece, șeful mlininistrației americane din perioada „post Kennedy" s Irimis la moarte sigură, nu unul, nu o sută, nu o mie, ci .i ci și zeci de mii de concetățeni.

Pe cîțiva dintre cei care au scăpat din această crîn- imă și infamă încleștare cu un popor care își căula drumul spre unitate și libertate i-am văzut la intrarea in ..memorialul negru“. Unii sînt fără o mină sau un picior. Alții au urme de cicatrice mari pe față. Alții sînt

„ lomea alba ««, « « « « £ “SiS
 unîfo,-me niilița.v,uP^taW ' * » " * ;

<*;unpanio : bot\mU, î;ah«ctu u , rm«că si chiar schije
 muști contra ^azdor, ranițe, hueaț 1' P_p^[^]_{ri} personale,
 d.^{ob}^\\,H" ^r"o!ot,Srdin junglă, lighcne,' pămutu- piMo..k, ■ • . hj-' .it trnsc sanitare,
 grenade, pau-
 fun, apăra e ț ' ^ f amato^rilor de curio-
 talom, lopoti. Multe suu cic \ te curi(t)ilăți smt
 •/.ităii. bi cit ar pai ca dc . ' n^rocho de bocanci
 parale. im* la protun nd^O ?mif soldat, căruia o cave » șptme “ “ “ T ^1
 vî«Iui* cl, 1 200 un obuz i-a retc/at piuoaia, - _ geamul, de la
 de dolari. Ce sa te mai mu > ^ asupra lui Kennedy,
 care se presupune ca a uas asasmm . , dc cărămizij

dispusă să vuida ?i crucca^f. pc moim» jume ingbe_
 Tolul e posibil. Ontum. tu H1 peic cave nu
 suin du-se la tarabele cu ° 1CC ® * jtj0*ⁱ sinț însoțite de se vînd și sînt
 numai pen i aparținut loco-
 o notă explicativa gei . „ . țncț a împlinit
 toncntului., care a mai atent acest,
 douăzeci *i Era atîrnat la

î * i tul un ui ° si > 1 cî a t în m om e n t u l în'care un obv, i-a rate-

“S&alu. ra-qi-u” «te un “g
deal și placat cu marmura ncagia ^ n^reU mai
ții. cu vârful înfipt la mii ai e și cu ^' inspirata, care căscate, ca o uriașa
gum ^8^.. războiului din Viet- vrea sa sugoi c/c ti cptel • -
numărului tic victime,
nam si progresia geometriect c ^ sculptat în- zidul
Numele celor căzu i „la dat» ^ înscrise încît abia
oVr™mii vezi l-iele stricte : gradul in armată »
;inu! nașterii și al moi ții.

:u;

Zilnic, pelerinajul la zidul negru este neîntrerupt Smt rudele, frații, copiii, prietenii celor care nu mai sunt. ..e caută numele celui dispărut în cărți uriașe, mai volun^ „nasc decit cartea de telefon a Washingtonului. Apm, memorind o cifră, descoperi coloana în care este m

Floyd Williams jr., Jessie Callum, David Whitelinn... Odată descoperite numele, bucuria este a Ut de zgomotoasă de parcă ar fi bucuria revederii. Se tac ioiograti, se filmează în timp ce toți cei prezenți țin degetul la atâtor fixat asupra numelui celui dispărut.

Jos, la baza zidului, pe buza unui șențuleț dm gr - nit, sini aprinse luminări și se risipesc 1 lori.

Apoi, lumea înlîrzie, într-o veșnică înghesuială m fata „zidului negru", mulți dintre ei privind

departe de tot, în anii din urmă, cînd P»lla de v iaVd /1 celui drag abia se înfiripase.

s,C!1U aceste rînduri și mă cutremur cu gîndul la sce nele de groază pe care le-au trăit copiii acestei „gcm i atu pierdute" a Americii, trimiși cu atîta seninătate la mn.nte sigură, în numele unui ideal strîmb. ..Este m;u Dine de cea care au putrezit acolo, decît mulți dintre cei care m-am „Uors acasă" - îmi spune un veteran. ..Ma trezesc noaptea urlînd, speriat de coșmarurile care nu se mai 1(*min^ Copilul meu, de zece ani. mă tot întreaba ce am .m. 1 în Vietnam. Ce să-i spun ? Să-i spun ca am omorU ...meni ;;î copii ca el? Cum s-ar uita la mine? Eu macar am reușit să mă adun și să-mi întemeiez o tamiic. .

camarazi rătăcesc întruna prin America largă, vrînd să scape de amintiri. Sînt sigur că nu vor reuși niciodată .

Ei sînt „copiii pierduți ai Americii". Marwin a luptat si el în Vietnam și s-a întors teafăr acasă. A agonisit ș niscaiva bani. Un „voluntar" avea o solda egală cu dt.ua- Irei salarii. Dar acum nu-și găsește liniștea A eubeu- a însingurat platoul Colorado din Montana și >mn ' s-a fixat în statul Washington, în munții Itainier După uni de peregrinări a găsit azil aici. Doarme mf.-o £ se hrănește cu vînat, se îmbracă cu pieile și blanuri (ie animalelor pe care le-a ucis.

O conștiință traumatizată, distrusă. Și cîți nu^sint ca el ? De teamă de a nu fi considerați „răi americani ținem

se înrolau în armata sinucișagă.' Marwin a fost supus la teste speciale. La tir, povestește el, era în stare să lovească o monedă, de la o distanță de 250 de metri, de nouăzeci și opt de ori dintr-o sută. O performanță care l-a făcut să fie promovat într-o unitate de elită, în cadrul unor forțe speciale. „Misiunea mea era să pătrund în junglă și să ucid soldați inamici izolați. Pentru asta eram dotat cu opt cuțite și două garouri. Mă hrăneam cu carne crudă de maimuță. Sau făceam incursiune în taberele inamice și furam hrană și medicamente. Când reveneam din expediție mă lăsau să mă odihnesc câteva zile. Apoi, plecam din nou să ucid oameni. Să ucid mereu. Ah, câți oameni am omorât. Am primit ordin să omor dezertori americani sau soldați ai armatei sud-vietnameze care colaborau cu inamicul. Sint paranoic ? Poate. Dar nu mai îmi vorbiți despre armată, nu îmi mai vorbiți despre foruri guvernamentale, nu îmi mai aduceți aminte despre acea rușinoasă ...chemare a patriei¹¹. Vreau să uit absolut tot ce a fost. Dar iată că nu pot“.

Și Marwin încerca din răputeri să se reintegreze. După un lung tratament într-un spital, doctorul a înregistrat o primă victorie. Marwin i-a predat cuțitul de care nu s-a despărțit de doisprezece ani.

Se încearcă fel de fel de soluții pentru salvarea acestor copii răătăciți ai Americii. Un oficiu special se ocupă de reclasarea veteranilor din Vietnam. Drumul este foarte anevoios. Pentru că amintirile sînt cutremurătoare. „Eram mitralior, într-un elicopter, povestește Sayers, un alt; veteran. înainte de fiecare misiune mă îmbătăm la popotă. Era singurul mod de a-mi atenua frica. Piloții erau tineri absolvenți ai Universității Harvard. Unul dintre ei nu accepta să decoleze decît cînd era într-o completă stare de ebrietate. Celălalt fuma opiu. Cînd ne-am întors acasă mi-am dat seama că nu am înțeles pentru ce am fost trimiși în Vietnam“.

„Zidul negru" cu numele celor căzuți în Vietnam stă încremenit sub iarbă verde, care crește ca o sfidare. Î - umbra lui se mișcă mereu un alt zid, cel al „sufletelor, întunecate“.

im

Sînt sufletele veteranilor din Vietnam, cei care au trecut din imediata adolescență încărcată de vise în in Tern.

Acum sînt îmbătrîniți prematur.

Sărmani „copii răătăciți ai Americii !“

Meridianul Mississippi

Mississippi.

Numele lung pare să fi împrumutat ceva din impre- U'manta răsfirare a fluviului, purtîndu-i faima de apă — meridian, desenată maiestuos pe harta Americii, de k n udul străjuit de pieptul Munților Stîncoși, sub privirea

• ■••h'lor albaștri ai Marilor Lacuri, și pînă în sudul coole- iif de dor după unduirile oceanului.

Fluviul Mississippi.

Meridianul Mississippi.

Drumul de apă vie prin inima Americii.

!„ „Să-i dăm fluviului prinos de recunoștință, căci viața ilm el s-a ivit

Refrenul unui vechi cântec, rostit în ritm de jazz. poate n auzit, seară de seară, în barurile lungului șir de orașe 'l lîrguri aninate ca o speranță de brațele vînjoas.o ale .■alrinului fluviu". „Olman river“, așa cum l-a botezat ei celebrul său cântec Gscar HammVi-slein. Iar Huck '■"mt. personajul creat de Mark Twain, l-a asemănat cu MI ..monstruos rîu mare“, pentru ca indienii să-i spună i lăi apelor¹ sau simplu „mis“ (du), „isipi- (mare).

Halrînul drum de apă își adună amintirile, po.1 în. du-K aiaru de ispravă, prin 31 de state ale federației anvri- "ie, spre lumea de legendă a Deltei. Semn al IrăinmH / '-spectului suprem față de natură, rînd pe rînd. „serie ^{1r>} state americane și-au cules numele din insusi n:ime-e "eelor generosului fluviu : Missouri, Illinois.' Kansas'

• **Imiicsota**, Wisconsin, **Arkansas** ș.a. Și, bineînțeles, statul ^{1!} sis.sippi, care admiră, împreună eu Louisiana, trhimîă- "i nl marș al bătrînului drum de apă pînă la risipire în ¹ "anul fără **fund**, veșnic insetat.

Acolo undo șirului do perle, prinse p'.ucă de sār-'- bătoare pe gîlu.1 său. se mai adaugă una.

New Orleans.

Cufundai în aerul tropical, printre palmieri, magnolii și portocali, orașul își poartă farmecul și frumusețea cu dezinvoltura unei femei dezmiardate de admiratori. L-am salutat, mai. întîi, cufundat într-un fotoliu, de unde urmăream un extraordinar film turistic, care și-a propus, și cred că a și reușit, să demonstreze că, mai mult decît oriunde în altă parte, aici poți întîlni „pe viu“ istoria Americii. păstrată ca o armonioasă suprapunere de civilizații și tradiții, fie ele indiene, spaniole, sud-americeane si, în primul rînd, franceze. într-un muzeu ești invitat să te așezi la masă ovală unde a avut loc semnarea, de eătr francezi și americani, a documentelor de transferare contra unei imense sume de bani, a teritoriului Loiusia nei, tinerei republici independente.

Dar oamenii orașului ?

Ie simți trezit dintr-un vis frumos dimineața la Ne Orleans, pe liniștitul Chartress Street, unde răsună, ca meiodie ritmată, doar zgomotul copitelor de cal. Străzii cînd înguste și aglomerate, cînd largi și luminoase, se răs firă .si se adună, urmînd cursul sinuos al bătrînului Mis sissippi. De la fereastra hotelului urmăresc un spectac greu credibil pentru America : pe strada îngustă și puști printre casele cu un singur cat, încinse de lungi balcoan cu parapetul ^din fier forjat, înaintează lent o căruță Ia capătul străzii se ridică turlele unei catedrale. Este d minică dimineața și din înaltul boitei albastre, sub soare blînd al dimineții, coboară, peste orașul încă adormit, cît tecul de bronz al bisericilor. Clopotele îngînă o melod tîng uit oare, chemîndu-i pe statornicii enoriași la slujbă.

Catedrala St. Lous este înălțată în straiiele barocul" tradițional, la numai cinci ani de la înființarea orașul de ducele francez D' Orleans. Copleșitoare realizare ar! tectonică, grandiosul edificiu din Piața Armelor este ma tor, de peste două sute cincizeci de ani, al tuturor isi riilor palpitante consumate în această lume temperame tală. în această piață au fost înălțate și au fost cobori .succesiv drapelele stăpînitorilor, cînd exponenți ai **Fran**

fnđ a/ vec],^{1U} Spimil, cînd ^m Franj.,-f naooleoni-ne i;;;¹ ;
V¹ln¹ oboSit de războaid« europene, Napo-

"" - hotaritsa renunțe la urbea atît de disnut-u-j
V^{do}'jmT amencamlor cu suma de cincisprezece milioane

•unMSftn^T TMj rep' 'ezintă un decor de teatru,
, r ■ tentat sa c, ezi la pnma vedere, si nici rodul jnvi- ." 'il.iei unui
nascocitor cineast de la Hollywood Dc>' fapt

Royai sLet, AiS

llm J f * la frl de autentice si de desuete
n latinește Nimfrî?"". Unde preotul oficiază slujba
■ .-o ? • ^ pizai' m aceasta „patrie a jazzului“
"il sa auzi o slujbă oficială în limba latină. Pînă la urmă ■' ajunge la
un fel de dialog păsăresc între altar si masa i ion aşii or. Una zice
preotul, alta înţeleg si răspund cre- -noşu care, mtă-i, se închină de
mama focului 3 «ud

^"iua]loSşuîu“SICStC P,'dî“ limbaUl co,olal 5i “tlt
Şi credinţ* trebuie aliniată ..stilului american" Paro-
" se pare ca 1\$1 cunoaşte prea bine enoriaşii Imediat
* terminarea predicii au ieşit cu toţii din Va^drală

danţuiasca Pe caldarimul din * ei mea cu ce entuziasm
! Cu cită frenezie i Desi-m
î;I mnmcfnnnoft _ *»
a ma estuoasa muzica de orgă, ci în ritmul păefn si an- - .nt a
trompetelor, al tobelor, saxofonnclor sl contra- ,.!OT. Straoase zguduia
sub tropăitul dansatorilor care 'au.curioşi dm toate părţile. Mulţi,,«v,
spore;, v'fAnd "■hn şi cimnd sute de bărbaţi şi de
Femei l'ără .-v.
"•rupă din dans, au pornii. Ia drum. antrenîml dună ei

ICSi ti iV:,<'- ,nil"t' m "n" acum n catedralei. Pe
nesimţitepi;.),.-, d(.,v.,ni,
-!>a oare, semn că lumea llrber eoni in,
? ia ,t,oa te «'le lumeşti. Ma |_nV,w :i eu I_i;i7_n,l
iul muzicn, fascinat de rilmu-i pl,, de viaţă

P, s,-Me centre din Ne»

1 (<' r
ert

în cel mai pur oraş france., v ^ - intact, graţie
ca un miraculos maşnet al 0I^ ^ P_vsst el este asedia
în exclusivitate turismului. Lm^p^ d constructi
de zgîrie-norii mooerm, e *st' şi sud de apel
nu mai puțin moocin-, iai t ^ rriiă, să nu s
abundente ale fluviului caî'tier"! Nimic n
distrugă nici o cmdne c. - - întrudt în Amen- •iscă;ă plirSmenca insule
alo tacutulu

căveii'aducă atţla Vsl^ ^

'SSttodte de pa«H tb»iS

Străzile, de cioua ou ^

^ ^ lQcuit prim-

Ulor. Lor li se axată

■ . spanloL plarv

colonizatori albi - funcţion nefmst0ri

de sclavi, piraţ

talon, negustori şi m~ u-i .

^ dg tentaţia mv

contrabandişii şi aveⁿtur

aminteSC de numel

£ ! M 5 5 ^

a

TMf"trir="S!ui Mississippi si i-au

»r

1 intuit'

,Mnzator ? Absolut nimic ! Fi a doar ire/isi , |,jl_i ■I:/UJU1 P°Pular de la
New Orleans, ran aeeasla este ' ,nil pe fgy am au/i | . " în acea dimineaţă în
însasi "•> .Jazz-uluj, cartierul francez a! oraşului New Oricum

"roult e a, prisos sa mai spun că in fruntea listei fir
 rează numele lui Louis ^{Arb}strong. ^{terani ai jazz-uV}
 Acum n-au mai rămas decit cițiva ,e ^ ^{ncapăr}
 anilor '20. Ca sa-i _ mtiln-ști , ^{ințilni in barurile}
 ia cunoștințele unui avu • ^{?ienlul, fără experienț}
 noapte clin New Oneans, ^{whisky botezat cu ap}
„te jumulit de b»™ ^{și un strica}
 o muzica ^{de ^}, ^{P_{Hij}^} lucrurile se prezintă in
 feșlnat La Jill^m s i , t cu bugtu oa
 ca totul altfel. La mtiarc ^ ginu ma
 gol, au prinsa de gil o taD „ ^ noslru> un
 „Numai doi dolari costa intî^iea . imediat ce
 poți asculta cel ma autenttc a.- Sg*», M p0El TOr
 trecut pragul, con.,„«ți ca ae p iluminat și ca
 de un bar_ propriu-,ns Loa ul, ^ ^ dărăpă f slinos, se întinde^ la subso
 ^ ^ dg ajes de

S ifpic^u a te Wala direge c

'SSS» * ate apa, .Oue*
 muzicanților. Fiecare din ei are peste 75 "S
 :::rSI^el
 ...,certului vor remarca spectatoru fețele obo,iW, sp^ ^
 încovoiate, aspectul ponosit al regi or] - întreține cu
 orleans. Faima de „patrie a jazz-ulm se „,Uă trudă si este răsplătită pe
 masura. mult
 ai
 .. riunde în America, în acest °ra? jazz-u:le - ^
 l. jnoasă numai pentru unu, m timp ce P«i

1T» 5*

i nl;“ este mult prea puternică.
 Nu cred că există loc mai potrivit
 ,.....n,M| -i'r centru a admira frumoasa panorama U,J
 chAiurilor fluviului Mississippi. Ajuns aici, nu poți
 î "i ru vizitezi Hotelul marinei" și „Cafeneaua refufi.a-

.•ci.ășa evadați. In pieze , - fețe frumoase
 I .i.ii comerț de suveniruri și un altul cu tete

n^Snî'm^dt și prăvălia vednă .1, vrrați, caro ss ttrasc

dando^lra P-»~ » 0amerii crir!,

1 ^ăn^,uo~,i,,e.
 li .lU sc
 f> -n

:: -d.-
 —Ia Nelly, pușca lui cu lunetă, de trista fa.. ^
 Incă un popas, aproape obligatoriu, pe una dm.u ..

■ d^ N-w Orleans : Strada Dauphine. Aici po.M,- I.
 i,i u!ă frumoasa casă de epocă, ce ® t\"
 faceri Clay Shaw, decedat acum cițiva
 am,unul
 tre compliciti probabili Estului pra
 el a și fost acuzat S Orleans. Cînd s-a
 dinte de către P™™ i o u l ^ , i a r e
 împlinit douăzeci de c .Încînd săptămîni în și
 locale au „dezgropat dte versiuni ale cor^n fața opiniei
 publice, nieici ^ .. f cUn presupuș
 plotului din o noapte într-mv
 imbUcaU zăbovind, bmeu / -mînia răzbe
 barurile New J^_r re,,rt
 «W W.M. «r»»» . derăzbunar
 (uvioilii pi'fni nebuna o New Orleans du
 Ca mai ^oo^e, tUcl' (i;J_rOC.tij' si o lume a mizeri
 cu el. pe linga IUN \$> ...Viole disperării. Disperarea es
 în sufletul careui se coc l _ ^ ^ uneori în salve de f
 atît de intensă îneil en explode<ua ^neoi ^

pc^nuine M^rlt* Essex, a venit sã ^/de^alalc d^mf^
 fa«xKwstt*..... -

Orleans-ului. i din marina america
 Mark Essex a fost mn din rîndul armat
 Acest băiat blînd și timid a fost exc™™ " ciuda do
 G,,>a d,i ani de apelative
 li t a t i i salt', el t eh za . ofițerii albi. Șe
 ..negru spurcat*™ trimiteau la arest,
 echipajului de «1^0 io război pînă cînd, odată de
 «Hau cu consiliul de^ razbm pm - {&că a
 biU7J,l, "!"k^ iS pirit indurate. De Ind ;a plaiccișca umilmveie
 cumpărat o pușca și

ft* f ^ inului. «
 ^ASSSS&:-ps* ■țs,\a?i

de aîbi trebuie urt,

„A'lnavte diavolilor albi .
 Puțin mai tîrziu, în piața centrală din i\< \ \ m. , .sunat locuri de armă.
 Essex a dobont șase
 <.ave trei polițiști. Apoi, s-a prăbușit și <•-!
 !;!, Motiv de Lbunarc feroce din J^lono^ *!.* ordine. Polițiștii au dat
 navala m cait - o ,
 „„ ..remizat numeroase percheziții și au ucis un ncy.u •.Ml de'
 ani care opunea rezistență. ^ , ,
 Asa s-a scris încă un episod dramatic din lunga și zoo-, iuinata
 istorie a conflictelor dintre albi și negri.
 Al tera principală duce pînă la Mississippi. Ca un con-
 * ...le vase ele luptă, un șir, parcă nesiirșit, de
 ,!,* inavLa coboară pe apele fluviului la celalaUJP ^
Hanului de apă, către soare-apune D, umul lan
 • Ir | K'sle cinci sute de kilometri pe care îl pai cui g ^ - J -

„Miile navelor fluviale de tonaj mediu și marcare mult dincolo de Baton Rouge și se termina la apele Sfîrșitului Mexic, o imensă anticamera a oceanului. Apoi apele

iluci sute de milioane tone de materii prime și produse industriale circulă anual pe această întinsă arie a fluviului pe afluenții săi. În ultimii zece ani statistica indică o creștere a traficului. Grație acestei mereu tinute în minte, sudul statului Louisiana a cunoscut o dezvoltare deosebită, a dreptul explozivă, în ultimele trei decenii, ca și în cazul, ferit titlul de „versiunea americană a lui Ulysses” - marea lui unghi înținse și mănoase care au hiumtă ușa din dreapta; miturile de trestie de zahăr, pînă acum cu mai multă falnice citadele industriale ce își malta siluetei, pe înălțimea fluviului.

„Mississippi a fost întotdeauna pentru New Orleans mult deosebit un simplu avantaj economic în inima orașului. „Am ajuns să ne dăm seama ... „
„... , t, un loc pitoresc, în vecinătatea eanua ne. „M”
(„... , lloși să muncească, să se ionice ^ • ->”, ...] • .
„... , i admire magnificele priveliști pe care le are”.
M., întâmplător, în ultimii ani. zona "ivecm... a
... , i portului a fost supusă unui, intens <l< -; ;
... li imbină în d farmecul de urbe veche m lumt.on,..
în lra modernismului”.

În portul New Orleans zer, de cargouri „Umile lumii vin să ancoreze, iar sute de c.

lucrează fără odihnă pe cheiuri și în străfundurile calelor. Mijloacele mecanice și automatizate nu au reușit încă să înlocuiască munca lor. Lupta împotriva patronatului este înverșunată. În trecut existau două centrale sindicale una pentru docheri albi și una pentru cei negri. În urmă cu câțiva ani, ele au hotărît să fuzioneze, pentru a putea fi mai eficiente în confruntarea cu patronii. Acest eveniment, de mare importanță din viața New Orleans-ului, a fost salutat și sprijinit de o seamă de oameni progresiști. Între timp, glasul rațiunii devine tot mai puternic, tot mai răspicat în ciuda obstacolelor întâlnite în acest sud, atât de conservator încă. .

New Orleans își trăiește zilele și nopțile în ritmuri de „blues” și „swing”, purtînd prin ani nostalgii adinei.

Iar bătrînul Mississippi își încheie aici drumul lung și obositor, purtînd cu el dansul nesfîrșit al vieții și morții, al zburciului și al împlinirii.

Simte acum, atât de aproape, sărutul oceanului, așteptat ca pe o binefacere...

o cafea, la „Watergăle” 2

Ideea mi-a venit sus, la 150 metri deasupra Capitalei în timp ce mă aflam în vârful obeliscului ridicat în memoria lui George Washington.

De la acea altitudine am admirat, prima oară, hotelul „Watergate” înălțat cît mai aproape de oglinda riului Potomac, parcă anume pentru a-și putea pune și mai bine în valoare cochetăria și admira frumusețea. „Watergat” trece drept unul dintre hotelurile faimoase din Americă Și asta nu numai după ce în jurul numelui său s-a creat senzaționala aventură reală, cu personaje reale de Casa Albă, cu întâmplări reale și cu sfîrșit atât de sîrăzător.

Hotărît să-mi las un rînd de pîngele la Washingto rm luat-o după obicei, tot pe jos, spre partea de ves Monumentul, cu silueta lui insolită, rămîne în urmă. T

În lingă Casa Albă, apoi pe strada 23. Ochii întîrzie pen
în cîteva secunde asupra unor firme inconfundabile : Departamentul de
Stat, Departamentul Naval, Organizația Mondială a Sănătății.

Apoi, Virginia Avenue. Un bulevard aerisit, flancat de lăruințe a căror
„personalitate” este dată nu de numărul, ci de înălțime — de fapt mi se
pare că la Washington nă văzut prea mulți zgîrie-nori — ci de măiestria de
a înălța fațadele cu linii de arhitectură cît mai inspirate. Într-o
dimineață tîrzie de duminică, pe bulevardul înfundat în amorteala
obositoare a sfîrșitului de săptămî-

ni, înălța pînă la intersecția cu Lamps'nire Avenue.

Acolo, unde „Watergate” devenea la fel de real ca : nai ele și întîmplările
care și-au legat faima cîntristă. Cînd luminoasă amintire de această perlă

arhitectonică, lăși cu celulă fotoelectrică se dau sprinten în lături,
înălța urare de bun venit. Holuri luxoase, recepționere drăgii — lumea fel
de fel, în general elegantă, dar destul de înălțată, scări largi, invitînd parcă
la un spectacol care înălța

înălțarea oaspeților de seamă.

Aproape înghețat în gerul de noiembrie, coborît ca din

■ nîn peste oraș, privesc, fără nici un scop anume,

11. —coasta lume pe jumătate trezită, pe jumătate adormită, înălța înălța
mă cufund tot mai mult în pernele fotoliului. În mîntre îmi trec chipurile
unor personaje din serialul ilicitevizion „în spatele ușilor închise”. Și
din nou, fap- lă și întîmplările reale de la începutul anilor '70, care mi
liu la cea mai gravă criză politică din istoria Statelor Huile, culminînd cu
demisia președintelui țării.

în curtea interioară a hotelului, un fascinant joc de cînd, vîde și coloane
de apă risipită ostentativ, în lînș- lă i din jur. Magazine, restaurante,
cafenele, cofetării,

11. : >curi. Și chiar o librărie. O librărie unde se spune cînd lăși găsi
o înălțînd cîteva zeci de titluri din cîndUlo-doeiiment

icarile-ficțiune, a căror atmosferă cîndle generală de lăși și de lumea
în mijlocul efirora mă află de cîteva lăși lăși

poate fi mai inspirat lucru duminică, la ora zece înălța „neața, decît să beau
o cafea ? De fapt, un fel de apă

chioară. Așa cum se bea, de obicei, cafeaua, cam peste tot, în Statele Unite. O rog pe negresa din spatele teighelei să-mi facă una, dar mai concentrată. Răspunsul ei, mai mult mormăit, mă face să aștept cu poftă licoarea aparatului automat, ce încarcă singur cafea, fixează singur doza de zahăr, pune singur apa necesară, ia singur ceașca, toarnă singur cafeaua și sună ca o jucărie când totul e gata. Doar că nu bea cafea, în rest face totul. Numai că și ce mi-a servit a doua oară era aceeași apă chioară.' Văz?ridu-mi reacția, zîmbitoarea negresă îmi spune : „Este cea mai bună cafea pe care o puteți bea aici la Water fiate, domnule. Vă garantez că nu vă va cauza nici un rău. Nu are pic de cofeină”.

Asta-i bună !. mi-am zis, în timp ce eram bucuros c* femeia din fața mea se arată destul de dornică să continui dialogul. „Ce puteți să-mi spuneți despre ce s-a întâmpla aici, la < Watergate » ?“, o întreb. „Scandal, scandal mare domnule. A trebuit ca domnul președinte să-și ia catra fusele de la Casa Albă și să plece. Da, da, domnule, as' s-a întâmplat. Locuiți aici, în hotel ? • • ..Nu. în alta parte” „Păcat, mulți oameni care trec prin Washington ne viz tează și rămîn cîteva nopți aici. Sînt camere libere, dac- doriți. Cîți nu și-ar dori să poată spune că au dormit* fie și numai o noapte, la «Watergate»...”.

Eu nu mi-am dorit. Ce m-a adus aici a fost aceeaș boală care mă macină de mulți ani : curiozitatea.

Simpla curiozitate, insinuată în sufletul oricărui ziaris care își iubește profesia, iubește viața așa cum este e cu bucuriile și cu umbrele ei, iubește adevărul și lupt pentru el. Fără curiozitate, acest mistuitor microb prorf. sional, scrisul, devine fad, cenușiu, contrafăcut, iar mescri de gazetar — un simplu act funcționăresc, neangajan lipsit de ecou.

...Iunie. 1972.

Sîrbătă dis-de-diminealit.

Se anunța o zi liniștită de vară.

O zi •obișnuită, în care marea majoritate a amer «anilor își petrec „week-end“-ul, toropiți în plăcere „hobby“-ului lor.

Poate că tot un fel de „hobby“ era și pasiunea pentru electronică a celor cinci aventurieri, prinși asupra fap- lului, în momentul cînd montau minuscule și sofisticau; echipamente fotografice și electronice. Locul : clujul patru din corpul unei clădiri a gigantului hotel „Walergale”.

Era locul unde avea să se desfășoare Convenita Partidului Democrat. Tar nparatura descoperită asupra „pasionaților” de electronică ducea limpede spre intenția de a instala microfoane si alte dispozitive de ascultare în saloanele unde se afla Statul major al democrațiilor americani.

Prezidenția statului era asigurată, în acea vreme, de republicani.

Primele investigații ale judecătorului dau în vileag lucruri ce nu puteau fi trecute cu vederea : unul dintre cei ieestați era consultant pentru probleme de securit:iee a! C LA. și ceilalți patru au întreținut. într-un fel sau altul, legătura cu acest organism, dotat din plin cu toate simțurile. Dar mai ales cu văzul și auzul.

O informație suficientă pentru a stîrni interesul presei. Doi ziarști tineri, de douăzeci și opt de ani. Bob Wood- ward și Cari Bernstein, de la „Washington Post”, nu așteaptă prea multe invitații. Prima lor știre avea să apară a doua zi în ziar : „Cinci bărbați, despre unul spu- nîndu-se că este funcționar al Agenției Centrale de Investigații, au fost arestați ieri dimineată pentru ceea ce autoritățile descriu a fi drept un complot executat cu minuțiozitate, pentru a instala microfoane în birourile Comitetului Național Democrat din oraș... N-a existat nici o explicație imediată în legătură cu motivul pentru care cei cinci ar fi /rut să instaleze microfoane în birourile Comitetului și nici în legătură cu faptul că lucrau sau nu pentru vreun particular sau pentru vreo organizație”.

în aceeași zi, o altă știre începe să detalieze. „Unul dintre cei arestați era, nici mai mult nici mai puțin, decît coordonator în probleme de securitate al Comitetului pentru realegerea președintelui, organism republican creat ilor cu cîteva luni în urmă, care desfășura o amplă campanie în vederea menținerii pentru încă un mandat a președintelui Richard Nixon la Casa Albă. Iar directorul acestui comitet este fostul ministru american al justiției,

„ni dintre cei mai apropiați confidenți politici ai președintelui, care abia renunțase la portofonu cu cîte\

“„SrSS'cicnlc pentru a stirni, la maximum, >nt<> r~°nl celor doi ziariști de la „Washington Post . Ex investigații paralele **cu** cele ale organelor de **ancuela** Ti **Atât** treptat, firele anchetei duc tot mai imut spre ^ne marcante de la Casa Albă. Primele pagim **ate** ziarului „Washington **Post**" și ale **tuturor marnor** *zu^ j* **reviste** americane „The New \oik Times , „* - > Newsweek", „**Los Angeles Times**¹¹ **ș.a.** — încep - dominate de „Afacerea Watergate .

La jumătatea lunii septembrie un juriu ,edeicd am Washington pune sub acuzație șapte persoane : cei unei bărbati prinși asupra faptului la hotelul „Waterg^c , cloi consilieri ai Comitetului pentru realegerea preș.can^ iui Anul 1972 se încheie fără a mai fi consemnate o\e^- rmente deosebite, dar nu și fără fel de fel de încercări d intimidare sau de mituire. -o-

La începutul anului 1973, judecătorul -on rp^it **pentru** intransigența sa constanta „Jo*,n pld^y..

prezidează îribunalul care îi **judeca pe** **ce**,,apc •>r°stiti dar **se declară** nemulțumit de condamn*. ^-

ăfe Sucit inculpații nu au făcut declarau d-n car -,ă rezuhe identitatea celorlalte persoane implicate. A.,- u et suspendă executarea sentințelor, precizmd ca pcaep.e! **Spre * cuvenite vor fi** ușurate în cazul m **cai*** acuza ar cooera cu justiția pentru stabilirea adevaiulm.

O săptămînă mai tîrziu, Senatul american **d,c.de, p** votul unanim **al** celor șaptezeci de senatori prezenu, ins i **tuirea** unei comisii de anchetă **bipartizana**, care s«s^oi lească dacă si în **ce** măsură au **fost comise** acțiuni **ilegal** incorecte și contra eticii. Comisia **este** condusa de ^amu

Erwin, senator democrat.

Surprins de „lipsa de colaborare **cu** meu pațn j ud cotorul Șirica face publică scrisoarea acuzatului McCo* fostul consultant al C.I.A. în probleme de securitate , seri soarea explică „mutismul¹¹ inculpaților prin jrgmm* exercitate asupra lor și. precizează ca fosUl ^mstiu justitiei știa dinainte de planurile P^vind ^f^rea ^ Vrofoanelor pentru ascultare, la hotelul „Watergate .

în martie, președintele Nixon anunță că pentru a men- luu' secretul activității președinției, colaboratorii săi nu se v.ir prezenta pentru audiere în fața comisiei de anchetă. În replică, șeful comisiei de anchetă declară că va cere dictarea oricui ar refuza să se prezinte în fața comisiei. În aprilie, la Casa Albă au loc o serie de demisii și Mtuiiri ale unor consilieri și înalți funcționari.

După două luni, fostul ministru al justiției și un fo?t
¹¹ sher prezidențial fac o serie de dezvăluiri care îl
-ca re președinte în „Afacerea Watergate", iar apoi, l ¹ . ■!r-o altă
depoziție, se află că te-".La convorbirile des-
l ■urateîn camera de lucru a președintelui erau înregir-

hs!e. Președintele Nixon, invocând „piivilo.giv.l puterii ¹ • :vu'ive“, respinge somațiile comisiei de anchetă privind i i".irea benzilor de magnetofon și alo unsn* trîinserirri coavorbiribr prezidențiale. Prin hotărîrea Curții fede- ide apel, președintele este obligat să predea tran- ¹¹ • - i ale pasajelor referitoare la „Afacerea Watergate“, liavgiștrate pe benzi.

I .a cîteva zile după aceasta, șapte membri ai Camerei contanților solicită inițierea unei proceduri de pu ii i" sub acuzare a președintelui Nixon. în februarie 1974, HI '119 voturi pentru și 4 împotrivă, Camera Reprezen- I ¹¹¹:i' ;r investește comitetul său juridic că cercete/e te- ia •iurile posibile ale punerii președintelui sub acuzare.

Președintele este somat din nou să predea loate cele lil (!? benzi cuprinzînd convorbirile din cabinei ni prezi- 'l' l'ia!, iar, în iulie, Curtea Supremă hotărăște predarea lulic ru' benzilor, contestînd „privilegiul puterii executive“.

0 săptămînă mai tîrziu, Comitetul juridic formulează l"i sub acuzare a președintelui, iar, după încă o săp-

• ' '■ ā. Richard Nixon are o întrevvedere cu lideri repu- i:: clin Congres, care-l informează în legătură cu pier- 'l-i i •' r.nrijinului politic în ambele Camere.

1 ■ ziua următoare, într-o cuvîntare radiotelevizată, l"■ Antele Richard Nixon își face cunoscută hotărîrea

¹ 'vroisiona : „Aș fi preferat să continui apărarea, ori- • ii ii fost de mare agonia personală pe care ar fi iinpl.' al-fs. Iar familia mea mică mi-a cerut, în unanimitate ^{1 111} ■, să fac acest lucru. Dar interesul țării trebuie întot- deaursa pus înaintea oricăror considerațiuni de ordin per-; son al. Nu mi-a plăcut niciodată să abandonez. A pă: postul înainte de încheierea mandatului meu repugnă fi căruia dinii e impulsurile mele firești, dar, ca președinte, trebuie să pun mai presus de orice interesul Americii Ca atare, voi demisiona din funcția de președinte, mîine, la arniazu“.

La nouă august 1974, în miezul zilei, demisia președintelui Ricbard Nixon a devenit efectivă.

La aceeași oră, Geraîd Ford depune jurămîniul. devenind cel de-a! 38-a președinte al Statelor Unite ale ■Arm-' L:ii.

Acesta este epilogul uneia dintre cele mai mari zguduiri politice din întreaga istorie a Americii. Urmores cu ochii minții, din cofetăria hotelului „Watergate“, evi: niraontele care s-au succedat din ce în ce mai iurhmr și mai zgomotos începînd cu acea dimineată de iunie a anului 1972, care nu anunța nimic deosebit. Lumea d aici a clasat demult „Afacerea Watergate“. trecîid-o pen tru totdeauna în rîndul evenimentelor crre au fost eîndv și care au rămas uitate între copertile unor voluminun,'- dosare, ale unor cărți cu acțiune palpitantă sau au fo transpuse pe pelicula cinematografică. Se discută desp ce vrei și ce nu vrei în cofetăria hotelului „Watergate“¹ despre cotațiile bursei sau crima din strada X, desp politica administrației actuale în domeniul dobînzilor despre ostașii americani morți în Liban, despre ultimeii rezultate în meciurile de baseball sau despre ultima deci rație a președintelui.

Dar despre ce s-a întîmplat aici, cu numai zece în urmă ?

Deloc, sau în mod cu totul întîmpla tor.

Americanul cu proverbialul său spirit pragmatic nu dezmente. El privește rar sau eu latul accidental în trec îi acordă prezentului doar atenția unei iubiri pasnge și rîvnește mereu spre pasul următor, cucerit

de pute de seducție a viitorului.

„Watergate” și-a creat faimă într-o lume amatoare senzații Ș’ de jocuri tari.

Cît de mult aş accepta tabieturile temporalei mele existențe „americane”, nu pot să nu privesc din nou în Irecut și să întreb : ce s-a întîmplat cu principalii protagoniști ai „Afacerii Watergate” ? Mă ajută tot ea, .mereu zî iubitoarea și trîncănitoarea negresă din spatele tejghelei. ■Sub prestație de „cuvînt de onoare”, îmi spune eă toii participanții la „spectacol” și-au ispășit demult pedepsele, m prezent ocupîndu-se mai departe de afaceri. Cei doi ziariști de la „Washington Post” au scris două cărți, „Toii oamenii președintelui” — tradusă în zeci de limbi și ecranizată — și „Ultimele zile ale președintelui”¹ — din cave

■ui făcut o avere de peste optzeci de milioane de dolari. Ki au rămas în continuare ziariști. Și cum „moda” cariilor s-a dovedit a fi foarte rentabilă, s-au apucat, de scris vi cei care înainte aveau pasiune pentru electronică. Consilierul John Erlichman a fost închis optsprezece luni și a scris două romane — „în spatele ușilor închise”, tra- ilus și în limba română, și „Martor al puterii”. A divorțat >i s-a recăsătorit ; G. Liddy, cel care a elaborat întregul plan de infiltrări și supravegheri, a ispășit cea mai grea pedeapsă — 52 luni închisoare. A ajuns consultant în probleme de securitate al unei firme din Illinois și autorul unui roman autobiografic „Testamentul”, devenit și acesta .serial de televiziune și o extraordinară sursă de bani ; !cb Magruder, șef al operațiunilor politice și financiare In Comitetul pentru re alegerea președintelui, a ajuns. . pastor în California ; a scris și el o carte cu același subiect intitulată „O viață americană” ; și-a scris autobiogra-

*ia — „Născut din nou” — și Charles Colson, fostul consilier pe probleme speciale al președintelui, pentru ca, apoi, •■a înființeze și să conducă asociația „Camarazii de închisoare”, care se ocupă de probleme... religioase ; patru din- trei cei cinci spărgători de la „Watergate” au fost condamnați la pedepse între 13 și 15 luni, iar J. McCord, un fel de șef al lor, a ispășit o detenție de numai 4 luni. Ultimul dintre ei și-a dat în judecată foștii avocați, în- Inicît l-au sfătuit... prost în timpul procesului, sugerindu-i ‘¹ ”u depună mărturii pentru implicarea în scandal a unor înalte persoane de la Casa Albă ; fostul ministru al justiției, J. Mitchel, după ce a stat închis 1!) liini,

ii | ’rimit un avans de la o editură pentru a scrie și ci o carte despre „Afacerea Watergate”, dar a rămas ^in tre puținii implicați în scandal care nu s-a manifestat ș pe plan editorial.

Și așa mai departe...

în rest aici. la hotelul „Watergate”, nimic deosebi Doar cafea proastă și știri banale...

Niagara, Falls

Iată Niagara.

Solemnă, aflată parcă pe o uriașă scenă, meiou^ In fa ochilor lumii, își etalează splendoarea, tumultuoasa. Ce Niagarei coboară ca o mîngnere peste creștetul copnului răsfățat al Marilor Lacuri, șoptindu-i miraculosul înde de a-și împlini nestingherit jocul, prăvălind impasibil e tuziasmul apei peste stîncic șlefuite.

Fiecare râu duce cu el chipul eternității. Pînă să aj la umerii de apă ai Niagarei, nu-mi trecuse prin cap nici măcar să-mi imaginez veșnicia. Aici, fermecat de fascinantul capriciu al naturii, aveam ciudata impresie că eternitatea poate fi nu numai atinsă cu ochii minții, ci pipăită.

Niagara este un crîmpei din marea eternitate a na

Apa sinucigașă, gonită din trufașele Mari Lacuiei, abandonează pentru cîteva secunde, plutind încoace și încolo spre buzele de granit ale stîncilor, gata de sărutul reîntîlnirii pentru a o face să renască mai pură, mai liniștită, propria viitoare.

Niagara se joacă cu propria ființă cu dezinvoltură! omului stăpîn pe sine, risipind în jur aerul maiestru al faimei pe care și-a creat-o și o păstrează mereu pioasă

Dimineata ori la prînz, seara sau în miez de noapte Niagara este ca o iubită, la fel de pură și neschimbată jucîndu-și rolul hărăzit în norul alb de aburi ce se înalță ca un strigăt de satisfacție al apei regăsite în drumul liber spre îmbrățișarea oceanului.

■ a ••tul asurzitor al zecilor de mii de tone de apa arun- " prăpastia Niagarei. Lumea din jur țâcăne întruna

Iu ■ ala Niagarei, pare a fi un spectacol sublim, de jos

■ -rtinuaie, spre a-și putea împlini visul de a pipăi :va măcar
în impresiile de călător împărtășite prie-

De fapt, toate Marile - ura. i surori, de la granița dintre Statele Unite și Canada, iMin-nică întruna, trimițându-și apele d intr-unul in~ I, , iul. Lacul Superior, Huron, Michigan, Erie și Ontario «In! cele cinci surori așezate ca o floare cu petine Uug c'e_3!

Privesc apele Niagarei dezlănțuite, care se prM>>v".c.1., la înălțimea unei clădiri cu douăzeci de lin 'răfia Niagarei zboară elicoptere cu turiști, i
ur jos, :aae „curajoase”¹ se avîntă cît mai aproap- dc ca

I ■
 învolburat al Niagarei. îi admir ;< vîi pe

involuntar mă trezesc întrebându-l pe unul dintre ghizi aflaU Sd, la tot pasul, și gata să-ți ofere orice deta n con tra prețului bine știut, de un dolar de persoana . care est vîrsta Niagarei ? Răspunsul este cm nu se_ poate, m plastic : dacă stîncile cascadei au o vîrsta^ sa zicu

o zi riul si cascada propriu-zisă au o vechime de numa patru secunde. Patru secunde care, desprinse dm lume ascunsă a erelor geologice, înseamna cam zece mu de an Vîrstă în jurul căreia se poarta discuții, faia sa existe însorea multe posibilități de a vedea cine are dreptate Dar fie că ar avea doar cinci sute sau cinci mu ce a Niagara „face“ același lucru din primele momente al vieții¹¹ si' pînă azi. Truda sa este răspătă anual cu ad mirația a cel puțin douăzeci și cinci de milioane de riști, atrași de mirajul apei sinucigase.

' Citesc'pe un afiș mare un anunț. Textul ^ jm"® Cine se aruncă fără rost în apă este pasibil de pedeaps cu închisoarea¹¹. Cît ar părea de năstrușnic anunțul a rostul său. Pentru că Niagara a secerat, cu vijeliile u, ati tea vieți ale unor aventurieri sau desperați.

De peste o sută și cincizeci de ani de cînd s-a constnj Pici primul hotel, marii întreprinzători au cautat sa umpl acest extraordinar spectacol al naturii cu ceva și „m extraordinar¹¹. Mintea iscoditoare a cautat și a găsit. Mu zeul

Vax“, din apropierea cascadei, a pastrat cit „m aDroane de realitate¹¹ înfățișarea unor aventurieri amato 2S3S&L Sint „oameni- de înălțime îi vezi cum respiră și clipesc ochii, „oameni imbraca la fel ca acum o sută sau două sute de ani Este surprin zătoare impresia pe care ți-o lasă acest ciudat muzeu. _ un moment dat, îmi părea de-a dreptul straniu sa-l vad p președintele Lincoln discutînd cu bărbierul in timp ce rădea barba, după cîteva zile petrecute lamatoare i zona cascadei. Sau să-i vezi cum se mișca și gesticulea într-un „dialog¹¹ pe primii temerari porniți m cucerire câscădci

Ce înseamnă, de fapt, „cucerirea cascadei¹¹ ? Ne întoaȝ cem la jumătatea secolului trecut și să urmărim isprăvi unui francez acrobat de circ, Marele Blondin. Deși faim în lumea circului, la treizeci de ani el voia, cu tot ai

„hir.ul, să fie... genial. Așa **ca, nici** una nici alta ^ - inverseze cascada Niagara pe un cablu fixat la pali u „i si cinci de metri înălțime de o parte și de altoi J

• „-anului vijelios. Un drum de trei sute cincizeci de mtt ,ir l'imă de cuțit, un drum senzațional mtic viața și

S-au făcut pregătiri intense, a fost vîndut din timp l,n:-tre locșor de unde putea fi văzută fie și numai o din spectacolul ce urma să se desfașoare. l-en-

l.. . nrima oară faima Niagarei era pusă în umora de inge- /liatea și curajul omului. Sau poate ca «Ut ^ sa^aia, , ,i si omul au fost aureolați de un spectacol^ siu-genc- i, 'la care protagoniștii scenei erau apa dez^intuiia m Ii.h l> V: ia plină de semeție. S-au făcut pariuri, spectatorii i„(lvj p⁴ șansa vieții sau stupiditatea morții biotuun hat.' Pofa de senzații tari era atît de marc in<

, ;;juno, cei care voiau să clștige cu tot dmaumsul pau..l f,ii încercat chiar să slăbească slilpn de care ora fixat

' "Ivin'i'ele Blondin era atît de sigur do reușita, incit nui-a ,h .părut 'zâmbetul de pe față nici cînd a luat m mma Im a do balans, nici cînd a făcut primul pas. mei caid s-a ni lat. singur, suspendat deasupra cascadei, și nici and,

1., mijlocul drumului, a făcut o uluitoare pirueta. .?> nici
i iIKl a făcut triumfător ultimul pas.

A fost răsplătit cu aplauze, strigăte de bucurie, iiUJC- riUuri în „stil american”. îmbrățișări. Entuziasmul a „1,1 dA mare îneit la recepția care s-a desfășurat imcaiat „vru să se consume atîta șampanie ca spuma ei putea i iincura cu spuma apei prăvălitate de pe trambulina ue nintiă a Niagarei. Fortificat cu șampanie, răsplătit, m re- urlate rînduri, cu aplauze, urale și fluieraturi, marele llcindin dă o lovitură de trăsnet : „Chiar asla-seaia ma Voi întoarce „acasă”, pe același drum pe care am venii .

Pe firul morții suspendat deasupra Niagarei. Nimeni nu credea. Și după ce o altă serie de pariuri grase urma «n se consume, după ce s-au golit multe alte butoaie iu .impanie, marele Blondin i-a invitat pe spectatori la Incurile lor, în fascinantul amfiteatru natural. ^

Drumul a fost ca un vis. Lumea se ciupea de muni, I,- urechi, cei mai „slabi de înger” îșiacopereau, din emet în cînd ochii. Totul a durat puțin. Mult mai puțin dec! înainte. Marele Blondin păsea pe cablul morții parcă hij notizat. Un pas, doi, trei... zece. O ușoară dezechilibrare și. Drumul a continuat, de parcă s-ar fi plimbat pe bule van După mai puțin de șapte minute, față de optsprezece mi nute înainte, Marele Blondin era răsplătit din nou ci entuziasmul publicului.

A fost o zi minunată. Și după emoția ghidului car îmi înfățișează aceste istorioare adevărate aici în ba coanele de lut ale Niagarei, îmi vine să cred că a fost ce mai senzațională zi din istoria fioroasei cascade. Prima 2 cînd omul a îndrăznit să-și măsoare forța curajului ci înfiorătoarea genune.

Și a învins !

Au urmat imitatori, cu duiumul, mulți dintre ei sfii șind^ în apele involburate, sub privirile îngrozite ale mu țimii. Iar Marele Blondin a început să-și perfecționeze arta acrobatică, exccutînd, cu aceeași siguranță, traversări cu bicicleta pe firul suspendat sau ducînd în cîrcă prieter sau amatori de senzații tari. S-a oferit să-l ducă în sp nare și pe prințul de Wales, cel care avea să devină regel Edward al VU-lea, dar în ultimă instanță suveranul renunțat.

Nu se putea ca această carieră a Marelui Blondin să s sfîrșească în coadă de pește. Așa că se pregătește, mini țios, pentru ultima sa mare reprezentație. Peste o sută c mii de spectatori au asistat la ceea ce ziarele vremii au ni mit „micul dejun pe cablul morții”. Năstrușnicul acrobs a traversat Niagara pe vechiul său drum, călătorind c bîciclfta! De data asta nu s~a grăbit deloc. Se oprea, d! cînd în cînd, pe cablul suspendat, făcea un ușor balan mergea cînd înainte cînd înapoi, așa ca pînă la capătî drumului să aibă timp să-și facă o omletă, să o mănînQ și să bea și o cupă de șampanie. Spectacolul a fost uluita și mulțimea de gură-cască a rămas înlemnită minute ij șir, urmărind ultimul spectacol al Marelui Blondin.

în muzeul „Vax” sînt păstrate și fotografiile multe aventurieri dornici cu orice preț de glorie, care au plăt. cu viața curajul nesăbuit. Italianul Balligni s-a prăbuș

1 orî ”*’ la cincizeci de metri, dar a avut noroc. A renunțat i 'ifi'u totdeauna la încercare. Alții au perseverat, den ‘ :mi mai puțin stăpîni pe ei. Prima victimă a ..cuceriri:

■ !i.i;arei“ poartă numele de Steve Pocr. O fotografie din Muzeu, considerată azi o capodoperă în materie, surprinde ’în momentul

prăbușirii în prăpastie.

Notorietatea, de orice fel ar fi, poate aduce bani. De la "■.st postulat pragmatic, tipic american, au pornit nmulți:

- între cei care au proclamat drept desuetă și apusă epoca, "rnbăților pe cablul marții". S-a căutat altceva, care :a Urnească senzație. Și s-a găsit. Așa au început spectacolele "I "ăror mic număr de senzație era plonjarea cu butoiul în »illoarea cascadei. Startul a fost luat cu butoaie de stejar,

- i¹¹ i din metal, iar mai târziu din cauciuc. Primul temerar .i leșt o femeie. Anne Taylor, o învățătoare nu prea ti- r.iră. A avut noroc. Ceea ce nu prea au avut. bărbații.

¹ nul dintre ei s-a sufocat în butoiul prins sub apă și ținui

- iicva zile în brațele stîncilor. Un altul a avut ghinionul

- ' ■! să i se sfărîme „ambarcațiunea". Nefericitul temerar n lost cules, bucată cu bucată, din apele învolburate, mul- (ninite parcă, de noua jertfă adusă.

Aproape că nu trecea un an fără ca Niagara să nu-și -ilisfacă pofta sadică de a rupe firul vieții unor oameni. Wenturile oarbe, sodomitoare, atît de răspîndite în seco- l'il trecut și la începutul acestui secol, sînt interzise. Eli- i "litere speciale ale poliției patrulează aproape continuu ilcasupra zonei pentru a-i descoperi, din timp, pe cei care 'Im inconștientă sau din porniri aventuriste se oferă ultoarei sălbatice. Uneori reușesc. Alteori...

în anul 1960, un oarecare James Honeycott se plimba mlr-o barcă cu motor, împreună cu cei doi copii ai săi.

I a un moment dat motorul s-a defectat și barca "furată &, •

' montul năvalnic al rîului era purtată spre buza casca di : 'ivirtejite. Micuța Deanne a putut fi salvată din elicot- l' i - cu cîteva secunde înainte ca barca să se prăbușească.

I • ' 1 ăl ei a fost înghițit de valuri, iar frățiorul Rngor a ava: i 'mc. Purtînd un colac de salvare a fost „pescuit" dc- o imoarcațiune, la cîteva secunde după ce Niagara clo- i 'litoare l-a aruncat la suprafață.

Niagara nu este numai un palpitant spectacol al năimii. Minte omului intrepid a încercat și a reușii s-o strunească, alegînd din fascinația ei înspumată și o fâvin utilă. Cîteva mari hidrocentrale furnizează curent, la i preț de nimic, unor mari fabrici de aluminiu, unități pî trochimice și siderurgice. Hidrocentralele se află mai j< de cascadă, dar nu pot fi observate. Ele sînt ascunse I maluri. Barajele lipsesc, pentru că apa se scurge spre tul bine prin niște tuneluri săpate în piatră. Puterea Niagar este fantastică. în fiecare secundă, circa șase mii de met cubi de apă își dezlănțuie puterea, plonjînd în prăpasti Iar omului nu-i rămîne decît să stoarcă, spre binele săi această forță ce i se oferă gratuit, într-un abandon.

Ma despart de Niagara seara, cînd spectacolul devin parcă ireal. Reflectoare colorate puternice, îndreptate spi imensa draperie de apă, creează o feerie ametoitoare. Ro galben, violet, verde, oranj. Toate culorile, în toate nuai] țele se risipesc într-un admirabil joc de lumini. Lume privește și fotografiază.

La plecare aruncă o monedă de cîtiva cenți, înspi hăul Niagarei.

Semn că ar dori să se mai întoarcă.

Aproape automat, repet și eu gestul celorlalți.

Dar mă despart de Niagara copleșit de nostalgie. Sîp aproape sigur că am văzut pentru prima și pentru ultim oară magnificul spectacol al Niagarei.

Neiertătoare, Niagara și-a cerut tributul, rupînd cev și din sufletul meu.

în mașină, șoferul ne întrebă dacă ne-a plăcut 1 „Niagara Falls", în

timp ce arăta cu degetul spre o tăbliță Numai dacă locurile vizitate v-au înecat, primii bacșiș !“

Ce să faci, stoarce fiecare cum poate și cât poate **ma** nuill din faima Niagarei. Nu pot fi nesincer cu sufletu meu. Da, am rămas înecat de spectacolul Niagarei. ■

Așa că scot un dolar și onorez plăcerea, ducînd **ci** mine, poate, cea mai frumoasă zi petrecută în America

„BUSINESS IS BUSINESS!“

• Mileniul trei a început vineri, 1 octombrie, 1982 • La taclale cu un computer • „Fiți atenți să nu răcească Soarele!“ • învâfî ml un primim cel de al doilea dar al lui Prometeu • Dintre ei vor fi iv. cruțați viitorii laureați ai Premiului Nobel • Să punem natura la treabă! • Tom și Jerry, în vizită la „Walt Disney World“^{4*}

Mileniul trei a început vineri, 1 octombrie, 1982

„Mileniul trei a început vineri, 1 octombrie 1982 !“

Domnul S. Washburo, responsabil cu problema, le privind relațiile cu publicul de la „Bell Laboratories”², ne transmite această informație senzațională cu un aer atât de MIU-U de parcă ar li fost investit să officieze botezul noului mileniu, aici, în pădurea tânără ce înconjoară faimosul centru de cercetări în domeniile telecomunicațiilor și electronicii, din apropierea New Yorkului. Mai întâi l-am urmărit din simplu respect pentru entuziasmul cu care îmi vorbea:::

Întru că nu pot să nu fiu sincer și să nu recunosc că dacă mi suferit de un complex în timpul vizitei efectuate în-

[I.A., acesta a fost, fără îndoială, cauzat de palidele mcl: nmoștințe din domeniul electronicii. Auzeam cuvinte ș.

• \presii — biț, cip, octet, cristale tridimensionale*, fibr -
 ■, |li.ice etc., etc. — rostite firesc, ca și cum aș spune eu „l>ună ziua
 !“. fără să fac nău știu ce conexiuni, pentru Mmolul motiv că nu prea
 aveam cu ce, și l'ără să ridic mirat sprâncenele, minunându-mă de
 informația senzațională pe care expertul american mi-o transmitea
 conștiin- rms, contînd, probabil, pe faptul că în l'al.i arc un bun cu-
 noscător în materie.

Dar ascultînd întrebările mele de profan, h 'lun icral u! i cvine cu
 picioarele pe pămînt și, di beat, cînta să-rm "Icre o explicație ca la
 școală, „l'uncli mina |>.■ a i ■■irai.ni ile acolo, formați prefixul
 Womănici HI și n:sisi.irul ti'le fonului de acasă. “ Mă supun di>< it și,
 nu lara emoție,

p. n,e/ punct cu punct sfatul. „Alo, Loreta ?; „Da tata,'

? cum te simit ? Unde ești ?~ „Sînt bine. Ma aflu H %â

„Unde r. »L. «Bell țaborat,»-

, ;c^^\ „Si ce-i aia, că nu prea te înțeleg . „Asta e u rîci eu nu prea
 știu. dar uite că m-au pus oamenii ae c;u „ sin acrii, i W văd ce
 facei“. „Noi statem bme. La București a nins și acum nc pregătîm
 de culc^e... .

Uitasem că la București era ora 23 Dar dupa ce «m închis
 telefonul, domnul Washburo nu-a .spus - Acum cred că veli putea
 înțelege mai ușor ce impoitanta a,c munca noastră, în cîteva
 secunde ați vorbit, de aiU^cLn Si-.U'ie Unite, cu România. înainte
 o asemenea legaiu,.. pui™ să dureze zeci de minute și chiar ore în
 șir. Rețeta îte comunicații la distanță, pusă la punct cu ajutorul
 ek.- tronie. ciberneticii și al sateliților a făcut sa redăm Oc-mt ni
 lor sute de mii. dacă nu chiar milioane de ore pe care le consumau
 înainte pentru a beneficia de un serv iau ae natura celui la care ați
 apelat și ciumneavo-stra L,r cina •im afirmat; că ^Mileniul trei a
 început la 1 octom brio 1982". fixam o dată istorică în domeniul
 telecomunicațiilor, între multe altele ale căror borne smt înfîpte
 tot ;>ici Este vorba de -nașterea- unui tip de cristale și iibit optice
 care vor revoluționa telecomunicațiile m deceniile
 viitoare".

Cu asemenea precizări pragmatice, discursul expertului
 american începea să fie de-a dreptul captivan și pentru mine. îmi
 puneam, pentru prima oara, întrebarea data nu cumva lumea
 electronicii și ciberneticii nu ar trebui inclusă obligatoriu în sfera
 cunoștințelor absolut necesare pentru cultură generală. în Statele
 Unite și, ara aliat, ca și într-o serie de țări europene, încă din
 clasele primaie

iar în Japonia încă din anii de grădiniță - copiii sînt antrenat! la fel de fel de jocuri instructive, care n introduc de nesimțite în miraculoasa lume a electronicii și ciberneticii. Omul sfîrșitului de secol 20, omul care va pași și i- mileniul trei, nu se va putea considera a fi un om modern și nici măcar un om „alfabetizat fara sa aiba iivato la fel ca scrisul și cititul, cîteva noțiuni și depr cWi din sfera electronică. Fie că vei fi țăran, profesor inginer, vinzător într-un magazin sau strunga* ma-o brică, sau pur și simplu numai om cu îndeletniciri casnice nu vei reuși să răzbești în contact cu lumea înconjurătoare lară stăpînirca limbajului cibernetico-eleetric. Nu este încă tîrziu să ne pregătim de alfabetizarea cibernetică ! — iată o concluzie pe care nu o poți ignora pășind într-o țară situată, prin performanțele ei tehnologice, în ziua de mîine.

Toate investigațiile futurologice în sfera tehnologiei americane duc în aceeași concluzie : industria cea mai vastă, cu dezvoltarea cea mai explozivă și care va influența. în viitor, radical viața oamenilor, va fi cea a prelucrării de dale și a telecomunicațiilor. Va fi o industrie nouă, care se va deosebi de cea de azi. fiind adresată, deopotrivă, întreprinzătorului industrial și omului de rînd aflat acasă, în mijlocul familiei. Convorbirile telefonice vor fi însoțite în lumea întreagă de imaginea televizată a interlocutorului. Pe șantier, în fabrici și uzine majoritatea muncilor vor fi efectuate de roboți „inteligenți". Maladiile umane, ca și o serie de defecțiuni în funcționarea unor utilaje și agregate complicate vor putea fi diagnosticate cu precizie de la distanță, pe cale electronică. Va fi radical schimbat sistemul de transmisiuni prin radio și televiziune.

Pe scurt, trebuie să ne pregătim pentru un „mîine" surprinzător prin binefacerile sale, un viitor imediat care în multe domenii a și început.

Prin sofisticăți parametri tehnici și tehnologici mi s-a explicat procesul de prefaceri de mare complexitate gîndit ile om, făptuit de om și rămîne de văzut, dacă întotdeauna în beneficiul omului. Cu fiecare cîstig înregistrat în domeniile inteligenței și memoriei electronice și prin miniaturizarea produselor se tînde spre un sall care va face ca granițele dintre sistemele de comunic;;lii și erele de prelucrare a datelor să fie din ce în ce mai greu de stabilit. Un adevăr crescut nu din supoziții facile sau zvonuri denii ante, ci din realitatea imediată.

Poate că nu întîmplător cei doi mari giganți americani din aceste domenii — „American Telephon and Tdrgraph Company" (A. T. &

T) și „International Illusion Machines Corporation“ (I.B.M.) — înregistrează, în ultimii ani, inter- când stîniemtcare, când stimulatori. Sesizînd tea mulți pxnerti s-au și grăbit să anunțe că aceste două rad MusM vor Irebuij în cele din m-mă, să fuzxoneze

Cina va supraviețui ? într-o societate a concurenței acerbe întrebarea es • la ordinea zilei și răspunsul „pregătește nu mbiroun ;mWc'it.- a'e deciziilor birocratice emise de oameni cine io\,7i Vin misterioasa lume a laboratoarelor care prega w'p minuțios armele secrete și strategiile pentru confru t^rea cu adversarul. Această permanenta teama ț "i^vei'-ar, această obsesie a loviturii de grație mtreți n^-tins focul viu al creativității, geniului tehnic al omul* ereindu-i-se, în numele acestor realități, toate con^nu. de afirmare. Poate că nu întimplator, la „Bell L^aoiat^ ries“ mi s-a vorbit atît de mult despre cercetări complica care încep azi și trebuie terminate peste doua-trei sapt^ mîni dar'si despre cercetări care se așteapta sa c.ea lezu +'vte abia prin anul 2000. Siguri pe reușitele de pma acu înîndri de performanțele lor și mai ales încrezători m c. a'orua-ce 5 000 de cercetători, „Bell Laboratoues ,

Strul de cercetări al A. T. & T., este încrezător m v ito Toti parametrii luați în calcul lasă sa se întrevadă o-P viețuire a industriei telecomunicațiilor ^usk,e <ie o * „a; mare complexitate, care va înghiți fara mila, d<i enorme profituri, atît serviciile, cît și producția de apa» tură cibernetică și robotică. . -i '

Asa se naște era telecomunicației, care va straoa secolul viitor, 'dacă nu cumva și multe din secolele topr* Iar descoperirea fibrei optice constituie boltă nentru deschiderea amplă a nou revoluții indusLia Si p-nlru că mă aflam acasă la autorii acestei_ epoc de^coDerin, ale cărei dimensiuni încă nu le intuiau solicitat toate detaliile de care este capabil un neimț Așadar ce sînt de fapt fibrele optice ? Pe scurt ace minune, ru care, probabil, va trebui sa ne obișnuim la cum nc-am obișnuit (?) cu aparatura cibernetica, F pentru totdeauna capăt comunicațiilor prin mterme firelor de cupru sau aluminiu. Confeționate dm sticla o puritate absolută, fibrele optice sînt ca un mânu de fire extrem de subțiri, de cîteva ori mai subțiri

un fir de păr, străbătute în interior de fascicule laser cu o frecvență de milioane de impulsuri pe secundă. Spre deosebire de lumina obișnuită, lumina laserului are o sin- , «ură lungime de undă, iar forma impulsului laser se păs- ' trează perfect chiar și după ce a străbătut sute de kilome- ; tri. Extraordinara puritate a

sticlei conferă fibrelor optice j

o transparentă extremă, datorită căreia lumina poate să : le străbată fără să fie stinsă. Performanța născătoare de altă performanță, de data asta, eu aplicabilitate practică imediată : pi

intr-un mănunchi de fibre optice pot fi

transmise de 10 000 de ori mai multe comunicații comparativ cu un

cablu obișnuit de cupru. Ca să

(și de fapt că un fir telefonic normal nu poate transfera imagini televizate, pentru aceasta fiind necesare nu mai puțin ele 1,5 milioane impulsuri electrice pe secundă, care în cazul firelor de cupru s-ar încurca între ele. Pe când fibra de sticlă o face cu ușurință, asigurând cuplarea comunicației vizuale și audio. Și completând „fișa biografică”¹⁴ a miraculoasei fibre de sticlă, să mai reținem un aspect deloc minor : costul fibrei optice este mult mai scăzut decât al firului, de cupru.

Din nou aceeași întrebare îmi trece prin minte : cât va folosi omul de rând din aceste descoperiri și prefaceri viitoare care specialiștilor sînt de-a dreptul incitante, trimițându-te mai, repede cu gândul la romanele științifico-fantastice, decât la¹ realitatea ce se naște acum, sub ochii noștri. Nici mai mult, nici mai puțin, datorită revoluției din domeniul telecomunicațiilor și a schimbărilor fundamentale la locurile de muncă, acasă, pe stradă, metropolele vor dispărea, după cum vor dispărea orice diferențe esențiale între diverse localități. Casa poate deveni identică cu biroul. „Computer cottage” este definiția americană pentru această „celui: de muncă și viață” a viitorului, în care soțul, soția și copiii vor munci și învăța trăind în familie. În sfîrșit, an putea exclama, plini de entuziasm, copiii și părinții voi putea sta împreună, familia, reunită, trăind și muncim acasă, fiecare onorîndu-și aici sarcinile de serviciu : tată lucrînd la un terminal, mama la altul și copiii concentrați asupra unui alt terminal, făcîndu-și lecțiile cu conștiință

se anunță senzaționale ? Iată

na

Nu nu vă uitați mirat la mine, îmi spune specialistul • Im lăta mea. Dispunem

de toate datele pentru a imple-

mentul? nr. Tai S. A. C. t. OS în Viața de zi cu zi această fanlas. J. A. me a ^brelor optice și a

ciberneticii. Există rc.mpu- cre de mari performanțe și la prețuri accesibile,

există

linul -t. e. rt. C. U. A. . Se. 15. d. Upă cum există & videotele-

■ rlp f- „instrumente” care fac pe deplin po-

• il ila desfășurarea muncii la domiciliu. Tot pe această cale " i rezolvate, cu o operativitate impresionantă, toate ilciznie care presupun prezența mai multor factori de "inducere și specialiști aflați în diferite puncte ale motro- (oldor sau m orașe diferite. Teleconferințele realizate cu «jutorul fibrelor optice vor fi principala formă de consulate și_ decizie promovată de oricare întreprinzător. Și poate ca nu: intimplător se merge pînă la asemenea detalii

n. 'mSiS"16/? C. e. 1. anual în S. u. A. - se cheltuiesc cîteva zeci de miliarde de dolari numai pentru deplasări în interes de '• n-viciu, m țara și pe alte continente. Fiecare

om va avea telefon de buzunar și prin telecomunicațiile via satelit va putea. Să între în contact cu oricare persoană din orice /una a globului.

te. jec. omun. icațiile viitorului imediat vor permite ni, afhndu-te la teatru,

de pildă, să acționezi prin telecomanda cratița dm cuptor, pentru a avea

mîncarea pregătită aC. aSa' SaU Să trimiți a .iutor urgent unui prie- ' , tac*! Pnn;

munți. Cît privește îndrăgostiții, veștile

, f¹1 C_{hiar} aht de bune : se intenționează ca si posta să ilcvina electromzată și cibernetizată. Timbrele și plicurile vor rarmne simple curiozități pentru filateliști, în timp ce MTisoriile de dragoste sau felicitările prileiuite de dife rite - vemmente vor fi compuse cui „sufletul” compui erelor si transmise cu ajutorul fibrelor optice.

Cum este privită această seducătoare lume a viitorului .le către americani ? V. T. Viltachin, comenlator al revisiei „Newsweek”, sancționează l'ără rezerve :

Euforia provocată de minunatele evoluții în lehnoloi-ia ■'• inumcațului î-a cuprins pe mulți dintre- e-ok'gii md, care um se bucura dln toalti inima că nici o cenzură din lume

ru va mai putea opri circulația liberă a infonnațmor. tclitii Rot transporta informațiile computerizate lți a ține seama de frontierele naționale. Este adcv.aat E însumi mă minunez și sînt îneîntat ca, m ^{cyiin^}., ¹

internațională va deveni ceva de domeniul trecutul

Sînt însă numai parțial îneîntat, deoarece, fim ^ analfabet în lumea tehnologiilor, am înaoiei m ceea^ privește conținutul tuturor acestor informai,11 care vui libere să circule. Oamenii care vor alimenta computere acestor sateliți cu știri și informații au periectionat d mecanisme, nu și pe ei înșiși. Eficienta și vite^a, c cînt cal'tatii noi tehnologii, nu vor race csecit ^corb ;v7e stereotipuri, mentalități și moravuri, pre.aspoziț ShS pmtra'subiocie do

flicte dc un interes ducios, coiupvia și - P - lumea săracilor si samavolnicului lume. ^ ^ {ple^rrea între oameni nu va scaaea, ci va c ^1o° sînt întărite de ceea ce s-a întîmplat - uupa^c se poate vedea — cu cea mai strălucită cucei^ e Ion a comunicațiilor de pînă acum — televiziunea

cele mai multe ori este folosită pentru a venicak adevărată maculatură. Din păcate, uneori m»n^om lui se lasă depășită de capacitatea uneheior p^ ca.- si gură le-a crcat S

K -" m lăsat furat de poveștile adevărate auzrtejivazu la r:ell Laboratories", acest tainic xaca-cr ae tru ziua de mîine. Și atît de mult m-a cap avat v^*^u -;>i rv-it la plecare aveam ciudata irap.e^e ca ~ în marile probleme tehnologice ale vucorul Vdi^î mult, L umblat mult pnn kbo^oar ;,ci. cu oameni îmbrăcați în mătăhăloase halate sp.c* eu încălțămintă specială și ochelari speciali, mi-am no cu conștiinciozitate tot ce am priceput, cum am piicep Am plecat cu amintirea frumoasă a unor oameni si pp ei și încordați, pasionați de ce fac, convinși, pe aep că ceea ce gîndesc și produc este cel mai important lu

din lume.

Privirile mele se îndreaptă cu emoție spre bizara , , , , ,
făurită de ei, aici.

! "O

La taclale cu un computer

Dacă, din fire, ești un om curios, așa cum s-a întîmplat l in și eu, în America obosești atît de tare încit seara . iu. cînd te întinzi în pat, juri că a doua zi nu vei mai , «e nicăieri. Hotărăști să stai în liotei sau, în cel moi n raz, să te duci la biserică ori după mici cumpărături

■ n 1; u ale gurii nevoi.

Numai că după cîteva ceasuri dc; somn în harmalaia ivmnelor — nu știu de ce americanii n-au împrumutat

■ • la noi bunul obicei de a interzice claxonarea în

i <;• ? ■ — te scoli aproape refăcut, cu buna-dispoziție atît

• necesară pentru o nouă zi de surprize. Pentru că la lie- rr pas, cu fiecare moment al programului pe care l reni;* să-l urmezi, fie că e vorba de înlîniri oficiale sau t.e

i cat gura pe stradă, prin muzee și prin magazine, poți •,va revelația unor fapte demne de tot interesul.

O atare curiozitate bolnăvicioasă m-a adus pe aoro- •irtul din Ballas, în preajma unui japonez tolănit într-un Inliu, care manevra concentrat clapetele unei cutii cu ■.gini. Sesizîndu-mi interesul pentru jucăria lui, mă .vită să privesc. Pe un ecran de televizor, sa zicem cal "/izorul nostru portativ, atît de solicitai în Mal ele Unite

i ultimii ani, apăreau traduse fraze relativ tonale : la »tă ani avion în direcția New "nori"; ? (.um pol sa nji. :g

i i; alias ? Care este hotelul col mai a pi opal de jxvnpfKt ?

■ H'.rc să intru în discuție cu tînarul japonez, dar consult

i surprindere că nu știe limba eng'o vi dc;-;I ! >'u I*' unen. 'ilcva cuvinte pronunțate și legate Irarte aprev;mil.iv.

.|lra mai multă siguranță a acolit li serviciile" unui

Iiilator-traducătr experini'-nlal aflil la ii idem i ■ >a. ^

Și tot curiozitatea m-a adus. la All.-iita, în (ees-ya, în jrna unui domn care își ridica cneva zeci d ■ deliri de

i una din casele computerizaie in talii", ca orice cabină

i • fonică, pe o stradă oarecare. (Ye nul < ,i intenționez sa ,;.i eu aceeași operație .sau mai ..lm i-ti ee-o li crezul, el mi-a spus: „Aveți ralul.ee cîteva secunde, ca io;- IIII repede. Nu mai porî dolari la nune de mai bine de iei ani, cînd, nu deparl.e de ;>c< jt loc, m-au jefuit niște pungăși. Și dumneavoastră apelați tot la serviciul compî teiului ?“ „Da, da“, i-am răspuns eu cu o ușoara ezitar< urmărind, de fapt, ce operații trebuie sa faca pentru încasa dolarii doriți din contul personal : scoate din porte fel cartela magnetică, de dimensiunea unei căiți de vizit

o introduce într-un oficiu, bate pe claviatura termina un cod numai de el știut, apasă pe un buton verde: și îl secunda următoare primește 10, 50. 100, 200 de dolar Sau cit dorește. Firește, nu mai mulți decit are m con Ini itnplarea face că în aceeași zi, Bill, un negiu sirtl palie. însoțitorul meu permanent pe parcursul vizitei, mi* înfățișat deprinderea cotidiană a americanului de a apel la serviciile computerului. Acasă, la aparatul telefon! conectezi un mic robot, care înregistrează automat toa mesajele telefonice, transmise de clienți, prieteni etc., c lipsești de acasă. Dacă întîrzii mai mult prin oraș și es curios cine și pentru ce te-a căutat, n-ai decit sa forme numărul de telefon de acasă și să scoți^ o mică pl^cu magnetică pe care o apropii de receptor în clipa cmd r(botul îți spune cu vocea lui metalică : „îmi pare ră domnul X nu este acasă. Vă rog să-mi lăsați mie mesaj dorit". După ce docilul „funcționar“ cibernetic și-a ros fraza, sub impulsurile plăcuței magnetice, banda înregl trată cu mesaje se derulează, informîndu-te în legatu

cu toti cei ce te-au căutat.

Sigur, experților sau pur și simplu celor avizați m meniul cibernetic micile mele întîmplări adevaiate.^ oameni ciudați și computere ascultătoare, s-ar putea sa apară de-a dreptul banale. Dar, drept să spun, pe mi pur și simplu m-au fascinat. Ce, e de colea ca tu, om toată firea, să stai la taclale cu ditamai mașina vrajv în stare să-ți dea bani și în stare să-ți și răspundă . D pe măsură ce timpul trecea, și contactul cu lumea Am riei devenea tot mai substanțial, parcă și înțelegerea as pra conviețuirii aproape tandre dintre om și computer e

tot mai firească.

Computerul a intrat atât de mult în viața americanului înăiit daeă, prin absurd, ar dispărea toate aceste dulci alături ale tehnicii acestui sfârșit de secol, totul, absolut tot¹ în această țară ar fi para'izat. Avioanele s-ar abate hao de la rută (cum s-a și întâmplat !), complicatele mașmafl din fabrici și uzine ar înțepeni, lifturile ar rămâne blocate, înnejierea s-ar face scrum în cuptor, copiii n-ar mai fi deșteptați la oră fixă pentru a pleca la școală ș.a.

Computerul a intrat prin toți porii existenței cotidiene. În viața și munca americanului. Nu întâmplător, prezența Ini în casele tot mai multor americani — „Home compu-

11 i “ — este mai degrabă o necesitate decât un lux.

I îi neînțeles, în casele celor în stare să și-l procure.

!i ce înseamnă acest, disperat galop cibernetice, este I' i"■ de închipuit, din moment ce în medie la fiecare

■ I"1 IiT-l ani apar familii complet noi de calculatoare, tot în miniaturizate, cu un design tot mai atractiv și cu per- 1"; manșete din ce în ce mai spectaculoase. „ T e x r - i s IM ■! ;'umeiits“, „Intel“, „Digital Equipment“, „Hewlett- l'.u'i-ard" — iată numai câteva nume, a căror simula

ii. fire este suficientă pentru a defini sufocanța forțelor

..... ei industriei, mereu în continuă renaștere, la cote de

l.n i'ormantă greu de imaginat. Ani aflai că iulr-un „c:p". M plăcuță de siliciu mai mică decât unghia de la degetul

iii. lător. la ora actuală se înregistrează o sută de mii de „Inii". Adică de informații. (lălă-mă și expert în eiberne- 1< :i !). Nu vom ajunge până în anul 1990, și născătorii de lirrformanțe în lumea electronicii susțin că pe un „eip“ \ni' putea fi înregistrați cel puțin zece milioane de „biți". r:iuni în ultimii doi ani, faimosul „1 B.M." a vîndut aproape trei milioane de „Personal Computer", realizînd i ; mni spectaculoasă cifră de afaceri din acest domeniu.

știam de la școală, de la lecțiile de economie politică, im fapt pe care tot voiam să-l verific în America : giganții. monopolurilor capitaliste prosperă ..călcînd pe cadavre⁴, >!■ i '> ă trecînd peste puzderia de unități mai mici, care nu i. 'an suflului impus de concurență. Credeam însă că în i"i-astă mereu prosperă lume a ciberneticii există loc sub ...ire pentru toată lume.-' și că riguroasa teză pe care o |nii-li>m în cap va fi infirmată.

Dar iată că nu-i chiar așa !

Deși greu de crezul. în ultima vreme, faimoasa „Si!ir.m

V ilU-y (miraculoasa pastilă de siliciu a fost inventată de mine), pînă nu demult faimos Eldorado al electronicii am e m ane, înregistrează încetiniri de ritm.

„Vrăjitorii californici

ferență

de ușoara în

pulernicacWcSon

.fesele lor și, !mai ales

Pf ^tregul terHoriu aîs^u * fonice risipi ale zonei si chH,

Pe rînd, vede

-Texas Instruments** ' ^iSor^Te^ ^T^11106 america''e și-au redus

Technologies", „Atari“

de deznădăjduiți ^ ec. f^e, lăsînd în urmă zeci de

■*m TL^ TMei ind^triti «&»l

prematură a

noloLiieă K,,

..1

obîșnuită eh^re W^d

b<^ ^ a acelei^nd Jt.oH ^

Pr r,dufi «Paratură eiberneti-l^1

® suficient

numai ‘■•J care au <Wtr., , d’ JcUa sa

TM Semn de înbăi;rîni

generatoare de ppp-'n te'

TM)* lumii cibernoito.i «!»=. Cm 4 1 in" r,‘

“*PUCat «Uf faci cunoscut „

ac_jUm nu este altceva d«dt

^ ^ Sa

creezi. **Pc^f-u** (r<>nicii ^:tiu ' h U - P regula ■tocolui în lumn ei
?<*.l. **sa inventai a XS*** .:** dacă ai -cetate să fi matnl?.. ' , doua zi
concurrentul poate fiș

AsacftT* dt, cașsau rala **oneros.**
t!r,s curs“ **modeVnizi-i^i?** L,bo “icroprocesoa **re mînă i::u^e** an nei s; nni '• 2 labortoare
născîndu-.ce cu fi
^nind pentru totdeauna **vaî TT^T'** multe di ntre e **P^ute de altele înainte d*** a
P^iect, fiind d
proDuctiei. a mlra **pnmul val pe**
C' nd

a ordînatcarpV îstfnr dl° m^ilt prea **numeroasa ff** l?af™ o ta^reS SsftăX^
mamă il -co

" ort: și 3a San Francj^ta dm comun. Am văzut la N producătorilor g*"Tanti' nar fga
re^ea de magazine i* lansat cit m|^m^a™^, r^Ca “ produs

;sup:-a cu_mprSrStoru",J, I B M . ^li^T,!? dl ",ai ®B
magazin special L , de **p^lda-** îi deschide

de -cercai, **Ik^t^*** Unde se ** t o t s o **neze. Am part'Vm^ i "** ,
care nu **Pot** **să nu te impresi**

tă !?"J : - nici cea ma^nSSar ”b^te2“ .* P^V
<' sa ai oani. o asemenea curS f^Supra reușitei. To
per Li'u eroa-r,, ,,,. CUIsa este m plină desfăsi
' ; nmatoarelor „capabile^* să vorbe

KM

' ' i¹, iată! sitm_n* mcfrcări' duP[^] Promisiuni tot mai re-
l¹1¹ ani ordinatoarele nu-w[^] mai Vlb-[^] ^ mult
"ftalic. Va fi sufiri[^]n* *Ti* v ? "bllbu cu timbrul
informații d[^] f f[^] ^ ^ CU Voce tare * * *.-
■ i trenurilor J V ' S/a TMmere de telefoⁿ, Ja ^ computerul intpio'fsn+<<
tu. I
*11 Π i
L

**&SZTZSS8!ttXB:* »* -*

(■ ■)ul !' i ".feselor realizate nîna[^] ° 1C,e' SPUS că datorită
ini
li ■
tl'l, 'l, n ('l
l11)'
l'l • l c-t
«■ li
l'n n; de sS h S ;l' P'na ,a ° TM« «te cuvinte '-tinatoarele să „2 TS" ^
In.! de TM= « «m sînt pronunțate *
i'ste o

unui ordirato”
' ""Hon de dolari ’ i *?Ud"t!ei cuvinte voca-
^ Pl3ta 86 ridică la un sfert

Mă ffj^{ndes}c cu in-

[^] - p i

¹ ful. Va ajunse v[^]od-îrTM 00 '1 — la tac!ale cu ordi-
' bage și în suflece mr'^oj^op^{tă} ma5inărie
'aSSci, °P?i
;;eiuda,i[^]SV[^]2 iTM " " t 3 ^
-fit S^oiSS;ZT""M--r ,r""n"»rt"ri*
i ¹ "ibuit Simtitor iV ? ic!::tn!e economice, care au
istică,c[^] ^ ^ T^hP^{tr}C-_z f[^]re bariera
i i ne astăzi un obsi v °ameni de dlferite nafionalități, iitor la unp'p !""U poate
M fî fenoratNu în-
M l(„muni internaționale, care necesită
!

traducerea unui mare volum de documente și tranzad zona cea mai animată
rămîne cea a translatorilor. ^

Probabil că de la aceste realități au pornit mai-mt computerelor cînd s-au
gîndit să pună și mai serioși

1 roaba năstrușnicele mașinării. „învățîndu-le“, de d.

puțină gramatică și tehnica memorării cuvinte Cc- \ drept, idrea
computerului-traducător nu este no încn în 1946, la puțin timp după apariția
primelor ordi tonic, doi americani au susținut că este suficient să-l termini pe
computer să înlocuiască cuvintele unei i'r inițiale pnn echivalentele lor pentru
a realiza o fraclu descifrabilă, utilă. Era o viziune simplistă asupra corn

1 o r ui u i-tr a d ti că tor. o viziune pornită din mintea u iluștri
tehnicieni si. în același timp, timizi cunoscători gramatică. Pentru ca o frază
sau doar o propoziție să inteligibilă, în majoritatea cazurilor trebuie schim'
structura sa, ordinea subiect, predicat etc., trebuie gîn logica limbii în care
traduci.

Am întreat insistent de ce într-o țară a cărei li este cel mai mult vorbită
pe toate meridianele se p at.ila preț pe realizarea acestor mașini de tradus. Mi*
notat multe explicații, pornite din zona interesului fi ciar, dar una mi s-a părut
a fi cel puțin nostimă. F căutărilor științifice pentru producerea computerului-
ducător s-a declanșat în toamna, anului 1957. Mai e: în momentul în care
Uniunea Sovietică a reușit lans primului satelit artificial „Sputnik“ în jurul
Pămînt'

O știre senzațională, care a căzut ca un duș rece pes Americă infatuată, mult
prea sigură pe ea de avansul ințific și tehnologic dobîndit asupra altor țări
dezvol

S-a declanșat atunci o reacție vie în rîndul specia' lor din toate categoriile
și domeniile care se întrebau, și simplu, uluiți cum de a fost posibil. Obiectivul f
atunci de americani a fost trimiterea primilor oameni Lună în cel mult 10—15
ani. Știau, firește, că un asem țel nu era străin nici cercetătorilor sovietici. Așa
că. pe a ajunge din urmă și a depăși echipele sovietice, treb bine și la timp
cunoscute nu numai rezultatele lor, orientarea tehnologiilor într-o serie de
domenii. Voi de cereri de traduceri din rusă în engleză a fost deo

i.np'vsionant Se aprecia că mult mai repede vor putea

I !"a ua e. cer'cetânle asupra computerului-traducătur

' I reptma, limp de eî'iva am, a unor eșaloane "o "

SD'itnlk" t^{Orlrf} A?a "dUpS putemicu> «WC al pri-

^bPutmk traducerea automată a devenit o temă

;'v.;U,e Pnftară. Uriase fonduri au fost alocate unui ""ai ^ e patruzeci de

organisme investite să facă cerci'-

i în <iC6ctstă direcție.

... 9 foSt enorm la încePut. ^eptat însă s-a

- ■ /-nu treceau și, potrivit pragmatismului ame-k-i

- ' .mau sa apară _ rezultate concrete, uiiie. Or tocmai

Ia o zi la «Ha subvențiile au

I ; piimate și cercetările întrerupte.

■ 'm gurii care au perseverat au fost profesorii si MI-

II 11 bmversitații Georgetown din Washington, , -ăro au 7 ^mul de traducere

automată „Systron",

■ .induceri engleză-franceză, franceză-engle/ă si

, i^;na- Este mult, este puțin ? Greu de spus ! ' Deo- ::, l:::-;ifSen\ial es, le că bazele

°rdinatorului-tradueă<or

f⁰ chiar «acă textele traduse mai trebuie „luate
 " "U<Ui c!c' un IraGucator iscusit, pentru a înlătura unele ; ; «m dezacorduri
 Sâ-1 iertăm pe bietul ordinatori i, ca este si el abia începător.

Miioh^v Pf, 7n^l 1UCTM^{le} prin Prisma sucitei filozofii a lui MM phv. ar trebui sa ne
 consolăm : „Nimic nu os»o asa de

" SK. V^{T0}^^{că} durează -H mai mult decât

r:: *i&nssrj;* «rte

■ po.-.joiutați, imediat apare a cincea !" ■ Ori de câte presătTM sS f<<TM <<-a. de

licoare d/tâ%p'£

"K mai urgente de rezolvat !".

drept, am urmărit cu viu interes opiniile despre j_m ;;mașua vorbitoare
 ș. mașini traducătoare. Și, prin

trece povestea ucenicului vrăjitor care dosco

I" "ud .secretul științei maestrului sau, a pus S m TM

• • '.- iorțe fantastice fără a ști. apoi, cum'să le opiScă 'ceslea^nmrmnf.au

totul. Chiar Și

i"i r'-i/cT-iK- nin inllv"i1 'i
 v¹ aMii cu .urai! ili:11n t ' i rara : ..Există oă-o ri<s»ul

11 "■'««ta arlih.n»!.-. ,, si depășească ne

a omulul?" A5TM -a, ,.a

si răspicat. Pentru ca apoi sa se adauge . ce^{Tl} drept' computere care citesc și
 traduc, care întrețin o coiyy^rs ție, care miros, văd etc. Dar, fiți sigur ca
 niciodată co puterul nu va putea gândi mai mult decit a gm 1 care l-a conceput.
 Accsta-i destinul implacabil alcomp terului, să rămână pentru totdeauna cu
 un pas m ur

La auzul acestor asigurări îmi trece prin minte refl[®] tia lui H. G. Wells, care
 citind că minunatele avioane con struile de geniul uman, în timpul **primului**
 război **mond**» au fost utilizate pentru a risipi groaza și moarte asupra orașelor a
 spus : „Omul a făcut aeroplanul, iar maimuța pus laba pe el !"

„Fiii atenți să nu răcească Soarele!“

Veneam în America, dintr-o lume în care energia d venise o problemă, dacă
 nu îngrijorătoare, oricum prior tară Marea majoritate a țărilor europene au
 simut, î tr-un fel sau altul, șocul puternicei crize enei getic, d elanșată cu mai
 bine de un deceniu m urma.

Dar în America ? La început am rămas ușor nedum rit. Toate orașele pe
 care le-am vizitat se înecau noapt în lumina becurilor și a reclamelor
 luminoase. La W shington și New York, în împrejurimi, autostrăzii, er
 luminate, la **tel ca ziua**, pe **distante de «ofctakmjț** Prima autostradă încălzita
 din lume, .^timta m stat din nordul țării, avea sa stirneasca senzație. Nu es un
 lucru lipsit de importanță ca într-o iarna grea cu n meti amenințători, cum a
 fost și iarna trecuta, sa te p pe autostrada uscată, ca în miez de vara O reclama
 exce trică îi îndemna pe locuitorii din Seatle sa consume iv"i multă energie,
 dacă vor să realizeze economii la b getul familiei. Mi s-a părut de-a dreptul
 never;os^sTM^l **ca**, rn"r-ir â ce consumi mai multă energie electuca, pi -țul
 lowr.tului să fie tot mai scăzut. Și când consumatorii n

Iiii411 în seamă sfatul, te trezeai în plină **zi** cu străzile **și** bulevardele...
 luminate electric, ca **și** cum Soarele se du- Valea neputincios.

Semne de sfidare a unei realități mondiale ? Nu cred. Miii degrabă sînt
 reflexe absurde ale unei dezvoltări necon- Iml.ile, exagerate a unui sector vital

pentru progresul umanității. Azi, în Statele Unite există un potențial excedentar în producția de energie de 30 la sută față de
i mișuni.

O realitate surprinzătoare pentru un european. Până | i . pesimistele reflecții ale lui Murphy par să se răsti MI IT.O în fața întrebării : sînt zgîrciți consumatorii sau sînt jirca galantoni producătorii de energie ? Ce gîndea năstrușnicul Murphy ?

„Proгноzele pozitive generează rezultate negative, iar progноzele negative generează tot rezultate negative¹¹.

„Probabilitatea de realizare a oricărui eveniment este Invers proporțională cu oportunitatea de realizare a acelui eveniment^{3'}.

„în situațiile în care se admit mai multe soluții pentru Ir.irea din criză, majoritatea oamenilor aleg soluția cea mai dezavantajoasă“.

Ce soluții au ales americanii pentru evadarea din obse- #l,i energetică ? Sînt ele viabile ?

Ciudate construcții și instalații, care par a fi decupate din filmele științifico-fantastice, și-au făcut apariția în nil imul deceniu pe întreg cuprinsul Statelor Unite. Șocul ix I rolului, soldat cu o creștere nebună a prețurilor de ?.il de ori în numai cîțiva ani, a fost puternic resimțit în Matele Unite. Răspunsul nu a fost căutat în cabinetele (i.;iie ale visătorilor idealști sau în lumea celor care | nopjvăduiau farmecul întoarcerii la natură, renunțînd la M.ii!\,rtul tehnologic existent. Cu o promptitudine exlra- niiliiară, țîșnită spectaculos din terenul fertil al pragma-

11 .uiului, proiectele, abia gîndite și așezate pe birlic, în- lipeau să crească la scară naturală acolo unde efnewju puica fi maximă și imediată.

Un munte din Carolina de Nuni a fo..l. <K coral eu coi i i-i■ ar semăna cu o elice uria.ă, fixai, ı ;in,!u dc o ai a!.a u cxli-alerestră.

Ca si cum coastele Californiei, tălăzuite de valurile cificului nu ar exercita suficientă atracție asupia uriș lor, recent în largul oceanului și-a făcut apariția o biz insulă plutitoare, ^alintată întruna, ca un copil in lea sub privirea galeșă a buncii.

În deserturile statului New Mexico,^ baterii gigan de oglinzi mobile captează și focalizeaza razele soiaxe, un ochi ciclopic incandescent.

Instalații sofisticate, de dimensiuni impresionante ui :;ă se înalțe spre cer în apropierea locutațu Gr«nd i^tul Colorado, implorînd parca o miraculoasa forța r :ranaturală să le reverse putere pentru a facerea ccm Ua omului le obligă să facă : săarda pammtul penUu S <rnxp stropii de energie și a-i transiorma m kilow f -a calculat că într-o zonă de circa 40 000 kilometri p există depozite de șisturi bituminoase din care pot fi h a. e 250 miliarde tone petrol. O cantitate de ^~ecl „ri mai mare decît zăcămintele de petrol cunoscute m p 7fnt în S.U.A. Cu nume arid, șisturile bituminoase o cc

culoarea mangalului saucenușie, se
axata - { * **

plate omului, cînd acesta se apropie deele cu podare
p-'i-nci-e. încălzită la circa cinci sute de gi^l-, o tonă rocă bituminoasă asigură, prin descompunere, un s.eit tonă de petrol.

Iar dacă accastă rocă se va dovedi a fi mai neput
fa fă de promisiunile ei inițiale, sora ci
nisipurile bituminoase, este gata sa-i vina inj]uto,.. mitele de nisipuri
bituminoase, aflate la sa^lața s rr^'-ă adînctoe, se aseamănă cu o plajă

imbioata cu ț după naufragiul unui vas petrolier. în Pțriaf^vmluH Jo»-ado si a
Marilor Canioane sfatul t-tal *

flp vest a Amerieii, și-au găsit culcuș de-ia lungul ere neologice nisipurile
bituminoase. Cu toate ca mea nu trecut la exploatarea lor, calculele geologilor
smt

ramatoare : singure ar putea să

petrol a S.U.A. pe o perioada de peste o suta de am.

Continuăm drumul prin lumea energiei americane

Nu am vorbit, deocamdată, nimic despre cărbune j piei nu trebuie să
vorbit, atita timp cit m aceasta IUJ a „diamantului negru“ nu se anunța
nimic speetacu

i i,i prezent, nici în **perspectivă**. După **cum** nu **voi I**, U;i nici **asupra**
agoniei „aurului negru”, atita hmp^c.t Mli' i;;ai **largi** calcule de
probabilitate asupr, datei **cm a**

... .Kărita la sfârșitul zăcămintelor sc fac în legătură cu

în ii . ili:I după unii specialiști, S.U.A. mai are zaeam.nie Bi' |i tul pentru cel
mult 20—25 de ans, după alții pena a h | | hi lin 40—50 de ani.

1 ;i frumoasa Californie, am văzut la lucru o uzină **clcc- ;:ife** cărei
turbine **sînt** acționate **de aburul** apelor ț₁₁₁₁₁. 1;•. Localitatea este cu
rezonanță monatală în inutu^

M. . 11■ rgie gcutermală : Geyserville. Hocunoscăloarc, și m н .
privință, bătrînei **Europe**, **gazda**, ce **lapt un siu>** |„l,- și foarte vorbăreț
inginer de oricine italiana, ma |iiniii- **cu** sufletul spre ținuturile **salo**
natale, purUncu-nui |I. in i ;iorie.

1,1 !327, Francezo da Larderello,un fost ofițer învârtii ii.i lui Napoleon,
care emigrase în Toscana a avut iaeu m i-..pioateze apele termale din
satul IVI antele Cerberului, fluiim' coborât din vremea atotputerniciei
romane — Mons | \ il 'ui. Cerberul, clinele cu trei capete care păzește
poarta Internului. Intr-adevăr, regiunea se arăta locuitorilor ca m
iulruchipare a Infernului, Izvoare calde, țicnind la țy im,nl, ape sulfuroase
care trimiteau spre uutliimi noii aaa ,|„,|c;a regiunii aspectul unui
cîmp ne oe.u.iie iu^CcUv. la imul-' bateau fără întrerupere. Cu spirit
mai mult amen- tnu di-cît italian, vechiul ofițer a văzut în scwneio
aur- i,11111 partea lor practică. Prin evaporarea parțială a apeior i, i

Larderello extrăgea aciaul bene. așa cam o i—>

«, I,I 327, Etruseii eu mii de ani înainte. Fa iul ilauan a pi e- |.i,il, mai
tîrziu. numele celui care ae numără prinLe .l.-■.<•!-,i/.ătorii de drum ai
geotermiei.

Ciuzarea căldurii Pămîntului pentru producerea de „, t¹ ie electrică

datează din 1804, cînd, la Lardereho, ya- supraîncălziți au pus în

mișcare un mic generator. |)uoă mulți ani de anonimat, geotevmia a

revenit, ia „iriiiij abia în ultimele decenii. Era și normal, deoaicu li

c^lul ajuns „la putere⁵¹ era pn-curat la un pi« ț cary a a ni , ■ pare de-

o, dreptul ridicol. I>ri>i<*(lele d* • vmKh i i> -w -i ...râmintelor

ascunse în maruntaicl*' IV-mmhimi .v dr:.la- mau greu și erau total

neinleresante :.ul> •> I¹ 1¹ 1(11 ,lin'i •

.ni

o

Cinar și aici unde mă aflu, la Geyserville, în inima celii mai mare și mai generos
cîmp gcotermie din lume, prfl ducția de energie a început abia în 19:80,

Tehnologia de exploatare mi s-a părut a fi foarte in teiesamă. A na te lu o

adincirne de 600 metri. rezervoare! subterane de abur termal sînt exploatare cu nişte sonq cure aduc la suprafaţă abur, a cărui putere este răpiţi de turbinele generatoarelor de curent electric, pentru ci apoi, să *f i e* trimis înapoi în subsol, unde se reîncălzeşti putînd fi refolosît. Intuind efectele economice imediaţi societatea „Union Oii Company” a construit aici, la GeJ serviile, o centrală electrică geotermală, cu o putere (9 603 megawaţi. Cea mai mare existentă şi azi în* lume. 19 rnrnizează doi la suta din producţia de electrice tale a Căli formeî. Optimistă în proiectele sale, societatea construi teare afirmă că în anul 1990 cel puţin 25 la sută din na eesarul de electricitate al Californiei ar putea proveni dl exploatarea căldurii **Pămîntului**.

Dar apele, apele obişnuite care eurg la nesfîrşit brâ dînd^în lung şi-n lat pămîntul Amerieiî ? Cît sînt ele < darnice în era febrilelor căutări energetice şi cît sînt < luat în seamă ? La „Worldwatch Institute”, din Washin, ton, mi s-au prezentat o seamă de date comparative pr vind potenţialul energetic al riurilor şi fluviilor Americ şi ale planetei şi gradul de exploatare. Surprinzător, S.UJ nu exploatează nici un sfert din propriul potenţial hidp(energetic. Cu cincizeci de ani în urmă hidrocentralele pr< duceau o treime din întreaga energie consumată în State Unite. în răsfăţata eră a petrolului, hidrocentralele au fi ceput să fie tot mai mult neglijate, cota lor de contribui la rezervorul energetic american scăzînd azi la 15 la sut Criza energetică i-a trezit dm amorteală şi pe hidroenergi ticieni. Mai multe state — Arizona, California, Arkansa Missouri şi chiar mult îmbibatul de petrol Texas — şi-a evaluat în ultimii ani, minuţios, potenţialul hidroonerget al: cursurilor de ape. Un studiu recent apreciază că prl recondiţionarea barajelor abandonate şi construirea uni instalaţii noi ar putea fi creată o putere instalată e 40 000 megawaţi. De trei ori mai mare doc!:: a României şi suficientă pentru necesarul a 120 de oraşe maxi;

Cu toată evidenta abundenţă energetică, şi în S.U.A. energeticus“ visează şi caută. Caută energia, mira- H»1 P^e care speră că, într-o bună zi, îl va descoperi.

(Snrrgie care să nu fie nici poluantă, nici epuizabilă, nici jiH'.i costisitoare.

() speranţă a fost şi rămîne Soarele.

Se povesteşte că în timpul asediului cetăţii **Siracuza**, Ailiinede a pus la punct o armă teribilă contra flotei I umane. Prin intermediul unor oglinzi, a concentrat razele Hiiiiclui spre corăbiile asediatorilor. Dacă istoricii nu sînt •HUI ni **mi** în a aprecia veridicitatea povestirii, este limpede Imn/i cu din antichitate se cunoaşte raportul între numărul iii' <>j;Unzi şi factorul de concentrare.

Cu două mii de ani mai tîrziu, mai exact în 1982, o hiivcste întru totul adevărată : intrarea în exploatare a celui mai puternice centrale solare — Solar One — cu o Hulel e de 10 MW, în Statele Unite.

Proiectul „Solar One“ a fost elaborat de o firmă bine Minoscută pe piaţa aeronautică — „Mac Donnell Dou- |IMS“ — aflată în pierdere de prestigiu datorită unor rnis- iiM luase catastrofe aviatice, în care au fost antrenate aeroluivcle purtînd marca „D. C.“. Noul proiect avea să o itilură, de data aceasta, într-o postură favorabilă.

în California, renunţ cu greu la vizitarea în cîteva ore

• "i.işului Los Angelos, care, oricît de impozant ar fi, li iicşte, în privinţa faimei, în umbra fascinantului San

h. înrisco, şi de la aeroport, după un drum de două ore l*i in "fiia deşertică, mă îndrept spre Ne va da. Obiectivul : "M ni Barstow, care a căpătat, celebritate în iumea ener- !' lini. ca o vedetă de la învecinalul Iloi'ywo.yd din lumea

.... .egrafiei. Un soare torid, un soare ca de iulie la

şi eram pe la jumătatea lunii noiembrie.

¹ „vedeta” : centrala „Solar One”, 3a arca vreme,

■ 'ir :-i mare din lume.

I • ilicațiile gazdelor sînt cu evident conținut. I> ii":<■ r 11:1 . 'ă le traduc" într-un limbaj accesibil. Sp.-r f.n ii :. i

"l)" conținutul.

<'■ntrala este de tip „turn solar“\ Un c-Tinj> <-iu.: m <!,■ ■In, -i, urmărind, ca floarea-soarelui, astrul y.il.-i, i ri !■•■ :,* I'" vîrful unui turn central razele solare în vnlul hi, -

nului, într-un cazan, apa este transformată în ^{va}P(care pun în mișcare turbina generatorului. Surplusul căldură produs în timpul zilei este înmagazinat înți-o ir de granit și nisip pentru a fi recuperat după ce Soarel dispărut ia orizont.

Centrala „Solar One", ale cărei lucrări au început .1979, este amplasată într-o regiune care se bucură dfl însoire medie de 300 zile pe an. Nu mai pjtîn 21 816 oglinzi, grupate în aproape 2 000 de panouri, c acoperă o suprafață de 7,6 hectare, dirijate de un calcu Lor, reflectă cu o eficacitate de 90 la sută „spotul de en gie spre cazan.

În mijlocul cîmpului de oglinzi se înalță turnul otel. Cazanul, aflat la o înălțime de 92 metri, produce, efect al captării razelor solare, vapori sub presiune. Te peratura vaporilor atinge 520° Celsius, la presiunea * 90 barî, făcînd posibilă funcționarea turbinei și a ge ratornului.

Cum am spus, surplusul de căldură este stocat pen recuperare în timpul „penelor"¹ de soare. Bateria de s care, formată din piatră de granit și nisip, este **încărc.** și descărcată cu ajutorul uleiului rafinat, care are stab late termică excelentă. Acest rezervor de căldură per" centralei să funcționeze timp de patru ore, la o putere 7 JJ\y, în timpul nopții sau în zilele noroase. **Cînd** funcționa la capacitatea maximă proiectată, centrala asigura electricitatea necesară unei așezări de **6 000 de** caitori. Dar, pentru început, la un preț ridicat : de cir

10 ori mai mare decît cel al electricității furnizate **de c** tralele clasice pe cărbune sau petrol.

O extraordinară demonstrație că Soarele îi poate aliat de nădejde omului în zbuciumul său pentru **e'** darea din criza energetică a fost făcută. Efortul nu a f doar unul proclamat, ci și împlinit.

Am aflat tot aici, la umbra turnului de oțel al **c** tralei din inima Californiei, că valorificarea energiei lare s-a aflat în centrul atenției Casei Albe, de unde lansat chemarea pentru crearea unei bănci a energiei^ lare, cu un capital de 100 milioane dolari, pentru a aj țara să obțină¹ 20 la sută din energie de la Soare și

■ 111 ■ surse de energie neconvenționale. care pol fi reînnoite 1111* ;;nul 2000. Poale că, nu întîmplător, în S.U.A. Hin-

i .1. desTășurind o activitate prodigioasă de peste un i. ., -iu, Asociația industriilor pentru energia solara.

■ i , - vpe 2 000 de companii americane — între care Exxon, \i i u ș . a , — obțin de la 1 ia sulă la **30—40** la suia). 11 \; nil uri din vînzări de instalații solare. Și. nu doar de

ii ••••>! modei, organizațiile și instiiuțiie care își proci "inia

i l obiectiv unic al activității lor valorii icarca ener^ei

■ ■ , i , ■ ș ; :-i altoi' surse regenerabile de energie au început i ■ i.-.ă în lot mai multe Șocuri yc leriioriut S.U.A.. chiar

..io undo Soarele pare a fi mai puțin strălucitor.

'Mc și aceasta o dovadă a scrieMieiu eu caro se jen- .. ie. fundamentează și elaborează o straie ^w. ocenemica . , i consecvenței cu

care se acționează pentru în- ap- I. i' i a ei.

(.'< ntrul adeptilor energiei solare și ai ailor' resurse re- i11 ie;bile.
înființat la Washington. e.de un exemplu con-
i ludent. în același timp. în ministerul american al encr- i: i i un șir în l
rog' de servicii studiază același subsol :

. . . !,■ iilăule practice si eficienta economică a prom<uaaa

I <1-1 ai ei solare și a ailor n-surse cnerg'otice. Serviciul de de Ilare, de
pilda, eaiiă noi abordări ora;oale în do- ni. eea! i-onsorvării energiei,
no:U;r tehnologii. olaOeseul luim;i;;|ă variante da scenarii energetico
peulru i'.li-o'o

.... aie țării cai e vor permite fundcinen'arca de pro-

.. ,.ii.o energetice solare da căire iiecarc sla!, în i uncia: .a e.iadiUiic
naturale. Ia.i riadul său. servsciul de doe-aa- l ii e asigură consulta! ii
locale practice. în neaMe etc M .ilățile locale aie consumatorii. <r de
corrj-ic pe scară ; proprietari de imooile. ['emuara școli,
spitale.

!io servicii urmăresc dezvoltarea energiei gcotermale. ,i. !u/iune.
bioinasa. Anual, ministerul american al eneî - i i Moca între 500—700
milioane de dolari numai p-Mnt i' ieetari în domeniul energiei solare,
eh pen'ru e.i i.i • , i . a ol, deopotrivă de cercetare, dar și financiar, -si
besa .i. ioarele private, americanilor li se anuale.,le de Ini d • .1. . că
tara lor a cunoscut două mari iruiv.ii11 1, e

ni ultimii 125 de ani, de fiecare cadă. JOSUMI .n .i .i .i., fiind necesară
stringerea curci; i. briei;, , i . I . -r- bunele a înlocuit lemnul ca sursă
dominantă de en comercială, și a doua — când cărbunele a fost înlocuit, rîndul
său, de petrol și gaze naturale.

Obiectivele S.U.A. pentru anul 2000 în domeniul ener giei solare sînt
optimiste, unora pârîndu-li-se a fi chia exagerate. Ele se sprijină pe studii
efectuate, în urmă c cîțiva ani, de „Stanford Research Institut" și „Mitre Coi
poration", precum și de un grup special de analiză crea de Casa Albă. Printre
opțiunile conturate și caracterizat dreotpractice la maximum^{1*} : „energia solară
va deține! anul 2000, cel puțin 15 la sută din consumul energet american total.

Cît este de surprinzătoare o asemenea prevedere, e devine credibilă
analiznidu-i detaliile oe fundamentări prin care se asigură chiar depășirea
obiectivului propus 25 milioane case solare active ; <J0 la suta d;n clădirile n<
vor include dispozitive pasive ; 55 la sută din noile uzin vor apela la producția
dc căldură solară ; 30 la sută dl capacitatea de producție electrică ce va i'i pusă
în exploi tare în următorii ani se va baza pe variante solare, j alte resurse
regenerabile ; 15 la sută din gazul rarefl prin conducte va fi obținut din
biomasă.

În ultimul timp, însă, normalizarea aparenta de pe pia petrolului i-a făcut
pe mulți americani_ să mai uite (aceste obiective ale programului energetic,
ftjai mult, (și apărut critici ale acestor obiective, propunîndu-se f de fel de
ajustări. între acestea, replica unor grupări ec logiste a stîrnit simpatie :
„Opriți construirea de centra solare ! Este un act iresponsabil ! Soarele se va
răci ! Vo fi vinovați de declanșarea unei catastrofe la scară plan tară. Opriți
construirea de centrale solare pînă nu es prea tîrziu !“

Nu știu dacă cineva i-a luat în serios, dar după p rerea unor experți există
condiții ca numai cel mult doi treimi din acest îndrăzneț program să se
în<iptuiască. D chiar și așa producția solară a S.U.A., la sfîrșitul acest mileniu,
ar depăși, de pildă, consumul total de energie Franței.

Dacă nu este „voie" să folosim energia Soarelui, ^și- zis ypceiaलिीत, să ne

îndreptăm privirea spre vînt. **Vînt**

i::c,

rare **sufflă** cînd **mai puternic» cînd-** mai ușor, din: su **Hă, vîntui** care este de fapt tot o formă a energiei... s->!aro. S-a calculat că aproximativ doi la sută din lumina soiară care **cade pe suprafața** Pămîntului este transformată în **energia cinetică** a vîntului. O cantitate uriașă de energie, (!<> două ori **mai mare decît se consumă** într-un an **pe întreg globul**. în S.U.A., vîntul ar putea acoperi, pînă în anul 2000, circa **doi-trei** la sută din necesarul de e'ecli i- **citare. Versiunile moderne ale morii de vînt**, ef.re acționează **generatoare electrice, și-au făcut** deja apariția. Nu **departe** de coastele Atlanticului, în vîrfurile muntelui **Ho- veard's Knob, din Carolina de Nord, se** învîrte de aproape rinei ani una **dintre cele mai mari elice** eoliene din lume. **Dacă nu cumva, chiar cea mai mare !** Instalația a costat șase **milioane de dolari** și este în măsură să alimenteze <-u **energie** circa 1 000 de familii la un preț de 16 c>\nt i pe iui **kilowat/oră**. în statul New **Mexico**, o instalație similară acoperă jumătate din necesarul de energie electrică al orașului **Clayton**, cu trei mii de locuitori.

„**Moda**” centralelor eoliene se pare că și-a găsit **numeroși** adepți, mai ales în localitățile mai izolate, unde i-mtul electricității este mai ridicat. Iar cu ochii mereu ..r-upra pulsului pieții, peste patruzeci de firme au și tre-

• ut la **producerea de** centrale eoliene. Dintr-un sondaj i i'zultă **că** anual vor fi cereri de peste 2 G00 de asemenea instalații.

Vîntul, harnic și inepuizabil, una din seînteile speranțelor energetice ale acestui sfîrșit de mileniu, și-a făcut intrarea triumfală pe poarta certitudinilor.

împătimiți ai automobilismului, americanii nu-și pot imagina cum ar putea arăta măcar o zi din viața lor **fără** a sta la volanul mașinii. De unde și întrebarea plină de lagrijorare : dar **cu** petrolul pentru benzina **automobilelor** noastre cum **rămîne** ? Să fi omis autorii scenariilor **ener** - C'tice acest „amănunt” ? **Nu**, nicidecum ! Iar **cuvînlul- rporanță** se numește „**gazohol**” ! Benzină din re.unr.o **vegetale** ! Este viabil acest proiect ? în statele **Nebra.-La** și Hawaii **s-a** și trecut eu succes la utilizarea **bioeonihti-tibi-** liW obținuți din cereale de calitate **inferioară**, eliiar **nibori-** fără mare valoare, cît și din trestie <le /aliâr și maniac.

Si din nou aceeași întrebare: este viabil proiectul ț?azohol” ? Lestc-r Bro- .vn, directorul institutului „ c^ - ..-vi rWMs reținerea, semn ca viziunea sa V1^leV V M «“cn d-/rvnip ca entuziasmul tot mai mare biocombustibUi din cultei

î.,n»H Ne afi^m deja în etapa unei competiții du-., mue ii In^i ^ l.v^.'ik csre a,e ede 315 md.oa.,= de auto- -• •oWl- din In mo, si partea săraca a omenim, pena a care r.bți'anoa brunei suHcicnte supraviețuim osie deja o lupta.

S-ar puica obiecta că programele pemru c^aul r;c; ^ scama do interesele naționale. Dar eieclui lor

asupra aprovizionării și prețurilor alimenteior ai erav în special într-un mement ta < u- rroaac^ia ^ Ai mante -m lumo face cu greu fctă cw; , ^pula^ n î>...v/iii., de ev-mo! a. care are un cum < u x^i at ux :XJZnr r-' an.*

atingerea obiectivelor oiiaale ar putea îndemna plantarea unei cincimi din terenul agi ar a. țauj ,.u fesîie de zahăr, ridicarea prețurilor aumemaoi ,1 ^nn^erea la o subnutriție și mai grava a celor bai aer în mod similar, S.U.A.. care sînt în prezent cele mai mail 1-^ <*, „ eceale din lume, ar trebui sa-și reducă considerabil surplusul lor exportabil pentru ytmge vele de producție oficiale, pentru ca distila.oui oai^e tot mai

mare din recolta de cereale din S.U.A.

* **Gazobolul**¹¹ este însă o realitate în America. Oamenii de ființă caută mereu alte materii prime pentru a evita "roiul" care să nu amplifice flagelul foamei la scară planetară. Nu pot fi obținute hidrocarburi din

Dacă există un arbore de pâine, unul de cauciuc, de ce nu există și un arbore de benzină ?

Iată o întrebare la care biologii americani și din multe țări au început să caute răspuns. Acesta a. "nij" „ppv" de repede, însă din... Brazilia. În țara ei și, în fața soarelui și a gazolului există un copac, numit kohaier, care produce un lichid ce poate fi pus în loc de motorul unei mașini și folosit drept combustibil.

Deși acesta este, probabil, cel mai spectaculos exemplu 1 -> • - v...x«ui
—, A — vrui! maie u«|

ycj.T.1 —, A —
numai unul din numărul am c£

1 K'cii de olandă cercetate în prezent ce pot fi considerate • Msibile surse de hidrocarburi și de materii prime chimice.

• i eminent savant american, deținător al Premiului Nobel, Melvin Calvin, consideră că **aceste plante**, încă „exploatare", ar putea acoperi, până la sfârșitul secolului,

, parte importantă a cererii de energie. Acest lucru s-ar realiza, apreciază el, numai prin folosirea teoriei „■") • în general neproductive, evitându-se astfel scoaterea terenurilor din circuitul plantelor pentru hrana oamenilor și animalelor.

Calvin, care a primit Premiul Nobel pentru „■" •ările sale asupra mecanismului fotosintezei, a observat că unele plante transformă în totalitate carbonul fixat în hidrocarburi. Cel mai cunoscut exemplu este arborele ¹ cauciuc.

Acesta produce o moleculă de hidrocarbura „aoli", unește sute de asemenea molecule pentru a produce, u-e cauciucul.

Calvin a fost interesat să găsească câteva alte plante să nu polimerizeze moleculele izoprene într-un asemenea grad, dar să dea o substanță care să poată fi predată într-un mod similar cu țigăria. El nu a trebuit să aștepte prea mult și prea departe. Ca într-o poveste fantastică, bună de filmat pe platourile studiourilor americane, la ferma sa din nordul Californiei, a descoperit specia „Euphorbia lathyris". Ca și arborele de cauciuc, Tasta produce latex, o emulsie lăptoasă de substanță „li" hidrocarburică în sevă apoasă. Dar componentul hidrocarburi are o greutate mult mai mică decât cel din arborele de cauciuc, deci nu este atât de polimerizat. Deși un mare număr de specii de plante au fost explorate după aceea, „Euphorbia lathyris" și o specie înrudită, „Euphorbia tirucalli", par cele mai promițătoare pentru ceea ce Calvin denumește „uzinele verzi". Problema uii!>ăi în practică, considerată ca foarte apropiată, este condițională la rezolvarea unor incertitudini legate de comportamentul plantei la tăieri repetate, de îmbunătățirea și micșinarea latexului, de stabilirea tehnologiei de prelucrare.

S.U.A. — o țară cu un impresionant potențial energetic, cea mai mare producătoare de energie electrică din lume — a ajuns, în plină criză energetică pe mapamond. Trebuie să asigure un însemnat excedent energiei; de aceea, caută întruna, caută cu înfrigurare, caută cu pasiune, ca într-o nevăzută competiție, **noi** și **noi** alternative la petrol și chiar la energia nucleară, atât de mult contestată.

Gândul specialiștilor nu este la ziua de azi, ci la ziua de mâine. Eliberați de obositorul impromptu de moment pentru a supraviețui crizei energetice, ei

tintesc degajați spre îndrăznețe obiective de viitor.

Probabil că nu întâmplător, această competiție declanșată pentru alternative energetice a început să-și arate din plin rezultatele încă de azi.

Și cred că este bine, este încurajator.

Chiar dacă performanțele lor nu pot fi considerate încă drept un panaceu.

Învâlcind să primim cel de-al doilea dar al lui Prometeu

Straniul Murphy, probabil obsedat și el de căutările omenirii pentru debarasarea de obsesia energetică, reflecta, cu umorul său negru : „Parametrul de bază cel mai important al unui proiect are probabilitatea maximă de a fi omis“.

Iar în varianta energetică americană acest parametru» ar putea fi energia nucleară. Da, energia nucleară ! Nu numai că „ar putea fi”¹, dar chiar este ! Cu cele 91 de centrale nucleare-electrice aflate în funcțiune, **S.U.A.**, conduce detașat în șirul celor **33** de țări ale lumii — între care și România — care s-au încumetat să strunească a;*mul. punindu-i la treabă în slujba omului. Avantajele

• ;nt enorme. în primul rând, resursele de uraniu **sînt** sufi- c;:-'lie pentru **cîteva** secole ! Apoi, sub aspect economic,» niciodată neglijat aici. Dacă în **S.U.A.** cheltuielile de **pro-** ("cere a energiei în centralele nucleare **ar fi luate** drept

< ¹ ■ **U.n.** o sulă (**2—3** cenți **pe un** kilowat-oră) **atunci în** terți r
• centralele pe cărbune acestea **sînt** de **109** și în cele pe ! : și clo 234.

Și totuși...

Pături tot mai largi ale cetățenilor americani se pronunță înverșunat împotriva construirii de noi centrale nucleare ! De ce ? în căutarea **răspunsului**, răsfoiesc filele i .(oriei...

...La 2 august 3333, puțin înainte de izbucnirea celui de-al doilea război mondial, Aibert Einstein a trimis președintelui Statelor Unite ale Americii o scrisoare, de o importanță istorică, prin care explica, pe baza ultimelor descoperiri, posibilitatea construirii unei bombe atomice. Îl îl avertiza pe președinte că germanii vor realiza, cu aguranță, acest lucru și îl ruga să dispună imediat organi- . arca unor pregătiri necesare pentru construirea. armei nucleare în America. În scurt timp S.U.A. inițiază „Proiectul Manhattan”, pe baza căruia, în 1942, Enrico Fermi construiește, la Chicago, primul reactor nuclear.

Drumul atomului, „cel de-al doilea dar al lui Prome- fcii“, în folosul omului sau împotriva omului, a fost deschis.

Poate că niciodată o descoperire nu a fo;t smulsă cu a lila ușurință din mîinile unui savant !

Debutul a fost fatal.

După explozia primei bombe atomice acțiunea dăunătoare a radiațiilor nucleare a devenit larg cunoscută de întreaga omenire, generînd o teamă generală în fața atomului. Ani în șir atomul s-a asociat cu moartea, sute de milioane de oameni ignorîndu-i facultatea de a fi docil, i liar... uman.

Atomul este ca o ființă vie, de o sensibilitate inegalabilă. Reacțiile lui sînt ca o prelungire a sufletului celui rare îl strunește. Am văzut cît este dc „harnic”^{*} și de „cuminte” atomul pus la treabă în centralele electrice !

Și nu numai atît !

Azi, practic toate sferele de activitate omenense!;, progresul societății își

leagă viitorul de atomul pașnic. Apar mereu aparate, echipamente industriale, teluri pe folosirea energiei atomului : sfera de utilizare a aparatului nuclear s-a extins de la funcțiile de muncă, învățământ, control, comandă și automatizare, la producerea de regeneratoare pentru fabricarea oțelului — în așa mod este posibil

în cocs — în realizarea operațiilor de microsudură, îmbunătățirea siguranței construcțiilor, protecția mediului înconjurător. Au fost create industrii și ramuri noi — fizica nucleară, radiochimia nucleară, chimia reacțiilor și electrochimia — toate cu impresionantă aplicații practice ; folosirea radioizotopilor, radiațiilor și tehnicilor nucleare are un impact deosebit în carotajul petrolier, prospectarea zăcămintelor minerale, în hidrogeologie ; și este limpede că omului i-ar fi fost greu, dacă nu chiar imposibil, să se vină în cercetarea spațiului cosmic fără ajutorul atomului, sau să aducă la suprafață bogății ascunse în fundul mării și oceanelor ; azi când în lume există sute de milioane de oameni săraci și subnutriți, iar anual mor peste 12 milioane de copii datorită foametei și bolilor, pătrunde, tot mai profundă a atomului în domeniul agriculturii, în biologie și medicină creează perspective mult mai bune.

Din păcate, atomul a apărut pentru prima dată în fața umanității purtând masca morții.

Și lăsa să uite această dezlănțuire orărbă.

Consecințele cumplite ale primei explozii nucleare au, produs un șoc zguduitor în întreaga lume. „Enola Gay” care a împrăștiat moartea nucleară pe pământul Japoniei a decolat de pe pământul Americii. Teamă cumplită da, radiații a devenit o realitate. Nu întâmplător, într-un șir de țări, acțiunile de extindere a utilizării atomului, în special în centrale nucleare, sunt mult îngreuiate.

Am văzut la New York două demonstrații ale unor grupuri ale populației protestând vehement împotriva construirii de noi centrale nucleare. Dar ce m-a surprins, și n-am înțeles, pe moment, era de ce mulți cereau cu obstinatie chiar dezafectarea celor existente ! O cerere care mi s-a părut de-a dreptul absurdă. În afara obsesiei Iuroșirnei, ce mai întreține, azi, această obsesie a radierii ? Este ea justificată ?

Imediat am făcut legătura cu o amplă demonstrație organizată de ecologiștii din R. F. Germania, în urmă cu patru ani. Țin minte o inscripție pe una din pancarte : „Nu vrem o nouă Pensylvania !”

Un accident petrecut în martie 1979 la o centrală nucleară doar din Pensylvania a provocat o mare emoție. El răsună

în-cris în istoria erei nucleare sub numele „Three Mile Island”.

Într-o zi lumea a consacrat reportaje amănunțite cat se poate

era să se producă Erau mulți cei

• prezic în fine prematur al energiei nucleare.

• aprecia cu cîștig de la centrala nucleară Turce

În Islanda în stația 1 din Pensylvania, nu putea să se producă un moment mai nepotrivit pentru industria nucleară, energia nucleară, considerată o sursă viguroasă, care

îi satisface în viitor cerințele de energie ale Statelor Unite ; ale Americii, a devenit peste noapte linia celor mai dure critici, atât din partea populației, cât și a Comisiei

■.. ornamentale care supraveghează condițiile de funcție-

a tuturor instalațiilor nucleare. Prompt, sub presi- •> protestelor, comisia a ordonat închiderea temporară rid centrale nucleare din regiunea răsăriteană a Sta- a unite pe motiv că existau îndoieli că ele ar putea să :"*e unui cutremur de pământ. Președintele american a

■.• luat o virilă la centrala, imediat: după accident, cerind :>rcr color ce locuiesc în apropiere să-și JrWir>ee cabrad l.: nevoie, să fie pregătiți pentru evacuare' rapidă. Apni, Ifița locului accidentului, președintele a semoet ordinai ! .d.'id crearea unei Agenții fede?aV de acțiane în ea: ui-

; urgență, în competența căreia intră lu'naa d- mă.-ari ro.nl unor accidente de tipul celui dat Pene hrana.

Dar ce s-n înt'iinn'ai la centnda nucleee.i dc pe nara u'ă l'hrce Mile Island, situată l.j coi: paver - hilonieir i l inrrisb'arg, capitala, statului P- nryivane; ? Să fie oare.

'■ -adevăr, acest incident „cel rr.m dramatic din secolul . ede" ?

Centrala nucleară din. Pen.advenia. tiirpunc de na an fabricat de firma britanică ..Bubcoe and \ViI - a in cere căldura combustibilului radioactiv țac ;>!<

•bită de apă. Apa se află sub presiune și, cum le |.-;n - •'••turi ridicate moleculele ei se pot deea^rce.! în ;t{..11;i

■hidrogen și de oxigen, adică in gaze capabile a f>>r

re un compus exploziv, corpul reactorului o-Ur <• >n i re, eonerat, dintr-un oțel rezistent. Cu alte cuvinte, ■acipiul constructiv al ,;oale]or-minun<“. I .a nivelul arii, apa fierbe la o sută de grade Cel- MI: d --, i i-iud

i :.innca crește, punctul de fierbere este și el mai ridicat. himiii din acest motiv se utilizează apă sub presiune pen

ii evacuarea căldurii unui reactor nuclear, transmițînd-o

11 i sub o presiune mai scăzută ; apa fierbe degajînd aburi ie alimentează un turbogenerator. In apa aflată sub întocmai ca într-o sticlă de șampanie bine astu-I;i, gazele diluate nu se manifestă. Dacă presiunea scade r.:i brusc gazele eșapcăză sub formă de bule.

Teoretic, aceasta n-ar trebui să se întîmple într-un i.idcr atomic, gratie sistemului automat de control cu t'nv este prevăzut acesta. Și totuși, așa cum reiese din tiportul Comisiei americane de reglementare nucleară, (lin cauza unor erori comise de personalul centralei, supa- |n■!(• sistemului de aducțiune a apei prin pompare în caz tir avarie erau închise. Din cauze necunoscute, oj <- -atorul înmșase greșit principalul sistem de securitate ce a igora (Ai'irca inimii reactorului. Se aflau decuplați', totodată, și patru pompe auxiliare ele aducțiune a apei.

în ziua de 28 martie, a început să se formeze în hripietul reactorului, încă de pe la orele patru dimineața, o enormă bulă de gaz, a cărei presiune a determina!, raderea și mai accentuată a nivelului apei do răcire, astfel îneit extremitățile superioare ale barelor de uraniu tipăreau ieșite din apă. Deși s-a reușit să se întrerupă le.-icția în lanț, o zecime din căldura produsă a continuat se degaje, sub efectul radioactivității naturale a puri ii îmbogățite a combustibilului.

Altfel spus, cu reactorul s-a iniîmplat ceva as-rnfmălor i II ceea ce se produce cu un automobil, atunci cînd motorul r v.ipraîncălzit, iar apa de răcire s-a scurs aproape complet. I". suficient să ridici puțin capacul radiatorului. penlru eu l e .oi să sară în aer.

Din fericire, catastrofa n-a avut loc. Treptat, bula s-a ie.orbit, iar, „dopul"

blindai a rezistat la presiunea p,a/e- I. r. Potrivit datelor preliminare, cele S oaO de lene din uraniu au suferit stricăciuni., straiul pi ■ d<n aliaj i¹ ■ zirconiu fiind corodat și deformai, iar c-, n trai a însăși, l> itrivit unei glume macabri¹ a NpecialijUlor. a devenit ..un i '.ausoleu pentru un miliard de dolari". Cu toate acestea, l 'pulația din zonă și per.oealol centralei. cu excepția celor

tii

ca.-e au lucrat în ziua avariei, practic, n-au avut ae sufq rit La trei kilometri de centrală, radioactiviia se ridică ntrhnt măsurătorilor, la cel mult un nulirem, acua la , şasea parte din cantitatea de raze X receptata cu ocazl unei radiografii dentare.

Totul s-a terminat cu bine. Doar reacţia american, . si nu numai a lor. ci si a locuitorilor Luropei, Asiei I AfSdi^ fost furtunoasa. în R.F.G., 300 000 ae adversa ai energiei nucleare au defilat sub o ploaie^ren^a, cătuind o coloană ce se etala Cuvin tul de ordine a fost : „Nu ----- pe o lungime ele 10 kf burg !“ In Franţa, Belgia şi Obmua, vrem un al doilea liarril a mannes«m^i r î v w~ . ; remt din partea guvernelor respective garanţii piivin “«enhîa edentate «mtamtaiUi» fiului încoj

* Dincolo de MnJe pvoloste. mat mult sa “>• îndrentaţite. mult mai util ar fi ca, fara sa lie aram^zat d-ficienlele' constatate să constituie punctul ae piecare . unor severe măsuri suplimentare de securi oue ajsol necesare. Cei care se pronunţă, fără reïcer.ţa, peniţa col struetia de centrslc nucleare trebuie sa fie conş,ienî şi < riscurile legate de producerea energiei atomice, iar opin publică trebuie informată larg, în mod desenis şi sinc^ Orice tehnologie este opera omului şi, în consecinţă, poate fi perfecţionată continuu.

IroDortant este ca în domeniul securităţii în func onarea centralelor nucleare orice nouă îmbuna ;aUre acu undeva în lume să fie cît mai repede cunoscută şi _genert Uzată. Aceasta nu din considerente economice şi nici pol tice, ci, în primul rînd, umane. J

Si ca să ne mai descreţim frunţile, am zice, aruncBj ochii peste panseurile lui Murphy : „Dacă pare uşor.j greu. Dacă pare greu, e absolut imposibil ! I

In ultimii şase ani în S.U.A. au fost suspendate ţucfl rile la 62 reactoare, unele pe jumătate construite. MuJ dintre cele aflate în funcţiune şi-au întrerupt în repeţi rînduri activitatea din cauza unor defecţiuni tehnice I a controalelor. Darea în exploatare a unor centrale atom| nou construite este aminată cu lunile şi, uneori, cu andatorită acţiunilor judicioase ale aparătoi nor mediul

t ,> iant. Pierderile financiare înregistrate se ridică la »...< 'il a cilorva miliarde de dolari.

(VI mai ternul: adversar al energiei nucleare americane t ir gruparea ecologistă „Environmental Action Fuuda- i-'h". Ii cer părerea unuia dintre membrii acestei orfani-

- 'IM, Ia măsurii să acţioneze în judecată pe orice pducă- i •! de energie nucleară sau constructor de centrale i 'i' i'are. Opinia este fără echivoc : „După cele întâmplare MI IVnsylvania nu mai pot ii de acord cu funcţionarea M . i ar. ei centrale nucleare. Cît priveşte construcţia de noi . • i' aie de acest fel, să nici nu aud ! Uite ce serie aici I ' i!iS'du-mi o revistă) : Americanii sînt comozi. Spre deo-

- ' "i * * de europeni sau de japonezi ei n-au învăţat, dar se l' > ■ >ă nici măcar nu aud că trebuie să se econom isca scâ ■ i r.ia. Asia e. domnule. sînicm io situaţia cînd trebuie si i'ia să economisim energia,

< i, cine s-o iacă? Dof-camdaiă. reclame de tot soiul î "l'-.imuă în consumuri cît. mai mari de energie, pentru ca i* i i'ele nucIcare să poată funcţiona din piin. De ce nu

aceeaşi reclama şi la frigidere, corpuri de iluminat. im i .iei de gătit, calorifere de tip nou, care consumă pe j"in.<i.ue curent electric fată de cele vechi ? Vezi. asta-i. f.'i, americanii, consumăm încă mult, cît mru mult. Uite M' . ' i i e : «Prin măsuri minime de economisire, cetăţenii nitx : i.rani ar putea face ca nici un dram do energie nu- i<i n a să nu se mai producă la n<>i*“.

t • il.i dreptate arc în tot ce spune !

Sau cum ar zice Murphy : „în shua'JiV e.av aduul mai Hi,111• ■ soluţii pentru ieşirea din er'r/ă, major.! alea oani: ni- |li ,l' « situaţia cea mai dezavantajoasă",

i aibă dreptate şi Murphy ?

< ireu de spus. Nu numai în S.U.A., i'!:'T!',ia imal; an ■ M.niir o alternativă majoră viabilă pi-nlni i> . ' ;IM u:n fi . I .

I'ieă la anumite litniic csle f i ni.■ >■•■ ■ i -·;■ *• i;>I>i' vho- i'niinţi| înveterat al ecoli i<;ii/or a!n«Tir.ini. I 'ar, c-i-i r:i, i. II ilc aici, din paşnica sluj hă p<- care .itn.nul o ilara.:.' te Hui'ilo, li pîndeşte pericolul la.'iţa nud ,nv.

I' >aie, din altă parte ..

'(învăţăm să primim cii 'meune l'aiă incriminare. ..re) •li il doilea dar al lui l'IMU h u !"

Dintre ei vor fi recrutaţi viitori laureaţi ai Premiului Nohel

Azi, o întâlnire plăcută, mult aşteptată, la Universita Standford, din California. Discuţii scurte, multe purt în pauzele dintre două prelegeri. Din multele idei int: sânte, una mi s-a părut de-a dreptul senzaţională. Cu asiguraţi pregătirea viitorilor specialişti ? — l-am între" pe un prestigios profesor ele chimie. ..Simplu, mi-a răsp In linii, generale după sistemul practicat şi în alte univ tăţi americane de prestigiu. Să spunem că în primul an studii avem o sută c'c studenţi. E greu de la început să pronunţi asupra capacităţii fiecăruia. Aşa că lăsăm treacă un an, timp suficient pentru a avea dale obiec — teste, lucrări de laborator — asupra cîiorva caii esenţiale ale fiecăruia şi

asupra capacității intelectuale După primul an de studii, din cei o sută de studenți, alegem pe cei mai buni. Să zicem, cam o treime. Din constituim o grupă specială. Din anul doi această grv. va trece la un program, intensiv de învățatură și practică iar ceilalți vor urma drumul unei pregătiri uni versi deosebite, suficientă pentru a fi un bun tehnician sau fesor la un liceu, de pildă După încheierea anului se face o nouă selecție. Dintre cei mai buni — cam j late — formăm o nouă grupă care începe să se zexe pe domenii, lucrând efectiv, în cercetare, în mai largi, dar cu sarcini foarte strict precizate. În a fază căutăm să le formăm trăsăturile esențiale pentru bun cercetător — seriozitate, meticulozitate, răbd profundime — și să-i testăm, dacă au sau nu pasiune, siguranță, dintre ei se vor recruta specialiștii de mîine marilor corporații. La terminarea anului trei. din cei sau 18 studenți ai grupei speciale formăm o nouă gru de cel mult cinci-șase studenți, care lucrează alături de mai prestigioși profesori pînă la terminarea facultă Dintre ei se vor recruta viitorii, candidați la p Nobel".

Cel care ne vorbește este distinsul profesor universft IV.ul J. Flory, laureat al Premiului Nobe! pentru

S-a născut la 10 iulie 1910, în statul american Ilinnois.

încheierea studiilor colegiului din Manchester, ur- Utra/ă cursurile Universității din Ohio. Obține, la absolvire, titlul de doctor în științe generale, iar trei ani mai lrr/iu — titlul de doctor în chimie. Se afirmă ca un prestigii >M cercetător în domeniul fibrelor sintetice și al cauciucului sintetic și este solicitat să lucreze la o serie de firme p»r;l igioase : „Dupont“, „Standard Oil“ ș.a. De-a lungul inilor împletește armonios munca de la catedră cu munca cercetare și cu activitatea de producție. Spune Paul

i Klory : „Un profesor fără muncă de cercetare este ca un părinte iară copii. Iar un profesor fără activitate de

finlueție, e ca un părinte care nu se îngrijește de copii“. n prezent, c-ste profesor și cercetător la Universitatea din Hlimdford. în 1974 a fost distins cu Premiul Nobel pentru tni<dările fundamentale realizate în domeniul chimiei **WitiTomoleculare.**

La 21 de ani ați obținut titlul de doctor în științe |l, pu (în mai tîrziu, doctor în chimie...

- Oricare om de știință trebuie să fie stăpîn pe domeniul său și pregătirea generală te ajută să gîndești în co- lltwiune și să deslușești fenomenele de intercondiționare, IA ;epari mai ușor esența de steril, să determini valori și să im>1 ivezi acțiuni. Adică, să îți formezi un mod propriu de I privi lumea și viața. Chimia vine să concretizcze o pasiune, marea pasiune a vieții mele...

- Pasiune aureolată de acordarea Premiului Nobel în nlri! chimie. Această recunoaștere mondială a meritelor În cercetările fundamentale din domeniul chimiei macro- tii"l. ulai e o considerați apogeul creai ici dumneavoastră f l i m ' i fice ?

Premiul Nobel mi-a fost acordat în anul 1974. De ulm,ci a mai trecut o bun:: buca'a da vreme. N-ar l'i for.t)n i i elegant din partea unui Ui iar laureat al acestui pres- 111 ■ i'-a premiu să considere că și-a încheiat, mi-.iimca, că ii a atins scopul. Nu. așa ceva nu : e poale ! Trebuie să ții că Premiul Nobel nu mi s-a ah ilaul. penlm n cerce- i*n<• anume, pentru o realizare pragmatica anume, ci pen- hll o vastă activitate desfășurată în domeniul ceieelanlor fundamentale din domeniul fibrelor .s'.nletice, ranr-ucnlui sintetic, al chimiei macromoleculare în general. Și a nu a fost un premiu „post-mortem“ — ca să spun ci un premiu care am simțit că m-a obligat să m și mai mult. De fapt, adevăratul om de știință nu vîrstă. Trecerea lui prin viață nu se măsoară prin n- rul de ani trăiți, ci prin ceea ce a lăsat el

umanității, contribuția sa la cunoașterea universală.

— Numiți una din cercetările pe care le situați aproape de sufletul dumneavoastră, ca pe un fel de „răsfățat”¹.

— Greu de răspuns, pentru că fiecare cercetare își are o importanță a ei, un farmec al ei și o importanță a ei, o lăure verificată în practică. Dacă totuși doriți, mă o la polimerii cristalini lichizi. Sînteți chimist ?

— Nu, ziarist.

— În situația aceasta să vă explic mai pe înțeles, merii cristalini lichizi stau la baza fabricării fibrelor peliculelor de o rezistență ieșită din comun. Acestea de peste zece ori mai rezistente decît oțelul. Vă dați seama, acum, ce importanță extraordinară are fabri unor asemenea materiale pentru toate domeniile de ac ț.ate, dar, mai ales, pentru construcțiile de aeronave ? ivion comercial, de pilda, poate fi de cîteva ori mai față de unul construit din materiale clasice, și, ea a poate transporta mai mulți pasageri sau mai multe mărf Chimia polimerilor mă fascinează cu adevărat. Polim își au o poezie a lor de care nu te poți dezlipi după ce pătruns tainele. De peste 45 de ani mă captivează ac fascinantă lume a polimerilor. Știți, probabil, că la Întregii vieți, a creșterii și dezvoltării organismelor vii află tot polimerii. Mai precis, biopolimerii. Macromol; iele, polimerii sînt peste tot în natură : de la hainele care le purtăm zi de zi, fie că sînt din fire naturale sintetice, la corpul uman, la plantele și florile din j Nuclotidele, proteinele din piele, mușchi, oase, din ini sau sînge, amidonul din plante — toate conțin ma molecule.

— Ce sînt, de fapt, polimerii ?

— Pe înțelesul larg, polimerii sînt molecule 1 foarte lungi, în care atomii sînt întinși în lanțuri imense.

niilcină centrală urmărită de ş tirnţa $P^{\text{egor}} \wedge$ tiili-rea formei şi a legăturii acestor mpteeule m spaţiu I |,i mai clar, vă voi spune ca uneori po^rn pol fi Idilic.i ca o sfoară, iar alteori sînt amestecaţi m sti actun bilnl neregulate. De fapt, forma lor normala tate $r \quad |i \quad l \text{ut. i.}$ Aceste structuri demonstrează cercctan e m^e ^ ii, nllnr confrăţi, tind să se oraonez.sa se Jiiu. ' ^ ■li.il l'orma care ar trebui, de pilda, sa $i \quad s \quad$.

£| 11 intinii analogia cu natura, aş mai spune cc ^a ca,

„ mi menii sînt diferiţi, şi macromolecule,e ş,t caf il n c u m dorim să înţelegem oamenii, U coaie rf n l uimii si macromoleculele. Dacă vrem sa mai P^ht> ' . > li.-li'i'ii' să aprofundăm cercetările în domeniul poL.a î Să pătrundem mai mult în tainele rnaeromdoculelor l.i.II.i' ice Idealul omului de ştiinţa c-ste sa ajunsa cu ^

mI<- sufocant. Oricum viitorul este al polimeulox vii .
wSSSaSsSSSa

■.leHilp speciale atît pentru reactoare, cit şi pentiu apa
M'I ură W Noile procedee de valon a . Irizează de asemenea, pe
substanţe şi reacţii tluinu.c , „ e permit acumularea şi stocarea
energiei solate, i .« i i marea ei în acele forme de energie care
sini |,i n“ " niuului. Legat de faptul că in prezent rezervele dc l-t-, din
lă
il i
II

lume sînt în curs de epuizare se acordă o mare atenție intensificării exploataării țîțeiului din zăcămint, creșt factorului de recuperare prin folosirea diferitelor metode inclusiv cele chimice. Metodele chimice reprezintă 80 sută din totalul metodelor folosite pentru extragerea țîței și în cea mai mare parte este solicitată știința merilor. Pentru că rezervele de țîței sînt limitate, oamenii caută alte soluții sau rezolvări. În prezent acordă o mare atenție obținerii combustibilului lichid cîrbune și din biomasă. Este o cale extrem de utilă pentru că biomasă se reînnoiește, pe pămînt, în permanență, rezervele de cîrbune sînt suficient de mari. Chimia merilor este chemată, și în aceste sectoare, să realizeze tehnologii noi, bazate pe cercetări fundamentale. Rolul chimiei polimerilor este tot mai important și asigurați-vă ; mă refer nu numai la îngrășămintele chimice din ce în ce mai necesare și mai solicitate, dar și la diferitele substanțe chimice care sînt folosite pentru combaterea dăunătorilor, insectelor și a diferitelor boli ale plantelor de cultură.

Ca toate progresele înregistrate în combaterea bolilor care făceau ravagii cu numai două-trei decenii urmă, omul are nevoie de medicamente mai eficiente în primul rînd pentru bolile cardiovasculare, cancer și sistemului nervos. Știința polimerilor și, în special, chimia polimerilor biomedicali oferă și în acest domeniu soluții noi. În prezent, în multe institute de cercetări se dezvoltă substanțe noi, care după ce sînt supuse unor cercări fizico-chimice sînt transformate în medicamente polimerice, cu mult mai eficiente decît cele actuale.

Desigur, nu am epuizat direcțiile de cercetare și a chimiei polimerilor ; am vrut numai să subliniez că energia, hrana, sănătatea pot fi mult ameliorate de știință, în general, și cea a polimerilor, în special, devin bun ai tuturor. Sînt obiective care necesită atît de multe cercetări fundamentale, cît și aplicative și la care oamenii pot contribui specialiști din toată lumea. Cum spune natura ne oferă aceste modele perfecte la care s-a ajuns în miliarde de ani, iar noi trebuie să căutăm să le descifrăm.

Înțelegem. Nu trebuie să intrăm neapărat în conflict cu natura, ci, pur și simplu, să realizăm materiale noi, în care să se poată obține produsele necesare, cu calitate în folosire mai îndelungată și care să nu dăuneze mediului înconjurător și sănătății.

— Pornind de la acest emoționant respect pe care îl ir-u-dați naturii, ce puteți spune despre răspunderea omului ?

■ — Omul de știință față de viitorul umanității ?

— Omul de știință trebuie să-și aprecieze valoarea prin

■ — contribuția efectivă pe care o aduce cunoașterii și progresului. Ca om de știință m-am deprins să lucrez în termenii valorilor materiale și spirituale. Numai în măsura în care acestea capătă consistență în activitatea omului de știință, acesta poate spune că și-a înțeles răspunderea morală. Aceasta ar fi doar o latură a răspunsului, întrucît mai este și o altă latură care vizează scopul în care este folosită știința. Cît este de dureros pentru omul de știință să constate că zilele și nopțile sale de neodihnă, iau ca o realizare senzațională, de mare valoare științifică sînt folosite pentru distrugerea celui mai linumat dar al naturii — omul. Așa s-a întîmplat cu senziunile descoperiri ale fizicii atomice utilizate, din păcate, mult prea devreme și la o scară îngrijorătoare în scop distructiv. Și așa se poate întîmpla cu multe alte cercetări. V-am vorbit adineauri, poate cu prea mare pasiune, despre performanțele polimerilor cristalini lichizi. Dar știți că în contextul în care discutăm, acum, aceste realizări pot avea și o destinație militară ? Pasul acesta, în multe ori cumplit, care se face de la știință la armă, i-a trecut de

regulă prin politică. Prin ambiții oarbe și 'șarte. Cît este de frumos să-i ascuți pe unii șefi de stat m de guverne declarînd zgomotos că trebuie să se facă 'lul pentru pacea omului, pentru ca apoi, din bolnăvi- o;ise dezlănțuiri de forță sau orgolii înguste politice, să irifice omul în sute, mii sau chiar milioane de exein-arc, așa cum sacrifici cel mai nevinovat animal. Da,

, :!ă o mare răspundere morală a omului de știință, care i trebuie să se lase atras în cursa autodistrugerii speciei iane. Este, poate, locul nimerit să spun că <!■ leste cursa armărilor și, mai ales, a înarmărilor nuc!'-\rc. <!c a cărei escaladare răspunzători sini deopotrivă oameni de știință și oameni politici. Sînt foarte îngrijorat de lot ce se înjî tîmplă azi în lume. |

— Nu credeți că omul de știință este, într-un fel sat altul, implicat și în politică ?

— Sînt om de știință, dar, în același timp, sînt și un cetățean obișnuit. Un om, ca toți ceilalți, cu anumite cor^ vingeri filozofice și politice. Toate acestea fac parte din viața mea. Dar cînd intru în laborator, acolo, în fața mea se desfășoară știința, Ea este atotstăpîitoare. Nu mă con* sider și nici nu pot fi un autoexilai din viața civică, poli* tică. Dimpotrivă, cînd timpul îmi permite, mă înrolez foarte activ în viața politică. În 1980, de exemplu, am făcut parte din delegația americană care a participat, la o sesiune pregătitoare a Conferinței pentru securitate în Europa. Îmi place să mă implic în viața poli* tică, așa cum am constatat că se înjî tîmplă cu mulți oameni de știință din România, dar îmi place, înainte de orice! știința, viața de laborator, lumea cunoscută și neeunosă cută a chimiei.

— Ce iubiți cel mai mult ? Și ce detestați ? |

— Greu de răspuns. Și totuși, trebuie să spun că iUj besc cel mai mult p.incer-tatea și libertatea. Și detest tqj ce exprimă opusul acestor noțiuni. Un om de știință tra buie să fie, în fiecare moment, sincer față de el, față q lumea în care trăiește. față de rezultatele muncii și fad de gîndurile .sale. Și dacă este sincer înseamnă că el estl în același timp. și liber. Da. iubesc libertatea și nu p(cor* oc afirmarea deplină a geniului creator în afatlib c u depline. Este bine. este minunat, că oamenii de știință „ îniînesc și discută, schimbă opinii, împărtășed realizări și preocupări, a.'-a cum s-a întîmplat și la Con) greșul internațional de chimie macromoleculară desfășurată la București în toamna anului 1903. Mi-a i'ăeul plăcere sj

o îni îlnesc acolo pe dorim na academician B'Jona CeaușescU distins om de știință în domeniul chimiei, după cum arj fost bucuros să discut în capitala țării dumneavoastră C sute de oameni de știință de prim rang din lumea chimie sosiți din 40 de țări. Este un semn al libertății de acțiuni a omului de știință. Cît timp oamenii de știință, de diverși !>vin£.;e,-', pzlitice sau filozofice, se îniînesc și discută, e

■ ■ ii Cil speranța de pace și liniște nu trebuie să ne pără- •"eă. Din păcate, nu peste tot confrății mei, oamenii de ni'a pot respira aerul libertății.,.

— Ați vizitat România în ia. Ce impresii v-au rămas ?

- Am stat doar cîteva zile în România, țară despre ■ie am aflat multe lucruri interesante, eu mult înainte,

¹ ■! :n domeniul unor realizări științifice, cît și în economie

" pontică. Și pentru că sînt om de știință vreau să sub- z că urmăresc cu real interes realizările pe care le '.neți în domeniul științei, mai ales al cercetării aplica- "• Atît eu cît și soția mea, împreună cu care am vizitat

• aânia, ne-am întors cu impresii excelente despre locu- ' văzute, despre oamenii întîlniți și despici minunata iu-ă de care beneficiați. Mi-a

plăcut și Bucureștiul cu rotirile sale splendide, o capitală cochetă care știe să iască în tandrețe cu natura, mi-au plăcut sarele origi- !-■ și toate localitățile întâlnite de-a lungul drumului Mă la moderna stațiune turistică Poiana Brașov.

Vă doresc să aveți puterea să vă păstrați pe mai denie lumea pe care v-o creați în acest aer intim, familial, ..rut, od hnit or și omenesc.

Vă mulțumesc !

Să punem matura la treabă!

Se face agricultură serioasă în America. Nu numai la dacă localitățile rurale pe care le-am văzut pot fi ini te sate, ci și la orașe.

A făcut ocolul lumii recordul mondial, ce-i drept »»>- "•logat încă, potrivit căruia un singur american ivtv ronță în agricultură produce bunuri suficiente p ulm n ăni peste douăzeci de persoane.

Numai că în ultima vreme „recordul” pare ,\â fie MTL.I. 'onințat. Ceea ce stîrnea zîmbete condesr, ml •ni.' ru iva ani în urmă, cînd tot mai mulți loeuilmi ai ma Im- i unele țări europene au deprins, ca din .'«•mu. pasiunea grădinăritului, iată că e pe cale de a molipsi și Ani rica.

Este de ordinul milioanelor numărul familiilor de orașe care și-au proclamat, peste noapte, grădinăritul dn „hobby“. Pasiunea a pătruns și s-a etalat unde te aște' și unde nu te aștepți. în curți, pe acoperișuri, pe coane, în subsoluri părăsite sau pe terenuri de pa dezafectate. Peste tot, cea mai mică bucată de teren ea considerată acum aur. Nu atît pentru propria^ vistierie, mai ales, pentru sănătate. Fiecare palmă de pămînt dis nibilă este imediat îngrădită, curățată, semănată, uda prășită și întreținută, cu tot ce ce cuvine, pînă la rec tare. Loturi de pămînt sînt închiriate familiilor de că municipalități, devenind, în cîteva săptămîni, minuna grădini înverzite. Dintr-un sondaj „Gallup“, rezultă numărul familiilor americane pasionate de grădinărit trecut, de mult, de zece milioane.

Cum de a prins rădăcini, atît de repede, această no îndeletnicire a orașenilor americani ? Găsesc, imedia lămuriri în același sondaj „Gallup“. Șaizeci și doi ia su¹ din persoanele interogate declară că s-au dedicat grădinăritului nu din rațiuni economice. Sînt tot mai mul familiile care întorc spatele supermarketurilor și gram zilor insipide de legume congelate, învelite în celofan, c¹ mizate. Din ce în ce mai puține familii sînt dispuse plătească mai scump legumele crescute artificial, în sere industriale, pentru a valorifica cît mai eficient virtu chimiei.

Și nu numai atît. Sociologii și psihologii america urmăresc cu interes calitațiile terapeutice și reeonfoi tan ale cultivării pămînlului. Omul, coborît din tristele c-etăț de beton, redescoperă, viața în toată splendoarea ei. Es un adevărat spectacol să-i vezi pe grădinari feliciți du-se, la sfîrșit" de săptămînă, pentru plăcerea de a mîn _ legume proaspete, pline de vitamine, £ emanate de ei, îngri iile de "ei și culese de ei. Cu desfătare, ci descoperă departe de stress, ciclul sezonelor și al bucuriilor simple .:a acelea de a planta, a plivi, a săpa.

A privi cum natura renaște, cu o uimitoare poftă d \ ială, în fiecare primăvară.

! 'li

Am colindat sectoarele de legume și fructe dm _{11MMK} roase supermagazins americane, bi la Vasmngum, ii | i New York, și la Litle Rock, în Artcansas, si la San i i .11 u'isco. Intr-adevăr, găsești tot ce vrei și ia prețuri

> pabiie. Este o adevărată încântare penau ocr sa ,uimire coșurile și lăzile pline, aproape tot timpul, cu

U Lubutii-t **lu.jiiv,** _{z'} _{-y} **i** _i **v.**
andive, salate, castraveți, portocale, mango, ceapa ue. struguri,
W1 conopidă proaspătă. 1-iecaro procsus paie

M11'. — _{n,'h1y'1} _i _i _{*} _{T'Nt.} _{va} _{*} _i _i

I i'rcxt de sub penelul unui pictor. Dar numai pentru „ Pentru că,
_{1M} deseori, majoritatea produselor pe care i, .uimiri în galantarele
Iii îmbietoare se dovedesc a li ori ori prea verzi. Am cumpărat cinci
mere irumoase imii-i' «i rumene, cum n-am mai văzut. Doar doua am
reusit I.- mănînc. Gustul lor avea ceva asemănător cu cel ai uimi

cartof fad.

Fermierul mic și mijlociu, cu ocini mereu asupia pul- mliii pieței, caută să se adapteze. Petr Maison are fuma sa de 130 de hectare, o fermă mijlocie pemru american, în apropierea riului Arkansas. A prac- Ih-at ani în sir o agricultură de tip intensiv, obsedai lunci „>■ reu de volumul recoltei, nu și de calitatea ei Acusn este ni dintre adversarii fermi ai chimizării. Ii urmăresc plicația, însoțită de gesturi agitate, tntr-una din zile un copil îmi aduce acasă trei *hor/c* moarte. Le- a găsit la marginea unei bălți d.n interiorul («rinei mele. Deodată mi- _{un} «\|! a trecut, prin cap un gmc, negru . (mâlc că moartea li se trage de la insecticidul pe c-are l-am împrăștiat azi dimineată. Am dat fuga la balta, ivu mi venea să cred, pe baltă pluteau cîteva rațe sui batire moarte. M-am îngrozit. Deci, eu aruncam în sol otrava, i) otravă puternică.

Toamna, după ce am adunat recolta din cîmp, ani ui!',-nat un specialist, ținîndu-1 aici două luni. Timp m i-am cerut un singur lucru : să mă învețe cum
aș

iro

i.ntoa renunța, sau, pentru început, cum aș pul* a ivilm e
■ hunicalele pe care le foloseam cu atîta ușurință. n.t.n.t , .implet de gunoiul de grajd. Omul, un renumit pn.i.

la Universitatea din Arkansas, s-a pus serios pe Im vio •.,|, cu caiet și creion în mină, ca la școala, leu i^i. ... i il. ce-mi spunea. Țin minte că, încă d<' la n >>
• i' 1 ■ 11 1 •'

spus deschis că pretenția mea este ușor de onorat, zici în glumă „și acum cinci secole indienii făceau agriculturi fără să cunoască chimie!”. Mi-a spus-o foarte limpede,

iii cel mult doi, trei ani voi putea renunța complet la chimicale, respectând tehnologia pe care mi-a indicat-o. Întii, folosind bălegarul și oricare altă surță de în mint natural. Asta însemna să-mi fac și o mică fermă animale. Ceea ce a fost destul de greu și de riscant, dar rece în zonă există ferme puternic specializate, cu nu puteam concura. Apoi, am trecut la respectarea unui ciclu de patru, cinci ani de alternare a culturilor, cu vînd și soia, și fasole, și trifoi — plante care mă ajută fixarea azotului în sol. Nici arături adînci nu mai fac decît, la trei ani o dată, pentru a nu strica echilibrul organic al solului. Aici, în sol, funcționează o extraordinară uzină a naturii. Miliarde de bacterii sînt „angajate” producă azot. Rîmele și alte viețuitoare au „datoria” săpe mici șanțulețe care rețin apa de ploaie, fără să fie nevoie să apelez la irigații. Stolul de păsări pe care le-am ademenit lingă baltă îmi curăță câmpul de insecte dăunătoare. E drept, recolta nu mai este atît de spectaculoasă ca înainte. Cred că pierd cam un sfert din reol. Dar am un sector prosper de animale, vaci de lapte peste două sute de oi. Iată că, după opt ani de cînd pun înveș agricultura „naturală”, au început să-mi crească veniturile. Sînt tot mai mulți cumpărătorii care întrea în magazine sau ia piață, înainte de a cumpăra legume sau lapte și carne, dacă sînt obținute sau nu chimic. Și îi vezi cum se îndepărtează de teighe cînd răspunsul este afirmativ. Produsele agricole obținute pe cale naturală pură sînt mai puține, dar mai bune. * că și prețul este corespunzător. Acum văd că mai mulți fermieri din Arkansas, cu toate că aici sîntem specializați în culturile de orez, de grîu și de bumbac, își schimbă tehnologia, trecînd la agricultura „naturală”. E bine pentru sănătatea oamenilor, dar e periculos pentru noi, pentru o dată ce sistemul va fi extins, vor scădea și prețurile, începe iar valul de falimente care mă înspăimîntă”.

Agricultură „naturală”, agricultură „organică”¹¹ sau „co-agricultură”, sub orice nume ar fi promovată, în încercarea la agricultură tradițională, folosind, desigur, înfruntarea modernizării, chiar în chimizării, de unde se dovedește a fi viabilă. În vremea consensului propagandă a luptă torii pentru apă: ca să se ^ J. ulai, agricultura „naturală” se eiede tot mai mult în zona de vest și în vestul mijlociului, în lungul fluviului Mississippi. Au apărut deja firme ... care comercializează îngrășăminte naturale și firme de ■ „usirting, cere furnizează proiecte de sisteme optime de nituri, în funcție de condițiile pedoclimatice. În prezent undă este testarea unei metode chineze, numită „inter-ferență”, care constă în cultivarea a două plante diferite în straturi alternative, alegînd pentru asemenea culturi 1.1., care nu au nevoie de aceleași substanțe nutritive, înmulți contribuind, printre altele, la reducerea substanțelor a insectelor vătămătoare.

În fine, cu siguranță că întoarcerea agriculturii cu fața la natură este în avantajul omului. Dar schimbarea aduce și probleme de îngrijorare. Teamă de faliment a devenit o obsesie și nevindecabilă obsesie pentru tot mai mulți americani. Cu ochii mereu asupra reamăi, ziarul New York Times „nu își ascunde neliniștea.

„Se întinde un cancer moral care distruge țesătura socială a țării, ridicînd fermierul împotriva bancherului, înfruntînd fermierul, fermierul împotriva soției; fermierul împotriva

propriilor copii", afirmă un consilier psihiatric, „de
asistentă psihiatrică.

Conferențiarul Peier Zevenbergen, care este director executiv al Centrului de
sănătate mintală din Iowa de nord-vest, nu este singurul care manifestă o
asemenea îngrijorare.

1.1. 1C. S-a scris mult despre criza permanentă a familiei farmierului
american, despre cum, astăzi, combinația de inflație persistentă, ridicate,
prețuri coborâte ale produselor : scăderea valorii pământului provoacă un
număr record

• vânzări, sechestrări și falimente de ferme în zona cunoscută ca „grânarul” țării.
Dar mai puțină atenție s-a acordat riscurilor emoționale ce devastează multe
familii de fermieri și micile lor localități rurale.

Expertii arată că această problemă îmbracă o varietate de forme —
brutalizarea soțiilor, a copiilor și chiar și a vitelor, alcoolism, depresii grave și
sinucidări.

Procentul sinuciderilor într-o serie de districte din Iowa este de două ori mai
mare decât cel național, iar districtele din Iowa cu rata cea mai ridicată de sinucide
sînt rurale.

În Missouri, ocupația care dă cei mai mulți sinucide este cea de fermier.

Ani de-a rândul, departamentul agrar al Universității de stat din Iowa a
publicat broșuri despre erodarea solului și lupta împotriva insectelor. Azi,
literatura publicată a acoperă, și teme ea asistența pentru nevroze, cu sfaturi
detaliate * pentru soții privind simptomele de sinucide iminentă la soți.

„În acest moment — spune reverendul Tom Munn, din Royal, Iowa — în
America rurală avem probleme deosebite de grele. Și mă tem că ele au să mai
dureze mult timp.”

Stagnarea economiei agrare nu a lovit cu aceeași putere toate zonele. Însă case
de fermieri abandonate întî nești peste tot. În majoritatea localităților găsești cu
puțin cîteva case cu ferestrele și ușile bătute în seîndu, clînd un aer de
paragină unor străzi odinioară pline lume.

Fermieri, altădată bogați, au fost sufocați de dîbînzi ce le depășesc
profiturile. Un studiu estimează că o treime dintre fermierii din Iowa vor da
faliment în următorii doi ani.

Bancherii din orașele rurale, care acum numai cîțîi ani le spuneau
fermierilor că trebuie să se împrumute să se extindă dacă vor să
supraviețuiască, azi vizitează aceleași gospodării cu presiuni financiare cerînd
vînzare fermelor. „Avem de-a face cu oameni pe care-i cunoaște din **scoala**
elementară” — spune un mic banehor rural: „Ne cunoaștem de-o viață. Îi spun
care este situația începe să plîngă, acolo, pe scaun. Da-r dacă-l las să coa linuc,
aceasta îi amenință pe acționarii mei și anul viii intră la necazuri și mai mari”.

Domnul Zevenbergen spune că este profund îngrijorat de implicațiile de lungă
durată. „Vestul Mijlociu a exercitat o influență moderatoare — arată el — a fost
un punct de echilibru național între extremele de pe cele două «misii». Ce se va
întîmpla în perspectivă cu întregul cînd tu mijloc moderator va deveni grav
bolnav?”

Învățătorii din Iowa povestesc că, în școala elementară, copiii se pornesc pe
plîns fără vreun motiv vizibil sau tîlc și în mod neobișnuit de agresiv cînd se joacă.
Cercetările dezvăluie invariabil că acasă au tensiuni financiare și emoționale.

O mamă, a cărei fermă a fost parțial vîndută de luncă, arată cum fug copiii ei și se ascund ori de cîte ori imcva bate, pe neașteptate, la ușa casei lor. „La ce bun I,MIU această vorbărie despre drepturile omului pe plan hil<i-național !“, a răbufnit, revoltată, o femeie. „Dar cu ih opiul'nostru de a ne cîștiga existența, cum rămîne ?“ I;,mcherii sînt foarte vehement criticați. „Nu înțeleg zice un bărbat — de ce nu coboară, pur și simplu, do- h uzi ie în loc să vîndă pe mai nimic tot avutul unui fermier. Și într-un caz și într-altul banca pierde bani“.

Aceste ultime rînduri nu-mi aparțin mie, ci unui con-

h. iie american într-ale scrisului.

să exagereze ? Nu cred.

[reocupată să se întoarcă tot mai mult cu fața la natu-

i. 'i, va ști oare agricultura americană să arunce, din cînd în cînd, și o privire spre om ?

Spre cel care frămîntă pămîntul și privește cu emoție tlnimul seminței către fruct, culcîndu-se seara cu gîndul

i. I, poate, a doua zi soarele va fi mai luminos pentru el, Spre sutele de mii de fermieri mici și mijlocii care

tințînă, zi de zi, rugăciunea speranței de a supraviețui.

*Tom și Jen*y, in vizită lu „ Walt Disney World^{4*}*

Mai întîi, prezentările.

Tom, Jerry, Donald, Pluto ș.a. De prisos să mai sp*i- nciii cine sînt. Simpla lor rostire îi aduce pe copii și **p»** muluri în amuzanta și veșnic mcîniătoarea lume a cl.w-

ii. -lor animate. Și într-un paradis al copilăriei cloni», cina c.lo „Disneyland“ din California,

„Walt Disney World“ se află în cealaltă parte a St telor Unite, în mirifica Floridă, învăluită în razele blîm ale soarelui din sud și adierile pline de răsfăț ale Atlanl cului. Aici, în inima Floridei, s-a înălțat, în ultimii al ceea ce stîrnește un enorm interes în țară și peste hotaj Interes ce va rămîne, fără îndoială, la fel de trainic conștiințe, ca mai „bătrînui“ „Disneyland“.

EPCOT.

Dacă vă e mai ușor sau dacă credeți că se poate înțj lege mai mult, roștiți ca americanii, pronunțînd sunet fiecărci litere : „I-PI-SI-OU-TI“.

Sau „Disneyworld“.

Sau „Experimental Prototype Community of Tom(rovv“.

Adică, „Prototipul Experimental al Comunității Vil rulu.r. Un proiect împlinit, din păcate, după dispari autorului ci : mereu născocitorul și romanticul Walt D

Nu era pentru prima oară cînd gazdele îmi ofere șanca să aie;.| între două variante. Sau și iu eu, dacă aceai s.- p. numi șansă ? Bacă nu cumva este una din re tu! o diabolice de a te incita să „alergi după doi iepuri^{1*}. 1

A'!-, am să aleg între a vizita lumea de basm a „Q neyland“-ului și lumea misterioasă de mîne a „Disnl vvorki¹¹“-ului.

Am optat, nu știu de ce, pentru a doua. Cred însă', nu arn nxi un motiv să regret.

La intrare, lume cum poate numai la „Dini-eylan n-ci p-ci întâlnești. Aflu că în doi ani da când și-a dese porii ie. „Di.-'neyworfd” a avut peste șase milioane de vizitatori. Biieiele vândute pentru o zi — dar ești av< ticci că nu poți vedea mare lucru într-o singură zi ! < rcocru două. trei sau pentru o săptămână. Cu cât n umile sînt zilele „acotate”, cu atît mai ieftin e biletul DJetul pe o săptămână este doar cu cincizeci de cenți n scump decît biletul pentru trei zile. Un mod subtil de 'terni pe vizitatori, de a-i atrage și de a-i ține cît S rc.vdt în a ceas ui lume a viitorului. Și nu numai a viitoi lui, ci și a trecutului și a prezentului. Pentru că ci.canbiu, EPCOT este o istorie, cînd în imagini, cînd' i'.ili'in la scară naturală, a ceea ce a realizat, realizează i va realiza omenirea, geniul cretor al omului.

lunblema expoziției : o imensă „bilă” argintie ele mulie

• ¹ (e metri înălțime. Fetele tăiate cu muchii piramida'e ■" ^{1,1} extraordinar efect sub strălucirea soarelui. Nu se •'pa din vedere amănunte de genul : ..Această sferă r- <I>■ fi văzută cu ochiul liber din cosmos de către c;a;~ ■ ■ >n:iuți, după cum ea poate fi admirată de pe oricare lum al Floridei, de la o înălțime de cel mult două-trei de metri.”

I,;! intrare, citesc pe un panou «Ideen acestei lumi a

.. aparține demnului Walt Disney. In lliidB, c'ind

• l're:T:nl.ai-() ncniro prima oară, a spus : „Voi crea o ••""ijinalo priiloip a viitorului, care va întineri mereu i iu aaale și p: :n tennologule noi. Ea nu va fi niciod-lă

I. • • ;ta. Mereu va promova, testa și prezenta noi ide:

■ ■! materiale, nru sisteme, Totodată, aevasi.ă comunilsa- ' I' vnrma a ingenaizuaiii și imaginației larg deschisă ,■ 11■ ișmc

Iou'liwară cm",lire a memoriei omului care a năsrui

■ ' '.ioata idee a acestei minunate lunii a viitorului...

I ¹. -ie toi se circulă la.. cu un tren monerai, cu zeee ' x' argintii, ea și culoarea uriașului glob mc ta! io i ..nava teaimea Terra" — pe care îl înconjoară, fee s ,e O.buze mari, cele mai multe etajate,

'Timpul presează. Ce să vizitezi mai inlși ? Unui sau Mul dintre pavilioanele „Lumii viitorului” : „Transpor- ' ¹¹ \ Energia¹”, „Mediul ambiant și solul¹¹, „Comunica- " sau „Imaginația” ? Greu și de astă dală, toarte greu

ales. Nu mi-am luat bilet nici pentru două zile.

" ¹ ' pentru o săptămînă. Ci pentru o singură zi. De Tapi, IH'HI U șase, șapte ore. Ceea ce este foarte puțin. Iotă-

• < >’ să merg la întîmplare. Evit voit eirnpul expoziție- ■■ii is urnit „Oglinda lumii”, pentru că ceea ce se prezin.i •! nu poate constitui o adevărată oglindă a lumii. K;l,

' ■ II! unde fiecare țară este așteptată să-și amenajeze pr«. t" “ii pavilion. Deocamdată, au răspuns doar uiv:pr< iilo. Intre ele: Anglia, China, R. F. Germania, ll.ali.i ¹ 'i'i'nia. Aștept o altă ocazie, pînă ce lista va mai n. a | <înă cînd, poate, voi putea admira și cîteva mo:li ale

ic.;;

geniului creator al nostru, al românilor. Și cîte 1 demne de înțelesul întregii lumi, nu am avea de lisat !

Cînd dilema „să vizitez pavilionul cutare sau cu capătă proporții, iată că îmi vine în ajucoi^ o cunoștin mai veche, Ariei, fermecătorul personaj can „m tuna” lui Shakespearo. Ariei nu este aici un nume bărbat sau de băiat, deși sună frumos, muzical ;i api~ pustiirilor noastre. Nu e rr.ci porectu cala tren

autobuz sau vreunui pavilion. Ci, esie un în i*eg sis cibernetic, destul de sofisticat, de un exxraurcLiia aju A fost conceput și realizat la „Bell Laboratories”. Pui degetul pe ecranul unui televizor color, care îți pr imaginea de ansamblu a EPCOT. "Vrei sa morgi la pa rxil „Comunicare“, pui ușor degetul pe ecranul tete _ rului și ți se transmit cîteva informații despre obiect» respectiv, se indică cele mai la înoenuna mijloace ele tra port. 29 de asemenea televizoare senzitive sînt instala în acest imens complex expozițional și i ontlor extraordinar.

Pavilionul transporturilor. Ochii rețin imagini neuitat. Unele sînt aparent banale, dar înlăntuite ere: im efect surprinzător. Iaiă primii pași ai omului Pămînt, în timpuri preistorice, și iată primii pași ai Neil Armstrong pe lună. O istorie, ce se confundă însăși istoria umanității. In interiorul ei vei găsi „pov tea roții", una dintre cele mai colosale invenții ale o lui, generatoare de multe revoluții tehnice și tohnolo Iată atelierul lui Leonardo da Vinci, ia t -o si pe M Lisa „pozînd", maestrul pîrînd a fi mai preocupat învățatura pe care o lasă unui discipol care vrea să p tehnica zborului. Apoi, mașina cu aburi, și loco tiva, și trenul, și automobilul, și balonul, și avionul, bineînțeles, sateliții artificiali și mereu mai sofistica nave cosmice.

Pe măsură ce ne apropiem de zilele noastre, a pe nesimțite pătrundem în lumea viitorului.

Cum va arăta această lume a viitorului transpo lor ? Iată imagini și machete care îți creează impresia trăiești în plin viitor. Trenuri pe pernă magnetică, ce circula cu 500—600 kilometri pe oră, automobile ti iIr supertehnica electronică, fără volan și chiar fara șofer, mimai cu un computer „deștept” și „ascultător”¹¹, avioane in motoare în spirală. Sîntem asigurați că ne vom putea (in)c:ura ușor automobile dotate cu motor cu hidrogen. Nu VII speriați, viitoarele mașini vor fi confecționate nu din iulila, ci din mase plastice și... ceramică, iar acumulateore l'<claiie vor putea stoca energia consumată la staționare, IH iitru a o elibera în timpul mersului. în plus, „trotua- M !r rulante" vor intra în sfera lucrurilor obișnuite.

CU. de fascinantă este această lume bizară adunată cu l".i!ă istoria ci, cu prezentul și cu viitorul, în acest cîmp

■ Im inima Floridei ! Imagini, care nu știi cînd te plimbă |.i in lumea reală și cînd te situează în proecții mai mult ni mai puțin iluzorii, îți oferă, într-o înșirare emoțio-

11. ■ n ifi, copleșitoare, picturi rupestre sau orașele Greciei Aulice, hieroglifile egiptene sau „toate drumurile duc la i:..!ur, cu podurile faimoase ale timpului, tiparnița cu ! mobile a lui Gutenberg sau primele cărți, primele . iv, telegraful, radioul, televiziunea, sateliții de comu- nu,;ii. ii.

CRă delectare și aici, în zona comunicațiilor viitorului ! Aflu, nu fără îngrijorare, că nu peste mult timp, unul,

■ decenii, se vor extinde în așa măsură roboții care \,ul si simt îneit, de la redactarea unui articol și pînă la l.p.u irea lui, toată munca de concepție și cea tipografică 'i va face „binevoitorul" și „inteligentul" robot. Și de

n-ar face-o, atîta timp cît azi „ambitiosul" robot. ..inteligent" poate înlocui, în unele laboratoare, munca a

i iierua cercetători.

Cit privește telefonul, ferice de cei amatori de dese I obositoare convorbiri telefonice. Pur și simplu, aici

■ ..li asigurat că telefonul viitorului îți lasă mîinile libere. 1.1 nu va avea nici disc, nici claviatură, nici sîrme și nici iliiar... receptor.

Oriunde te vei afla, acasă, pe strada,

1.1 locul de muncă, telefonul va funcționa simplu : la o

■ "ir.andă verbală, îți va face legătura cu cine dorești. CHÎJ ? Peste cel mult 35—40 de ani. Dacă nu vom apuca IM ii, măcar să apuce copiii noștri. Ca și cum a li la n-ar li

I..1 de ajuns, mai sîntem ÎM. ii.nț îți i\i va trece serios

1.1 miniaturizarea produse!r, im ts K loa obișnuit puțin

fi purtat la mînă, ca orice ceas, iar cartea de telefon

fi de mărimea unui carnețel, pe un ecran obținîndu- ușor toate detaliile necesare.

Se putea ea lumea viitorului să fie gîndită în af
veșnicei obsesii din ultimul deceniu : energia ? Pavilion consacrat energiei este de forma unei piramide, cu fe aeoperte de uriașe oglinzi ce captează energia solară, țrn minte foarte multe detalii tehnice, pentru orice ev tualitale mi le-am notat în grabă, dur din cite amintes.c acesta este pavilionul care m-a surprins în C mai înalt, grad. Un film realizat după o tehnologie sp dala și proiectat pe un ecran special, cu o anumită curbă Iți creează, pur și simplu, iluzia că te plimbi cu na' spațială, în căutarea celor mai năstrușnice surse de ene gie. Și tot în acest pavilion, călătorești în timp, așa cu

⁰ faci în 1 oale pavilioanele. Numai că de data asta lum „croată”⁴ te situează în nu mai știu care eră geologică, vremea cînd în jungle nesiirsite se plimbau animale riViX.en..ăuni colosale, cînd cărbunele și petrolul erau abl în fosansre, cînd vulcanii cruceau paste tot și pămînt' sa-spain întruna. Un nor de ceată care ne învăluie aduce în reali taie, de parcă totul ar fi fost un vis. uemai perd/u puțin timp. Călătoria imaginației spre zitf fi.- xni'ino io cueerçt.te și nu poți rezisla tenlațioi. Din mu' i'-le sc-sassi, mi-am notat unul care oscilează între Ian z.o al;Uite.

Așadar, cam am putea capta mai ușor energia rv.lui ?

Cu a solari — este un răspuns prim⁵

â; E.RC.O.T. Sntem avertizați din capul locului : idee folosirii sateliților solari în vederea captării unor vas” cantități de energic.' nu este de neglijat.

în ciuda aspectelor înrudite, mai degrabă, la pr vedere, cu romanele științisco-fantastice, un raport întoq mit în 1982, după trei ani de cercetări, de Departament!' american al Energiei, în colaborare cu N.A.S.A. arată c nu există dificultăți tehnologice de netrecut în construi rea sateliților solari, ca sursă importantă de energie. Pro gramul spațial a arătat că de pe acum există cunostin ț«l,. științifice necesare.

In ceea ce privești, costurile, s-u argumentai e;\ la i>m .'pulul secolului următor, cînd asemenea sade; iii ar I-'i'■ intra în funei iu ne. eka tricitalea pi'o:U;ră <■<' ai ar l'Mi.'.t i'i mai pedn e. siisib>.-;re. ba chiar rault iea: badea, I <i,i 'ia cnar;.;ia obdnulă pe iaaaâ da petrui, carbaa.- și

11, -i șiia nucleară.

i.'-Terilor ia pieriei microundelor, auSon-.i praax;d;~ i■ m ., rest fia aeerd ca ai aka.-l domeniu ealc p.ece ie.ru ca·ritm ava ecrclărdor.

i' a-arird p-eu bl āO ObO de tone fiecare, aaa tTi as i seian ... eabni să ba censb-upi chiar îi. spada a;.; malcidaio!.,' a :: ■v .alaLe dc o neaa nora

d:c d-" n. erate ; aa'as;e;; ude,
 ■ bbrabii aed aaa'i ai rad pa a rad. j d;ob, r.cd.edck: M ■ apad'da
 eancepete d: rd.VS \. Ara:a sbsnanri
 ao :-b n a ed e ...ase radi la ii--.de a.■i ir.-i med aied; ava a-;:
 ..i i .aşbad din bara dnpd şi sabdrb bb.rbrba în sarea a -i aalajşi de aiorerda sa
 i 'aapeie da bbea da crrb.-i. P i o buna pare' clin epara ' a .ani ia da ar.arş:
 ban"- ' var i'i aape. cidai- i'iJO de con.p raeaea ar a.aae -ş.i id' casad a.- ,
 de mai malta 'ea.; di aceLed i ae p p.- o orb; Ui sL.ab>~ i. a .i --- ia 3d 000 .'ari
 de păreinU

'dat scaie câ incit ard al proiect al saPdd.do.' şapa-; va
 provoca insomnii autoreor sdi. land aa vor real...

1111;iaa;ă lucrurllc. să ne îndreptă, n şpre an ,dt proiect.

iii 1080, legiutorii americani an aci .plat -a leee prieiad ■ilm-arc a,
 în următoarele două decenii, a 20 raiaard.- de ilitil-ţri pentru cercetări
 în domeniul i'u/iunii nucleare. De ia susţin partkamu •adoiitilor solari,
 nu s-ar c.îoca şi pen

ii ii proiectul sateliţilor solari cîteva zeci de milioana fia i! lari,
 pornind de la marile avantaje ale unui asemenea l'i. -k ci ?

IVşi mai modestă, răniine totuşi interesanta şi ideea Mi'inarilor americani
 John Kennedy şi John Aîan. lai au l'i: !a pund un sistem de oglinzi pentru
 captarea radia • |niâi- s>ilare, capabil să aprovizioneze cu căldura şi ap.i M -
 •>iederă aproximativ 4—5 aşezări urbane. Sistemul < "aba/i va avea un
 diametru de 1005 metri si va ii ampla- • i
 li o mulţime de 6900 metri. Dacă acest sistem, cu o lun.! in.,di lade egală cu cea
 a 56 corpuri cereşti asemăn.ilo.o > I n.di, ar funcţiona numai două ore pe v.i,
 costul lm ar iinortiza în decurs de patru ani şi jumălale. (Vi doi m.ai-
 ncri americani susţin că sistemul de oglinzi va putea (urcat la înălţimea
 respectivă cu ajutorul unor aerostate Dincolo de caracterul mai mult sau mai
 puţin fantezii al acestor proiecte, important este că oamenii slnt **preocu** păţi şi
 gîndesc la paşii ce trebuie făcuţi în continuare **pen** tru ca energia solară primită
 gratuit cu atîta generozitati :-'ă poată fi folosită cît mai repede în folosul întregii
 urna nităţi.

Oricînd, omenirea va prefera obsedantului „război 8 stelelor", un asemenea
 „război al Soarelui". Un războ ciudat, care nu distruge omul, ci serveşte omului.
 Şi, Î plus, costurile ar fi incomparabil mai scăzute.

Poate îi trece prin cap cuiva ideea.

Cine ştie ?

În ultimul pavilion vizitat mă rugam de năstrușnicii trenuleț să gonească
 mai tare, că altfel pierd avionul. **Dai** cit putea să gonească de tare ca într-o oră
 să mă plimbi printr-o pădure luxuriantă, unde simți că te sufoci d căldură și
 umezeală, să traverseze un deșert arid și o în linsă și pustie prerie americană.
 Vizitez cît pot și arunc i privire în ferma viitorului și, mai ales, în „bucătăria¹
 viitorului. Aici, pur și simplu m-am amuzat copios **afilM** că mai mult de
 jumătate din produsele pe care le votj m:nea la începutul mileniului trei vor fi
 noi. La uneli dintre ele se lucrează de zor în laboratoare. O veste bună îmi zic, și
 pentru gospodinele noastre : tehnologii sofistif cate de tratare, în medii speciale,
 a proteinelor. Produsei de bază pentru industria alimentară vor fi soia, fasolea
 lucerna, floarea-soarelui, rapița, legumele. Printr-o prei lucrare specială, din
 accste materii prime vor fi creat delicatese cu gust de carne și chiar cu conținutul
 de calo rii al cărnii. Iar dacă, cumva, nu ne vom acomoda, pen* tru început se
 recomandă ca sucurile și sosurile speciali realizate pe această bază vegetală să
 fie fabricate **pgntn** a da gust mîneărurilor tradiționale.

Ce mai, totul este exact ca în recomandările **pentn** ..alimentația rațională".

Iar gospodinele mai pot afla că **s** tradiționalul aragaz va dispărea. Viitoarelc sobe de găti' vor funcționa cu microunde și vor putea fi comandate **d**< i i distanță. Dar să nu-și facă iluzia că ch;-fi n-o să s<

MI n ocupe de supravegherea bucătăriei, o să-și satisfacă j'l.i.-civa de a deretica prin casă. Nu, ar fi cu tutui greșit ! I II mbot „inteligent" le va fi la dispoziție. Doar prinir-o

...plă comandă, el va curăța atent fiecare fir de praf,

I.h i k I cu grijă mobila, va spăla geamurile sau va împrăș- ț .1 prin casă parfumul dorit.

Nn mori de plictiseală, nu alta !

IVntru că, iată, în clipa când mă gîndeam că îți rămîne li.np suficient să te relaxezi, colindind magazinele .și pie- | I -, aflu că și cumpărăturile vor fi făcute tot simplu :

• I. v izoare speciale, de tipul „Ariei“, vor transmite com- i ii' i ului unui magazin alimentar sau de îmbrăcăminte,

...Ic cosmetice, comanda produsului pe care îl vei indica

r ni simpla punere a degetului pe ecran, în timpul rocla-

1..Im- care se fac. Asta în caz că nu ai timp să lansezi •i.iimda prin computerul de casă, care va trebui să fie

(. nxiemina fiecărei familii, așa cum e la noi, azi, mătura

* "i Târâșul.

auzi., să vezi, să guști, să pipăi, să miroși și să nu

H ' i !

Mă despart cu greu de fantastica lume a lui „Disnoy- » -ihl".

fantastică ? De ce ? Oare cite din lucrurile socotite azi

1.1. 'iloareperformanțe ale geniului creator n-au fusi la !.. .'put simple proiecte utopice ?

M;i lăsăm timpul să-și urmeze cursul, ducînd cu el tot i. u departe pofta omului de a visa.

I'oftă care, aici, la „Disneyworîd", se dovedește a fi

DINCOLO DE AFACERI

• Curcan, de ziua recunoștinței
• 1> r i n t r e f i e m e i l e a n i e r
i c a n e • B a -
mi sau viafa©,, East-five“ în alertă
• Cu Colombo la plimbare prin
lumea bună a politiei®,„Over
'80“, iin club bizar? * In fiecare
zi să um fi că te naști din nou @

„Ce **va** ii i t n a i **c** i, în Il a r l
em? ® N o a p l o

bună pe Bowery Street

Curcan, de ziua recunoștinței

Azi este sărbătoare.

Una dintre cele mai mari sărbători. Dacă nu chiar *mai mare*. Sunt aproape sigur că este cea mai mare *ia*, bătoare de suflet a tuturor americanilor. Mai mare și ilcît crăciunul sau paste, sărbători religioase gustate și iniirate de mulți americani. Dar niciodată de toți. Confe- Mi:n:le de credință, atit de diverse aici, fac ca, practic, n:ci un praznic religios să nu fie și o sărbătoare a tuturor mnericanilor.

Așa că sărbătoarea de azi este considerată a fi mai n u > 1 î, decît orice sărbătoare.

E un fel de festin național, care îi adună, mai aproape r;i aricind, și pe albi, și pe negri, și pe indieni, și pe C.a'beni; îi adună pe protestanți, și pa catolici, și pe inapții cultului mozaic, și pe

baptiști etc.

Este un adevărat festival național.

Numele său : „Thanksgivingday‘.

Intr-o traducere liberă : „Ziua recunoștinței”*

Obârșia sărbătorii se pierde undeva în începuturile Iei mării
poporului american. Se spune că, timp de trei ,ni în șir, natura s-a
răzbunat pe om, cu o ferocitate în raaiintilnilă. Un an secetă, în
altul invazie de lăcuste •,i, apoi, ploi nesfârșite, inundații. Fiecare
an semăna P'iaxă și deznădejde. A apărut și o unda de speranță :
un .■ii bun, un an din ce în ce mai bun. un an cum nu a i,■.,i fost,
Roadele nmpuhii au fost atât de mari, îneît, se
rourne, cu mulți Iermieri n-au reușit sa le -¹ uapr nici p ie mălaie.
Tciimna. ta noiembrie, *vină*. de obicei, _cînipu
v j varf;â vistieria in hambare, familiua. copiii, bunicii, no pol ii..
ora' 1 ■.■ nii- vnu s-au adunai ui juriu casulor, adu cind un
omagiu crapului >t hămk-k-i omului.

Triumfului aradul.

..Thankpivinaa¹ es'e o minunată zi. a recoltei săi'

bă lori Ui, cu Pa, Iul. ii¹ mijlocul familiei,

O 1 radi! ie : ude o mare onoare ca. în această u.l. iaml U" ;j ,■
uada u' i a In-+ ve ■'; ;^a ..cîianui¹⁷. c i -a ! \ n-pol 1
i : ■" Paă in vb.Ua un rlrăua Un nram nin aiura hulii
lup.-.'. Semn ai ospitalității în edl american
i .Piieă ,,'adiUai, sin.!, irnairl și CU în mijlocul uni!
i • '! .O P a; a l i a do , = 'i 1 -ai etanii, dn ipnup.rre c;e Scaii
:.. : " , ,ePan ia a: u ri. YPda urma aă :aeaepă la or
■ P : P a
:ein .i ari l p' aa clapă ndara! acar a a
t ■ .P .".an r rn d :a iun oaa, an eareara a.)—1
(,a •: r.¹ p a;::an: ele; nit nu fal<.-sese cura „13“ 1
p : ,a-p'; ;pi ar 'a copia! IP) camera propriu
v a.,. ... <aa. cir. .ral "ii laua-r. ara ara 'P-t ri crainic
p: r.a a s.du'ia ra U ic-p< rl a a .ri au a.riau .diappy day

p._ ; ; auara, a a i i o ri i u.aauar.a. Srareia ÎȘI trl
r,,a.,, ,p.. pa ri'a Linrva;p;re da rm aanbra* perie orașu .a-:-. ; p a-
aonaPciar omamai i'aeaic. l.ar ia ,a. p i mo c-av n-ia raa'm Vru sa
părea a ii alit do apruape d p.a.p a-,pa uateran inra. daca priadres
rus :nu. ura taia aa aiira.l aia unar ppria-neri da 40—r.-U du uatjc,
ca urg easui Pacific re întindea umil In picioarele nuda. Cîtev
vnnoare 'veneau prăbne spre iarm, pa; că darnice să-" •apodu tai
nun iute nostalgia uscatului, Atteu; sunau in

l; una. sunau repetai inunde do a se lansa mir-o nou
 cursa, pus rund, apoi, leneşe. aproape tumue po cu/umuri iVma
 pulbere, Era. poate, durerea ruperii de ţarm. Cu (i f), oare, dăruî, de
 iarm careu rnishuo pe marinari d parte, pe întinderile albastre ?

**...Retrăiesc aievea acele clipe. Privesc la televizor ş din cind
 în cind, prin geamurile mari cil iadul Ironia p're întinderea
 obositoare a Făclierului. Valurile par In cremenito, desenind
 danielle albe ec-i uepod.obe.se maturii**

In câteva clipe oceanul devine mai ondulat, dînd chiar de agitaţie. O
 agitaţie mocnită.

!a televizor, imagini de la festivalul stradal ocazionat <i<
 saroaioare, din statele din Nordul Americii. Este o i* >, . 'ionântă
 revărsare de culori şi imaginaţie, pe marea °raşelor. Cu mic, cu mare,
 lumea a inundat strada, l in: .ta.ţa ochilor holbaţi de mirare şi
 curiozitate trec care "împodobitedupăcele mai insolite gusturi, fan-
 1 revarsă buna dispoziţie prin melodii tradiţio-
 " " ş ^'upuri de sportivi care se întrec în exerciţii acro- 1 > ~ ,
 feiu/riaie adevarate — cîini, pisici, iepuri, oi, capre,
 i" 1 — gătite de sărbătoare, cu rochiţe sau pantalonaşi! ■" l-iC şi
 cămăşi scrobite, cu pălării sau băsmăluţe, fie-

' " &l^4 c ul11 îi este sexul sau după cum este rangul 1 •: aiarui, Se cîntă şi se
 dansează mult, ca niciodată," în :∞ 8 anului, în întreaga Americă.

Veselia si buna dis-

■ -1∞ smt contaminante, Nu lipsesc nici Tom şi Jerry, Donaid, nici
 Miekey Mouse, nici Muppets,* toţi de l, lli, tllsn,m uriaşe, picaţi parcă
 aeoi, în plină sărbătoare, U.:mea gigantilor. O bunicuţă îşi plimbă
 într-un căru- ^ .tîţeiuşal gnlit de sărbătoare, cu papion la gît. Poliţia

• ^'-roit, in t«rana de paradă, cîr.tă cocotată pe un ca-

0, urînd spectatorilor înşiraţi de-a lungul străzilor

oays gr/mg¹¹. Eclooa. unui circ din Chicago defi- ;pe

unkiclari ; o „scară a măgarii,.r:\ după

&1fe! m 0 juiViăi.a.;,? de metru, pmă la opi-zece me-

1,;\ i\$ ■ iOrurag! pc¹ o platformă trasa de şase

• ' ' >

«resrasl căţ< • ;!;>*, po care îi învaţă „să facă cu 'salut'nău- ;i.

adaikatorii. O căruţă trasă de do:~

.. ..ş:ee cai s/oi osia pi'ră

ochi cu moşi geri'â, de mărimi

: diferite, stiod Ia taclale într-un bar. Aibă-ca

1 'scu'i, împreună cu cci şapte pitici, vrea parcă

să-i apos- ' i-.'gciiht,dar îocmai acum maşina ior, un

i:!" iîiOa, s-a o.!'(viat. într-un interviu, şoferul

-d ma^că '/• ;:tj';iîr* ă la „Fred şi Barney“, ra

uir'ijt ca acea::a *. nrirna d'-fecţiune din istoria ;')"oai><c;

opt decenii a i.; ■ -'nM. Cind desface capota, a „defecțiunea”^{*1}
: r.. : m are motor și e tractată
' ”ruț” din Țața. I,a ma”. ! carnaval și-a făcut apariția
■ dragon uriaș, lel'r.hi” -;t rare șerpuiește la nesfârșit
printre străzi și blocuri. (Crainicul televiziunii spunea această bizară
arătare are mai mult de o mie de metr Nu lipsesc nici uriașii
„supermani” nici „extraterestrii peste tot obișnuiți ai casei din filmele de
televiziun

Deodată, emisiunea se întrerupe. Apare crainicul, '
o figură crispată. Anunțul pe care îl prezintă explică t tul : „Stimați
cetățeni. Nu intrați în panică ! Cu câteva o înainte, în largul Pacificului
s-a iscat o furtună foar puternică. Este posibil ca în câteva minute ea să
afect: și orașul nostru. Nu intrați în panică ! Cei care priviți televizor,
anunțați-vă rudele, prietenii, vecinii

Greu de stăpînit teama care mă încearcă. Mă apro de geam și
privesc spre Pacific. Apele sînt agitate, iar larg nu mai vād nici un
vapor, nici o ambarcațiune, străzi lume puțină. Parcă și circulația s-a
potolit. C atît de pur pînă acum două ceasuri pare cufundat negură.

Da, ușor de spus, „păstrați-vă calmul !”

Stîrxi ia geam, cu ochii pierduți în largul Pacificul simt că mă apucă
o amețeală. Nu știu ce se întîmplă. ! întind repede în pat să-mi revin.
Anunțurile panicarde la televizor sînt tot mai dese. Simt că totul se
învîrt cu mrne. Privirea mi se încețoșează. Un tablou agățat peretele din
față mi se pare mișcător. Nu-mi vine să cr Nu știu ce-i cu mine și pun
mîna pe tablou. Intr-adev se mișcă. Simt că se mișcă și patul pe care m-
am aș” din nou. Se aud sdrțituri înfundate. Apoi, trosnituri, .sirenă de
alarmă sună ca „din gură de șarpe”.

Pe culoar, toată lumea dă buzna spre lifturi și scări.

Jos, la parter, liniște, calm, de parcă nu s-ar fi tîmplat nimic. întreb
totuși, ce s-a întîmplat ? „N neobișnuit, domnule. Furtuna este foarte
pute și alarma s-a declanșat în momentul cînd clădirea a înce să se
clatine prea mult”. Apoi, viind parcă să mă li tească, îmi adăugă : „S-a.
întîmplat exact ce se întîm eu un copac aflat în bătaia vîntului ; se
apleacă, apoi rovine, iar se apleacă și.. A

Da. încerc să-i zîmbesc și eu fetei care e numai s dar îmi dau seama
că nu prea reușesc. Plec, spunîndu
, Ain înțeles, numai rețineți că eu nu sînt vrabie să /.b->r ilară
nu-mi place legănatul copacului”.

liide. Mă molipsesc și eu de rîsul ei. Și bine fac, pen
ii ii că în secunda următoare un domn distins se intrn- i”
.i>:a de mine dacă nu cumva am plecat din hotel,

IC domnul Rahmunsen. Mă invită la mașină, băiiw- ilu mă
prietește pe umăr.

Afară furtuna se dezlănțuise.

Nu vedeai nici un trecător pe străzi. Nici mașini. Din

ii ud în cînd, cîte o mașină specială a poliției, a salvării • i! a pompierilor trecea grăbită spre locul unor am? !uri ' h-rate. Orașul, trezit dimineață, de „Thankg:vin;‘;day“ în răsfațul soarelui, era de nerecunoscut.

(i propun domnului Rahmunsen să mai așteptăm. îmi ■•înme^că „Mercedesul" său nu e mașină, ci ' „tanc!" și că ' a cula cu el pe orice vreme.

Locuia, ca oricare american care are posibilita'ea tă ■■■ respecte, la cuiva kilometri de Seattle.

Pe drum aveam să trăim și un moment de f,roav:ă. în
I >'--pul traversării podului de vsse, întins peste limba de !'■> a unui gelf ce desparte parcul unde locuiește amfi-

liicnului meu de oraș, un val puternic a izbit mașina atll 'Ir violent îneît domnul Rahmunsen nici nu și-a da! ar-a.u

■i de fapt ne-a întors în sensul... opus. Cînd am ah:n\

I' capul podului, mi-a spus glumind, cit puica ehara în .-.vi moment : „Am impresia că noi trebuie să pic;ara din

■:'-alle, nu să ne întoarcem. Vă e frică ? Mai încercăm iaca

II(btâ ? V-am spus că mașina asta e tanc !“

Ce era să fac ? Am încercat și ara ajuns cu bine aca-ă.

_ O casă nouă, îmi dau seama după prospețimea iemai- cu tot ce își visează un american înstărit : curte, :';-luză mare de iarbă, flori, câțiva arbuști, o mică fini mă ■i teziană și, de jur-împrejur, zeci și zeci de copaci. Al'lu ■urprins că cele șase camere mari, luminoase, nu-i aiul eficiente, că abia au terminat de construit și locuința dovedește a fi neîncăpătoare. Și într-un fel are dropia|<*

<'ei patru copii, soția, el, avocatul Rahmunsen, și :a;nn! ..at populează din plin cocheta locuință rătăcită la o in.u a'ne de pădure.

„Este greu să-ți faci o casă în America ?“ „Nu, del îmi răspunde gazda. Totul e să ai bani, cît mai mulți ba să ai timp, răbdare și să te gîndești că vei cîte „nopti albe“ gîndind cum e mai bine să definiția-i p iectul. În linii mari cred că la fel o și în România, un știu că se construiește foarte mult“.

Și rostind numele României, o cheamă pe Laurie, de a doua fetiță a lui, elevă în clasa a cincea. iacem p zentările și numai ce aud că Laurie începe sa-nn spună „Deci sînteți din România, domnule ? Ei, aflați e • la mi că aveți o țară minunată. Știind că veniți ca <. t ete noi, am citit aici, în enciclopedia asta mare, • pag despre România. Ara aflat că aveți munți fi iu;n'a un trăiesc, libere, capre negre și urși bruni, că sînteți^un dintre cele mai vechi popoare ale Europei, că iepurii p fi văzuți peste tot, că undeva, pe Dunăre, exiși ă o rez vație cu cele mai frumoase păsări, că aveți cîteva reân tiri minunate, că aveți foarte multe orașe noi faeu de regimul comun kt, că președintele vostru, aonm Ceașescu, a vizitat; de două ori Statele uiu

elevii învață gratuit. Și uitați aici am un nuc
copii minune. Unul dintre ei, căruia îmi-am reținut; Țap fotografii
pentru album, este tot din România. Este fetiță. O cheamă Nadia și
nu-i mai știu celălalt nume.

Frumoasă surpriză să auzi un copil î
acest un;,,ier al ^ r"r"i"ii — Seattle r> iUi c
șicului, în apropiere Canadei — C,,ie România Țes
emoționant, li n t, ase gazdei, .i ' i'lțunu
în timp ce îi oferi liji discuri cu r cl 'du iu nai de Ghcorghe Zamfir
și „Rapsodia¹” lui George ^nesc
o păpușă și câteva pliante turistice din România.

Masa care s-a așternut în sufrageria spațioasă ne teaptă,
Sîmleam invitați întâi, după obiceiul casei, să .. tăm ia aprinderea
focului în șernineu. Ne așezăm eu to ■•os pe covor în jurul unei
rनेse încărcate cu câteva f furii cu biscuiți de țoale felurite, pastă
de brmză pește, bucăți de biinză și cașcaval, două sticle cu
șampani

Se ciocnește o cupă de șampanie, se soarbe o eopă care fiecare
ia biscuiți și îi întinge cu mîna în pl roci din care poftește.

I i-l*4 V.j./V.. II* -----i ^ , ,
 liisky sau coniac, ci cu o gură de şampanie, baiu ui n< >i i se servesc la
 sfârşit.
 ('-1 mai vîrstnic rosteşte cîteva verbe : „Mul'urnnr» înîiiiului şi cerului
 că nc-au dat aceste bucate şi ca puU <n
 ,i iu pace la această mtusâ, bucurlnda-ns că ne veaun !
 ; Uppy days giving". fiecare răspunde ro.yii.iid aceleaşi cuvinte „nappy
 '.ui.js

>i ce se ya teste de aceasta 'n.r!xdoare 2; p';;i'i?/j "r"
 ■;i:i eurcanului, Gospodinele se udree in a pe.u ! ^ f<
 'ird multe feluri ce n»/K^i'. A;ci eirPcm rer.;re..iț^ce -dul
 familiei, atins cu doi eni :n 'i.erna, dep-aî
 i- dala asia harnica porp^dlce, d-emea i. ..cian'eneen, i.i. nu
 rre d paiin de i..n'-pre:-.r-, e ;olr.n oo mmcare d,
 a. es : j un'ari de curcan, piilie de i-erem, : ue e>.u e..a-
 , din .ficat de cure u, 'i.i, chifieiui:' de curcan, c;rneu d:-:
 earrenpa care a', rea ..tvamcral pe toate in..a.:u'ina L.I ra! a;
 aua reț,*a. *1 ml... leaic i.:na a fost o surpi i/ă aoa.aiataj pai;' L
 era^
 ■un \ Nu mă întrebați cum a r-el iacul,e peuiea e., e.,, ii". mi s-a
 explicat po in cea. 'ie, Pea; p;n spa.e <. <>
 i , ; ,ea mai delicioasa gustări' u unu >■ ■■'■.' _ț-«* = ^ -
 ■r:ircan. Mult mai gustoasă cacit ova-aro cim'ie a
 i u .J]•.• aduse, după tradipa acestei sarbau>ra ce ce.c pa i runda
 invitate.

S' mănîncă, se bea, sc di ! , gîțnnp, «r.
 .•cui'.ă muzică. O atmosferă piu a d' t 're c.c
 i...r,)a- 1 Laurie, ca:^
 . 1'_ p.nie pentru a treia oară cmJ c mia Jlaps'idd.a" ia
 vioară şi la pian, pune sa
 II place mult şi îmi mărturiseşte ca uuure uniunea pa vai Mi.A-
 rca să cinic şi ca citeva fragmente.

Se făcuse miezul nopții. Era ora la care sărbătorirea • -e .miicia.
 Aici, 111 mijlocul familiei Rahmunsen, buna «Hr.po- Hrr era încă în toi.
 Laurie, mereu neaslîmpărată. a iwi!
 ,i,■ să dea drumul la televizor. Crainicul tocmai pi'ved t ! iii le zilei:
 „Fermierul... din Texas s-a pre/-.-ul .l a-, iinincafă la Casa Albă pentru
 a-i dărui un curcan |>n-
 ■•tliutclui Reagan“. Şi imaginea oferea detalii noa'imr de : t această
 ceremonie amuzantă. în Scatle, fui tuna a ti e-

cut, nu fără să lase urme ; azi, de „Thanksgivingda; peste o sută de mii de familii de americani din oraș din împrejurimi n-au putut găti curcanul din lipsă curent. S-au dat asigurări că în cel mult două zile vor înlăturate toate avariile survenite...

îmi iau ramas bun de la familia Rahmunsen, nu **în**⁶ Intenționez de a-i da informațiile solicitate despre obiectivele turistice de larg interes din România, li vorbesc mult, **de** micuța Laurie s-a aratat destul de bine documentată, **d** tatăl o ținea morțiș cu dorința lui : „Aș vrea să parcurg **u** itinerar prin locurile pe unde a trecut... «Dracula». I mintea americanilor, Vlad Țepeș a intrat pe această poartă a senzațiilor tari, fiind prezentat ca un domn deosebit fioros, când vampir, când sadic fără pereche. I-am explicat ca filmul pe care l-a văzut este complet rupt de realitate dar la ora țirzie când cortina amintirilor se lăsa pes¹ „Thanksgivingday“, era greu să ne mai înțelegem.

Ne-am despărțit, înbrățișându-ne.

Laurie mi-a oferit o păpușă, rugându-mă să i-o **da** fetei mele, răsfățată cu același nume mic ca al ei, „Lori

Printre femeile americane

...Zi frumoasă de toamnă țirzie la New York. Pe un din străzile veșnic aglomerate ale Manhatlun-ului **asii**¹ la orele după-amiezii, la o demonstrație dintre cele dev² ni te aproape obișnuite aici. Mai multe femei, câteva sul purtau pancarte și scandau lozinci, cerînd majorarea **s**: lărilor, stabilirea de salarii egale cu bărbații sau protu tind împotriva măsurilor, nepopulare, luate de admini³ trația Casei Albe cu privire la sistarea unor subven⁴ alocate familiilor sărace.

Urmăresc câteva minute șirul demonstrantelor și m pregătesc să fac o fotografie unui grup de femei. Deodată eu domn bine făcut se postează în fața mea și, uitîndu-; l'ix în ochii mei, mă apostrofează : „E o rușine să foți⁵ "■";n:a'i așa ceva ! TiriVle astea au ajuns să creadă **că**

«■.sie permis totul. Auzi ce cer : salarii egale cu ?Je noastre, bărbaților.

Sînt nebune. Cine să le bage în seamă ?

<mn o să aibă o țirfă din aia un salariu egal cu al meu ? Asta-i exclus, domnule. Să nu le fotografiezi că le încurajezi".

Nu e prima dată când rămîn, pur și simplu, perplex. Aș spune că după câteva abordări mai dure, în „stilul" ■■li-azil americane, am cam început să mă obișnuiesc. '

^...Joanne este funcționară la o societate de turism din Ancansas. Are tenul proaspăt, buzele cărnoase, dinții mari,

' < un alb strălucitor, niște ochi albaștri fermecători și |M; Uî blond. E frumoasă, plină de feminitate, chiar si în (maia ei cam lejeră, blugi și un pulover parcă anume "t pentru a-i pune cât mai bine în relief sinii seducători Conduce degajată mașinuța ei, un „Volsi:wagen“ ■n gintiu, care pare o adevărată sfidare în peisajul automobilistic american, dominat de limuzine supradimensionale. Are treizeci și cinci de ani și stă împreună cu băie- l'iui ei de opt ani. A divorțat la puțin timp după ce si-a n s Pe lume odrasla, pe care o adoră. E una dintre ame- n, anele despre care poți spune cu toată convingerea că •■ ■ie frumoasă. Din când în când pare și sentimentală.

Servim masa împreună la un restaurant mexican din Iii i moasa stațiune montană Hot Springs. O masă copioasă ,i felurită după cum îți pofteste inima. Chelnerul te bagă in seamă numai la intrare, când te invită la o masă liberă,

,i la plecare, când vine să facă nota de plată. In rest, servili singur ce vrei și cât vrei, din cele douăzeci-treizeci 'Ic feluri de mâncare și bere sau băuturi răcoritoare care îți ■.Iau la dispoziție permanent. Taxa de intrare este generală, de doisprezece dolari, indiferent ce și cât consumi la plecare rămîn surprins că Joanne îi lasă chelneri țoi o Hipineză ca un bibelou, un bacșiș gras de patru dolnri ..Obişnuiesc să dau întotdeauna bacșiș gras când înlilno-c " chelnăriță, pentru că știu bine cât de grea și, nu d- puține cri, umilitoare este munca asta, mai aI<V pentru Icmei. Am fost și eu doi ani chelneriță și nu di- pn[in. -ri a trebuit să suport toate grosolăniile b ā r b a ț i i , K , '■n d că totul li se cuvine din lumea nonslW», n IVm-ilur. "nai te ciupește de dos, altul te min/ții.- pe .mi, altul

După masă facem o plimbare pe bulevardul care puieste în lungul unei văi prin Hot Springs. Joanne vorbește întruna despre ea și despre mișcarea pen **emanciparea** femeii americane, în care s-a **înrolat de ani**. O Întreb de ce nu se recăsătorește și o vad eă puineș în ris. „Să Ii convins că sint o femeie complet noima. Sint înzestrată cu toate simțurile și știu ce înseamnă viața alături de un bărbat. îmi plac bărbații, și mea mul Nu-i schimb prea des. De cînd **am** divorțat am* **oe** iap un singur prieten cu care trăiesc și mă înțxeg foa bine El ține morțiș să ne căsătorim. Eu, nu ! M-arn sat rat o **dală**. N-am chef să pună **ghearele pe^**nine și_ eu **bucătăreasa** lui sau sclava lui. bună, **dm** cînd cînd, la pat, **pentru** plăceri și **pentru reproducție** vrea sa mă trateze ca pe un prieten în permanenta, *uc* p vini unul **pe** altul de la egal la egal. în lumea. ni cai. trăi:-!).

G femeie

emancipată trebuie să știe bi.na^ ce vre
Arsun, năgrăbsc la un curs de „aikido“. ca să mă
apr.,-: / în caz că cineva ar încerca să-mi fure poșeta
1'//N' “.

mm Uazht, in b !p ce serveam o carea.. im-a arata
r.; M a y i ' t ■■ a.... îi au nul a nt: 'er. amen i i : l or de „aslaclo“
■■ . . ,t' ■■■: ■ Li ei masculini, era descultă și pur'

La fel e; ; / i . A . , v:A[o ja^mamaă emanez. d reușea
am t.a':mă> să-l doboare la părnint i rVâ macaz:) era
L,',"ia a :a abitare c: a m«i îna.lt cu un Cf mdo“ se înrudește cu
:l di.uti d- :it ea. Aflu judo, dar co: ie. o tehnică defena.ivă, La
că .a despărți

1 .a:, Iii : „Să nu-ți immeioezica, spartul '
..... aeecesitate mă face nari puțin feminină
țme să-mi preciza:' Dimpotrivă, toate calitățile mele da femeie
care îl practic din devin mai pregnan'e și, în plus, e o mare
plăcere să simți c»

domini un bărbat¹¹.

...Ziarele americane continuă să acorde^ spații mari ;ietivității
cenrelor memeale kra,ni.:LC'. Lu a^menea

,pntru s-a înființai și 3a Los Angeies. Doamna Dobner,

i, 'vrră a sase copii, este fondatoarea unei asemenea cen-
■ ni. Împreună cu o doctorită, colaboratoare apropiată, și-a

la dispoziție cinci camere din lociunþ» ^ ei, CA (ul de
spațioasă, pentru amenajarea^ cerni ului.
■I . truse medicale, un mic laborator uo ana I,A: -
*ifi< «hrplu : „Sînt mlndra ca sini fcuv ■ este frecventat
numai de militante ale ^,, -u , Stei care vin aici pentru
;uca o sarcina, cind es c b,<o s a V ; —
V n e
■Miale, ee regim o.e via*u 1 ° V"- f.<Vc\ v
.rîă ș.a. Doamna Dooner expera ^‘J-d_{lr}Ct;^
, •yM.iea de mult organizarea in.‘n as.,i& ue c -i *• ;
tec să aibă copii și nu știa cum,-, pi.ce^,,
i • • pste perioada cînd pol rămme miarem^o. ^
Pe de altă par Ic căutăm să înarmăm /cret-ne Maestințela necesare
pentru a putea U^'.a t^j ^
; ;a acelor bărbați care vor sa le ui^ie ^ ^
^
ti :.Ha iniU^ve, _ or, u,e.rL au
:'.beie condescendente. Am au:at,a.
iol". Inițial, ne-am mul'urau. c-;^ L-~ ț..r,..-'vestele sau
ama. • ■ <-■ ,
ire~a {ty~'e ilele noastre st
v ari iUe invuțkid și
'...;Sr&; 0
,ea la poliție pentru a-i ^ ^
' ■ - ,eă pcpunîndu-le sau ooleunaa-iy
, 'e:roa;e cu ci, sau punimlu-le mlreeaia yro-■ ■><....; ^
Noi femeile, mai avem nevoie de ^U.- u- JV,' ' ,j

"a^'știu exact ce caut. Nu mă interesya/.ă <V, d
d?a a Na^sînt auLm a ... v»IW
&y£K? stftfs “
vență din romanul Ellenei GUehrLst, „ H u n , * , - . . - care
eroina î*i anunță, printr-o sensoaie, s.-lu •■

Itti
divorțeze. Autoarea dă glas sincerității depline a unei fe«* mei
curajoase, dcisă să ia totul de la început, refuzînd* să rămînă în
continuare o simplă anexă a bărbatului. Subiectul revine, într-un șir de

alte nuvele și romane americane, multe dintre ele devenind „best-seller”-uri.

Ellen Gilchrist, Hiima Woititzer, Doris Betts, Eileen Douglas, Laurie R. King, Ann Beattie, Mary Lee Settle, Endora Wolty, Marcy Heidish, Diane Johnson, Elizabeth Spence, Anne Tyler — iată o listă lungă de autoare americane „la modă”, cu romane inspirate din viața americană și, mai ales, din viața femeii americane, care, fără să-și fi proclamat acest obiectiv strategic, reușesc, o dată cu trecerea anilor, să se impună atenției cititorilor, tre-cînd, pe nesimțite, în umbră lungă „trufie masculină” din literatura americană. Chiar și în lucrări mai deosebite, o autoare ca Gael Grenne demonstrează că poate „crea” imagini la fel de vulgare ca și cel mai reputat bărbat în materie. Critica de specialitate apreciază că, în prezent, tonul în literatura americană de calitate îl dau femeile, în cea mai mare parte tinere scriitoare, care s-au lansat de-a dreptul spectaculos. Un fenomen ce reprezintă o noutate absolută în literatura americană. Poate că nu întâmplător în anul 1984 marile premii naționale pentru proză au fost acordate unor scriitoare.

...Micuțul Charlie dintr-un oraș californian a împlinit doi ani. Evenimentul nu s-a consumat numai în mijlocul familiei, ci a ajuns și în multe ziare, chiar pe paginile întâi. Prin cuvinte lipsite, de multe ori, de eleganța academică, numeroase persoane își exprimau opiniile în legătură cu implicațiile morale, sociale și medicale pe care le pot avea „mamele de împrumut”.

Dacă într-o familie, îndeosebi din cele înstărite, soția nu poate face copii, problema se poate rezolva în mod cu totul original : contra unei sume însemnate, se închiriază

o „mamă de împrumut”, care este însămintată de masculul familiei achiziționate. Cu asistență juridică de rigoare, trocul sexual este perfectat pînă în cele mai mici amănunte, „mama de împrumut” angajîndu-se în scris că renunță la orice drepturi asupra copilului, imediat după nașterea -a. Mama lui Charlie, mamă „incubator”, declara cu o *• iii. idiate descurajantă : „Am suferit nouă luni cît ani im. -r. t în mine sămînța domnului R și iată că am cîștit <il cincisprezece mii de dolari. Nu e o afacere bună ?”

Așa e, e o afacere nemaiîntîlnită. Dar cred că și cea jn. il tristă afacere din lume.

În viața americană. A deprins de secole plăcerea de a *• -li bună gospodină, bună soție și bună mamă. Gospodina lăsată pe mâinile ei era întotdeauna în siguranță, im. il. soțul își putea vedea liniștit de afacerile lui. Și tot secole a învățat, cum rar se mai întîmplă, să fie su- jHi'. a, fără să crîcnească.

Cu timpul, anturajul social i-a stimulat imaginația, (Ai uia-o să emită pretenții „dincolo de crîlîță”. Așa a Mli: t ut. stîrnind senzații tari prima femeie miner, prima mciie strungar, prima femeie inginer, prima femeie

sa- » ml. prima femeie aviator, prima femeie soldat, prima
ii mcie judecător, prima femeie profesor, prima femeie M.'.mnaut, prima
femeie poet, prima femeie inventator, IM la recenta rundă alegeri, și
prima femeie candidată ț.i vicepreședirJia Statelor Unite. Kînd pe rînd,
ierarhiile fu (ifcsiona'le, sociale și politice americane au început să li"
„infestate" de ofensiva feministă, care cunoaște, de |i :!<■ mi deceniu și
jumătate, o extindere surprinzătoare ilr !a Atlantic la Pacific, de la
Marile Lacuri la golful M' \ic. Se apreciază că nici o mișcare de masei,
politică, i. hgioasă sau de altă natură nu a cunoscut o dezvoltare ii¹ il de
spectaculoasă ca mișcarea feministă americană.

Despre condiția de azi a femeii amcdcaae, despre
i.l. x'divele mișcării feministe am avut o lungă discuție cu il.Minna
Sandra Porcler, directoarea excutivă a Organi- „i',ui femeilor muncitoare
americane, cu sediul la Washington.

- Pentru un român este greu de înțeles cum, în lumea civilizată de
azi, persistă fenomenul inegalității din
ii. ' bărbați și femei. Cu atît mai mult, cu cît aceasta se în- i.mpiă într-o
țară ca a dumneavoastră. Care .sînt. rîdă- . aule istorice ale acestei
inegalități și cît .sînt ele d<- I ai,-naice în prezent ?

— Există la ora actuală, peste patruzeci si pal ni <l.« in |,...ane de
femei americane salariate. De la a* . a l,t n-ab-

minări de salariu, jenante pentru timpul nostru. În statul Washington, din nord-vestul țării, funcționarele din domeniul serviciilor publice au deschis o procedură penală de irg ecou împotriva practicii de a plăti femeile cu treizeci i i sută mai puțin decât bărbații. Instanța de judecată le-a •i.«I. esșlig de cauză. Procese asemănătoare au fost intentate în alte 37 de state. În sectorul privat este mai greu de i. 'ir.nat intrueît patronul se poate „supăra” și le poate în „i pe drumuri pe femeile nemulțumite. Văzînd că și în e condiții există totuși proteste, patronii au recurs

11 o măsură considerată mai abilă și eficace : refuză să mi".-ljeze femei americane și apelează la femei din alte

¹ h I. ur.de acestea sînt și mai prost plătite ca în S.U.A. Nu ■ i i i VapIător, în ultimii ani, spitalele particulare din Arne- . i.-i au fost invadate de asistente din Filipine, Hong-Kong, i a de Sud, Porto Rico, cu toate că peste două sute .1. f.iii de asistente amricane nu mai găsesc do lucru în ia lor, fiind nevoite să se recalifice. Deseori, femeia

’ă În situat la dramatică de a alege între o slujbă l „, : plătită, alergătură cupă cumpărături, îngrijirea ca- "i să sten saaaa. beneficiind de un neînsemnat ajutor . umiliiă ai nebăgată :n seamă de nimeni. Este vorba P< > n optune •u'- eoiogiuă sau psihologică foarte seri-

>. Caaei Albe nu se arat ă ?u

femeile. E drept că e | i senaa’ae mă/ura luaiă de prese■ linte de a desemna . ■ :’andr-.i CPCConacar ea prima femeie judecător compo-

i : ‘t a Curții Eunrerne, cea mai înaltă instanță judieisj’fi ■șicană. Dar la fel fie adevărat este că a produs uimire , au’ că, începîn.d cu anul 19HL în mod sistematic au

¹ ¹ ssearirnite ajutoarele federale destinate copiilor, afec- 'i,i | peste petru milioane de cămine, în care femeia

■¹ ■ capul familiei. Ea-ie vorba de cîteva miliarde de do- ii reaua se atribuiiau gratuit, sub formă de bonuri pentru a n, ni.e. unor femei și copii. Gindi«J-vă ce a ii.cumn.-n . -i .(ă măsură pentru cele 42 la sulă din familiile de h- i, care suit conduse de femei !

(’a urmare a intensificării mișcării f’-mioi ;!e anari- . 111 ■ ■ se înregistrează o sensibilă sebimbar.- in ni-Pu¹ ui

** * i.- femeile devin eonatueic de ja ' ■’■ in.lr l<>r, .1.- rului lor pe planul muncii, de drepturile și obiectivele lor po tice. Sînt tot mai multe femeile care au curajul să ce~ să fie tratate de la egal la

egal cu bărbații. Anomal' existente în această privință nu onorează deloc societă noastră și sînt convinsă că ele vor dispărea în curînd. D tr-un studiu recent rezulta o situație jenantă : o femeie studii universitare cîștigă în medie același salariu ca bărbat care a urmat doar doi-trei ani de școala primar Femeile americane sînt astăzi mai înzestrate acelu e mamele lor, dar mai prost plătite decît frații lor, c dacă prestează exact aceeași muncă.

— Dar drepturile politice.? Să zicem, ar putea vreodă o femeie să devină președintele Statelor Unite ?

— Teoretic, da. Numai că și în această privință sî de învins aceleași mentalități. Abia în 1920 femeia am cană a cîpătat dreptul la vot. Deci dreptul de a al' Dreptul de a fi alese există, teoretic, cam tot de atun Practic însă, realizarea lui este pur și simplu întîm toare. în Camera Reprezentării-lor, din 435 de rmemb doar 22 sînt femei, iar în Senat din o sută de locuri doi sînt ocupate de femei. Oricum, este mai mult decît nimiQ Tocmai ținînd seama de conștientizarea femeilor amer cane, s-a ajuns în situația ca în campania electorală tri cută, toți candidații la președinție să facă o curte plil de tandrețe femeilor. Cum dovedește statistica, femei sînt majoritare în ansamblul populației americane, po] derea lor ajungînd la peste 51 la sută. Pe listele electora s-au înscris cu șase milioane mai multe femei decît bă bați. Walter Mondale, candidatul partidului democrat, dat'dovadă de mare îndrăzneală hotărînd să aleagă dre coechipier pentru funcția de vicepreședinte o femeie Geraldine Ferraro. Sînt convinsă că, în cazul unei conc rente strînse pentru ocuparea fotoliului de la Casa Alb îcmeile ar putea avea rolul decisiv.

Deosebit de puternice sînt acțiunile întreprinse de O ganizațiile feministe americane împotriva escaladă! înarmării nucleare. în mai toate orașele americane ma iu avut loc demonstrații la care au participat zeci de it de femei, în frunte cu mari personalități feminine politii „i culturale, care au cerut să se pună capăt nemțîrz înnebunitoarei curse a înarmărilor nucleare.

Ce spune faimoasa Cartă a națiunii, constituția iHiii'i-icană, în privința egalității dintre bărbii și femei ?

— în urmă cu cîtiva ani, îa Huston, în Texas, se în- ili"ia cel mai impresionant marș feminist din istoria Ame- iH"ii. Sub o ploaie torențială, în ritmul marșului „Tranda- hnii galben din Texas", steaua tenisului mondial, Billie t.;iu* King, purta pe ultima porțiune simbolică torță de 1111uiz, în aplauzele si uralele a mii și mii de femei. S a 'i.-indat ore în șir „ERA, ERA, ERA !...“. Inițialele cuvinte lui- „Equal Rights Amendament", reprezenlînd cererea i'.- include în Constituția Statelor Unite a amendamen- 'ului privind acordării de drepturi egale femeilor cu I .aliații.

„Egalitatea drepturilor în fața legii nu va fi refuzată i. iu redusă invocîndu-se sexul unei persoane

Această propoziție, destul de anodină, nu va figura cel puțin pentru moment — în Constituția federală a Statelor Unite, care se limitează să proclame că „toate persoanele sînt egale în fața legii”. Mișcarea feministă și în luptă pentru drepturi democratice a pierdut, așadar, o bătălie în S.U.A.

De aproape zece ani această luptă este purtată de Organizația Națională a Femeilor (NOW) ; în 1972, Camera Reprezentanților și Senatul adoptau la Washington amendamentul prin care se recunoștea în mod explicit egalitatea sexelor. Un amendament care își are originea în lupte inițiate încă din 1923.

Dar, pentru a fi inclus în Constituția federală, ar fi trebuit ca 38 de state din cele 50 să fi cerut, pînă la 30 iulie 1982, includerea sa. Însă, în pofida campaniei desfășurate de NOW, și care părea la un moment dat sortită la succes, doar 35 de state s-au pronunțat în acest sens.

Într-o astfel de situație ?

De mai mulți ani se desfășoară în Statele Unite și o luptă nesivă împotriva egalității femeilor cu bărbații, în care, în luptă, utilizate argumentele cele mai nesemnificative, (ala pildă, o parte din aceste argumente folosite de mișcare : „Nu vor mai exista toalete separate pentru bărbați și femei în locurile publice” ; „Mamele trebuie să lupte pe front” ; „Cu toții vom lăsa locurile publice să fie tratate la fel” ; „Familia va mai fi respectată

De fapt, dacă amendamentul propus de Organizația Națională a Femeilor ar fi fost ratificat și introdus în

Constituție, numeroase alte reglementări și legi discriminarelor față de femei ar fi putut, fi mai eficient combătute în fața tribunalelor.

Cu toate acestea, mișcarea feministă nu se recunoaște în însăși. Credem mai departe în dreptatea noastră, cred or de asemenea.

În coeziunea noastră, a femeilor americană, -re indiferent de culoare, de convingeri religioase sau p. e. indiferent de nivelul de pregătire școlară tot noi

în luptă pentru forța pe care o avem și de puterea de a uni din loc această jenantă discriminare acest lucru

„Pentru noi și de milenii. Nu vom lăsa : nu vom lăsa
bunelor americane dreptul la o viață s, lipsită

umilințe.

— Ai dreptate de umilință, în mai răsunătoare orare- «nari a ePai că se estimo continuu și în mod înpînă-ăm numărul, - p p*- s i> 'cutelor. Cum anreeiaU prosti lupa, ca o rușină >t ti.» viciu sau ea o proiecție e.e ?

— Po nu fiți surprins de răspuns : în condițiile n p-;.. cred că este — și așa ar t>.ebui recunoscută — o pi ă's'e Foste cea mai qrea profesie de pe pământ. Fem

V'd;> nevoiii să-și vîndă eo are mai stlnt. trupul de nontru a cîștiga bani. Prostituția nu esle admisă i ;i _■ în St stele Unite si totuși se practică în văzul Iun e .cinai peniru că ea dă ocupație unor femei. Prostitua' eu se oferă bărbaților, în strada mare. pentru plăr K'-ximle. J)aeă există cumva și. asemenea cazuri, aces' soit der,ie;ur patologice. Ele o iac nurnai din dorința de eiști&a bani. Nu întîmplător întâlnești prostituate de p* sorexece, cincisprezece ani, multe dintre ele pătrunse Statele Unite pe căi clandestine. Ele vor să dea lovi¹⁷ devreme, cît sînt. tinere si cit au cautare, știind bine o dată cu trecerea anilor valoarea lor scade, în mod n mal ar trebui adunate toate prostituatele și calificate ir-o altă profesie, oferindu-le și un loc de munca pi măcar cu un salariu minim. Multe, sînt sigură, ar renun !;i prostituție. Altele însă nu, pentru că obțin cîști

'1' 'titul de mari. Ceva ar trebui făcut pentru îngrădirea l-instituției,
pentru că aceasta întreține și mentalitatea re-

' "gradă de veșnică supremație a bărbatului asupra fe- Dacă
prostituția ar fi lichidată și mișcarea noastră -1 ministă ar câștiga
prestigiu.

încheiem aici drumul lung și zbuciumat prin lumea

■ meilor americane. Am admirat franchetea și sinceri-

i 'a cu care distinsa doamnă Sandra Porder a abordat '1 mplexele și
delicatele problme ale mișcării feministe -im Statele Unite, optimismul
pe care îl afișează cu acru ui jucător de șah, care știe următoarele cinci
mișcări ■■ (i vor aduce victoria. Cert este că, niciodată ca In pre- m,
glasul femeilor și, mai ales, prezența lor în viața eco~

• imcă, socială, politică și culturală a țării nu au fost mai f "inante.

Oar cînd va fi atinsă si limita minimă a demnitatii ?

, ERA: ' ' . s

* 'f cine 3 Amendament" ?

A ceas t;

O - iți imaginezi America iară poliție este o curata 'ii !

† uviiKt'e nu_ aparțin unui polițist inveterat, ci unui

■ " * ! e*p\ *Liuvioii*. j:ro:esor ce socioiogie ia Universitatea
,guiOtt-n. cun uman:ngion, Poate că nu întînrlăfor, ;
fiouajv'te ue opinie, avind ca subiect cele mai perie; i- . o iiiu.ei'.np.ieu'i,
serviciul m garda poliției se siluea?;i. u-.JiCti, iili tr primele trei locuri.
Muiți americani :: "se cu ura pe oamenii în uniforme cînd negre, cin i
Vj.ae, cina m lunetje de statul în ca;1' le .v i:
pa cum foarte mulți suit cei care îi privesc eu i rs | ir <. 'ate că nu
întîmplător. tocmai la graseia dini ia- n ■ itraste subiective privind
poliția americana ' . m u .

¹ ea romane... polițiste, al.îtea filme care e'n i | u ..! - țeniozitatea și
forța intervenției polii iene, l i, s |

culizau această profesie a curajului, indiferent **pe** meridian este exercitată.

Nu se putea, aşadar, ca stînd săptămîni în şir^în S.U. să nu am curiozitatea să văd ce se întîmplă în acea criptică lume a poliţiei. Nu întîmplător, am solicitat g delor să-mi faciliteze o întîlnire la poliţia din Washingto. Pretenţia mea a fost privită cu uimire, dacă nu şi **cU** oarecare suspiciune, spunîndu-mi-se că în acest **or** nimic nu poate fi senzational.

Cînd mai mă resemnasem în faţa acestui argume iată că într-o seară, plimbîndu-mă la o oră moderată, o pe strada 15, mă simt prins de guler şi smucit în spa „Scoate iute zece dolari, că altfel...” Mă uit uluit la om din spate, o matahală neagră de doi metri,^ şi, aproa blocat, încep să îngîn ceva. „Da domnule, imediat... dau chiar douăzeci de dolari...” Cu ochii ieşiţi din orbi şi spume la gură, borfaşul mîrîie ceva indesluşibil, făcî semn cu mîna dreaptă, în care ţinea un cuţit, să mişc m repede. Lumea de pe stradă trecea impasibilă, în ti ce eu, avertizat din timp de „regula jocului”, începea să-mi răstorn buzunarele. Scot un dolar şi i-l întind. „H mişcă, mişcă... Am spus zece !”, mîrîia omul sigur pe că îşi găsise victima mult aşteptată. Nici n-am băgat seamă şi în secunda următoare, la numai o jumătate metru de mine, oprise brusc o maşină a poliţiei. Pungaş o observă şi o rupse la fugă, pierzîndu-se în semiîntun ricul parcului din apropiere. „Ce s-a întîmplat, domnule ? mă întreabă unul dintre poliţişti. „Nimic, nimic deosebit bolboroseam sub influenţa şocului suferit. „Un negru mi cerut zece dolari”. „împrumut ?” „Ei asta-i bună !” răspund omului în uniformă neagră, pus pe glume. „, sfătuim să vă retrageţi acasă sau la hotel. Prin zonă acţi nează o bandă periculoasă de traficanţi de droguri”. I-a urmat sfatul şi nici nu ştiu cum am ajuns în camera la etajul şapte'al hotelului „Gramercy Inn”.

După cele păţite pe strada 15 şi după ce am aflat c a doua zi, o bomisă a explodat în faţa Capitoliului american, producînd panică, îngrijorare şi însemnate pagub /.ău că nu-mi venea să cred, nici în ruptul capului, c Washington, liniştita capitală americană, ar fi chiar al de blîndă pe cum mi s-a prezentat.

Îiiârîtat cie cele întîmplate la Washington, am încer- i,i din nou şi la New York să petrec cîteva ceasuri la un imnisariat al poliţiei. „O nu, domnule, aici nicidecum -- Im au replicat prompt gazdele. Aveţi familie acasă .fi nu Vn ni să vi se întîmple ceva. New Yorkul este cel mai in I ii,11 oraş din lume. Nu ştii cînd, mergînd pe stradă., i iirva iti smulge servieta din mînă sau îţi ia copilul şi-I vii,i într-o maşină. Şi, adio! Sau pur şi simplu scoate in ;lolul şi trage în plină stradă. Vă recomandăm _ să mi Ini n /.iaţi seara prea mult pe străzi şi să nu mergeţi deloc hun cartierele rău famate. Vă atragem atenţia ca o vizită in llarlem este o

aventură.“

Nu pot spune că sfaturile îmi treceau pe la urechi fără m mă impresioneze. Scene de groază, întâmplări adevă- iiiiir cu crime, jafuri și violuri prezentate în emisiunile i, | •' riale la televiziune îmi treceau prin minte, semănînd jlmază. Așa că prima seară la New York a fost petrecută în compania televizorului din camera hotelului. Și nu se în₁₁ca, bineînțeles, să nu văd măcar un film polițist.

Filmul începuse de cîteva momente.

...Un om în blugi merge la pas pe o autostradă, făcînd- m-iiiiin pentru autostop, în hărmălaia de mașini care îi luminează puternic și îl claxonează. În sfîrșit, un bine- v. ii lor. Omul în blugi se așază lîngă șofer. Șoferul privi .i.c, din cînd în cînd, meciul de baseball la televizorul _{mi} lat la bord. Deodată, emisiunea se întrerupe și poliția îiimmță că un criminal înarmat, „care a omorît trei femei iliipă ce le-a. violat", este căutat de poliție. Cîteva minute programul este întrerupt și pe ecranul televizorului apare portretul robot al criminalului. Șoferul sesizează coincidența și, după cîteva minute de ezitare, îl întreabă pe ni nul de lîngă el ce a făcut în ziua aceea. Calm. privind undeva în gol printre mașinile care țîșneau grăbite, tînă- i ,n₁l îi răspunde sec : „Nimic deosebit, am făcut dragoste ru trei femei și pe urmă le-am omorît". Și, în clipa urmă- luare, tînărul a țîșnit pe ușă, în plină viteză, rostogolin- **11**ii-sc spre o prăpastie. Poliția este anunțată prin radio, ik către șofer. Ce a urmat ? Simplu : o urmărire „ea-n filme". Motociclete, mașini, elicoptere, tot ce putea să aibă mai motorizat poliția s-a desfășurat în poziție de luptă

ttau a-1 prinde pe criminal a
criminalul este îno'l'tî+TrV-
să se ciocnească într-eV % ^ ^ ^./plere care ' Și cuhnea :
tînărul mi*° Uașe rn'uit din trei aruncă o piatră îru--Z ^-Perat, cri-
' în cap pl.ic^nfprî"t c- *• ^cop^er, .lovmdu-1 r>e
cad în prăpastie. Cadf lf ?U~ și amJn.
::?iața într-o stîncă si • GU' are noroc,
';ului drept și a pient.i'Vii îiUiTi^ cu silrtecarea
criminalul apare * &inge> în timp
' ■ Mizată, începînd să-si * C U - a° 's1 a^â' Probabil -«r
coase mi peș ; d*r*<~l le adinei, de '"TM că n-avea
i i m o g r ă b e a omul,

s,?țsH,r_{c.re} ^ -■^rsasssî

■< '■«pungă o dată acul În'b^uî Xf^{3^03*8} bine omul
i'Ti • a aPârut dulcea figură a înb f f ' f a ț a ochi'
■ ■ -'ia să cumpărăm praf npnt.^V- care ne
: ' ::si fără calorii ori **bere f"r"** Jny\,eġÎta de căpșuni sau ¹ - 'Plante am
mai fost"*^?; oUpa alte se_{cv2}nțe
autoturism „Ford“ »a?/Vvi CUiyparăra ultimul lip
' > sucuri de 2**"" ^ *>«, lame de
:ii' . « începînd chiar Ap0i, ara fost *nvi-
• -in.ru formarea
și menținere? la centrul

:::r^{de} Kiflin' “ ®i^°ScîTKS

„°4^{lb}» ca o fiară, de moarte m?i • CoIp, Stmcii ?i Po^ie.
■ -ațiști să-l ierte. Nu apuci să-ți r-? ~i.-ne sa_1 ^'S¹ pe un trăsnet,
secvențele fir-le i • p^ntu că vin.
TM *• *■«* fezentat în prira-plan «i *timn* Ai0mentul este
i'i ' între bucățile de carne S-l — minute de ^ «oarele ucigașului aZ
„ettiSî ^ burta sau din

pisici, ca pnsla fie dinți caro face tenul frumos, cu adres ale set>1 ilor de polițiști și condițiile de frecventare, c< ruladă de curcan și mașini de făcut gheață. Și ctte și **ma** crte, pîna ce tînărul se aruncă disperat în mare, iovin du-sc cu capul de o stîncă și sfîrșind lingă victimele dii cele două elicoptere prăbușite în apropiere.

Ei, cam asta e tot ! Dacă ați înțeles ceva din rostul unui asemenea film polițist, sau mai bine zis cu polițist¹ e bine ! Dacă nu, alte detalii nu am să vă dau. Oricum după ce vezi atîta sînge și atîta hăituială, să fii sigur **c** nu le așteaptă o noapte prea liniștită. Cruzimea și vio lăntă sînt atît de prezente pe micul ecran îneît la u. moment dat te întrebă dacă nu cumva scopul emisiunii^L de televiziune este tocmai această școală a agresivității barbariei și ferocității.

Și nu este greu de presupus că dintr-o asemenea „școală”, unde frecvența este foarte înaltă, mai ales î rîndul copiilor și al tineretului, se recrutează viitori clienți ai poliției.

Departa de mine intenția de a aborda aici un to moralizator. Nu poți însă privi pasiv la detaliile prezen tate cu nonșalanță pe micile ecrane, cînd e vorba d spargeri, omoruri cu sadism, violuri, atentate pericu loase etc. Întîmplător mi-au căzut sub ochi, chiar în acele zile cînd ma aflam în Statele Unite, o seamă de date ca] nu pot să nu impresioneze.

Confederația primarilor orașelor nord-americane dezvăluit rezultatele unei anchete realizate asupra emi siunilor de televiziune, arătînd că în 70 de ore de emi' siuni, telespectatorii au vizionat pe cele mai important canale 36 de asasinate, 40 de tentative de asasinat și 64 secvențe în^ care erau folosite armele de foc. O altă anchetă, avînd același subiect, efectuată la principalei companii americane de televiziune — ABC, CBS și NBC releva că într-o singură săptămînă aceste posturi au **pre** zentat, cu detaliile obișnuite, 168 bătăi, 92 schimburi **d** împușcături, 113 agresiuni cu arme albe și asasinate pri strangulare, 7 119 scene de violență.

Nu este greu de constatat că printr-un asemenea cli mat do violență sînt influențate și moravurile. Un sociolo

!"n.

american a semnalat faptul că milioane de copii ameri-

> **nii sirii** maltratați, loviți, mușcați, amenințați cu moartea
• i chiar asasinați de proprii lor părinți. într-un singur an pat ru-
cmci mii de copii ajung în pragul disperării, se '•mucid.

În slirșit, iată două statistici care m-au uluit : copiii iihiencani,[^] în vîrstă de la trei la doisprezece ani, stau în i.'la televizoarelor în medie șase ore pe zi. La numai

^{1,1} an* c\ «sistat deja la circa 14 000 de morți violente, lai Asociația nord-americană de medicină constată că un "iac la optsprezece ani atinge performanța, de trist "•nume, de a fi asistat, în fața micului

ecran, la 21 000 de 'Time, violuri, furturi și alte nelegiuiri.

Citeam aceste cifre în camera din hotelul situat în ' c^Rntrul New Yorkului, pe Lexington Avenue și eram l' mi hotar!t ca a doua zi să-mi anunț amabilele si grijuliii' mele gazde că renunț la năstrușnica mea idee de a l' trece o seară în preajma unui echipaj de politie. Totuși

■ > «oua zi dimineată, o știre avea să facă senzație în toate T I rele newyorkeze : au trecut cinci zile de când la New i "i k nu s-a înregistrat nici un asasinat. In noaptea tre-

* i(>st înregistrate doar câteva împușcături, șapte a "are răniri și paisprezece violuri.

Ki, așa da ! Intr-o asemenea liniște îți mai vine să ieși i" **strada**. Din nou în minte îmi încolțise ideea de a însoți un 'TTu'paj de poliție...

„East-five“ în alertă

Daca dorința de a însoți un echipaj de poliție în Statele "mie se poate considera a fi un vis, ei bine, acesta avea ■a se împlinească, în cele din urmă, la Buffalo, puternic " 'itrul industrial cu peste o jumătate milion de locuitori

■ im statul New York.

Un oraș, când va deosebit de prosper, adevărat „pământ a Îngăduinței , datorita unităților siderurgice ale faimoasei corporații „Uet.hlerm strei Corp*. Anii din urmă

apăsați sub obsesiile și efectele lincezei celei mai pu niee crize economice mondiale, au adus și peste orgoli așezare din preajma Niagarei norii agoniei. Producția oțel a scăzut continuu, unitățile corporației siderurgi au început să dea faliment. Și ca într-o desfășurare fa listă, rînd pe rînd, o serie de alte mici industrii și aia legate într-un fel de inima siderurgică a orașului, au mi șorat pasul, fiind în prejma falimentului.

Nu mi-a fost greu deloc să înregistrez consecin' umane dramaticc ale acestei stări de apatie. Șomaj două ori mai ridicat decît media pe țară, tineri deb lași, familii disperate. „For sale", „De vînzare", put cili nu numai pe ușile încăpătoare ale unor mari m\ zine, ci și la intrarea în mari și impozante institu bancare. Blocuri întregi de locuințe erau, de aseinen de vînzare.

Cit de mult contrasta această pesimistă atmosferă tot ce am văzut în restul orașelor Statelor Unite !

Și ce nu face omul la disperare ! Rabdă cît rabd pentru ca apoi să iasă la drumul mare și să-și ofere s viciile, iar dacă nici așa nu răzbește, caută să își f singur dreptate.

Cînd am ajuns în oraș, ziarele anunțau printre **eve mentele** importante ale zilei, un omor, **o** sinucid 16 furturi **și** două violuri.

Cam mult pentru **un oraș**, **pînă** nu **de** mult faimos liniștea sa.

Cu asemenea informații **de tristă** performanță, vizi **anunțată** la **o circumscripție de poliție din** Buf fala pu' fi interesantă.

La ora șase după-amiază **urma** să mă prezint la co sariatul de poliție de pe Ferry Street.

Era **o zi** cumplită. **De dimineață** ploua întruna, parcă **cerul** și-ar fi răsturnat norii negri peste **ur** năpăstuită. **Ies în** fața **hotelului** „Hilton”, **construit- rec** undeva în zona centrală a orașului. E greu de găsit taxi, **pe o** asemenea vreme, chiar și în acest oraș, un se spune că există două mii de taxiuri **și** cel puțin la **oameni** un atoturism.

Peste drum de hotel, ciudată apropiere, **o închisoa** pentru femei. Ferestre zăbrelite, uși grele **de fier**.

mu poartă, doi polițiști înarmați. Dinăuntru răzbesc țipetele ili.sperate ale unor femei. „Nu le plingeți de milă, îmi • •pune șoferul de taxi, un vorbăreț negru cu mustață. Suit ori drogate ori prostituate prinse, probabil, recent . l< • poliție. Dar spuneți-mi unde vreți să merge fi ?” „La poliție”, îi răspund fără să aștept nici o clipă.

Mașina oprește la un stop. Șoferul se uită lung la mine. Apoi îmi zice : „Pentru Dumnezeu, domnule, dar

■ '■ ați făcut ? Ați omorît pe cineva ori ați făcut un aeci- ilciit ? Vă văd un om serios, dar ce să căutați dumneavoastră la poliție ? Hai zău, mai bine vă duc eu la un bar

■ li' noapte. Știu un loc nemaipomenit. Fete a-ntîia ! Pre- |nl, o nimica toată !”

Am schimbat repede subiectul, văzîndu-l aproape l " i-plex pe omul de la volan, și i-am dat adresa cornisa- i laiului de poliție. Ajuns la destinație, am achitat drumul ,i, după sfîntul obicei al locului, am lăsat un dolar bacșiș.

«), nu ! Asta nu, domnule ! Noi nu luăm bacșiș de la polițiști !”

Ușa de la intrare pare primitoare, ca o intrare familiară a unei locuințe pașnice. Deschid și un tînăr civil ma. și ia în primire, întrebîndu-mă dacă am armă, dacă iloresc să fac vreo reclamație sau să denunț pe cineva. l'înă să-i explic, iată-l pe locotenentul Lawtance Kamunno, un bărbat spătos — se putea altfel ! — cu o privire inteligentă, cel care îmi fixase dimineață această mtlnire.

în biroul său, tot ce este de trebuință unei asemenea munci : mașină de scris, hîrtie, indigo, telefoane, televizor racordat, la circuitul special al poliției locale, două pistoale, un ciomag, două bastoane de cauciuc, patru perechi de cătușe, un ibric cu cafea...

îmi spune parcă puțin mirat : „Sînteți primul ziarist -.Irăin care vizitează comisariatul nostru și sîntem îneîn- lați de interesul pe care îl

manifestați față de munca noastră". „Cum găsiți munca unui polițist ?“ „Un polițist Irebuie să fie de un calm desăvîrșit, dar să nu fie moliiu. Să aibă o inteligență în măsură să-i întrețină perspicacitatea și să-i faciliteze realizarea de conexiuni rapide, să jîe înțelegător, omenos .și, se înțelege de la sine, curajos".

„Nu v-a încercai teama vreodată ?“ „Cînd în accil, meseria tc încearcă sentimentul fricii, e bine **să** le lași ea. E periculos și pentru line și pentru semenii tui. **Si**l că un polițist se confruntă, poale zilnic, cu situații ci! pentru alții ar fi generatoare de frică. Pentru el, **a.**, menea evenimente sînt presupuse prin natura profes! și 'tocmai de aceea arc și o pregătire specială în **ac'** sens. Polițist fricos esle o contradicție în termeni. Treb' să acționezi iute, hotărît, dar, în același timp, trebuie fii si obiectiv. **O** secundă de ezitare te poate costa **via**¹ după cum graba, pripeala pot pricinui moartea rog tabilă a altei persoane. Zilnic trebuie să îți menții c< diția fizică și psihică. Avem aici o cameră specială în ca înainte de a începe lucrul, sîntem supuși unui test rigur urmat de exerciții fizice speciale*¹.

îi propun să continuăm dialogul, care se anunță in' resant, pe teren. „Vreți să ne însoțiți patrula ? E-n regul Vă atrag atenția că o faceți la inițiativa dumneavoastr E o vreme urîtă și s-ar putea să avem parte de o sea mai liniștită...“

Nici cu nu mai știam ce doream în momentul acel Cert este că în cîteva minute m-am văzut instalat, uș' crispat, pe bancheta din spate a unui „Dodge“ ultim tip. Priveam printre gratiile dese spre colegii de patrul La volanul mașinii, Richard, „omul lîngă care îmi peticea mai mare parte a vieții, incomparabil mai mult dec lîngă soție", cum îmi preciza, cu ușoară urmă de ironi Lawrance. Richard conducea mașina lejer, doar cu mîn stingă. Cu cealaltă mină manevra aparatele din față, ră punzînd, cînd Lawrance nu prididea, la comenzi sau apeluri. Din cînd în cînd, în mașină se auzeau cornenz scurte : „la dreapta", „cotește la stînga“, „înainte“. Er computerul „de serviciu" aflat la bordul mașinii, car indica drumul cel mai scurt spre o țintă propusă, evitîn ocolișurile inutile sau zonele blocate. Starea destul d proastă a drumurilor — se mai întîmplă și în alte părți ! — | imprimă mașinii de culoare galbenă, cu o lampă turnantă' deasupra și o sirenă albă, balansul unei bărci aflate pe valuri. Polițiștii purtau canadiene negre, decorate cu însemnele poliției statului New York, Vorbeau întruna,

'VIA

i.iii..rmtndu-mă în legatra cu ^{scmp^{tu}} m. j'~;
unso prin radio. Cuvintele lor su<u>u w n , familiei "sale
(n il sfaturi rostite de un părinte m m>j M'-
rcabile.

Retrăiesc acele clipe. Oprim brusc, r e ai am SI rect Lawrance
scoate o lanterna pe *■ ■
rXâ îndreaptă fasciculul puternic ^l^^spre dc^u mușini parcate
neregulamentar. Apasa p Aces-'i

.lu-tcază ^{computerului} numerele de rnmaculaie. • »£ce ~
"Ic im abuz un act de ignorare a intucsului ceiola ^
'- văzut că^

ri l **TcSS {Sn ESctiu» r tcamputorul nu min***

,il ciod'ite în general oamenii sint corecți și recunosc ut., r f o
sreseală Miine, cei doi șoferi vor pnrn mștun- x ^ SbS^ să achite,
în contul poliției, suma da
10 de dolari, motivîndu-H-se și de ce .

„East-five ! East-live !“ se aude deodată o voce de ,-nmandă.

îndreptați-vă urgent spre „Mam Stieet . harul K e o încăierare". _

East-five“ țisneste prin ploaia ce nu mai contenește, »-,vSnd

amorțeala olului cu

noi. în câteva minute ajungem m fața baiu ui Fe sa^ diu-trei tineri fac
semne disperate sa opun . -i ■ - ^

,a rămîn în mașină. Nu rezist msa tentației dta^u It lucru o patrulă a
poliției americane. Lavianct ș. lUchard își aranjează ținuta verii.că
da«i Pistoalele s .

Î l locul lor Calcă rar, apasat, siguri pe a. iachaicl at. hide brusc usa
barului. **Apoi**, așteaptă câteva secund^

' rasi Dinăuntru se aud țipete de femei și zgomot ae lovituri înfundate.
„Poliția !“ strigă france și, m^^a următoare, intră în bar. „Ei, ce-i cu
voi ba eli ? lasună vocea baritonală a polițistului. Vi s-a unt t“ b*ulu^a ,
Un tînăr se afla la pămînt și gemea. „LI a dat. A dat cu eutitul,
domnule polițist. Cel de jos e ramt. Arestat -1

Totul s-a petrecut cu siguranță și un aer calm. Mi. mai simplu decît
în filme ! Tînărul rebel se trez^te mobilizat în două mișcări
fulger. înzestrat pe ni „mUk ci

este luat de braț ș> dus în mașma care n«
„ot a van , m<-heL de pe tejgheaua
însoțește, ca și cum ai lua un panm ^ jt.

.....- t., masină aveam sâ allv. ci. c evenuial*
fața poliției poate « «£^££.2
^ac; atrăgînd după sine pedepse mult m«a t«p,^ ele
covenite pentru fapta în sine. dj, aie. Dar
Ne continuăm dru™, ul, n°eama” de starea vremii, „făcătorii se
iXâ^lerti. „în magazinul
ffbHnuride'lui din Elmwood Street se pare că a rama. rătăcită
înăuntru o persoana suspecta .
Lawrance își notează atent coordonare tiaustm du-le apoi
computerului de la bord. ^
In fața magazinului de planuri ^ poliției,
citație. Opt-zece persoane ^ r și
P^isăafi^on^lA Aceea^ ^ de însuși patronul lată ca ușa lui Lavrance i.
rare vorbea
magazinului un^itelian^ ^ engfe22 TumIa în=
«n>P “ ^w™<=e PS?f“
ș-azinului. „Pe unde a mira f
domnule polițist", n lăspa_ Tocmai ı.
preună cu cele doua vmzătoare Tocm. n
plecare cînd, deodata, vea- nmSr<
s?e altfel așezat. Ce dorești . J”am ^ r
banii că altfel... în clipa urmato^e w
>farătînd spre o vinzat^re zvelta, cu }. Scoaisți banii, jțîndu-i gîtul cu brațu s
l^, +., *» ı^a dreaptă ținea un iute, iute, că vă termin pe y • _ Disperai, am
apăsat pistol îndreptat spre funpla fetei. V£~p]ansează r0- vu genunchiul
butonul de ^aima caic
botul în legătură cu poliția, oroc •
avea prin
•încasările zilei la ^Z^dL mte ÎTdStai. Apoi a țîș- buzunare și i-a dat. Vre .
întîlnim,
,t pe ușă spunînd ca - nrt™ • ■° * “ t in strada 5i,
dreapta! a urcat într-o »* St#*- un
„Plymouth" *.
l awrance urmărea atent ușa de la ma !, 1 de fel de prafuri, pentru a
gas)i vreo
;:f^"oSS I un pulover ii; grderul in,in,

d. "W
i *«■ >tsr /~
""^ ^i^rTSa m!nf pe £ «^îî ^
' ' ut ^w-n, .ni spre maşină. S-a făcut târziu. Richart
-R
;iv^rn mti^i. »^ ouintuii t
o minat OS-'
;;;I? ^mT m rUt a£«pe triste. Ploaia a m!nat os - ^l lu lor sau
către alte locuri cu mai mu.,
2L v - •>' <â trecem prin zona raiului pe painm» .
MHMRyie. j, ' - - * . ■ i. ^ x _4^» vyvo întrebă X-ciV/*".
:;!r_a?ecunine^igwi°el încotro să o luăm . Bine, hal
■ -, ^ym i« c/» <5m însă ca nu vom opn. & »-ne, a „t \reaem!
""«na: i.i na“ nopiii, care acum, pe la o1 ele acestea, 1*1 1
tpariți ^pro^^va zonei centrale (acum aflu că de fapt am rr^it
a tn ?aza'circumscripției în care patrula
(r'r:

'_wmîŞ li Obis»uit client al poliției p^nlru trnl.c ¹¹¹ "S'aşa. cei
doi polițişti au trecut in revină tristeii

Lj_n 'n 4p->" îp meseria noastra trebuie să fii desigur u. m1vr: l^n
dar în acelaşi timp trebuie sa fu fa
ÎS"Asta-i^rm* în mijlocul căreia existăm şi n-ava*

<.!*lîwran^ rostea cuvintele cu o uşoară resemnare, Vorferîn^ . nvai
mult pentru el. Stația de ramo de «

bordul mașinii împrăștiat, fără încetare, ciînipeie cîl conversație incomprehensibile. Apelurile de la comisariat sînt aproape integral codificate. Eu sînt considerat un asimilat al patrului și mi se traduce totul fără nici o reținere. Mai multe cifre precizează natura apelului, sexul, numele și numărul persoanelor implicate, gradul de pericolozitate presupus. Foarte multe din apelurile adresate comisariatului de poliție sînt anonime și destul de multe nu necesită o intervenție a poliției. Cum sînt certurile obișnuite de familie, în care un temperament mai coleric apelează la argumente mai tari. Nu lipsesc nici glumele proaste, solicitări de ajutor la o adresă precisă, pentru un eveniment iluzoriu. După cum, cei alienați dau mult a© furcă prin imaginația lor bolnăvicioasă. Ani în șir, **își** amintește amuzîndu-se, Lawrance, exista o modă nu numai aici, la Buffalo, ci și în alte orașe, să se facă apel la poliție pentru a salva o familie sau alta de atacul iminent al unor... extraterestri. «Ii văd că se apropie, oom-nule polițist, uitați că vin. Sînt aproape de ^ casă, omu» lețH ăștia verzi și ai dracului. Veniți-ne în ajutor !*

Bî pînă nu ne-ara dus la fața locului și i-am inspectat casa, omul nu ne-a mai slăbit cu telefoanele. La plecarf K vrut să ne dea și un bacșiș gras, mulțumindu-ne pentru faptul că i-am salvat casa de «omuleții verzi și ai dracului»".

„East-five !“ „East-five !“ „întoarceți-vă la bază P Richard răspunde prompt că **execută** ordinul. La **întoar**» cere, Lawrance îi cere să se abată puțin de la^ruta cea mfl scurtă comandată de computer. Pe o stradă îngustă, ci case îngrijite, de **unu-două** etaje, mașina opiește în **fațl** unei vile în stil american de **bun-gust**. „Aici s-a întîmplat) în urmă cu două săptămîni, una dintre cele mai gioa* ni.ee scene la care am participat în cei paisprezece **ani** de cînd sînt polițist — îmi spune vădit mai cai, de emoț ție. Eram, ca și acum, în misiune. La o oră țîrzie **diS** noapte **am** primit un apel disperat din partea unei **femeii** tare ne anunța că fostul ei **soț** i-a răpit copilul, amenin* țînd-o că, dacă nu-i dă **o** enormă sumă de bani pînă **la I** .-ummită oră, îi va omori copilul. Băiețelul **ii** fusese ră» ptl, cu brutalitate, de la grădinița de copii, unde se afli)

f

[ntrd, desigur, în obligațiile noastre sa răspundem prompt, cu manevre sigure, la asemenea apeluri privind primejdia ce planează asupra unei persoane. Am sosii în c'iUrva minute un echipaj, gala de luptă, la adresa indicată. Nu am somat, ci am sunat civilizat la ușă. Din încăpere, ne-a răspuns un bărbat cu vocea tremurîndă : „Cine e ?" «Poliția» — i-am răspuns. Repet, fără să somăn ; ne-ara trezit să omul ne-a deschis ușa. în clipa următoare a fu- ;;it spre noi un copil cu ochi fdbaștri și părul cîr-lionțat. îi văd și acum ochii aceia mari și albaștri care priveau spre noi

strigînd „mama, mama”. Credeam că totul se va desfășura normal, fără nici un eveniment. Dar iată ceasul rău. Omul care ne-a deschis ușa cu un aer aproape prietenesc, în câteva momente a fost cuprins de o furie nebună, a scos pistolul din buzunar și a descărcat două gloanțe în corpul copilului. A mai tras trei gloanțe spre noi, nimcrindu-l în urmă pe un coleg. Am tras și noi, fără să-l omorîm. Nenorocitul își omorise cu atîta seninătate propriul copil ! în scurt timp, ne-am dat seama că aveam cle-a face cu un toxicoman aflat în criză. La asemenea întîmplări trebuie să participi, să fii martor. „îți dai seama ce urme lasă asemenea evenimente dure în sufletul nostru ?”

Poveste tristă, poveste cu oameni disperăți, cu oameni nebuni, cu copii victime. Și cu polițiști gata să-și riște viața pentru semenii lor. Pentru că, dincolo de preceptele politice sau morale ale unei societăți, el, polițistul, om pus să apere ordinea publică, strîmbă sau dreaptă, așa cum este ea croită, este un om ce își exercită profesia permanent într-un echilibru fragil între viață și moarte.

Ne îndreptăm spre comisariat. Ploaia era parcă mai deasă și mai rece. Ceea ce nu-i împiedica pe borfași să acționeze. Dimpotrivă. Și știind bine acest lucru, Richard a oprit în dreptul unei parcuri improvizate, cu câteva zeci de mașini. A coborît brusc din mașină și, cu lanternele puternice în mînă, a îndreptat fasciculul luminos peste mașini. într-un colt, o umbră. Lawrance strigă cu voce amenințătoare : „Nu mișca ! Poliția !” Prinși asupra faptului, cei doi tineri, copii de 13 • -14 ani, își întind manile pentru a li se pune cătușe. I .awrancee îl oprește

..Nu-i cunoști, abia ieri au ieșit de la zdup. nromis că nu vor
mai fura. Jim, mergeți acasa^
.uiiine la oot sâ fiți la mine, la poliție
;oi darinii. !Nțeles ?“ „Să trăiți, dom' pon^t! ba^ trăiți, noîtitist *” se
auzeau vocile celor doi copn care s-a
rupînd-o V"fă;.^S «So“£S » «**»
«*»

«*? * “7 ^
Lee», drum. Drumul prin ora; în ”1»»?;““ g.° ;
ți ști Simpatici și siguri pe ei, avea sa-mi aou.a m tava Up . **tiv**
polițist pe **care** nu I-am mtilmt în aiino. ”
' Wom **ca** toți oamenii, un om cu i un cm curajos în
tot ce face^dar și cu .

Un om cu picioarele pe pământ.

Cu Colombo la plirb re prij mei

În localul poliției din „Ferry Street” lume multa. Lume fi- toate
felurile, parcă adunată în graba ue pe s>tra.-i. Ci-pitanul Thomas D.
Kinsella, comandantul comisanatu- W de colilie din acest district al
orașului Buffalo, m<« primește **cu** un suris, gata să glumească : î,im
zici că a mers ? **O.K.** !“; „**Da, e-n** regulă ! **u** :răspun J țrivind cu
poftă spre ceașca de cafea pe care o ține n i , î m i face plăcere
să te mvit jos la subsol, în S’îmitairi **cu cetățenii cartierului. S-**
sr putea sa f,e mU-
■j' !”;snt, ce **zici** ?“

N-r.m ezitat nici o clipă. Jos, la subsol, aceeași lume
pp care **am întâlnt-o** cu cîteva imnute mai **de-**
- Oameni de toate rasele și de toate profesiile **băr-**
i mei si copii. Pe o masă, doua enorme **căni cu calea,**

din care servise fiecare cît îi pofteste iniaia, și citev* platouri cu un soi de fursecuri, alune și, nu se putea altfel, gumă de mestecat. Lumea servește fără reținere, chiar cu poftă, aș zice, do mai că îți vaie să întrebi dacă au ver.u. la poliție să rnănince sau să discute, înțeleg că prezerva mtîmplătoare a unui ziarist străin nu-i stinjenește deloc. Poate că nu întimplătoare era și „mizanscena” cu cate.1.; fursecuri etc,

Intilnirea începe cu cîteva cuvinte de mulțumire adresate de către căpitanul Kinsella tuturor cetățenilor ca;...* „se doresc a fi serioși colaboratori ai poliției din Bufia'i i și prin asta și buni americani”. Se prezintă un film-iv.~ constituire avînd ca subiect două crime, un viol și cîtev x sparger date de mari maestri-borfași. Concluzia căpitanului, la sfîrșitul filmului, e scurtă, dar plină de învăț,1- minte... „Nu vă luați după filmele lui Hitchcock. Vedcc. că nu există crimă sau infracțiune perfectă. Mai devreru ori mai tirziu răufăcătorul este prins”.

Și dacă filmul te ținea cu sufletul la gură prin secvențele sale de un dur realism, nu mai puțin palpitant;-*; s-au dovedit a fi și faptele înfățișate de cetățeni sau interpelările făcute căpitanului poliției din acea zonă. „în urmă cu două zile a reapărut un dement care dă foc caselor Pînă acum au fost pîrjolite două case. Ce are de gînd s5. facă poliția ? Așteaptă să ardă tot orașul ?” — a întreba;:

0 negresă tînără, care ținea în brațe doi copii. Un bărb;:'. subțirel, cu o mustăcioară fin desenată, prezintă cu lux ,1 ; amănunte scena de viol la care a asistat aproape inv >~

1 un tar, privind prin geamul deschis al unei locuințe d i peste drum. „Am sunat imediat la poliție, dar pînă să vd^ un echipaj, făptașul a fugit“. „Ce s-a întîmplat cu crinr- naiul care a omorît, cu o lună în urmă, o fetița, rămno-1- -Trav și pe mama ei, care i-a sărit în ajutor ?” „Denu-i amendați pe cei care parchează mașinile pe Fer. y •Street, încurcînd serios circulația ?” „De cîtva timp ;r; orașul nostru crește numărul drogaților și mai al>\s se <■ tinde prostituția, și în rîndul bărbaților și al fenii'Hor. .i.-; re poliția nu intervine ?”

Am auzit zeci și zeci de întrebări, una nvu iiviminJi decît alta, dar nici una nu a rămas fără răspuns. Ca.tn.,

?,*)■?

eu un t;!as grav și scăzut, căpitanul KinseUa, polițist ac aproape treizeci de ani, cu capul nins de multa vreme, **răspundea precis la flecare întrebare. Fw?» «. .p***

să facă apel la locuitorii cartierului pentru prinderea mor criminali sau bandiți, căroro li s-au prezentat por titlul robot și semnalmente suplimentare.

Se făcuse aproape miezul nopții. În biroul căpitanului Kinsella, agitația se apropia de limita maximă îmi explica, firesc, că în jurul acestei ore se acuma «,c n,ai multe evenimente, unul mai urgent decât altu . Ne u . retras într-un birou mai liniștit pentru a continua discuția.

„În această țară, unde individului i-a ^ intrat m cap că poate să facă orice, ignorând faptul ca și libeiUtta americană își are limitele ei, trebuie sa fu conșien. ca in momentul când ai îmbrăcat umfoima de p - ț^

ne ușă te expui la cele mai neașteptate riscuri. Există mulți americani care urăsc, pur și simplu, poliția și pe polițiști. Chiar dacă n-ar avea nici un motiv. Este un usv. să meriți si cu mașina. Poți trece cu mașina prmr-o zona locuită de negri, în rîndul cărora sînt cei mai mulți șomeri, dar și cei mai mulți delincvenți, și te poți tic/i c se trage în tine. Au fost cazuri și aici, la Buifalo. L un adevărat curaj civic să te decizi să îmbraci uniforma c/e polițist”.

— Ce s-ar întîmpla fără poliție, la Buffalo ?

— Ar fi un haos general. Nu s-ar putea rezista. Dacă numai 24 de ore nu ar funcționa poliția, orașul s-ar ais- truge Și societatea noastră americană s-ar distruge foia poliție. Avem aici, în zonă. un amalgam de naționalități . t-npiezi, germani, negri, evrei, iranieni, vietnamezi^ indieni italieni, armeni, spanioli. Avem și cîteva zeci de familii de români, dar care cred că sînt cele mai pașnice ființe de pe pămînt ! Ei, imaginați-va ce se mtoplu m conviețuirea dintre aceste neamuri pe un fundal social v-'-ecar • somai, droguri., prostituție. Orice zi din viața "oastră este diferită. Nimic nu se repetă. Poate tocmai asta ; reează un farmec aparte meseriei de polițist. Fiecare si- ;.ci.fie cere un alt mod de rezolvare. Nu știi cînd te duci

dneva si îți deschide ușa, dacă în aceeași secunda nu 'i descărca pistolul în capul tău. Și de eite ori nu se în- umplă așa !

— E și asia o față a libertății americane ! Fiecare face iv vrea, chiar să te omoare dacă așa are el poftă.

— Da, dar nu iară a suporta consecințele. De regulă |MTitru asemenea crime, finalul este scaunul electric.

— iNu credeți că, la dumneavoastră, totuși se trage piva ușor eu arma de foc ?

— Asta-i o problemă într-adevăr serioasă. Așa e, se trage Ioane ușor și, trist este că de multe ori trag cei l»ilnavi mintali. Știți ce tragedii am avut în istoria noastră,

i Vi doi frați Kenncdy — unul președinte al Americii, uliul senator — au si'îrșit sub arma de foc a unor criminali iresponsabili. Se spune că în țara noastră cetățenii particulari dețin de circa zece ori mai multe

arme de foc , | , cît poliția. Nu știu cit este de exactă o asemenea statistică. dar „piața morții” este mult prea liberă la noi.

— Cum își poate procura o armă de foc un cetățean **oarecare** ?

— Simplu de tot. Pentru curiozitatea dumneavoastră puteți încerca și veți reuși în primul magazin de arme. Iot ce vă trebuie este să aveți banii necesari pentru coss- mi unei arme — 500, 1 000, 2 000 de dolari —, să achitați - taxă de 200 de dolari și să aveți răbdare să completați mi formular destul de inutil. Nu vi se cere nici verificare ,i:uroasă din partea poliției sau a unui medic psihiatru, mi* se reține fotografia. Totul e simplu. Simplu și foarte periculos.

— Am văzui. în filmele americane, prototipul unor polițiști fără armă. De tipul Colombo. Este acesta un ideal profesional ?

— Fiecare post de poliție își are cîte un Colombo .-I său. Avem și noi oameni care acționează într-o manieră

■ ..răspunzătoare și rezolvă cazul. Munca fiecărui detectiv . sie deosebit de importantă. Ea începe, practic, imediat, ce primim o sesizare. El adună informațiile preliminare, pentru ca apoi să treacă la investigații serioase, aprofundate. De obicei orice sesizare este preluată de polițistul de .n-viciu, care predă cazul apoi detectivului carc se oeupS -'<> probe interogarea vecinilor, opiniile unor rin le. onm.s-

∴>I»

cu ti^ colegi de serviciu etc. Detectivul încheie **un** caz nunț după **ce** făptașul **e** prins. **Munca** lor **este de** mare fin« li acestor oameni le trebuie o răbdare de fier și o in gență sclipitoare. Este foarte important în meseria n **tră** să **ai** bun simț, atașament față de oameni, mult c și fler. Trecînd **pe** lîngă o mașină de pe stradă și văzi că **ceva** nu e în regulă, este suspect, un polițist adevăr trebuie **să simtă** imediat. **Și** să acționeze. **Acest** simț **es** înăscut. Un simț care se bazează **și** pe inteligență. **I** unele țări se fac glume **pe** seama inteligenței precare unor polițiști. La noi asemenea glume nu mai sînt **d** mult. **Se** glumește pe seama unor polițiști fricoși sau gur rască, dar nu proști. Indiferent de gradul la care ai aju în poliție, **trebuie** să ai liceul și cel puțin doi ani colegiu. În total paisprezece ani de școală. Numai cu o menea pregătire te poți instrui mai departe în probi **sociale**, psihologice etc. **Ca** să prinzi făptașul pornești ia elemente mărunte, uneori de la o vagă descriere. P_ iitistui își adună cu **grijă** fiecare fapt, fiecare detali mterpretîndule. El trebuie să dispună de o extraordinaria capacitate **de** analiză **și** sinteză.

Bineînțeles, **îi** trebuie curaj și mult sînge rece. În trei zeci de ani, de cînd sînt polițist, a **trebuit** să folosesc d 28 de ori pistolul. **Fie** că

este vorba de omor, furt, ata Ist persoană, **trafic de droguri etc.**,
țelul este prindere răufăcătorului. Acest moment îți dă sentimentul
unei **r/>a** | împliniri profesionale. Este un moment încurajator **in**
ei.tant,

— **Cum îi determinați pe locuitori să conlucreze c--**
poliția ?

— **In** această privință veți găsi aici, 1a Buffalo u~' dintre _ cele
mai reușite experiențe. Mai mult de >umă tste dintre delincvenți
au fost prinși pornind de la **d»** tele furnizate **de** cetățeni. Pe **toate**
căile posibile am căuta

Ic bagam **tutui** or in c&p că? tis că. **Q.zi** stnii indiferent
tniine s-ar putea să fie ei victima unui criminal sa a unui hoț.
Există întotdeauna cineva care vede eev^{fi} Aceste informații primare
duc de cele mai multe ori, p' drumul cel mai scurt către făptaș.
Primim de la cetățeni pe **an**, cam 3 000 de sesizări scrise și circa
30—35 0Q

^{de}. ajutor. K o mare răspundere să tratezi ' ' a^drf seriozitatea aceste
cerințe. încercăm să le nr&Uim ' ■ inennor ca tot ce facem e în
interesul lor. Ei tre-

I ..e aparati 2-* de ore din 24. Cu toate acestea s» știți ... nu avem o
reputație prea populară în rindul lor. Zil-

II ' ,ni,ocmim hirtii speciale de acțiune ale patrulelor <."<•
împreună cu detectivii antrenează și cetățenii la prin-

unui făPtaș. Avem de cîțiva ani probleme seri- ""f ,cu
mcendnle premeditate. Există oameni plății cVe- " ~ / «^proprietarii
de locuințe să le incendieze, pentru a c ■,ea încasa asigurările,
uneori fabuloase, de la agen- lrt: &e asigurare. Multe case au ars
cu oameni si co- l'M m e,e. Asta e crimă. Așa că am fixat o zonă
unde intuim ;" ar Putea urma să se producă viitoare incendii, am mo- ,
:/,a un mare număr de detectivi voluntari, de fant «d'i-ervatori, din
partea cetățenilor și zilele trecute am pi.MS un asemenea „autor",
care a recunoscut nu mai pu- i.-i ce 20 de incendieri produse de el
doar în cîteva luni vi ne-a iurnizat o listă de „colaboratori". în
munca noastră ?i c,u metode Științifice, bazate pe calculul i i
uoamlitaților, dar ne sprijinim mult și pe ochii și ure- | :.!e lumii.
Sa nu vă imaginați însă că am ajuns la :onlu,crare de-a dreptul
armonioasă cu populația de /iți văzut, și din întâlnirea de adineauri
cît sînt dc |'«M niți, Cît de vehemenți sînt la adresa noastră. în
această t.^a avem o problemă complexă și complicată, care ne <<-
pășește și ne încurcă uneori enorm: sistemul judiciar ••• ti'ib
nalele. Știind că vor trebui să apară în fața tribu- să depună
mărturie, să participe la procese, oamenilor le este frică. Din

păcate, intrînd în joc alte interese care ne depășesc, judecătorii nu iau în seamă și declară cetățenii în calitate de martori. Așa că un om care se implică și riscă, iar la sfîrșit vede că nu se alege de nimic, că adevărul este măsluit, devine descurajat și

nu-ți vei mai convinge să colaboreze cu poliția. Cei mai mulți sînt nemulțumiți de sistemul judiciar subiectiv-părtinitor, în funcție de interesele celui care are înfluență mai mare sau bani mai mulți. Faci cu atîta greu și e o arestare, pentru ca să constăți apoi că, din cauza rășiei birocratice sau a traficului de influență,

M*

esti încolțit fiind nevoit să vii cazul într-un unghi mort pînă îl abandonezi. Nu ești ulit de teama să trimitem pe cineva la închisoare iar, cînd ia un moment dat avem impresia că uităm de victima și că interesul nostru este să n-ai pîrtăm frumos criminalul. Acesta este un act pre liberal și cred că ar trebui să ne întoarcem la principii.

Ochi pentru ochi, dinte pentru dinte! "Ar trebui să se elimine drastic din tribunale tocmeala care generează", în ultimul timp, tot mai multe sentințe neadekvate sînt necunoscute. Iată, aici, la Buffalo, doi oameni au fost judecați pentru aceeași crimă, produsă de aceleași impii jurați și un judecător îl pune pe unul din hbeitate sub supraveghere, iar altul îi dă celuilalt o condamnare la cinci ani. Trebuie stabilite sentințe standard pentru aceleași fapte. Nu trebuie admise pledoariile sub immd oș tocmeală : îți mai reduc pedeapsa dacă mărturisești cutar, lucru.

— Cum colaborați cu poliția federală, cu t.f.a.t. .

— Cele de mai înainte răspund parțial la întrebare. Pe scurt așa spune că această cooperare merge pe o parte, cu fînltV orost. Cei din poliția federală se cred mult mai buni ca să apeleze la noi. Așa eu informațiile e. rcul înț-un singur sens, de la noi spre ei. Și de unde intervențiile poliției federale sînt rare și, ca atare, **Ce multe** deficiente. Dacă dețin vreo 100 țioasă pentru zona în care acționăm nu ne _ cu două. Pretind un credit pentru ea. Miceai es^tiano în America, își are legile sale și politica sa. 1<>liția lceial* urmărește doar anumite probleme : jefuirea băncilor, rășirile de persoane, cazurile de corupție cu implicații **mal**, m'iri e'c Adevărata meserie de polițist nu se excilj la "poliția federală ci aici, unde te afli zilnic între \iața și

m^o ^Le Care sînt cele mai mari probleme cu care vă con-

frunțați în prezent la Buffalo ?

— Cu toate că în ansamblu economia americana a înregistrat o ușoară înviorare aici, la Buffalo, situația economică este proastă. Oamenii aruncați pe drumuri, lipsiți de cele necesare traiului, recurg la jaf, spațiu, pe ca

Într-o zi, într-o seară. Ați asistat asta seară la jefuirea unui magazin și atacarea unor persoane. Ei bine, m-am gândit că «după numai trei ore de la săvârșirea faptei, hoțul a fost prins». Se află acum în arestul poliției. Ne-au fost de un rău! folos primele semnalmente furnizate de oamenii din magazin. Hoțul merge mină în mină cu consumul de droguri. Și aici la Buffalo numărul toxicomanilor este în continuă creștere. Un toxicoman disperat, în lipsă de bani, se lasă în stare să ia gîtul primului trecător. Nu e bine să îți dai la dumneavoastră sume prea mari de dolari, dar nici să nu aveți deloc nu e bine. Dacă vă întâlniți cu un drogat, care are nevoie de bani, acesta nu vă va crede că îi va va maltrata, putînd ajunge chiar la crimă. Optzeci din sută din spargeri, aici, la Buffalo, sînt cauzate de droguri. De drogarii săraci. Ei colindă cartierele bogate, pînă dintr-o vilă, dau lovitura și fură aur, argint, pietre prețioase, pe care le vînd apoi, la un preț de nimic, numai ca să-și asigure suma necesară pentru procurarea dozei de droguri.

Apoi, o mare bătaie de cap ne dau prostituatele. În general, prostituatele nu sînt angajate, ele acostează întîmplător clienți posibili. De aici și problemele enorme care se creează : jafuri și maltratări, pînă la mutilare a partenerului, înjunghieri și destul de multe cazuri de omucidere. Nu din pasiune ci pur și simplu din neputință ! Vă îndrept eu nu ne descurcăm cu mijloacele obișnuite de investigare, am recurs la serviciile unor femei polițiste foarte dragule, dar și foarte bine instruite. Ele au fost trimise pe străzi, deghizate în prostituate, pentru a putea opera arestări, atît în rîndul bărbaților, cît și al femeilor. În alte orașe s-au dat publicității numele celor arestați sau au fost prezentate la televiziune. Am constatat că asemenea mașina nu eșuează și ea, pentru moment rata prostituției n-a mai crescut atît de rapid, iar criminalitatea în acest sector s-a redus substanțial. Între cauzele prostituției situăm, pe primul loc, consumul de droguri. Apoi, este vorba de lipsa de educație, de copii proveniți din familii destrămate, care fug spre marile orașe ș.a.

— Care este viața de familie a polițistului american .

Este un subiect foarte delicat. Aici ați pus degetul pe rană. Stau și mă gîndesc cît să fiu de sincer cu dumneavoastră. Dar, fie ! în fond e bine să știți că meseria noastră este cumplită și din acest punct de vedere.

Sînt căsătorii și am trei copii. Știu că soției mele îi esle foarte greu pentru că are un soț polițist. Tocmai de aceea

o admir că raă suportă. Lucrez foarte mult noaptea. Ma-» iorîitatea polițistilor trebuie să muncească 10—15 ani noaptea, pînă ajung să fie „promovați” să lucreze și în» ture de zi. în plus, de sărbători noi lucrăm, concediile le luăm cînd apucăm și cît apucăm. Din toate astea puteți ies.ne înțelege că aici, în America, un polițist, care trebuie să fie mereu alături de oameni, ajunge ca pentru el să nu fie om. ii! nu are o viață socială normală. Devii nesun- iisor ia multe probleme pentru că vezi atitea lupte, cnrne, accidente de mașini, asisti la atitea acte de injustiție, că nu mai ești prea sensibil, multe probleme „majore” sie soției sau ale familie mi se par total neînsemnate. Caut să le dau la o parte zicînd : „De ce vă agitați atîta pentru asta ?” Multe dintre lucrurile care întretin climatul cald al unei familii îți devin străine cu timoul, pentru că trăim și muncim, o bună parte a timpului, într-o 3!! moșieră violentă. Cu vremea poți deveni izolat. Asta •explică și rata foarte mare a divorțurilor în rîndul poli- viștilor. În circumscripția unde am lucrat înainte, erau 55 de polițiști, dintre care 47 erau divorțați. O rată a divorțurilor de peste 80 la sută. Apoi, ar mai fi o problemă foarte serioasă : consumul de alcool în rîndul polițistilor. Firește, nu în timpul serviciului. Un sondaj recent arată va 95 ia sută dintre polițiști simt nevoia să se „ușureze” după o zi de muncă cumplită, cum sînt mai toate, prin băutură. Și o și fac. in general, polițiștii sînt foarte legați între ei. Rareori poate fi întilnită o grupare profesională rtj't de unită. Viața noastră socială se desfășoară, de obi- c-ei, tot între polițiști. Nu ne este ușor să ne întilmrn cu vHi oameni, pentru că simțim că nu prea avem nimic

o..-mun cu ei. Iar cînd se întîmplă să te găsești în compania altora .și aceștia află că ești polițist, ori se feresc ■;o tine, ori vin și îți povestesc toate necazurile, te informează ce au făcut alți polițiști și te sîcîie cu tot felul întrebări. Ajungi să răspunzi la tot felul de întrebări di-.ipre munca ta, ceea ce nu îți prea face plăcere atunci

1-1

' :ud știi că ai terminat serviciul și ai scăpat cu bine dup?»

>nouă zi de muncă. Așa că ori accepți v. j āspurm 3a .(•ci și sute de întrebări, ca și cum te-ai alia hi unul din-

•;o cele mai apăsătoare interogatorii, ou te ferești de .«iii oameni alegîndu-ți, vrînd-nevrînd, prieteni tot din i iadul polițistilor.

V-am spus toate aceste lucruri, multe dintre ele amare.

pre munca și viața noastră, a polițistilor, peiri.ru că i i-yți zgîndărit la suflet. Sînteți primul ziarist — și aprca- : zilnic ne

vizitează ziariștii aici — care ne purtați pe un
 ■u totul alt teren decît cel cu care nc-am obișnuit. De obi- vi sîntem
 întrebați cum s-a petrecut, cu lux de amănunte,
 ' :n omor, un furt, un viol etc. De multe ori stau și mă întreb : cui
 folosesc asemenea detalii ? Nu cumva prin :'.scrierea lor, mințile
 slabe sînt incitate să încerce să faci
 ■i fel ? ! Din curiozitate sau din nevoie. Din nevoia di?,- ;• "rării. In
 concluzie, rețineți că sînt polițist de treizeci .hi ani, că am o familie
 bine încheată, am două mașini,
 trei prieteni foarte apropiați. Și încă ceva : am foarte, "larte mult
 de luciu și îmi iubesc meseria la nebunie. Iv n regulă, domnule ! La
 revedere !

La revedere, domnule căpitan Thomas D. Kinsella. ' ■ las cu bine
 în lumea ta pe care o slujești cu atîta ;..illmă și îți urez mult noroc.
 Pentru că ta-am convins : 'nai mult decît în oricare altă profesie, îa
 această capti- . antă muncă de menținere a ordinii și liniștii, pe lîngă
 <a.*moașele calități ale unui polițist, despre care mi-ai .orbit cu atîta
 înflăcărare, îți mai trebuie și un dram
 ■ie noroc.

Norocul de a nit te nimeri un glonte, norocul de a nu-ți 'îrteca
 cineva pieptul cu un cuțit, norocul de a nu sări aer.

Norocul de a-ți duce o existență palpitantă, întotdeauna sub sabia
 lui Damocles.

Potrivit unui raport al Ministerului J f i t iei, anual ,e S.U.A.
 se comit 2!) (!■)<) sie omucideri, iar peste două .ilioane de oameni
 rămîn infirmi datorită loviturilor «uimate în urma unor atacuri și, în
 ansamblu, 25 mili- iane de americani an cle .suferit de pe urma
 actelor criminale. Intr-un Kine.Mi- an — JLKJ2 — fiecare a treia casă

<■ * infm̃i'c i' l'm̃i,aclosoa prin atacuri armate, iar pa-
 a.ost jeniula, c,,i mai ac . t idic-a în zece mi-
 gubelc provoca Ic prin dHmc ■ - d j divizi au fost
 liante .te d,,b,,I. de ane-
 aresl:,ti,,.^f^"X, m TMin libert:,io condiționa*,.,
 ,in *«cozun d,o: Z"l,,ri o **Claia,
 îți urc, » ai pario do mult nome, căpl- tanc? Thomas D. IvinscIlI !

Q_{ver} 80“ — un club bizar ?

pe - *n.

^ Fiecare in Cițiva bărbați se meume c < , ~ | întrebări lămu-
felul său. Glumind, pumnd alte doua tiei ritoare sau poate chiar
vorbind zelos.

prin- draeu5td 5i pI,,r
 îl țin puterile." _ omul trebuie să în-,
 ceref săcfub^eă.iin momentul ctod nu mai e în star.

La unii timpul dragostei vine ^rziu,

la douăzeci Și doi de ani .
 TSJn cjiu nu rni“cim cUvt scama... •
 Cei eare' răspund la ^^nu sînt tineri « j

!;'o vSă tîzic^nSu eșecura sau neîmplinite dragostei,

Sint oameni despre care, >,n^,'a_t.^/i^iUf_t('!dUunnblă calat să spui,
 ceea ce au/.t de aUlcu .) „
 t;u-hui si moartea u cauta acasă . , . -
Sînt membrii clubului pensionarilor .. «a
 „,rat**e «r. Peste** IMm !n!lilnil **în această**
 între multe curiozități pe cai ei ;u-u tni-am mai notat una : „Ovei o
 ^ WasMngtOn.
 Mă aflam la «fcatile Cent , ors,a m/.ată. Găsești lln fel de „Luna Paik
 , ceva mai ^ restau.
 ,uci tobogane și tmbom e p uriere din toate col-
 .rate luxoase și magazine manufactura cu ^ cart,
 iurile lumii. Intr-un magazin a nu ^ . într-altul,
 ,.;ecută sub **ochii** tei un evanai_ figuri dm
 iin italian tace „la m Mun.no“ desi cei de aici
 * te C^\\fgru“**SpSte fantele,za un**
 |,;ibar n-au ce-i aia , un b mrf?hilea iar un me-
 11 !d eş, un turc dă
 \\e_oct\\C^f_0U“brero p^ măsură’. Și tot aici, \\icun execută, pe loc, u _cercetări oceano-

!.rvSui%nrtu?n“de^a «Sta poți admira panorama orar „lui și a
 Pacificului. ^ ^ Seatle Center“ în
 Dar dm toate cite^ a pentru totdeauna acel
 atletul meu va ramme întipărit penu
 riiumatic club „Over 80 . curiozități
ce m-a făcut să^“^“^“^ci'venită din altă
 , fost muzica, cu totul de 't dat. Nu era mei
 „pc **care »»?*** „Country-.. ».**
 ..lloclc", nici , « c a cal (; venea
 parcadm
 , -u totul altceva. Ceva^ L ^ mo>dic de tango și una
 ,ll.ă lume, ceva caie oscila llUr^ **de vals, iăi'ă**
să tie nici unadmtied .

sr^jrjrcSi

vioa,i

2H

In ritmul melodiilor, perechi, perechi, cei prezenții L-omesc la dans.

1

Tango, vals, vals spaniol, vals vienez, polca, **fox-trot, 1** boston și
 chiar charleston. j

Un „june” de peste optzeci de ani intră grăbit în salt] de dans, într-o ținută ce poate fi demnă de orice oasă] r'e modă. Se uită în dreapta, se uită în stînga și „**ocheste**” 1 partenera. O doamnă **cu** obraji roz-bombon, purtînd o yvundrețe de rochie de bal. Se duce în iața ei, îi face o plecăciune, îi sărată mîna și pornește _ în iureșul valsului | maniol. O tinerețe miraculoasă parcă i-a prins pe cei dolj etogenari, în clipa cînd s-au văzut pe ringul de dans,]

i. Iare cît sala întreagă, sub privirile curioșilor, poate ne-j vili și copii, care asistau, de pe margine, la această I moționantă renaștere a tinereții. Perechile, cîteva **zeci** " învîrt întruna, se învîrt frumos, în ritmul muzicii,

O doamnă cu părul blond, purtînd o bluză roșie cu gulerul ridicat, și o frumoasă fustă de catifea fină, este **itme**»

: Ită de plăcerea dansului.

Sau de amintiri.

Sau de vise.

Sau de fericire...

Se lasă abandonată pe spate, cînd închizînd ochii d« fericire, cînd privindu-și fix în ochi partenerul. Est® r-umai zîmbet. Cînd dansul se termină, „junele” își scoate batista **de un alb imaculat, și i-o** întinde, pentru ca apoi, **distinsa** doamnă să-l șteargă ușor pe frunte, cu o delicatețe și o afecțiune nedisimulate.

Orchestra schimbă melodia și începe un nou dans

° superbă fată de pe margine, probabil o filipineză, duce țintă la un „june”, rugîndu-ı cu o voce atît d«

r-ılce încît mi-ar place s-o tot aud : „Please, teach ml *Vins* dance !” „Vă rog, învățați-mă acest dans !” Era **un** î,;ngo. „Junele” se scuză în fața partenerei din dansul ;nterior și începe lecția de dans. „Doi pași înainte și **unu**^ r apoi. Așa ! E bine ! Mai repede și atenție la orchestră l cum o scurtă întoarcere, ridicînd ușor călcîile. **Așa** |

ı -(fı o dată, un pas înainte, doi înapoi, întoarcere... Mergi

i •!(>“. Ușoară ca un fulg, furată de farmecul dansului, **fatl** so lasă purtată în ritmai tangouii. Cînd își dă scama că a prins mișcarea, fata îi spune „junelui” : „Ei acum 3a- su-mă și pe mine pe spate, fă un plonjon cu mine așa cum ni făcut, într-un dans anterior, cu doamna.” „Junele” rîde, rîd toți din jur. Rid și aplaudă. „Pentru azi e destul. Nu te lîrăbi, pînă ajungi să intri în clubul nostru ai tot timpul să înveți”.

„Over 80”. Adică, clubul pensionarilor de peste optzeci de ani.

Am aflat că se întîlnesc de două ori pe săptămînă aici i'i „Seattle Center”. Că au un contract pentru închirierea unui restaurant și o sală de dans, că în prima parte a zilei

reunesc, vizionează împreună filme, muzee, etc. sau au ii'.tîîniri cu

personalități politice și culturale, că mai mult île jumătate dintre cei rămași văduvi sînt recăsătoriti ofi- cu membre ale clubului sau mai „tinere” din clubul „Bstwen 78—80”, că oamenii se simt bine, că durata vieții crește cu cinci-șase ani la cel participă la aseme- nc'a acțiuni.

Și cîte și mai cîte !

O secvență din curiozitățile „modului de viață american”.

Există, evident, un interes comercial în organizarea acestor cluburi. Ele garantează un consum sigur, în zile sigure, la restaurante sigure, etc.

Dar dincolo de asta ?

Privesc prin ferestrele sufletului la acești oameni aflați în a patra tinerețe și mă gîndesc dacă nu cumva o concluzie utilă s-ar putea desprinde...

„Ce credeți, pînă la ce vîrslă poate iubi un om ?”

Răspunsul adevărat l-am aflat nu atît din spusele interlocutorilor, ci din felul lor de manifestare la balul clubului „Over 80”.

Dragostea, pofta de a trăi, plăcerea de a-ți deschide inima și sufletul nu au margini.

Cît ar părea de banală constatarea, o fac și eu aici, unde am întîlnit această nouă confirmare.

Și cît este ea de tonifiantă !

In fiecare zi m si mii

*

că ie nașii din nou

*

Little Rock. capitala statului Arkansas. Orașul pare cufundat în amorteala tîrgurilor de provincie, liniștindu-se surprinzător de repede seara, ca și cum singura grijă serioasă a celor 350 000 de suflete ar fi să mănînce și să se eulce cît mai iute eu puțință, pentru ca a doua zi să poată lua cît mai sprinten startul spre lumea agitată a afacerilor.

Din fotoliul în care mă aflu în holul hotelului „Hilton Riverfront” urmăream lumea care urca și cobora pe scări.

Doi tineri, cu fețele arse de soare, privesc nepăsători la tot ce se întîmplă în jurul lor. în picioare poartă cizme prăfuite, cu vîrfurile ascuțite, iar pe cap pălării de cow-boy, bine îmbicsile de praf și ele. În holul hotelului, cîteva zeci de femei îmbrăcate în rochii de recepție și bărbați care poartă ținute costume în dungi albastre și albe, cravate parcă prea strînse la gît, cămăși albe, care le accentuează și mai mult culoarea cărămiziei a fețelor arse de soare. Cîte o țigară de lux dispăre firavă între degetele lor butucănoase.

Era într-o sîmbătă, zi de week-end.

Am aflat că în acea seară în saloanele hotelului se desfășura balul învățătoarelor din Arkansas. După obiceiul locului fiecare a venit

întovărășită de soț sau de logodnic, sau de amant sau de... părinți. După înfățișare, cei mai mulți dintre însoțitori erau fermieri. Potrivit obiceiului locului, orice străin era binevenit la serata învățătoarelor. De data asta m-a atras nu atât balul, ci spectacolul oferit de o formație de „country music“, pe care am urmărit-o în urmă cu două zile la Hot Springs.

Era „Jamborec Band“, condusă de Ronnie Neighbors.

Orchestra cîntă, eîntă și petrecăreții, se spun glume, lumea rîde. Timpul trece și după trei ore îmi dau seama ea toată seara s-a cîntat numai muzică „country“. Este atât de agreat acest gen. în Arkansas ? Ronnie Neighbors îmi răspunde prompt : „Muzica «country» este pur și simplu adorată pe acest «părnînt al oportunității», ciun r ,i<: numit Arkansas. Fiecare stat american emite pretenții ilr a fi leagănul muzicii «country»-. În ce mă privește, va .pun sigur că patria acestui g.en de muzică, atât de îndră-

i 'il de toți americanii, este Arkansas. Am cîntat cîteva zeci (ic melodii și ați văzut că întreaga sală cînta împreună cu noi“.

Fiecare bucată conține versuri simple, care fac să vibreze coardele sufletului prin micile povești pe care le înșiră în acompaniamentul ritmat al chitarelor, banjoului :.I al muzicuțelor. „Un tînăr fermier s-a îndrăgostit de o muiană“ ; „Un cow-boy și-a pierdut vitele și își plînge tristețea, la sfîrșit exclamînd «ducă-se toate, mîne o iau de la început» !“ ; „Un bărbat, trecut de a doua tinerețe, .c îndrăgostește subit de o fată tînără și frumoasă ; cînd

ii cere mina în căsătorie, fata îi spune că inima ei este vindută altcuiva¹.

Generații întregi de americani poartă ca pe o ștafetă acest gen muzical, îmbogățindu-l și perfecționîndu-l. De fapt, cum lesne îmi dau seama din subiectele cîntecelor, muzica „country“ nu este altceva decît muzica de glie, muzica folclorică născută din tristețile și bucuriile omului de la țară. Cînd muzica „country“ a revenit în actualitate, n-au lipsit nici prelucrările rafinate, urbanizate', care cîn- tau viața de noapte, desfrîul din marile orașe, vagabondajul, singurătatea. Dar indiferent unde s-a născut un nou cîntec autentic de tip „country“, vei întîlni aceleași caracteristici ale genului sentimentalitatea simplă, acompaniamentul de coarde și un patriotism proclamat. Am aflat, nu fără uimire, că indiferent unde se eînlă muzică ..country“, într-o sală de spectacole, într-un bar sau un restaurant, într-o biserică, pe scene în aer liber, undeva într-un colt este desfășurat și drapelul roșu, alb, albastru, împodobit cu stele.

Urmărind spectacolul din saloanele hotelului „Hilton*“, un bătrîn cow-boy clatină din cap, parcă nemulțumit de ceva anume. îmi spune motivul, în clipa cînd m-a văzut că plec : „Nimic nu mai e ca pe vremuri...“.

îl las cuprins de nostalgii si mă duc să mă culc, în timp ce orchestra ...fambocee" își vede de program. A

„rsului de „Educație .economicft a din’ noU“. Un
 subiect: „In fiecare a Z intrați în pro-
 rurs ^ cîtevalum umat de to ^ învațf
 „,urs de cîteva luni, urmat de ^ g ^ fesie sau aflați xn prag de
 ab
 so doua zi mă aștepta o întâlnire cu S.
 lv cursului de »Sdu^e ec=â J nou-. U.
 ^ ^ Q de.
 («îndește și cum se face o ;a*aceie, cum riscului
 dzie operativă, cum poți- „ndInțe ale revoluției in- afaceri, care sînt
 pn^?p^cind-șase decenii, cum se adm!-; industriale în «rmatoa^9%“JCS_{pi}
 mai' prestigioși profesori nistrează optim o aveie etc Ceii m ^ afaceri iș₁ iac
 universitari, precum și *epulavi ^ ^ prelegen
 „n titlu de cinste din a yti ^ cursuri menite să-î sau * «*anto«K^en to
 t?t ce tac

patronului_ pun 18 Mlaie prepm sa» chiar punga
 0,nd,»aacă c», capul lot,
 Subtil, tinerii sînt tovW > «, inoveze, să aibă cu-
 * ■ /» ca'ufp. »rt, sa facă totul pentn.

zi * » -** a fi un prin.
 Iar orașul în care trăiesc, Litlk R-c educa,,
 argument că rezultatele ^ „leci și cinci de ani, sînt
 live, cu o vechime de pt-b. y*4- . ge construiește aici
 incontestabile. Tot c₁ ț'g ^Tatul unei miraculoase lovituri
 în ultimii am pare a L rcza (este un oraș c*
 dc baghetă a zeiței ai oportunității*.
 rrește vâzînd cu ochn pe ft ^ ^treabă un reprezentant
 , Vedeți acești nimeni nu s-a gîndit eașt
 al primăriei. în urmă cu do • nori Și iată-i acum
 l;u i, ;a Little Rock v™ ^* *O arhitecturi originali.
 , .ici ți, m piu», țikai* m r-uku A, _
 , > fructifică din plin frumusețea esp ț mult
 l .uisas. De fapt, tot ce se co^m^te aia se aventur8l llim gust. Little
 Rock trăiește cea mai frumoa
 din istoria sa . j„or«-ir al zsîrie-norilor,
 t,, CC mi privește, la Little Rock
 rr-ci și congestionați, chiar k, Mă dcciar pani-

intimitatea. Dar iată că tot aici, la Little Rock, am găsit un exemplar surprinzător : cochetul hotel „Camelot“. Cu arată hotelurile clasice se știe : un labirint de culoare care se ciocnesc clienți indiferenți, dar care nu se întâlnesc cu adevărat, niciodată. Ferestrele camerelor sînt singurele deschideri către spațiu, către lume. Dar cît sînt de triste Arhitectul hotelului „Camelot“, despre care am aflat o este și el absolvent al cursului de „Educație economică a avut înclanzneța idee de a orienta hotelul cu fața spre interior.

Pentru a ajunge la camerele lor, la restaurant, la ba la chioșcul de ziare, clienții sînt nevoiți să treacă printr-un mare hol ce are înălțimea hotelului. Cînd ies din camerele lor, ei se trezesc într-un balcon de deasupra holului. Privirea le cade, obligatoriu, pe hol. În această „scenă“, care se cheamă spațiu, au fost plantați arbori. Da, arbori adevărați, ca prin parcuri. Astfel, omul de se operează în interiorul hotelului ceea ce nu mai poate găsi în afara lui. Cum totul este vast și atractiv, noul spațiu îl obligă să umble mult pe acest om care a uitat să-și folosească picioarele în orașele moderne, concepute parcă exclusiv pentru mașini. Astfel, clienții sînt obligați să intre în contact unii cu alții, să se cunoască. Cu alte cuvinte sînt obligați să realizeze că nu trăiesc, de fapt, singuri,

Frumoasă teorie. Dar în practică, ce se întâmplă ? Hotelul „Camelot“ este înfipt în inima orașului Little Rock. Din afară, el seamănă cu toți zgîrie-norii din lume. Doar îndată ce intri, însă, te așteaptă surpriza. Parterul este un fel de piață publică, cu pomi, magazine și restaurante. Plafonul acestui imens hol este chiar acoperișul hotelului, făcut complet din sticlă. Patru ascensoare, în formă de nacele, urcă și coboară de-a lungul unei coloane de beton. Ele deservește, la fiecare etaj, o galerie care face înconjurul clădirii și duce la camerele de locuit.

Rezultatul : acest hol-piață publică nu este niciodată pustiu. La orice oră din zi sau din noapte, roiește de clienți care se plimbă, sporovăiesc, se simt în largul lor și nu simt nevoia să iasă în oraș.

La Little Rock, în inima statului Arkansas pofta de inovare, de evadare din tradițional pare a fi fără margini. Chiar și dacă aici, la restaurant „salata orientală“ se metamorfozează atît de creator, încît ajunge un fel de vîmă (Midă-crudă cu ulei și două-trei măsline pe margine. Sau dacă, în miez de noapte, la hotel te _ trezești speriat de sunetul sirenei, de alarmă în caz de incendiu, cîi să mustăți, în minutele următoare că, de fapt, se face o „ve-

mentare de rutină a instalației“.

Viața la Little Rock nu este atît de trepidantă > ea își are rădăcinile în New York, Washington. San Francisco sau Dallas, fratele mai mare din sud, spre care cocheta urbe animată de mai mult timp, își are rădăcinile în Arkansas privește întotdeauna cu respect dar și cu invidie. Cît de liniștite sînt însă zilele și nopțile pe aici stă pămînt al oportunității*⁴, unde oamenii învață

• „-și clădească speranțe și să și le împlinească !

Iar cînd nu reușesc, ei au căpătat deprinderea de a merge mai departe și de a găsi lucid eonsu uc-

ii. ! unei noi idei.

Poate că nu întîmplător emblema statului Arkansas , este un „razorbaek“, un animal care seamănă cu mislre-

11. tt. spunându-se despre el ea ar fi cel mai tenace clin merioii.

„Ce cau ți tu a ici, în Harlem?”

„Yellow Cab” este numele societății, mai bine zis., al unei importante societăți de taxiuri din New York. M-am convins și în alte orașe ale Americii, după cum m-am convins și aici, că, la anumite ore ale zilei, proeuiaiea unui taxi nu este unul dintre cele mai simple lucruri. Dai oi a pe care mi-am ales-o eu pentru o plimbare cu taxiul nu f. ra dintre acelea de vîrl.

Nu știu de ce, dar așa mi-am zis că ar fi bine : să pînciesc un taxi, care sa niba lîi volan un negru. Ce-i diept a fost destul de greu. La New York a fi șofer de taxi este mi „job” de mare clasă, bine văzut chiar și în lumea cu anumite pretenții.

„Ronny. așa r iiiiiclc meu., Honny .

Î5 s.l

Mă așez în față lîngă șofer, lucru total neobișnuit pr părțile locului, și șoferul cu care începusem dialogi mai-nainte se arata surprins de dezinvoltura mea. Se ui pieziș la mine, mî privește lung și, în cele din urmă, îi zice, cu oarecare eleganță, nu ieșită din comun : „Hai, rog, nu vrei să treci în spate, la locul tău ?”

În spate însemna după perdeaua de sticlă anti-qlon pe care, de regulă, o au cele mai bune taxiuri de aici. „Nt% prietene Ronny, nu-ți fie teamă. Sînt om pașnic. Sîn| român !” Văzînd că nu prea a înțeles ce i-am spus că sin*

ii repet, adăugînd „...din Europa”¹. „A, da, din Europa* încă o minte de american programată să reacționeze n cînd rostești naționalitatea sau numele țării tale, ci conți centul ! Fie și așa. Am început să mă obișnuiesc.

„încotro ?”. „Uite, îi spun. Călătorim prin New Yor” pînă cheltuim toți banii ăștia. E bine ? Și în loc de bacși ia și tu o sticlă de coniac românesc, că ți-o prinde bine ! Ronny rîde, rîde cu poftă, din tot sufletul. Se pare c am depășit pragul oricărei suspiciuni. Ia sticla, îmi spun^ „O.K.”, o pune într-o servietă și scoate o hartă a Ne^ Yorkului. Traseul propus este destul de banal, dar i-an|! opus câ-I accept cu o singură condiție : să mergem și în” Harlem.

„vai, mic, domnule, dar am acasă trei copii și cred cft' aveți și dumneavoastră. Acuși se întunecă și e periculos.,

Ascultați ce vă spun, e periculos ! Mai bine, renunțați !*• N-am renunțai.

Și primul drum a fost în Harlem.

Pe măsură ce ne Îndepărtam de lumea sofisticată din» p-ntrul Manhattanului, orașul devenea parcă tot mai puțin': / * ni tor, mai urit. Și, treptat, chiar respingător. Culoare’

<. <”ii mișcătoare se schimba și ea. Trecătorii erau tot mai’

și din ce în ce mai rr.ultl erau negri. Semn că ne a pro»’ g/lam de

Harlem,

Am ajuns.

Clădirile par triste. Imaginea zgâlrie-norilor străluci-1 tori, a

restaurantelor de lux, a marilor bănci și a îmbie- f

!..• n-elor hoteluri rămîna mult în urmă. Aproape că am ți \$ ni'-t!. -o

privind lumea în care intrăm de bună voie, i

Ronny conduce atent. Din cînd în cînd., claxonează. La « intersecție pune o frînă bruscă. Deși sîntem „pe verde”, tSin dreapta a țîșnit ca un glonte o altă mașină. Șoierul, negru, dacă nu nebun de-a bineia, cel puțin beat, oprește la cîțiva metri de intersecție. Ronny deschide

e, ea mul și îl apostrofează, cu cîteva vorbe. Probabil era o aj arătură, scăpată printre dinți, impresionat de cumplitul accident de care am scăpat ca prin minune. Caut să-î ; imez pe Ronny, în timp ce ceiăl iii ;fer îi urlă ca din

•.oră de șarpe : „Ce cauți aici cu ai •% aia ?“ Probabil i a „arătarea aia“ eram eu. Apoi, <- li j'ă : „Ești chior,

• 'ar ai văzut că eu vin în viteză !“.

Una dintre legile nescrise ale Harletmilui este să nu : inspecți nici o lege, nici măcar legea circulației — mi-am is.

Nu știu ce gîndca Ronny în acele momente, dar eu 'mțeam că plutește pe deasupra mea ceva necurat. I-am \i calm, cit puteam fi de calm atunci, s;„Lasă-l, dă-i uiainte !“

Harlem...

Parcă este un oraș părăsit. Din loc în loc, cîteva clă- ..1; i'i. în curs de restaurare, semn al efortului ce se face ,entru a atenua trista faimă a acestui cartier. Ici, colo un trecător grăbit și vădit preocupat de ceva. După ' îteva sute de metri nu pot spune că am văzut vreun :b în acest ținut misterios, coborît pe pămînt parcă direct \n filmele de groază.

Ajungem într-unul din ungherele cele mai sordide :..n Harlem, între strada 125 și Harlem River. Lume mai nultă decît pînă acum și, culmea, lume amestecată. Negri

l sud-americani, probabil din Porto Rico. „Vrei să prese ?“ mă întrebă Ronny. „Nu-i periculos ?“ „Nu, .ci. nu. În apropiere e un post de poliție. Și negrilor k ,îică. Hai, dacă vrei, coboară“.

Peste drum, două cinematografe. Reclamele anunțai -ele mai cumplite filme pornografice va/alc vreodată iu

■ arte !“ Alături, un fel de restaurant, ca]■ icuri de noroc, i. im chioșc unde se vindea „ham!r.a: iu Coboară ș: .orrny. Nu no bnaă nimerii în r.cain.f.!,a «a'iva pași, t.L• ■ ■

■ iă^sani stau în linși pe trotuar, în jurul ia>ei f.uri de ■..nai din care tssm*Kf aburi, lronny im. ■; c • • ;a r.u mă

U!t atent la ei. Erau drogați. „îi cunosc după ochi, dupft*,’ figură.

Mișcă mai iute înainte că nu-i a bună“. ți

Mi-a devenit de-a dreptul simpatic Ronny, acest **negru'** de hun simț, .și el mîndru de rolul pe eare-ı joacă. Înaintez parcă împins de la spate, ca și cum altcineva mi-ar comanda panul. Fii atent, în dreapta, alți cinci drogați, Am impresia ca aici e un „cuib“ de-al lor. Ascultă la mme ! Am un nepot care se droghează. E cumplit. A început din curiozitate și acum nu mai poate scăpa. Locu- icste aici, la mirarea în Harlem. A fost de două ori interii:!! I la spitalul „East Harlem”,

patronat de „United Harlem Drog Fighters“ (Combatanții împotriva drogurilor din Harlem). După primul tratament am crezut că va renunța la drog. Numai că la două săptămîni, a încăput din nou pe mina traficantilor de marijuana și cocaină. Era client bun. Avea bani destui nepotul meu. Da, era client bun...”

Cîtă amărăciune ducea în suflet Ronny, în timp ce îmi spunea trista poveste a nepotului său. Mu, el nu se împaca nici cu ideea că un om își poate pierde mințile în așa hal, îneîț să nu mai fie stăpîn pe propria-i ființă. I „Jumătate din locuitorii Harlemului între 14 și 45 de ani Sf droghează¹¹, îmi spune șoferul. Mi se pare exagerată cuta. Mai tîrziu aveam să aflu că nu jumătate, ci trei sferturi din populația acestui sordid cartier se droghează >* cel puțin cu marijuana. Cele două spitale de combatere a toxicomaniei din Harlem cu greu pot face față solicitărilor. Și cînd reușesc să interneze oameni disperate, care f se zbat în lumea agoniei albe, efortul lor de luni și luni de zile se dovedește zadarnic. Mai mult de jumătate dintre pacienți o iau de la cap, de cum ajung în stradă, în furi-bunda lume degradată a Harlemului. Străzi înguste, străjuite, din loc în loc, de arbori. Străzi sumbre.

Casele au fîdăde m culori mohorîte, murdare, parcă părăsite. Multe sînt ca niște maghernițe, dărăpănate și i Pingatoaie de la prima vedere. iLste greu sa-ți im^p'i-

”■ i că e posibil așa ceva la umbra zgîrie-nonlor. Ici,

Multe localuri, surprinzător de multe. In stradă răz- !, se melodii, parcă dogite și ele, transmise de tonomate, .. re își fac datoria harnice și insensibile la tot ce se în- hmplă în jur. Cei mai mulți dintre consumatori sînt i Nu lipsesc nici femeile. După figură le ghicești... Viu!te dintre ele trăiesc clipe fericite sub doza de narcotice . Iii a îngurgitată.

..Co-ar fi să intrăm într-o circiumă ?“ întrebarea îmi rîc fulgerător prin cap, dar ezit să o rostesc cu voce i>e. de teamă că Ronny se va împotrivi. In fața unui

■ I mai arătos, avînd la ușă un portar, un polițist i ietate personală¹¹.

Un soi de paznic lăptos, cu privire : „ra, cum am văzut în mai toate magazinele. Il iau prin .aprindere pe Ronny, zicîndu-i sec : „Eu intru aici“.

înfiuntru, zgomot, muzică, glasuri răgușite. Ce mai, urmă. ea la o circiumă adevărată. Un miros acru de bău- ,ură și sudoare. Mă apropiu de tejghea, așteptînd ca să tir serviți cei doi negri și un alb din fața mea. iăzîn- i iti-mă, portarul le face semn să se dea la o parte. Unul i?iii ei ;e uită îneruntat la mine. Ronny îi spune, precipitat : ..Vezi-ți de treabă, e din Europa. A venit să-și ;>de gîtul*.

Am cerut două cutii de coca-cola. Una pentru mine, una pentru Ronny. Ronny mă siatuie.ște sa o sorb cu naiul, paharele neinspirîndu-i prea mare încredere, chiar (iacă sînt din plastic. Sorbeam chinuit licoarea răcoritoare, în timp ce ochii se plimbau prin salon. Cei 30—40 de clienți zgomotoși își vedeau de-ale lor. Din cînd în rînd țîșnea spre mine cîte o privire piezișă, încărcată cînd iie o simplă curiozitate, cînd de ură. „Ce-o mai fi și cu fista aici ?“, citeam în ochii negri îndreptați spre tejgheaua

unde am rămas pironit. Mă simțeam un intrus. Teribil moment. Am încercat să leg o conversație cu Ronny, dar mi-am dat seama că bat cîmpii. Un negru spătos, de la masa din apropiere, îi spune lui Ronny : „Hei, ce-i cu el ? E polițist ? Ia-l de aici. Hai, ștergeți-o iute !“ Pentru prima oară, Ronny îmi aruncă o privire muștrătoare, în timp ce se apleacă spre tînărul furibund : „Nu-i american. E din Europa și-i în trecere prin Harlem. Vezi-ți de treabă ..Ia spune-mi, îți place Harlemul

nostru ? Zi-i, îți plac negrii ? N-ai vrea o negresă ? Hm ?^M În salon s-a făcut liniște. Și în timp ce tînărul rînjea 9! se hlizea la mine printre dinții albi strălucitori, lingîndu-și buzele negre și cărnoase, îi spun cu voce calmă, cît pute* fi ea de ealmă în acel moment : „Sînt om ca și tine, vrei de la mine ? Mi-a fost sete și am intrat aici să beau ceva. Nu e voie ? Dacă nu e voie plec“. în clipa următoare tînărul, apostrofat destul de sever de patron și da doi-trei dintre clienți, se liniște. Patronul mă întreabă : „Voi, în Europa aveți negri ?“ „Nu !“ îi răspund. „E bine că n-aveți negri. Și noi spunem că e bine, că aici, în Har- iem n-avem albi, în fond sîntem rase diferite, așa cum ne-a lăsat Dumnezeu. Ce avem noi unii cu alții ? De ce stăm împreună ? De ce să ne iubim ? Să rămînem așa cum ne-a lăsat Dumnezeu, noi negri, voi albi !“

Simt că risc să eșuez aici într-o stupidă dezbatere pe probleme rasiale în care nu mă pot nicidecum declara de acord cu patronul. Și totul a pornit dintr-o nevinovată curiozitate de a vizita un restaurant din Harlem. îi mulțumesc omului de la tejghea și mă îndrept precipitat spre ieșire, împreună cu Ronny.

Mă așteptam ca șoferul să fie înverșunat pentru bîzdîgania mea, dar surprinzător, pe drumul înspre ma- f șină, începuse să desfacă firul conviețuirii între negri și * albi. L-am urmărit ușor absent. Nu mă puteam încă smulge din năprasnica impresie lăsată de vizita făcută în * spelunca posomorită. „E greu să-l înțelegeți voi, europe- j nii, pe un om cum e negrul de la circiumă. Eu locuiesc | în Brooklyn, într-un bloc: cu mai multe familii de negri. Cred că toți smt oameni cumsecade, integrați în sistemul I social. Copiii lor sînt, în general, bine crescuți. Urmează școala .și apoi, mulți dintre ei, chiar și universitatea. Avem excelente relații de vecinătate. Sînt convins însă că odraslele rneie nu trebuie să învețe neapărat în aceeași școală cu ceie ale albilor. Nu sînt de acord ! Să nu-mi ziceți că sînt rasist ! S-ar putea ca eu să greșesc, dar foarte mulți negri gînde?c ca mine. Sîntem două rase complet diferite și diferențele dintre noi trebuie acceptate ca atare. Ascultă ce-ți spun : Vor trebui să treacă multe secole pînă cînd nlbii și negrii vor putea trăi și munci aici împreună, fără ■; i se uite la culoarea pielii¹¹.

Nu, cu siguranță că nu-i pot împărtăși nici lui Ronny punctul său de vedere. De fapt, dacă ar fi ceva de făcut în problema conviețuirii dintre albi și negri, aceasta »e licbui să înceapă neapărat cu schimbarea mentalității atît îi negrilor, cît și a albilor. Firește sînt probleme rasisit- (Tioase, sînt abuzuri ale albilor împotriva negrilor^ fyi răzbunări ale negrilor. Dar atîta timp cît zeci de mii do negri ajung să se integreze în iureșul societății, unii atiii- r,ind cele mai înalte trepte în ierarhia socială (profesori universitari, patroni, lideri sindicali, primari de mari oi<a>t j chiar candidați la prezidenția Statelor Unite)_ înseamnă , a problema rasială își poate găsi solul

ii. boluții dm ș;) cărora nu pot lipsi promovarea unui riguros sistem educațional privind conviețuirea dintre negri și albi, și un respect sporit față de crearea de noi locuri de muncă pentru negri, cel puțin la nivelul albilor.

Dar cine să dea tonul? Cîreu de oprit acest încins foc rasial. Cu toate că, potrivit declarațiilor oficiale, el s-ar fi potolit tot mai mult. Problema nu este de a-l potoli, ci de a-l stinge. Focul mocnit poate oricînd să se transforme în vătaie.

Citeam într-un ziar o poveste adevărată.

Suzy este o mică newyorkeză. Are doar șapte ani și este fiica unor albi. Mama ei, o naivă iacă-ustă, a vrut cu tot dinadinsul ca Suzy să învețe într-o școală în care negrii sînt majoritari. Din prima zi, însă, s-a declarat o adevărată dramă. O jumătate de duzină de mici au atacat-o pe Suzy, au bătut-o măr. I-au furat caștigurile și cinci de cenți pentru gustarea de la ora de recreație. I-au spus: „În fiecare zi să ne aduci cui do, cinci de cenți pentru mîncare, altfel o încasezi din nou!”

Plîngerea înaintată către directoarea școlii s-a dovedit zadarnică. Direcțiunea nu are nici o autoritate. Iar mamele trebuie să asculte de legea liberă dictată de copii. La cea mai mică sancțiune, aceștia pornesc o adevărată revoluție; și, trîgînd cît îi line gura: „Jos rasismul!” Dacă se supăi, „aai rău trec la acțiune și îi cîntărești pe proiesoi.”

Întorcîndu-se mai atent de mediul în care au plasat-o și pe micuța Suzy, mama a rămas descumpănită. O la sulă din copiii claselor mai mari fumează în pauză marijuana. Nu trece nici o săptămîntă fără ca vreo profesoară să nu fie jefuită de propriii ei elevi.

A doua zi, Suzy a rost retrasă de la „public school” și i-a trimisă într-o școală privată, cu preponderență pentru albi...

„Sîntem complet neputincioși — mărturisea directorul. Nu putem exercita nici o influență binefăcătoare asupra copiilor care vin aici deja traumatizați, cu o ură înăscută. Majoritatea provin din familii care trăiesc de pe urma ajutorului acordat de asistența publică. Sînt, în general, familii fără tați, întrucît, acestea primesc cu prioritate subsidii din partea asistenței publice. Părinții, în multe cazuri drogați, trăiesc în permanență cu grija zilei de mîine, iar copiii cresc ca niște sălbatici, făcîndu-și veacul, pe străzi și pe culoarele blocurilor de locuit. Așteptăm ca, oficialitățile să ne vină în ajutor cu un polițist care să ne supravegheze elevii și să intervină în cazul unor încălcerări periculoase.”

Ultima informație m-a surprins. Mai apoi am aflat că peste o mie de polițiști sînt afectați menținerii ordinii în interiorul școlilor din New York.

Părăsim Harlemul fără să mai fi înregistrat vreun moment deosebit, în afară de două roșii proiectate în parbriz, de niște copii adunați în jurul unor lăzi de gunoi din fața unui magazin. Ronny înjură, azvîrlindu-și cuvintele murdare mai mult în barbă, așa ca să nu-l înțeleg. Tăcem amîndoi cîteva minute, în timp ce mașina înaintează indiferentă pe tristele străzi ale Harlemului. Clădirile din ce în ce mai înalte și mai arătoase, lumea din ce în ce mai umană — abia aici mi-am dat seama cît de mult poate exprima acest cuvînt! — primele blocuri zgîrne-nori anunță apropierea de inima Manhattanului,

Sufletul îmi este încă greu, plin de negura adunată din Insolitul și.

poate, neinspiratul drum pe care i-am tăcut.

Există, cum am mai spus, negri minunați în Statele Unite. La Berkeley, un oraș preponderent alb, primarul e un negru ; Washington, capitala Statelor Unite, și-a

f. n'tit un titlu de tradiție din a menține în fruntea municipalității un primar negru ; la universitatea Harvard și

la universitatea din Buffalo ani discutat cu prestigioși profesori universitari de culoare neagră ; pe scenele teatrelor, în dans și muzică, negri și albi joacă sau cîntă alături unii de alții ; la televiziune, atît la New York, cît

la Washington — și chiar pe coasta de vest, în California, am întîlnit redactori și prezentatori de programe albi

și negri, care comunicau firesc, profesional, cu o jovialitate

pe care nedisimulată ; l-am urmărit, prin intermediul televiziunii, zile în șir pe Jesse Jackson, prestigios intelectual „■>X”, care își prezenta programul electoral în candidatură la prezidenția S.U.A.

Sînt multe sau sînt puține aceste semne de conviețuire între negri și albi ?

Nu știu. Oricum ele sînt semnificative.

Focul rasial nu s-a stins în America. Vor trebui oare încă „colci”, pentru ca fiecare alb să se uite în ochii unui negru și de la om la om, așa cum crede prietenul meu negru,

!■. înny ?

A oprit mașina într-un loc unde mi-a spus că mă aflu în siguranță deplină. Pe clădirea din imediata apropiere,

• clădire neterminată, deși cred că duce cîteva decenii în viitor, o clădire care nu se deosebea aproape cu nimic cele văzute în Harlem, citesc :

„Salvator Army”. „Armata Salvării”, un fel de societate de binefacere care a și propune să ofere un loc de dormit, în casele părăsite în New Yorkului. O noapte de odihnă, la adăpostul milei, pentru cei care rătăcesc pe străzi asfaltate ca norocul să

• pună mîna în cap.

Strada se numește Bowery.

La revedere, bunule prieten Ronny ! înainte de a coborî, mă anunță, așa numai pentru mine, fără vreo pretenție, că am depășit cu trei dolari și cu de cenți costul inițial al cursei. Încerc să scot din buzunarele, de altfel destul de goale, diferența de bani. „Tu, asta nu, prietene, îmi zise Ronny. Cred că îți sînt dator. Grație ție am ajuns acolo unde nu am fost de puțin doi ani. Țin să-ți spun că a fost o experiență interesantă. Foarte interesantă”.

Cît de mult bun simț poate avea un om cînd nu are. Cîtă la culoarea pielii ? Oare cîți or fi la fel în New York ? Dar în Statele Unite ?

Eămîi cu bine, prietene Ronny !

Moupie bună pe Bowery Street”-

„JJo'.very Street".

O stradă din miile de străzi ale New Yorkului. Ce ar n plus față de alte străzi ? Poate faima ei de triști amintire.

Multe dintre străzile New Yorkului și-au creat o notorietate.

Broadway, singura „uliță" care străbate Manhattan' de la un cap la altul, și-a creat o reputație nu prin lungimea ei, ci, mai ales, prin puzderia de teatre care te prinse la fiecare pas, incitându-te să le vizitezi ; strada 4' ; i-a așezat pe firma sa două embleme : cinematografia ■ ■.ornografia ; vestitul „Canal" stârnește zilnic interesul : ute de mii de amatori de chilipiruri, prin cele mai scăzut prețuri din toată America, pe care le poți întâlni, mai al

produsele electronice. Ceasurile de mână cu afișaj ni ■e vînd cu bucata, ci cu duzina, cu prețul unui bilet d' uitobuz putînd să-ți cumperi un ceas i

Dar Bowery ?

Clădirea din fața mea, purtînd inscripția „Salvatioi \rmy“, este suficientă pentru a-i contura personalitate*} \veam adunată în mine fierbințeala vizitei din inimi T&rlemului și aici, la doi pași de „Empire State Building*

■ imic nu mă mai putea face să am nici cea mai mică rețel ,ere. Un curaj de care te dezici imediat ce judeci la rei

■ i.-a adus în holul acestei necunoscute și misterioase insti' ■-/•ții. într-un hol, destul de curat, un polițist înarmat, ; ■meie îmbrăcată într-un halat albastru și un anunț*: Jln pat curat este numai pentru un om curat !“.

Curat la ce ? La trup, la suflet, la buzunare ? Polițiști.

., întreabă, cu o voce destul de blîndă : ..Cc~i cu tine v

..Nimic deosebit. Am văzut firma șt am inimi. Sînt eut-v l'f?n.Și.vreau să văd o instituție de caritate¹¹, î.i răspund. " Vp" ■ i-ti de treabă, aici nu-i teatru și nici galerie cu ani- sălbatice. Hai, vezi-ți de treabă !" încerc să însiff.» „Și oacă n-am unde să dorm, ce fac ?“ „Astă searii im mtu avem locuri. încearcă mîine dimineață !“

M-° fi văzut omul prea treaz, prea așezat de m-a It» it °e tare / Nu știu,

dar în cîteva secunde m-am ti * n stradă, în plin Bowery. La ieșire doi oameni între don'*

\ mă întreabă : „Hei, spune, n-au locuri !?“ „Ba, c I" ^aspund buimac, în timp ce mă îndreptară cam încotro '• -deam cu ochii. Pe stradă, lume de toate felurile. Fald .lri ■H-rlem sînt foarte puțini negri și mulți albi. Albi, dar " deosebire față de rătăciții din Harlem ? Nici una I Doar •••iloarea piclu. In rest, același destin, aceeași sDerantă.

Eliberată, aceeași disperare. Sînt imigranți din toate coi- Caile lumii, care nu și-au găsit nici un rost.

Uiiul^ dintre ei îmi cere o țigară. Scot și-i ofer ¹²» P'u'bet tie „Litoral" pe cîrs îl port cu mine ca o ..arnvț :";.rei;r' peniru a ieși din încurcătură, în caz de acăitare ' 1 ; i l ā ' ? "1 și mă întreabă ce țigări sînt că n-a in.;;:

' "li" ? «Dn? !irnpa“, îi răspund. „De unde, domnule, e .ț vrt tot europa sn. Sînt grec. Mă cheamă Stavros. Hai, spr: ■ nr-mi de unda ești !“

.Simt că rai. se înmoaie sufletul. Iată un american, iiet ¹ⁿ șînd, care

cînd va auzi de România va tresări.

n n tresărit. Pur și simplu m-a uluit prin ce-a urmat. b-a năpustit
asupra mea și m-a îmbrățișat*

Arn sărit ca ars, simțind parcă, în clipa următoare, eii l'ima unui
cyf.it îmi străpunge spinarea. Eram de-a drept:: năuc. liu ma mai
interesa nimic, eram gata să-i dau tot:ti. urmai să scap cu bine și să mă
văd ajuns la hotel.

•uri stat, după aceea, în Statele Unite, nu mi-au treci."

■ ii.lta. gînduri negre prin minte ca În clipele acelei tabu;- (i.*.ări
bezmetice și reci.

L-am luat «m de umeri și -cu mîinila tremurînd l-in;,. iiiU)nsă-l bn-
schez. Deodată ochii mei

ochi n .ia: Sf-ivros. Pe față i se prelingeau lac* in I

(*,
pentru Dumnezeu, ești rom;tn“, r,-..

""a Iv.£h oic-.at, in, cea mai curată limbă romA.rt,

„Ba1 ă-te norocul să le bală, omule, ce cauți aici ? Și m-am născut în
România, la Constanta, am învățat România și în urmă cu douăzeci și
cinci de ani, pe eram om alezat acolo, cu familie și un copil, am cerut
pice în Grecia, eu gîndul să ajung în America. Acum sni am venit. aici.
Am schimbat, douăsprezece siujDt., crez pe unde apuc. Acum, de patru
luni sînt iar pe d muri. Patronul meu a dat faliment. Familia e în Gr
Ei au rămas acolo. Eu primesc ajutor de șomaj. 450 dolari pe lună. Dar
ce pot face ? Dacă stau cu chs cheltuiesc cel puțin 150 de dolari. Așa că
ială-mă, străzile. Niciodată n-am fost așa de disperat ca acu S-a
întîmplat să rămîn o lună, două fă vă slujbă, dar pa luni încă nu s-a în
lini plat. Mă mir că nu mi-a luat Du ne/eu mințile. Și îi mulțumesc lui
Dumnezeu că neajuns să mă droghez. Țin mult Sa ai mei de aeasa și
trimit lot ce agonisesc aici. Dar acum, acum ce mai face ? Hai cu mine,
domnule, Dumnezeu mi tc-a scos cale. hai să-mi descarc sufletul. Hai
să intrăm arci, circiuma asta. 11 știu pe patron. E tot un grec. Te mult.
haide să bei coca, whisky sau ce vrei tu. invit eu !“

Era atîta vibrație în glasul lui Stavros. incit nu puteafIV să-l refuz.
Am servit coca-cola și l-am invitat la hotelul unde stăteam — „Doral Inn“,
de pe Lexinton Avenue — să-l omenesc, așa cum facem noi românii,
oriunde ne-affl afla, cu o țuică bătrînă „de acasă“.

A acceptat și tare mult m-am bucurat.

În drum spre metrou, mi-a arătat o clădire impozantii,.. cu opt sau zece
etaje. Avea geamurile sparte și pereții' afumați. La fel cum sînt atitea
clădiri din zonă, care, „în« tîmplător“, au căzut pradă incendiilor. Trucul e
cunoscut și am mai vorbit despre el. „Ca să scape de eh îi iași^ î ău«
platnici și să incase/e asigurări grase, mulți proprietari de locuințe se
tmtesc, peste noapte, că imobilul Iov a Judi foc. Arde pînă ia temelii,
flăcările mistuind, tot, ciipo, mobilă și, nu de puține ori, oameni. Aic4 am
dormit o sifuitămînă. aici. într-una din camerele părăsite. Azi noapt*

o iVmeie a fost omorîită si m-a cuprins teama. Preier să i'tirm acolo...''1.

Și Stavros mi-a arătat două saltele aruncalo Ungă clădire, pe care un
tînăr tocmai și le aranja pentru culcare, lîngă el, alte patru-cinci persoane
își împărțeau „fră- țoște“ locul de invidiat situat deasupra gurilor de
aerisire ale metroului. Doi erau acoperiți cu o pătură ruptă ceilalți

trăgeau de o foaie de plastic care era prea mică.

Noapte bună !

Noapte bună la New York ! Da, pentru foarte mulți, aici, la New York noaptea poate fi, într-adevăr, bună. Pentru marea majoritate a newyorkezilor. Dar ce fac cei puțini, fie că sînt doi la sută sau zece la sută, care rama fără acoperiș și care, dincolo de procente, se adună cu miile sau cu zecile de mii de oameni. Oameni, ca mine, ca tine, ca newyorkezi mai înstărit sau mai modest.

Oameni care au o inimă și un suflet.

Oameni care, cînd va, au avut o speranță și, de ce nu, un ideal.

Oameni care au nevoie de oameni !

Citind aceste rînduri, cineva m-ar putea acuza de un exagerat sentimentalism. Nu ca o apărare, ci, în plus, ca un argument major de obiectivitate în fața unei realități care pur și simplu m-a șocat, iată ce notează prestigiosul /iar francez „Le Monde“ :

„Conform Coaliției naționale de ajutorare a celor fără adăpost («National Coalition for the Homeless») — un grup de organizații sociale recent creat — două milioane de americani sînt astăzi vagabonzi. Vagabondul american tipic are între 25 și 40 de ani, nu are calificare profesională, nu are familie ori și-a părăsit-o. A fost izgonit de la ultimul său domiciliu fix de prietenul sau ruda cu care îl împărțea. Un sfert din acești oameni fără căpătii sînt bolnavi mintal într-un grad mai mult sau mai puțin avansat, 15 la sută alcoolici sau drogați, iar în rest — peste un milion de persoane — sînt «naufragiați ai recesiunii», care nu și-au găsit un loc de muncă și nici un acoperiș la un preț abordabil.

În proporție de 70% la sută, acești vagabonzi sînt bărbați. 15 la sută — la mii aruncate în stradă sau adolescenți fărîlîi cămin. Relansat-ou economică atît de trîmbițat de mijloacele de informare nu schimbă cu nimic situația lor. După cum a afirmat Robert Hayes, tînar avocat din J New York și unul dintre promotorii «National Coalition for the Homeless», numeroși șomeri din industria automobilului, care plecaseră să petreacă iarna în sudul țării,¹ se întorc spre Michigan, sperînd să găsească ceva de lucru pentru a trăi. Dar astăzi, sînt angajați, mai ales, muncitorii foarte calificați, nu salariații. Aceștia îngroașă 'rîndurile celor 2 000 de vagabonzi din Detroit.

Coaliția se teme, de asemenea, că venirea zilelor călînduroase ar putea face ca municipalitățile marilor orașe, în J interesul economisirii, să închidă adăposturile unde au stat vagabonzii iarna aceasta. În 1982, au venit să ceară ajutor 60 000 de locuitori fără adăpost ai New Yorkului. Dar,¹ funcționarii din sectorul social consideră că alte cîteva mii nu s-au prezentat din simțul demnității sau din lipsă de informații. La Chicago, numărul vagabonzilor estaf apreciat la 12 000 de municipalitate (la 25 000 de serviciile sociale catolice). La Boston ar exista 10 000 de oameni fără locuință.

Recesiunea este, totodată, cauza creșterii puternice a numărului de copii maltratați, abandonați sau fugari. Toate studiile arată că șomajul prelungit deteriorează atît atmosfera de familie. Conform unei anchete efectuate de ¹ «New York Times», o treime dintr-un milion de adolescenți fugari rup pentru totdeauna legăturile cu familiile, numărul lor

crescînd cu 25 la sută, în ultimii cinci ani. Unele cupluri nu ezită să-și abandoneze copiii.

Peste 20 000 de adolescenți trăiesc pe străzile New Yorkului mai mult sau mai puțin din trafic de droguri și- prostituție. Plajele Floridei și Californiei au și ele conțin» J gentele lor de tineri vagabonzi, care nu-și aleg mijlocul cînd este vorba să cîștige cîțiva dolari. Pentru unii dintrii ei, aceste cîteva luni de «vacanță mare» constituie o experiență din care își revin destul de repede, dar mulți alții -, ;e afundă pentru totdeauna în delincvență". #

Trist, cumplit de trist spectacolul pe care l-am văzut® scara tîrziu, pe o stradă din New York, numită Bowery.

Bowery Street.

Ocoliți-o, dacă din întîmplare veți ajunge la New York.

Oamenii pe care i-am văzut pregătindu-se de culcare mi-au adus aminte de un film care înfățișa savanele africane unde se duc elefanții cînd își așteaptă sfîrșitul.

Noapte bună, ființe umane de pe Bowery Street !

Sînt americanii oameni culți?

Ce facem de week-end ?

Automat, într-un fel sau altul. întrebarea este pusă în fiecare familie preocupată să-și alunge plictiseala zilelor de sfîrșit de săptămînă.

„Eu merg la un meci de basoft¹”, spune Jnuny, un iinăr de șaisprezece ani, care abia încheiase convorbirea cu un coleg, stabilind locul și ora înîlnirii.

„Cred că simbaiă o să particip la crosul de toamnă organizat aici, pe aleile parcului. între Memorialul George Washington și Memorialul Lincoln, iar duminică voi vizita Galeria națională de artă — gîndu-mi sora lui mai mare cu doi ani. studentă la Universitatea Georgetown.

Simțind că din nou se conturează un seară sfîrșit de săptămînă, în care familia trăiește risipită în preocupările ei individuale, tatăl, profesorul Bavid Douglas, intervine autoritar :

„Face fiecare ce dorește sîmbătă, dar duminică vă propun să vizităm împreună cîteva din galeriile «Srrrith ;o~ elan». Am aflat, că zilele trecute a fost inaugurată o expoziție de artă indiană tradițională și au fost achiziționate uita piese noi în saloanele de sculptură. Ce zici Jimmy, .a-ar fi interesant ? Doar știu că te cînt în vînt după sculptura modernistă. Iar tu, Dianna, sînt sigur că nu vei lăsa să-ți scape prilejul, de a vedea cîteva piese faimoase din arta indienilor, de care ești mai mult legată prin străbunica ta“.

Decenii în șir s-au făcut și continuă să se facă o serie de glume în legătură cu nivelul precar al cunoștințelor de cultură generală pe care le are un american, „Base~baH“-ul și „frămîntarea gumei de mestecat“ sînt principalele două „irisliluții“ de artă ale americanilor, spune cu un deceniu în urmă un ziarist abia întors de pe pămîntul „Lumii noi“.

Au oare americanii acestor ani o cultură comună ? P<< cît de surprinzătoare: este întrebarea, pe atît de categorici sînt răspunsurile. Propunîndu-și un răspuns, redactorul di speciali late al prestigiosului cotidian american „International Herald Tribune” se arată dispus să înceapă tot cu argumente din lumea sportului.

...I a o zi după derbv-ul de la Kentucky, niște prieteni au venit la noi. Soția nu numai că nu știa cine cîștigase cursa, dar habar nu avea nici măcar că avusese loc.

Soțul ei condusese recent cu mașina o tînără cave l-a întrebai, dacă poate da drumul radioului din automobil. „Vă place muzica ?”, a întrebat-o el. Ea a răspuns eu o listă ele cîntăreți de muzică rock. Nici un nume nu îi era familiar lui.

Oare reclama ajută la divizarea noastră sau. pur și simplu, răspunde unei diviziuni reale ? Cînd urmăresc la televizor curse de cai, tenis și baschet, nici o reclamă nu se adresează vreunei femei din rînduriie telespectatorilor. Dar femeile tinere beau bere, conduc mașini noi și cum-pără calculatoare, Bănuiesc că există și femei iubiloara de sport care fac toate astea.

în trecut, vîrsta nu diviza iubitorii de muzică, așa ca acum ; bunicii și nepoții fredonau aceleași melodii.

Diversele culturi muzicale au fost aruncate într-un topitor comun : la muzica engleză fundamentală și cea a negrilor am adăugat muzica populară irlandeză și giga, polcile și valsurile orchestrelor germane și altele, pe măsură ce au apărut. Toate se cîntau în vodeviluri, de către orchestre de dans și la pian, în familie.

întreaga familie îl asculta pe tata citind cu glas lan* — de obicei din Dickens și Scott și Shakespeare. Se linvestește că americanii așteptau în poduri vaporul care ■; 111 ieea ultima edil ie a unui roman de Dickens. Există oare itv.i un scrii tur care să placă întregului public cililor american ? Sau vreun poet ? Diviziunea gusturilor literare ar putea reflecta un fenomen cultural internațional — formarea a trei categorii de cititori : culți, cu o cultură medie și o cultură inferioară.

În trecut existau oameni mai învățați și mai puțin învățați, dar aceștia reușeau să aibă multe lucruri în comun. Piese de teatru nu erau concepute pentru grupuri diferite de public ; Slrskespeare umplea sălile și la Bowery ;i în teatrele ambulante.

Si oleic nu erau stolo ale adolescenților sau ale locuitorilor de la sate, erau stelele tuturor — așa cum era t'hârtie Chaplin. Mai avem cîteva stele culturale extraordinare, dar, așa cum cred că a fost cazul cu Picasso, aprecierea lor universală pare să aibă prea puțin de-a face cu realizările lor.

Diviziunea noastră culturală ar putea fi un somn bun. Separarea in rapoj l cu vîrsta și sexul amintește. în mod surprinzător, de societățile primitive. Dar poate că mărimea, complexitatea și sofisticarea Americii no permit să exprimăm mai clar adevărul că rămînem. ca ființe uman;',

supuși antropologiei.

Ce anume nu în comun americanii ? Obiceiul de a vota, Discursul lui Lincoln la Gettysburg, Biblia, dar oricum mai puțin decât în trecut..

Gusturile noastre divizate ne divid oare și sentimentele ? Ultima dată când americanii au fost uniți afectiv a fost cu ocazia îngrijorării pentru ostacii din Iran. Altfel, se pare, preocupările noastre au devenit la fel de diferite ca și divergențele noastre. Singura excepție la care mă pot gândi acum este faptul că, la peste 200 de ani de la Declarația de independență, practic toți americanii sînt fascinați tot de familia regală britanică.

Ne-am îndepărtat oare atît de mult unii de alții ? Dacă da, are acest lucru vreo importanță ? Dar numai catastrofele ne unesc ? Există oare un model pe care să-l putem recunoaște ca fiind cultura americană, sau ca este ca o pătură multicoloră ?...

Prea multă retorică pentru o întrebare simplă. Sînt oare americanii oameni curți ? Judecînd după numărul

: -Hr

mare de filme și după calitatea bună a multora dintre ele ai fi tentat să spui că producția cinematografică onorează o cultură care se vrea modernă și prestigioasă. Dacă obiectivul judecării îl fixăm asupra producției de carte din acești ani sau din ultimul secol, ai suficiente argumente pentru a spune că literatura americană clasică și contemporană se situează, chiar dacă nu pe un loc de frunte alături de titanii culturii franceze, britanice, germane, ruse și sovietice, oricum pe un loc onorabil. Loc indiscutabil mai bine plasat dacă discutăm despre creația în domeniul dramaturgiei și al producției de teatru. Și așa mai departe, aprecieri asemănătoare ar putea fi făcute, sub aceleași rigori ale realității, și în privința muzicii, artelor plastice ș.a.

Problema care preocupă tot mai mult dezbaterile din presa americană este în ce măsură publicul larg este capabil să recepteze cultura clasică sau contemporană ? Dacă sînt sau nu create condițiile ca arta să coboare din sfera preocupărilor elitiste, în rîndul maselor largi din consumatori de artă. Indignat de indiferența televiziunii, a presei în general față de popularizarea operelor de artă din marile muzee americane, un ziarist din New York îmi

----- : „Prea multă reclamă la cola, bere, creveți, pudră

putere tot mai sofisticate și aproape nici un cuvînt «Metropolitan Museum» sau «Smithsonian Mu- . Perscverînd pe acest drum, nu vom reuși să scăpăm de glumele răutăcioase ce se fac în Europa pe seama naivității culturale a americanului, care abia la șaptezeci, optzeci de ani își aduce aminte că mai are de încheiat o afacere pe lumea asta și începe să alerge bezmetic prin lume, admirînd operele culturale de valoare".

Și totuși statisticile indică, în ultimii ani, o creștere «contestabilă a interesului americanilor pentru cultură, latre cifrele care mi-au reținut

atenția notez dublarea, *hi* numai trei ani, a numărului de vizitatori la muzee și creșterea. În ultimii patru ani, cu patruzeci la sută a spectatorilor la teatre.

Sînt semne limpezi că tot mai mulți americani preferă tă-și petrecea week-end-ul cu „îndeletniciri” culturale». Citind, așezînd muzica, vizionînd spectacole sau mu- v.«e etc. Colegiile și universitățile își fac un titlu de re- iarnă din a garanta absolvenților că, indiferent de specialitatea dobîndită, în anii de studiu vor acumula cunoștințe solide și sistematice de cultură universală. După lungi perioade de restricții financiare, statul pare a fi mai ge-

- teros, gata să finanțeze o serie de acțiuni ale unor instituții de cultură de interes federal.

Cum trebuie oare finanțate instituțiile artistice : direct ‘io stat, de cetățean sau prin intermediul fundațiilor part.i- / r.i are și al întreprinderilor interesate ? Iată o altă întrebare care preocupă presa americană, opinia dominantă ‘orsstînd în căutarea unei căi de mijloc. Potrivit unei vechi practici, statul trebuie să exercite o influență cît mai li-

- i iitală față de activitățile locale, în domeniul culturii, sănătății, educației ș.a., lăsîndu-i pe cetățeni să decidă ei ,șiși asupra priorităților. Așa s-a ajuns la așa-zisul „me- ”/■nat de întreprindere” promovat de diverse fundații sau >1c organisme private locale, a căror supraviețuire depind*:: Ie contribuția financiară a particularilor și a întreprin- Arilor din zonă. Nu vă închipuiți, însă, că peste noapt--- i.‘itronul unei întreprinderi americane se arată dispus s;:

- ‘evină filantrop. El este direct interesat, și face ac-;,” • . mce! u nu din cine știe ce mobiluri spirituale, ci tot. dinfr-i:- ;r.teres financiar : contribuțiile filantropice fac să scapi..

- oțele de impozite pe venituri sau să se admită scutiri c! •
- i. ‘xe. Poate că nu întîmplător, contribuțiile filan!n>pi< • • ‘!e americanilor particulari și ale întreprinderilor deșt • ‘ațe culturii se ridică anual la 60 miliarde de dolari.

De mai bine de un secol o asemenea practică este pr; • ■novată, cu oscilații de la o perioadă la alta. În secol’ t XIX-lea deficitele instituțiilor culturale erau cu regnl. .ta te acoperite de deținătorii unor averi mari. Introd: crea impozitului pe venit, precum și transferul puie

- ononiice de la particular la societăți explică șefule: jogresivă a numărului și importanței acelor mere-, ‘adiționali și pătrunderea întreprinderilor și apoi a . uhu american în viața culturală. Este reținut mnnim’i : .Tizei cumplete, cînd guvernul federal, aflat sub cum’ ;

--■ea lui Roosevelt, a elaborat un program menii. ■ • .isigure o activitate artiștilor americani și să le jurm:"

să-și expună operele. Dar numai pe la mijlocul anilor ‘6

o dată cu crearea Fundației Naționale pentru Artă, s-a conturat o politică culturală organizată la nivel federal. Prin agențiile sale specializate, fundația a început să subvenționeze spectacolele, arhitectura, domeniul audiovizual, artele plastice, literatura, arheologia, filozofia ș.a.

Preocuparea excesivă a americanului pentru recuperarea handicapului cultural este privită cu interes sporit și de către marii industriași. În 1967 David Rockefeller a creat „Business Committee for the Arts”, care grupează 155 oameni de afaceri influenți, convinși că este timpul și că este absolut necesar ca ei și colegii lor să acorde mai mult sprijin culturii și să o facă să pătrundă cât mai aproape de sufletul consumatorului. Ce-i drept, patronii manifestă, și de această dată, un pronunțat interes particular pentru aceste activități. Evident, este plăcut să organizezi o recepție într-un muzeu unde patronezi o expoziție sau să asisti la premiera unei opere sau a unei piese de teatru. Mai ales că la aceste manifestări participă nume unoscute din lumea artelor, dând prilej firmei filantropice să invite clienți ale căror favoruri trebuie păstrate sau oameni politici și ziariști, în grațiile cărora e bine să fii mereu.

Așa stând lucrurile, n-au întârziat nici obiecțiile. Firmelor li se reproșează că utilizează sistemul de patronare a activității culturale ca instrument de relații publice, ca

o evidentă metodă de publicitate eficientă, permițându-le astfel să creeze o imagine prestigioasă în fața consumatorilor. Iar pentru a atrage cât mai multă lume, firmele filantropice privilegiază instituțiile culturale cu renume. În loc să sprijine grupurile noi și, de multe ori, dispuse să inovaze, ale căror necesități sînt stringente.

Receptiv, ca prin farmec, la critică, unele societăți economice caută să „împace și capra și varza”. Altfel...

Faimoasa corporație din domeniul telecomunicațiilor „A. T. & T.” a acordat într-un an 55 000 dolari prestigiosului „Kennedy Center” din Washington și 5 000 dolar fundației „Pro Musica”, care organizează concerte în închisori și spitale. Firma de țigări „Philip Morris” a dăruit cinci milioane dolari pentru o expoziție la „Metropolitan Museum” din New York, consacrată comorilor Vatelului, dar peste jumătate pentru publicitate.

„Știu bine că marea majoritate a donațiilor firmei FII sînt altruiste — îmi spunea custodele unui muzeu din Washington. Dar acest lucru nu ne interesează atît de mult cît știu bine că artele au nevoie de bani pentru a progresa”. Ziarul „Le Monde” relatează cu ușoară ironie, că de fiecare dată cînd expoziția de pictură „Manet” era menționată în presă, „Metropolitan Museum” avea grijă ca numele societății care o finanța, „Warner Communications”, să fie și el situat în imediata apropiere a numelui iruștrului pictor francez. În schimbul finanțării a cîteva sute de ore de program pe canalele televiziunii publice americane, sau a unor

programe culturale la televiziunea comercială, în valoare de zece milioane dolari, societatea Mobile¹ a trebuit să fie citată în diverse ocazii, nu numai cu prilejul prezentării acestor emisiuni, ci și în programe f-s în articolele publicate în legătură cu aceste programe, .t entru a anunța că finanțează asemenea emisiuni, unele societăți cheltuiesc uneori sume superioare celor angajate f chiar pentru achiziționarea programelor.

Este americanul un om cult ?

Greu, dacă nu chiar imposibil de dat un răspuns, fia) p numai aproximativ, la această întrebare. De fapt, în peisajul social occidental, în Franța, în Anglia, în . F. Germania ș.a., nu numai în Statele Unite, dominați da fenomenele imigrației și emigrației, goanei după • u*sa de existență ar fi un demers neconcludent în cer- i oarea de a stabili un etalon cultural riguros al unei națiuni. ' Dacă este sau nu americanul un om cult, asta are. poate, mai puțină importanță în sine. Important mi se . pare a fi faptul că personalități politice, culturale și chiar , din sfera economică sînt tot mai conștiente că opTM • > de ftriă, pentru a ajunge la sufletul omului, au nevoie, pe : .:gă valoare artistică, și de sprijin substanțial. De.și nu dezinteresați, tot mai mulți americani, prin mijloace specifice, caută să răspundă unei asemenea cerințe.

Mai rămîne de făcut hotărît pasul următor, al publicului larg către artă.

Decizia fermă a capului familiei David Douglas, despr» rare aminteam la începutul acestor însemnări, mi se para Hi-mnificativă...

Există și așa ceva: Muzeul lucrurilor inutile

Mi s-a vorbit atît de mult și du flofticw d<\-.pr«i U Springs, celebra stațiune balneară yl InrlMlcâ din S.U.A incit, la cîteva ore după ce am vl/.llat o, m-am tic . rostind aproape cu voce tare : „O b»nr i lu noi, la U«■
•
rulate !“

Pentru că Hot Springs are de tmilr, i,;l caso fnunoi.i.;>\ vi ape termale binefăcătoare, și £«•!.»• iu*diirjil<Mi-<' ;,i ci.
.i mai cîte. Numai că luată „la b.ml martinii*, »:la(iurv'
ii lipsește tocmai ceea ce HerculnnH.ir n.>a-;tiv Ir pri; ■ s-.'ște :
farmecul inegalabil al locurllor r,l căldura n.spltați lății. Simțindu-mi

ușoara indiferența față de finim»: id 'i prings, gazda binevoitoare, doamna
ll«-c | y, uni propm
o evadare într-o lume, dacă nu nebun?» de Io!, oricum h ■ /ară de-a
binelea : „Muzeul lucrurilor <ir iim₁₁11* '»

...Nu are nimic ieșit din comun mt-vriM cladiro ti parcul ce se întinde
în lun, «ui stră-ll »*/(», din apropii do Hot Springs. Ea adăpostește „Mld
America Mummii' * încă de la intrare ești avertizat : „Aici, simțuri le,
intuiți: vi inițiativele tale sînt lăsate în voia lor. Fii lu însuși, v
/itatorule, și fă tot ce îți trece prin cap în sălile uocv;! ,i muzeu".
Exponatele, de o divon.itatn p;n 11 de închipu ta surprind la fiecare pas.
Nu, nu întâlnești în acest muzeu nici statui, nici picturi, nici iv!k-vr ale
unui tic.■' 1 mai apropiat sau mai îndepărtat.

Văzînd bizarele exponate treci u;or uc impulsul coc.- Vn.plării și te
trezești tentat cîi sa apeși, <

apuci, să răsucești ori să tragi actele teribile exponat;?.

Și, culmea e că ai și voie să faci iot ce îți ctietea
imaginația.

Suficiente motive care fac din „Mid America M seum“ nu numai o
puternică și faimoasă atracție turist! dar, mai ales, un subtil mijloc
de educație și de stiro)are a imaginației oamenilor de toate vîrstelo. _

Nu întâmplător, poate că, mai mult de cît m t\ •«.<> din muzeele
lumii, aici vei găsi vizitatori de ^ .a sugă care abia încep să gîngurască,
cu ochi avnttttî * misterioasele jocuri de lumini din camera obscura
muzeului, pînă la octogenari sau nonagenari depuși sa- verifice forța și
istețimea la unul dm soCisticavcie apaia ...Cum vedem și cum percepem
lumea din juvui mus-, tru ? Să luăm doi oameni care privesc un «bioci, o«
mașină sau un peisaj. Fiecare va interpreta /-nu::; reala,} obiectivă într-
un fel propriu. Va fi impresiona, de l-ix» anume, va face, în mintea sa, fel
d,» iei de compun!
logice.

° De la această aparent banală constatare au pornit organizatorii cînd
au gîndit și amenajai „Secția simții- rilor si impulsurilor dm interior .

p; un obiect ciudat scrie : „Nu privi !“ Și dintr-o dată, te trezești că te
uîți la el nu oricum, ci cmar xoartO atent. Cauți să-l investighezi,
întrebmdu-te mereu „Oai«
de ce mă uit ?“

Asa că respectînd îndemnul de la intrare, nu ezit nîd
o clipă, mă apropii de ciudatul obiect și încep sa- investi ghez.'Pe
suprafața lui sînt găuri de diferite dimensiuni în care ești tentat să bagi
imediat mina. Ceea ee^și tacj. Dacă ai cît de cît curiozitate sau curaj.
Pentru ca foima hidoasă a obiectului poate să te descurajeze. Iar m m,e-
rior, întuneric de catran.

Nu rezist tentației și iată-mă în rîndul a 10—5 curaiosi“, pc fețele
cărora se putea citi cînd satisiactic și liniște, cînd agitație și chiar o nncă

spaima. Inauna J, în casa surprizelor" există, de fapt, obiecte de foime diferite și cu proprietăți diferite. Unele sînt reci, călduțe, iar altele aproape fierbinți; unele au suprafab catifelată, altele lucioase, iar altele au țepi care pot sd Ir ciupească ușor. Din acest agitat joc al pipa.tului și «I imaginației trebuie să ghicești ce obiecte îți trec pn» ui Pentru cei care nu cred ceea ce simt, se poate

inde un beculeț pentru verificare.
 ...După cîțiva pași treci în sala „Teatrului umbielo ^ . ’ ’ ”
 f i, la intrare, același avertisment pe care l-am înlilni^în nuilie alte locuri : „Și aici imaginația dumneavoastra IIM, au s-o ia razna !“

Mijloacele sînt simple. Un mare paravan de pînza ,11a. lumini colorate și dorința de a participa și de a Nu uita mîinile, picioarele, corpul întreg ci^e/j o

l,i .cinanlă lume de păpuși de umbre co^rate Koși^ ver
 ii. ' violet, albastru, orange... Figurile se schimba s.muilan , :nar din unghiuri diferite în reflector pentru a a profilate pe ecranul de pînză, pînă cînd hotărăști ca ai ce i,•:i bună ..contribuții' artistica răsplătiți, d>, — ^ . prompt de copiii și adulții care stau ciorchine m jurui stui teatru.

Subtil si ereîndu-ți o plăcere reală de a participa tea-
 ln,r umbrelor te lace, în același timp și să gmaeşa, sa ,ii intuiție și să o exprimi cu dezinvoltura.

...în clipa cînd am păi,uns în „camera obscură" era Si cum m-aş fi transformai într-o Imita minuscula ş*

, fi intrat înăuntru propriului aparat de fotogi ai.at Ce ,-,d? Simplu!
 Exact ce „vod.“ aparatm ae fotografia, si simplu, vezi lumea «lin fala la oghndmdu-se pe u* ivtp Numai că ima-inea < sic rasiurnafa, a.-?a cum i.i.rr'oeo- lentila aparatului de fotografiat. La ieşire citesc Aoropo de ce aii va«al. a , l i n , ş l i t i c i oclli., oum
 „,•ivwrttrt lucrează la (.1 ra îi ..paratul de lotog.aLa, ■
 I;,i_r datorită creierului, imaginea este „pielucrata. și va mai apare inversa, ci in poziție normala»-.

O mică distracții- care, cu aceeași subtilitate, fixează
 in memoria unui cnpi! o le;e a opticii.

Cînd te duci spre exponatele din domeniul eneigiei, r .1 ., 1
 p r . n ' . a n l a a r u l o ; | i a , e i , , r “ . Vizitatorii apar V-... r ' . i ' i n i , ' . l i . , I -
 n , , a : M c . r o u r a s a u

luciu! Oglinzii. Dar, al. nlie. uu mir. eu capul in og m/i
 ■ ceea" ce se mtm.pl.i d.-.lnl d,-
 d.-s p-ulm ca, lurat de r.a.mecul irnag'.ni!"r „,i Ui 1" ""[. ,mele
 termină lumea re;il;i

...Cine nu este astăzi, în plină criză energetică, intlB resat de energie ?
 Poate că nu întîmplător, zona cea nflfl captivantă a muzeului este „lumea

energiei". „Criză S energie ? Nimic mai stupid ! în fiecare corp, în fiecăfl
 particulă de materie este înmagazinată o cantitate flj energie. Important
 este ca inteligența omului s-o pună ^ valoare !“. „Citim" acest motto, în
 timp ce o bilă de o|S care sare harnică, de colo-colo, pe deasupra capului
 noB tru, vrea să ofere o primă demonstrație. Apoi, alfl demonstrații vin cu
 duiumul. Dar fiecare dintre OH ascunde un mare consum de inteligență și
 ingeniozitate Pe o masă se afla o celulă solară. De fapt, o celuH care
 captează lumina de orice natură ar fi, nu num* solară. În jur, cîteva fire
 subțiri conduc spre fel de » de jucării — sau poate nu ? ! — acționate de
 energ» captată și convertită de celula solară. Un biciclist Îs miniatură dă
 din pedale mai iute sau mai încet, după^oB de generoasă este sursa de
 lumină ; o morișcă se învîrt* cu dezinvoltura unui motor bine alimentat cu
 combust* fail ; un mic avion își ia zborul și aterizează după cum tl -joci cu
 celula solară pe care o poți acoperi cu palma ı și, în sfîrșit, o stropitoare se
 arată poznașă, aruneînd UB firicel de apă peste vizitatori cînd „jocul" cu
 celula sola» devine prea insistent. Este probabil, un semnal discret d|
 celula solară a „obosit" și că are nevoie să fie lăsată cîtevjC momente
 descoperită pentru a se reîncărca.

...Pînă își revine celula solară, sîntem invitați alătur| la „jocul
 magnetilor". Aici îți poți crea propriul magnet^ eonectînd la electricitate o
 spirală în jurul unui miez df fier. Cîmpul magnetic produs face ca inelul
 să se învîrl ';;cască în jurul miezului de fier. După această experiențăf
 copiilor și adulților li se „aduc" cuvenitele explicații, Polii opuși ai unui
 magnet se atrag la fel ca și oam«l s-ui. Un om liniștit o duce bine cu o
 femeie vorbăreată, o femeie scundă este atrasă de un bărbat înalt ș.a.

*

Cum vedeți, și magnetii lucrează la fel.

j

Dacă nu v-ați convins ce se întîmplă în viață cînd s4 inii în esc două
 caractere de același temperament, mțoar*

i ■ ıı maneta care conectează cei doi magneti și puneți caji

la cap magnetii cu același pol. Respingerea este aproape violentă.

...Ce-o vrea rățușca asta nostimă, care se mișcă m-
Întruna, dînd cu ciocul într-un mic vas cu apă ? N-are ba* rli, n-are nici o
sursă de curent și ea se mișcă continuu. Unele exemplare rătăcite mai pot
fi văzute și prin vitrinele noastre. Urmărești ritualul și din cinci în cinci
minu- !<• o voce în surdină îți explică „minunea”¹. Rața mișcătoare
conține eter în „burtă”. Substanța se evaporă
înpid, la temperatura camerei. Cînd eterul „se urcă la cap, colectîndu-se o
cantitate corespunzătoare, capul devine greu și rața si-l apleacă în apă.
Capul se uda, apa lucește eterul, făcîndu-l să curgă în spate. Și așa mai
iloparte mișcarea continuă.

încă o jucărie, însă un mod inteligent de a face o demonstrație practică.
De data aceasta, „rățușca însetată „Icră un exemplu practic, de folosire a
energiei chimice,

... Nu există urcuș fără coboriș“ — spune o zicală prin
părțile locului. „Turnul gravitației” este parcă gata să •'•«rnonstreze
universalitatea acestei zicale. Un anunț, sens ,1 litere mari : „Un englez,
CI Sir Isaac Newton, a descoperit în urmă eu cîteva secole legea
i i gravitației. Urmează să ■Ificați aici dacă, și azi, Sir Isaac Newton
ViT mai are dreptate”.

Așa că acționează pompa de aer și vezi cura mingea i|o elastic
din interiorul unui turn înalt de sticlă încep»! sa urce. Cînd izbutești să
împingi mingea p:na în vin, sună un clopot, semn că Torta gravitației își
preia con»

1 rolul.
Mingea cade pe dușumea, pe un disc cie .natal ,ș; sare pînă cînd își pierde
l-a!) energia, fiind, din nou, complet supusă forței r.iavil >.in'nule. șirul
de copii caic așteaptă să „luac/V la mui de aer este de pecari- (iată lung,
serau :i;v*1 •' ° lecție de fizica va n.

însușită mai ușor la :;«•*

Pendula de ; e u a l n a , n u este altceva decît o plini® umplută
cu ni::ip, <!<• l'-pi, u.i IV! de clepsidră, care este Prinsă cu o «r..ara de l.-
...,ul înalt de peste zece metri, D_{PC5} dorești Să ol.li o ni.1;ma 1;i
dantelărie, desenată pe (, masă de'i. a, d. . . .-a dai un ușor ^impuls pen
dule! cu nisip, cai e în mvv.ri leneșe, parca gîndite, își

va risipi conținutul „creînd” o ciudată lume de drepte și curbe, adunate într-o armonie inimitabilă, J ti-a plăcut ?” citesc pe o plăcuță. „Dacă ți-a plăcut, «. încearcă și tu să faci ceca ce nevinovata pendulă< nisip a făcut. Și ține minte : ea nu are nici mîinl lucreze și nici creier să gîndească. Pe cînd tu...”

Recunosc că am și mîini și cap. dar nu mă pot, ț rnetă să mă iau la întrecere cu năstrușnicul „proiei de nisip”. Oricum, realizez, încă o dată, cită subtili există ia fiecare joc din acest bizar muzeu, cită pr<* pare de a-ți stîrni imaginația și de a te provoca «« competiție.

...La cîțiva pași trebuie să fii atent ca nu cu vreunul dintre copiii sau adulții care se încumetă să \. fiee „pe viu” ce înseamnă forța centrifugă să dea p< tine și sa te doboare. N-ai voie să te superi. în a< muzeu, pe nimeni și pe nimic. Asta e încă una din n, Iile pe care am citit-o la intrare, dar despre care n-, pomenit. Și o amintesc acum, cînd îmi vine în minte în ginea tragicomică a unui bunic care, nerczistînd insistă țelor nepolelmui de trei-patru ani, l-a luat în brațe s-au așezat împreună pe tamburul caruselului — o pla formă metalică circulară, care se învîrte îniruna. N nu s-a aruncat bine pe tamburul centrifugal și, ame bunicul striga, ca din gură de șarpe „Help. help !” „Aj tor, ajutor !”. în timp ce nepoțelul rîdea cu lacrimi în ochfl[Văzînd că nu-1 bagă nimeni în seamă • — cine l-a pu» să-și măsoare mintea cu copiii ? — bunicul disperat lăsat nepotul să se distreze și s-a aruncat pe jos, așa curU făceau toți copiii sătui de amețea. Numai că bunicul zăpăcit, rostogolindu-se, a ajuns la picioarele unei doamnł respectabile. S-a prins de ce a apucat și s-a ridicat p« sub fusta destul de largă a onorabilei doamne. îngroziții de ce se întîraplă, doamna a țipat uluită, în timp ce a început să-i trimită bătrînului „agresiv” cîteva „mîn- gîieri” cu pumnii și cu palmele. Lumea rîdea, rîdea cu o poftă nebună, de parcă ar fi asistat, direct la turnarea unei secvențe de film cu Charlie Chaplin. Cînd bunicul și-a mai revenit în fire, i s-a adresat doamnei cu un aer „, dojenitor : „De ce stați aici, atît de aproape, nu t, il si că c un loc periculos ?”

Hohote de rs au umplut, în acele momente, sala mare Oii.vslui năstrușnic muzeu.

...Tată și fantasticele invenții provocatoare de far-e ale |n Rowknd Emctt. create special pentru filmul „Chitty ChiMv Ban"-Ban.r?”. Re fapt, un med subtil de a te întro- „1, în lumea atît de formidabilă și de incredibilă a elec- i:unicii. „Visi-vision machine” nu este altceva decît o ciu- ,li mașinărie, realizată în 1910. pentru a transmite ima- la distanță, anunțînd televiziunea, care avea să vină iri.lt mai tîrziu. Instalația este construită din lucruri li.-sre : un gramofon, o mașină de cusut de pe timpul inurii,

care[^]actionează fel de fel de curele și curelușe, un bătător de ouă din bucătărie este folosit pentru ames- liv.urca electronilor, niște oglinzi cu beculețe.[^]Din păcate 'i>\ lima mașinărie n-a reușit decît să asambleze o ima-

ee-i drept în culori ! — greu de deslușit, dar care, ,h,j r-pusese cu"*toată seriozitatea ghidul, ar fi povestea I ii micului care se luptă de zor să moară și capra... vecinului.

..Scaunul rachetă", cu aer cald, este cel mai bun anti- (VI al insomniei. Un uriaș balansoar, conectat cu fel de f i de conducte și dotat cu un sofisticat pupitru cie comun- il,i, se mișcă mai repede; ;;au mai încet, urca sau coboară, ■.i' înclină în dreapta sau în r.tîntîu du pa cum îl „progra- i;- .ezi“ de la tabloul din față. Se spune că este utilizabil numai pentru cei care K>* îinuinelă r.a se urce pe el m pijama, halat și papuci ile ca âi. (Yne mcearca ? lot ghidul îmi spune că, pi iui .u-uin, doi „temerari" au venit

■chipați core[^]pun '.iții!', în-i mod valoarea „invenției". ., Cură ți torul de rov[^]nn"" * •.;!«* o alia „creație" nostimă, mașina compună',ilu v din ,;r.r pi\s“, legate între ele prin ,ute de fire. Iar cm .-! it..r! pn>p;-iu-/.:s **nu** este altceva decît o mașină, ntiuula ..ini-ni dragon”, care are ochi proprii ce se află în pi i n.âii' n!i în căutarea prafului. Nu-i scapă nimic. Num.ii < .i al. uliu : - Dacă există prea mult praf pe covorul d i mim a vi în.\t r; și mașina este prea solicitată, vă puteți 11-1 i-.i Iul pr;iful „înghițit" este aruncat

afarft'.Dadă vă displace această rriflțină sau dacă nu ave# încredere în ea, n-aveți dceit să îolosiii mătura !»

ZĂni[^]u ci^{rjk} porni"ț ccux¹ d[^].si -.Kioniuiui pofts 0.6 zoor*

Est? o altă amuzantă i ,. .n»'Mi." da

R. Emeit. Ea *

este o dufce parodie a < ai ,a m domeniul zborului, |
invittodu-te sâ privești 1 '> •»*> ■ " a omului care
uită pen' > a creat c-«* 'i i» 'i ^uit^ < c opt, mii

j
de piese i • olate i'n »< c» - <.« »• vcui, c* < <* ^oucu/ă
rirîMiîd, „u, j'tind și îz-jiiu .u-1. c.«» L.* de^ obitv- |>
t*- O păpuș* no ,t rsiă, instalată într-un fote, f <f wAi
„p* sas'* în (*x) ee ea își £&ce vînt cu un«. 'tai ; ui\
iyiea.r ' : '< <învîrte o . eiiee pe
jim . * ruptă ;. i
crătre ; n f'J ne eandeiabru ca nouă brațe— probabil • 1
planete ..c r.uKu nostru solar — urcă și coboară u* «rultț din f.Iu li.
legat la oehi. . , , . i

Privț-slî exponatele și ie amuză. Nn chiar întotdeauna. j t\$;i Invitat

să gîndeşti, să acţionezi. j
Să parr'cipi I

Creierul, ama şi sufletul omului merg totdeauna j tnrjpreur.â.

I*, -e fac şi eu ce fac toţi vizitatorii pun degetul

i fe . JÎ misterioase celule. Mi se spune că aparatul I , i » .

secundă, starea de sănătate a fiecărui om, îs * ■ 'endune, puls şi... sistemul nervos. Catego-

j, f - ' -os departajate : „Sportivă” — adică ex.ee-
fc-ts. p md face orice — „foarte bine”* — adică poţi n *r? * îi < la
serviciu, poţi mînca normal şi poţi face *♦.»t ' c i < *nd în cînd,
dragoste — „bună”, poţi merge i» in rest celelalte ie poţi face
numai după ce

■consulii un doctor — şi „alarmă” — nu faci absolut ftîmie pînă nu te
duci la doctor pentru tratament.

Pa-ii prin „Muzeul lucru r.’ tile“ sînt paşi prmtr-o
lurr,* fantastică, plină de îm t nte. Ore in şir trec in
rfcor iârâ s« s.:ir:ţi oboseala, « id năstruşnicele expo-

„m<& America Museum* — „Muzeu al lucrurilor inu- ■tOe'i r.

Nu. Rîddecunfi I Porecla s-a «tâseiit subtil, îs şcoala reclsraelor
america»®.

tn Manhatian-ul newyorkez, vcşmc agitat ^ aglouxrat, Ure zaMe-
norii de w, 90 si peste o suta cte cwv _pt jiiilevardul cinci, există o clădire
mai „modesta at ai)

Etaiul 27, Birourile şi coridoarele clădirii tra'eăc-fuf- ;^ta
obişnuită penlru orice redacţie. _ ^ .

Ne aflăm „acasă” la revela amencana Biruie* WJc..

Reporterii abia întorci din teren se Rrabese sa-ş.i „ed«e- : -,JQ
articolele si să le dea „pe mîua” computerului, pen- ;ni a fi culese'şi
paginate. Unul dintre ^ei discuta aprins î,i telefon, suatinîndu-şi
cauza în legătura eu un anie" I'

.'•■sre editorul ezită să-l publice, In rotonda reda^, c - ' m\ Lewis A. Yoirog.
rcdaetorul-şei: al revistei, n.pn-M ^ -r. dtiva colaboratori, se Intilneşte eu un
grup de .

sU'idni, între car. mii aflu si eu. Işi oferă - i

, „o-iniile sale privind siral^a taehca piuiUi^a «c, Business Week". una dmuv
eele mm mari rt'v;"m)y ;,rme. Tir aiul să p laminai - patru milioane de Si. chiar dacă
nu îniotdeauna.a sinU-m de acotd unu. eu opiniile exprimale, prezentam mai jos
ci..ev.»). durlie sale așa cum singur ai ie-a ml ut nai. ...

— Cum aţi defini misiunea ed.loriula a rev,»t,-i ..\W ness Week“, în func|ie
d<- cililor, de pmuieme-.e de ui<*-
rerî, de economie sau naţiune ?

— Misiunea esle foarte simpla. t.<<y aivti de a na

• vi ii ta cititorii să-si Iacii
munca mai l>me. <Wa.-u .;>u. "prima noastră sarcină. In al doilea nud,
încercam sa ajutăm cititorul în rezolvarea a.aeenlo.' proprie Ct , c<«e iu.
„‘Łc nu își .x»«-va <.,>.

«•rsonale pe care V fm- .«*»! '* “ ^ K
acțiuni. Astfel incit orice U- pu.cm spune, penui, «-* aji-a ia
rezolvarea acestor probi.-ier. .-sie I ol os dor. _ ^ ...» m,,m

Dar prima noasl.ră sa.vma esle de a Aurmz,» un.o.n.<4u **despre**
evenimentele pulili.v :/i **economice, despre indusUu** si companii,
despre ■ — , .facerilor, ag*.
marketing, mină de lucru... miormatu cmc vor «giUa uit torul să ia deci/ii.
sau pe uireelori sa ciinoasta pe dtp.ra drciuristănțe'le în ea re :*<••
Mivwâ.

Aveți o platformă editorială care vă caracter z revista ? ;

— Nu chiar. In general susținem sistemul d* co'
rație și de întreprindere liberă, deoarece credem că acea funcționează
pe o bază foarte pragmatică. Nu sintem tru tratarea afacerilor pe
o bază ideologică.

— Deci nu aveți de gînd să apărați întreprinder
comerciale cu orice preț.

. Sigur că nu. Noi nu ferim întreprinderile como eiale sau corporațiile
de acțiuni greși ie sau erori I)| contră : filozofia revistei noastre este' că
uneori oaiw învață maimult atunci cînd lucrurile merg
prost,

atunci cînd merg ca pe roate. Țelul nostru” alunei ci
prezentăm un articol despre cineva care a făcut o șeală sau se află într-
o situație dificilă, este să arătăm cuifl a ajuns acolo și cum încearcă să
iasă din această situați#, astfel îneît ceilalți să evite acea greșeală.

Obişnuiesc să spun personalului redacțional că nu ln}« huse să
scriem un articol dacă cititorii noștri nu au covt' de învățat din el. Noi
nu încercăm să tulburăm pe nimeni, nici să^ facem haz de cineva.
Chiar cind prezentăm uft articol în totul negativ, scopul este să dăm
camerelor c"v| pe care ei să-l folosească într -un mod pozitiv.

— Este Business Week o revistă nlvn---. ;t'i ?

— In general, cînd cineva discută cesore o nubile,ați# obiectiva, se
referă la una care nu-i contrazice' nrnnnil# opinii. încercăm să fim
sinceri și echilibrau. Pre'-mniiri ambele laturi — sau mai multe laturi
— ale "i;nci"nrobl<». ine. Dar aceasta nu înseamnă că în desfășurarea
unul srueol nu vom ajunge la o concluzie.

Astăzi sîrt multe surse de i fel îneît noi încercăm să interpretăm
faptele — o interpretare bazată pe cunoștințele. veb'ărilor
personalului redacțional. Deci 'noi 'tragem o condu sie, Cîneva care
ajunge la o concluzie opui ă ar mitea spune că nu sintem obiectivi.

h* • • noi încercam sa dam o intorpretare caro să mi oscileze în

sensul că nu urmărim interese personale»,

— Să comparăm Business Week cu alte eaze'c. S.1

b. Ș.n de exemplu următoarea deviză dintr-o*'reclamă ;

T;me» face orice lucru mai interesant, chiar și *pe rr/i'v- ih'..voastră*". Sau „The New York Times”¹ : „în fiecare

• — un nou Început !“ Cum ați compara acestea cu ceea i «• face Business Week pentru cititorii săi ?

— Mă îngrijorează publicațiile care „fac lucrurile interesante”¹. Există aici o conotație care nu-mi place. A facerile pot fi interesante și atrăgătoare pentru cei care

ocupă cu ele... Și nu cred că noi, ca reporteri și redac- i'ri, trebuie să încercăm să dăm o altă formă faptelor cu

■ ••opul de a face un articol interesant.

Au existat oameni la revista noastră proveniți de la .ilto publicații săptămânale și, adesea, am avut o problemă «•II ei. Au tendința de a folosi formula de scoatere în e vi- itură a ceea ce este ironic și neobișnuit într-un articol. Adesea ei dau la o parte substanța, partea care este pîinea

■ i sarea pentru un cititor de știri de afaceri — pentru că încearcă să facă articolul „interesant”, vrînd să atragă i■iaximum ele cititori din rîndul celor care nu se ocupă i-!, afacerile.

Există, de asemenea, o tendință a reclamelor pentru r< vis le de a promite prea mult. Business Week încearcă .i cea oamenilor informații. Nu am spus niciodată că vom r • zoi va. problema acestui bărbat, a acelei femei sau problema acestei companii. Noi le dăm informații — și fo'o- :.rîd aceste informații, ei au posibilitatea să-și rezolve problemele. Și apropo, nimic nu ar putea fi mai „in!< fermi” pentru ei decît acest lucru.

— Atunci, să privim recenta reclamă a revistei Business Week, prezentînd un om de afaceri înconjurat de liirtii și lucrînd pînă noaptea tîrziu. Textul spune : „Da'i-i singurul lucru care îl va ajuta să înțeleagă tot ceea ce citește”. înseamnă aceasta să promiți prea mult sau sinteți (!•.; acord cu textul ?

— Ei, bine, în parte — da, aș fi de acord cu el și vă voi spune de ce. Așa cum am spus mai înainte, ex:>iă multe surse de fapte și noi încercăm să explicăm oamenilor care este înțelesul lor adevărat. Și dacă nu putem nu vom publica articolul.

Mai ales în reportajul economic, în ultimii ani, cred că am adus un mare serviciu — examinînd știrile economice

Și înoercir.ri explicăm care e?te semnificația lor ade-* virată — • rstr-o manieră pij cărc n-a mai încercat-o mimfioi, .Jurnalul eeonoiik: a SV;;-.i introdus cu acest scop.

Adesea 'n ziua în care acest'1 r'.TRimrn!*" au loc si sînt relatate :.n presa ri'n'ra <; Ia TV, uiiorpr'u;ny'a care li se dă pe ioc <sie •.p.r-yrru. /<^>)3 svern io dispoziție cîteva zile &d Si.adieni .'i'.f,-'cvf'i'y'nii'nie — i-Jr.ar sfi însărcinăm urs economist bun să le examineze și -a !e interprete'.?*; — si adesea explicația noastră este di ierisă de primele explies- țil Oieri te.

■ cVimneavofestra ce aștrap'ă cititorul
-Ș T ' unei cînd U cumpără ?

ea cititorul așteaptă do Ia noi o. gamă tezgă de

Ui;o:tmății și așteapta sy cască în fiecare număr trei #au P«u:u.o.e o vj'!„.”¹

c'>3scibjiă ş!
 care* sa iie est de cît Li t r* -ev * Dacă ne facem treaba
biie, uccare cititor **va q» 1 ' ti sau patru articole cere**
 ±.kiC£z. Sii ^...i^ .Q^SSCUi j.A tiit':; r'it Kti CU^r^*^i' r'GVÎS'tii CŞ
 ?ă pot citi **aceste articole*1. Pen . j c . t l e t i 1 informații** pe care ciliieru] sa
 le-ar fi oi u j, >.< ul nustra.

7⁶ **Aceasta n« conduce la , Il tvi.ua :** Cum **tratează** revista **p , -fie de** afaceri **p**
 k j cititorii sal? **fa** ce **ruLid ti ,u · tdeie sale de cele ale altor reviste săstă-** minale 2
 — Bupa părerea mea diferența mare a constat, **întotdeauna.** în
 profesionalismul austru.

De asemenea, faptul că **Boi vedem** problemele **de bfaceri** și **economice** ca un
 continuu fluviu mare, larg, în **nontinuă** curgere — nu numai ...știrile **economice** ale
 sâp- t*s!Tjin.ii“. De exemplu, **un** eveniment **neașteptat din** accastă **săptămână** a
 început cu **mult** înainte. Și noi avem pe cineva care urmărește cursul fiecărui
 eveniment. Astfel *mcit* există manstni și domenii sie afacerilor în care aproape imposibil
 să Re lăsăm, surprinși de **evenimente.** ' Avem oameni care le urmăresc, le **studiată** sl
ie \ iid în dezvoltare. Pe **scurt**, -atunci cînd intervine **o** sebiim- k'fire Rf;î puiem face un
 articol foarte cuprinzător,, putem *yJk* **vedem** roeruriiie în perspectivă, și să **explicăm**
adevăraturul lot in;eks. Astfel îneit nu trebuie **s.âne' interesăm ta** afară și să
 construim atmosfera, așa cum trebuie **să fad** cînd pornești un articol de la început,

— Cît de original este conținutul editorul al **revistei** Business Week ?

— în primul rînd, funcția noastră **nu e-âte să** trecem în revistă știrile
 economice. Cititorii noștri nu citesc un samar a ceea ce a apărut în ziarele zilnice pe
 parcurs;] 'săptămîinii care a trecut. Ei găsesc cîteva din aceleași fapte, dar dacă nu
 putem adăuga adîncime. interpretare jî utilitate adesea renunțăm la articole care
 sînt considerate bune de alții. De fapt, ținînd seama de cunoștințele personalului
 nostru și metodele noastre de lucru, este mai probabil ca restul presei să
 folosească Business Week ca sursă. Și chiar așa fac.

Unul din lucrurile pe care cred că le-am făcut ş! 11 *s n foarte bine este
 faptul că anticipăm ceea ee se va

"T-oli. Adesea publicăm un articol cu două, trei sau

- < > t uptămîni înainte ca evenimentul să apară, astfel ' · > :!■ [torul nostru îl
 cunoaște și ține seama da el **cînd** intîmplă.

Un om ele afaceri sau o femeie de afaceri care citește

Ba-dness Week este înaintea evenimentelor, au sumai l* puy cu els.

— Aveți vreodată intenția să treceți ceriațel*
 obișnuite ale cititorilor ? Să-i faceți să se ridice la ua aa- niit nivel intelectual ?

— în mod ocazional !<• oîerim și articole care **cer** *vm* <•" > intelectual —
 deoarece **noi** credem că «Tihtă probi®-

e despre care cititorii trebuie .să cunoască cîte ceva, :■ dacă ei pot crede
 că nu le sînt de Noi facem

■> :■ lucru îndeosebi în robriea „fde.i ,;î iend'.nîe'* — și îf»
 a din materialele noastre economica.

Dar un redactor trebuie să fie a<e:U o* aeea.stă orS- viniă. Cînd .spui :

„Avem de {iud ra-i '};ee<n pe acești oameni să se ridice la un anumit nivel înif*!ec'ua!" poți să-ți faci iluzii. Dacă umpli ivvi ;la eu aor-l "t** de articole, oamenii de al'ucei; nu o vor cili.

Trebuie să avem în iniole lo! timpul unui torni lucr* despre cititorii revistei Itiriines;-; Week : ei Riadesc că smt foarte» foarte **ocupa** (.i, — și înlr-adevir poți fi. Și fiirm ocupați, ei nu au timp să citească foarte mult. Astfel iocit nu le oferim lucruri pe care ei cred că nu le pot folosi.

Această imagine despre sine a cititorului Business Week-ului și răspunsul nostru la ea au o foarte mare legătură cu succesul revistei Business Week.

— Yă rugăm să ne împărtășiți câteva „secrete" privind redactarea articolului. Cît vi se pare ele complexă și de dificilă aceasta muncă ?

— Deși sînt experți, redactorii relatează și interpretează p-nl.ru profani, pentru cei care nu sînt de specialitate. Articolul financiar al revistei trebuie să fie pe înțeles ui și. în folosul și ai celor eare nu lucrează în domeniul financiar. Articolul despre automobile nu este numai pcn.ru cei care lucrează în industria de automobile. Pentru eă ceea ce ie iutîmpîă aici ponte influența tontă lumea afaceri: or, de fapt. influențează economia mondială. în moci asemănător, economiștii noștri nu scriu pentru alți economiști. S-a spus despre unul dintre re .iac Sorii rubricii „iiusinoi's Outbeok" următorul lucru, cu intenția de a A un compliment : „Slavă domnului că nu știe să spună cuvinte rnariⁱ.

Acesta este unul dintre motivele pentru care fiecare manuscris e-;,'o citit de către doi . dinu - care cel puțin unul este ncspecialisl și cere va citi nuuuu^iesul ca un cititor obișnuit, pun'nd genul do întrebări pe care le-or putea pune un cititor. Ești sigur de ti cest lucru ? Nu poți da mai multe explicații ?

Și totuși, indiferent de faptul că tratează un subiect ir,*!-v&ant sau că sînt bine prezentate, nu toate articolele terne pentru Business Week sînt tipărite. în jur de 65—

d • articole sînt pregătite și bătute la mașină în fiecă;-: .-ăptămînă, dar numai 45—55 vor apare. În primul r'r.d. un articol se poate dovedi total neinteresant (ratat) la analiza finală. Un alt motiv important este uzura din cre.r/a concurenței. În timpul necesar pentru a scoate un «va:.ar din Business Week. „Wall Street Journal" publică rinei numere. „The New York Times“ publică șapte (și fir nircară știri economice altor ziare), iar „Time" și „Fv v. ..wcel-A publică cîte un număr fiecare. Este o **con*** rnrență puternică, într-o eră în care știrile economice sînt n marfă de ultimă oră, iar Business Week mai curînd își ilVtruge un articol, decît să dubleze sau să refacă materialul altcuiva, în mod conștient. Rezumînd hotărîrea i i", ist ci de a fi originală, aș putea spune cu certitudine : „Cînd vom tipări, va conține, într-adevăr, noutăți".

Cu foaie acestea, prospețimea știrilor nu este de-ajuns. în general, chiar dacă nu întotdeauna individual, articole U> Business Week-ului au

alte trei caracteristici importante :

Ele anticipează știrile și evenimentele. În calitatea lor c?e experți în domenii specifice ale știrilor economice, redactorii și reporterii revistei știu adesea ce urmează să întâmp?e și când. Ei dau la tipar cîte o știre înainte ca evenimentul să se înte?ple, dîndu-i cititorului un avans spracchr ca se petrec în jurul său.

Ele oferă o în?elegere a evenimentelor : cei care scriu ț; Bavnex; WeNe încearcă să pătrundă, prin concluziile opiniile contradictorii ale experților, în probleme eco~ r .-mice și ev? afaceri, pentru a ajunge la fondul prcble-iaei și pentru a rdăuea o privire de ansamblu. Ei ignoră i:-decala conven?ională și răspunsurile ușoare și rezuila- U Ieste adesea original și clarificator.

Ele analizează tendin?e. Spre deosebire de ziare șl (misiunile de raaiotv, unde transmiterea unui evrni- : .ent economic este o problemă urgentă, Business Week : :e la dispari?ie zre întregi să studieze știrile. Redactorii rea-istei caută legăturile în lan?ul do evenimente, înecări";'. 3 explice conexiunile dintre faptele noi și rezultatei* :v.u tendin?ele viitoare.

— Nu considera'! că exis'en?a unor gigan?i de presă cum oste si revis'a dumneavoastră, îngreuiază procesa; r'..i democratizare a ia forma?iei în lume ?

În ce ne privește, ne considerăm o revistă obiectivă. Milioanele de cititori ai revistei pot constitui uz argument. Ca să democratizezi informa?ia, trebuie, mai intîi, să o ai. Să ai accesul la ea. să ai mijloacele materiale, organizatorice și umane ca s-o interpretezi și s-o oferi în cei mai reușit mod cu putin?ă cititorului. Or, aceasta presupune, înainte de toate, un efort activ, din

partea .fiecărei lari. îireș'e ..;>i- ua spr;y.;T caliUcat, ne a-umaj |

o ;!i.'Citare a unei dorhi |e.

CV amintiri ave?i despre România ?

— Nu am vizitai iaca Uumania. Dar (• te"» și UQ t,c<ș»cir rare aproad/a libertaiea și care oi era o j/r!;vivant4 aberrue.ivă a dezvoltării nu poate fi decît o be~ă minu« r:-.ată, încrezătoare în viitorul fct. Și, dm cile i?i'.a, Romani# este o t U' hl [i"

Cu } , .lUi '•)(• Le vas Young ! Tti mul?umesc șt , pwwf: b'>b!f!t'~s!v:U l ,

Broadway, seara

Broad'way,..

Nume căutat cu nerăbdare pe harta Nerv YufkiiUo. i

>1

Nu cred să se fi întâmplat vreodată ca un om ajuns» neutru prima oară
 la New York, chiar și numaipentvîjB
 dteva ceasuri să na ici fi intersectat gîndur.ile și pa\$ll|
 cu această coloană vertebralii a metropolei. *

Bvoadway...

Mirifică patrii; a teatrului, capiieaniă poveste ck- viatA'

Se moarte. de iubire și de ară, de nădejeb- și de/.«* nădejde.

Broadway..

Anotimp ai marilor speranțe aștern' »i p'--e- o lunii piină de speranță.

Broadway...

Paradis ai tandreții și in Cern al miniei.

Marea prerie a tuturor .lucrurilor posibile și m-po.sibil#* bi fascinanta
 trudă a ostașilor scenei.

Un eini.ee suav, pătruns în suflet, spre a ni;-! mai uilttr niciodată.

După atitea cortine de vorbe cpborite peste c* scenft naică, o întrebare
 fircască : dar ce este, de fapt,- Broad* vvayul ? M-am plimbat seri. în'șir
 pe această întinsa și,mere^| f-, boitoare' arteră a sufletului. 'I-am savurat
 farmecul ine» '

' aP.' >:nnda re-'p-n â a r neaeie t'ronebeă, Presare iuv,- ■ O ■ :".V""i. Vai
 na-b ih, d e e a în ae:e pa;'aj ane / V-.><-k .a i, • --i T:' • ■,i 2 ea aici sî!iî. ma!
 S,pi Vai ;U Șî na.J.
 '■ 'l::Si';i.

Vnee snarșr'n a-ia a ?

Tarea;: V n. ;■;>rna, aU . Nu nuniu: a. Iei, dar în

NV Vai Lan Dar dacă ui ajnris pe Broadway, in. ea. ueoio isi v-w'i peîreee
 seara. Vrei să mergi ia um na 0-i drenai. ;as;sa), nu unu!, ei trol-palns : sen
 , sa le ioiaa.eni. la uri ..ma/ie-haii". n-en

■ ■a. sa ;,V ea nraio alie. eiaa.iVaîse po-.,b:Si:..ăVi ; daaă sube-
 : le eheare.a spre' o coriiedV. yă:v-ști tot atii.ea varia.nne, Tenae mari ^ai:
 teatre miei. teatre do familie san .-vc jV îr-.-nnarN (/■, o parte și. de alia
 Bro;idway esi'e ■juy- do n'nn.anareV eram; eare și-au lăeui din teătri! o
 ,.Vne și o îrnpiinin' Poutni el sînt gata să-și s.aeritree irn'mdiaoa.'V și
 m.atursiai.oa lucida.

Mi-a plueivt inteldoauna su admir Junica Și s:î.

vi. o fac. eu o pkVere nebună ori de cîte ori ani at și om. ii.mp- Har
 ar.r'oori po:i înt'îlm un spectaeoi radul nuu s-;daeanv docil pe I'ror.dway. De
 Ia exeee- u■ ît..ii.eL». portub'a ea. e rebeliune nn.po; ra,. a monotoniei ș?
 roniVevnI.șrn,ah.b, ie IdbeV risipHe sub iuraîna puternica sirieni eu o
 ind;n..reni.a neverosimilă și <) savoare

• "t.T'il-OiV.W

13 1 'OEi d \...:*r v t.iW i (> ; ■ ' (Ic Ci li pr; --V i !; i; .7; ț hOrîi îi o
 r^îî.."" siv'.i■?.

h/u tjiîio eb.e o mn""(â ea un puni de: A nu). Nou, iii .* t ci;nati eale țî
 î.v.lipsiluL .Jianibergher", aiune ,K SO;I' peabte'. beniboanr', porloeaie.

banane și sranina'?

do'ek .-a,-. Pe Be-i;id'-.v:iy, in iii una New Yorkelui, sc : .îneâ șj. ,'.em.in:..e. Nu
ini-a.ni. dat seama dacă se aruivă /"a p.- jos, Vi;r<âie;i. an.iOLi'a.iiU da ziare,
aefnpe de y-<y.- s îșenan |îa.b'lee, eam.rn. în. bsiulă de yafâ i n< !. •;.* Sa „,z-
aj;v.'abr cia ijhașee iai-aolo cito un (y ei !<*> • ">

■ 6'.TI ci j i'e^re.'i vi. lara^.; lorasa' eu sucuri r! in , • ■, 'i ■ ■. în re>a,

aa''b

Teatre iaa'Ș c > a an.seaîa ta- ;ea;-;!.
Unde JTif r':î, a-aâ ; < a> a ?

.G."ei3 că r_lă hotărăsc. Acoîo unde sînt bilete nu

iRCUâ pi ea mult spectacolul, iar aco'o unde mă incită spei

tacoiul ori nu sînt bilete ori nu am eu atîția bani 40_____ f

de colari un bilet nu este o glumă sau un zvon, 'ci chli prețul unui bilet

la unul dintre spectacolele cu mare căi tare.
Și cîte n-au această pretenție !

Piici la urmă, îmi fac tot felul de calcule care se pr • •'Ușesc ^ața
dorinței pătimașe de a viziona un spectac pe Broadway. Un spectacol
bun !

Dar nu mă grăbesc, am timp suficient.

Iata-mă rătăcind printre oamenii străzii, oorindu-mL dm ioc m loc,
pentru a admira fotografii cu scene din piesa juca.a astă seară', o
scurtă prezentare a spectacolului s|,
bineînțeles, nelipsitul preț.

Ador teatrul. îl iubesc mult, dăruindu-i întotdeauna cei mai aics
respect cu putință. Il slăvesc pînă la divinizam P_en_ru viața sa
palpitanță de fiecare seară. Răsuflarea țierDime a scenei se revarsă din
adîncul sufletului și diid mima gingașă a fiecărui actor. Omul de pe
scenă se **umpli!** de via^ sau moare în fiecare seară, rîzînd pînă la
lacrimii sau prabușmdu-se și storcînd lacrimi. Fiecare spectacol! ue
tea.ru este un unicat absolut. Te înduioșează **sau tal**

i,il..au a, te liniștește sau te învîlburează. Expansiv si cuce-! n ..°r,
,catru\ te cheamă cu inima deschisă **să** participi s& ~n cn gmdui și cu
sufletul pe scenă, acolo unde emoția * acv.»rtnui aernege tensiuni
clocotitoare. Să-i privești în ochi iu,, zbuciumul, iar apoi să-l răsfeți în
aplauze oentru di' ltl^cu o stare de spirit. Actoria nu este o sim-
ina proios:e ci o stare de spirit ce iradiază continuu a înspre scenă spre
sală.

Ce sa aleg pe Broadway ?

Tonta spectacolele încep la aceeași oră. De marți pînrt ^nrmea,
seara deseară, la ora opt. Nu am putut'să-mi

• și nua nu roi s-a explicat cum s-a ajuns la aceasta ! ahmere, care
nu știu dacă e și inspirată. Intere-

.inua-n* ae bilete la „John Golden Theatre“, o casierită

■ • •im apu.iew, rm-a răspuns sec : numai pentru sănătămina

v ll.to,"iio, Se Juca «Noaptea mamei“. Un spectacol de sur- /a il

sezonului, distins cu premiul „Pulitzer“. Este

în

rolul mamei zguduitoare a unei văduve și a fiicei sale de mai multe ori divorțată. Sub privirea înlemnită a mamei, fiica o anunță că în acea noapte se va sinucide. După numai cîva pași, la „Helen Hoycr. Theatre". Pe scenă — „Toreh !'ing trilogy". De fapt, trei piese într-un act, scrise separat de Harvey Fierstein și jucate mult timp separat la cîte teatre mici. Acum erau reunite într-o piesă-maraton. Un actor căutat pe Broadway, Jonathan Hadary, joacă rolul unui personaj atît de obișnuit, parcă adus pe scenă direct din mondena lume newyorkeză : un om de afaceri în tripla lui calitate de patron, amant și tată. Este un lot de piese căutate, afirmîndu-se că nici o dramă mai nouă nu spune mai mult și mai plastic despre forța dragostei pure și fuga de obsesia minciunii. Totul, însă, cu mulră finețe, prin mijloace artistice de efect. Nu întîmplător piesa a fost distinsă cu mult rîvnitul premiu „Tony“, acordat aici pentru reușita de excepție în creația teatrală.

Nimic nu este prins pe Broadway în hățișul prejudecăților. Tot ce se poate se joacă, fie că sînt piese mai noi sau mai vechi, fie că înfierează moravurile lumii în care răsărită, fie că au sau nu vreo valoare artistică. Eoni să i; să, că arta merge înainte ! „Nu poți să-l iei cu tine“ este o comedie premiată și ea cu premiul „Pulitzer“, cârc b

„Plymouth", cu o distribuție valoroasă — EV ir ' " Georga Rose și Eva Gafacr — își păsircară W

1 ^ate farmecul, umorul și veselia delicioasă, cu ic; că de la pn'na punere în scenă au trecut nu mai puța-a ce cincizeci de ani ! Nostalgia șlagărelor și a lumii c- acum patruzeci de ani poate fi trăită într-e seară rară ... racilă la muzicalul „în vîrful picioarelor". După !cr;a; ' .a - raă spectacolului auzi fredonîndu-se minute în șir, a- stradă, melodiile „Micul nostru hotel" și „Omor ne --'va: '-, cinci". Și vrînd parcă să-i incite pe trecători, re- l ■■ sînt transmise în strada mare „în direct" de pa K-1 ■■■. ?.. 1 timpul desfășurării spectacolului, teatrul „Viraăoa" tăVa- du-și astfel o inspirată reclamă.

La „Edison Theatre". „Bilotp pentru arfă s<' iră ? — se miră bătrîncul de la casă. Dacă vreți j n!: u lur.a viitoare, cu cea mai maro plăcere ! Vii sfătui'-c .să pentru că mai am doar cîteva“. Pe scenă, în plină desfă-

șurare ia ora aceea, muzicalul „Oh, Calci;':la !" Redar si» io<» pe scurt — de fapt-, la ce mi-ar fi Mc>sU ma; **mult** d'f-» < ? — că aceasta a fost, la data prt-mierei. „pv 31 -clu fie -complet nudă din teatru! american, E:4e un rS **eu.tiîuc** muzical exotic **și** erotic pe care *nn-l* veți **uit** niciodată !“ Așa o îi. dar uite că eu n-an : nor

m~" văd, pentru că n-am găsit bilei, Ce-i d".j>'. n-a\ nico cei cincizeci de dolari cash, pentru a r,,. , p.ocura. aici vroo carte de credit cum se obișnuiește pe aici. toate opoziția criticii, muzicalul de factură artistică totîndoielnică face sală plină de peste cincisprezece ani. A*» co. urcput nu-i p:eraut. Oricum, nu dm motive de pudoare, pvîfer ;>ă văd, în contul aceleiași sume — numai s-o am |

— tk-uâ sau chiar trei spectacole de înaltă clasă cum **pot , fi î*tiMte multe pe agitatul Broadway.** |

„Rst“, așadar, la ușa unei case serioase.

Broadway. numărul 250, *

T<a?rul „Neil Simon”.

J*a intrare mi se spune că **și aici s*** joacă cu „casa I*g'vv.v\ dar. astă seară, clubul femeilor din nu știu care *• dtracsi? a renunțat la câteva bilete, pe care ı »*-.< rezumat * upre a fi foîositt⁵.

Doamna da la ușă îmi **într** Șl, eiad să scot banii, mă .1 'silet,

oprește : cazul a =*.

Y-arn spus că aceste bilete au f.» îi-'-ra doamne n-au **dar . ■ •**

putut veni și au a\u? * să le A,,«

Sci-;v'tă Ia teatru spre a fi distribuite doritori că.,*

M are-i minunea ta, doamne ! Uite așa ajunge omul sâ er^v.lă în minuni. **Intru**, ca un oarecare aer indiferent, *x/i.* ea °ă nu apar suspect sărind în sus de bucurie pentru «'• •«cal ce mi-a ieșit în cale. Norocul de a găsi un bilet ia p >s

teatru de pe Broadway, Și nu orice bilet.

•.'* prin id, al sălii, **avînd** alături compania unor

ijo-nî'.ne ieren-ezuite **și parfumate** ca pentru a **doua tine-** «H*, **doamne care râdeau** în stil american, ceva asernănă- fc*r eu **cascadele de rîs di** demult uitatul serial TV eu itemîmtha. î «urnea ridca **și aplauda. Aplauze pentru jocul actorilor și pentru savoarea rapS*¹** eKor, Aplauze și **pentru** dramaturg. • - Bite Neil Simo*.

Cnrnsl care și-a înscris numele pe firiria unui tea Ud de

*
dd Hdlywoocid Pdsa $r^*Ui - 8^6$
«, nunii * • eonvdu* trisd". dccă nu cumva
v,,SU ivirC-nd-dd în $t^m.ru$ ivo este piva puunnr.a.
Kric o comedie pentru că acru pe care ^
r,,,:V'-nr;i"i> c - pccded ude r-Cc dcoiutel ti-' a^;Cj<u, ^_{y>} iV dorne
OC snbm v*:TM», «'·Wn-.bânic
u,,.,v,v.ia td ircjînpdri 'n junu ^cc
,,j <- *!'« o idd „,ata ^iCSCtită-* *?■ p- Căi,i; u":f "j di
„-i^rercce ani. d o amantă rare ii ^'d^d^d c- s* ndindu-l 'a n^Liio,
parcă ;vVfi.^nmdW- iot» £
.mediate contaniijnanta, dd'K.u darea iu: a.-, uu.^.-e i-r: suvb amcrunt
pînă la >m >oo. ^
s; * - - . d nu. numai din cau?â. um>^r.mc <■>
V(i v'ăr . 'uiuos. care arată dl de di.iicwa, d^v >. u
chiar ;mpoddd.est« ecndidrcă Urzie d-n;re țara și irc* ^
>'1 »;ir,ut nurae d« rezonanță cssn d^i* ;o'jU'... ·- * ÎÎV-»
rtima- a,d»r întipării, ir, memori? a fost reactdyd;- U.-niior. S-* >-Ls
mult și s-a aplaudat mult, la sc-ir,,
·
·iVwă
dar *-au stors și lacrimi de cmoi» aause in ci* di&lop-.nle ti.fi o simplitate și
sine- 7; *-e cuo*;c^<. „rin. franchețea cu care sînt rostite , ' .V '
dione, Oii'" dt de pline da _s-.ffimi!cavie a.u. ■ ■ ■
'rii- 'SU*«4 --a « ir- ----- - "Sat'ila
f*a ' viata ..in d.11 american" agitata, cu suprec,-i - întorsături de p^m eâ a
situații, cu aventuri și nsc, cu n.n- adus pe
soenâ
vi^a d
cum
iivK!* ' l . ■: m* cre'-
nrn*.- ;-a'
realitate., cu tandrețe și ură.
Din pmeramisl de sdâ sd-u că „Fovr-s'e d.rs .1 .. ,li
w-ood“ a f.,st scrisă In 1930 d că în aedaș) an a)< ·1 l<
în fiC(i nă ?) S,cs rdt-i tatălui nmajmer]^'
Tfinv €dnd. si pe EtOKdvay,. Îs teatru* „Ai'-m , *j irtf'-Nci'i Simon** ! 1
■ rt dc dogio^ f f ' 1 crîtlcii 1? aa:-;;: t '
binenvSrs, a , * > H^ceptioo^^ O p- ^
tură. emoțlonan'â * *** n * 'ie p;d;dVdV. , · i
ifițăgiyne ci) v nr hi' ' R,,ia ^L,i' , ” t
York Post". ...O c *- o * ' * n-nana, cu " " _ .
V
·
I
I
>
v

^ tgedt-;^ »re, ^ I-T «U -rr car; *.} . o Fwt ■
plină de duioşie, pe atît Ce pi»a de ufrn.r, Dc.p;. » '*

cea^na, bună piesă a lui Neil Simon, de la „Un cup L:..’uaț încoace»,
consemnează o publicație destina remeaor.

Cine pt\, dumneata, Neil Simon ? Nu, el nu va spu dysp-e e, n:mic.
Nimic despre opera sa : „Nu-mi pot irr g;na o situație comică ce nu
implică o oarecare doză d durere, Obişnuiam să mă întreb unde se află o
situa ti co.niea. Acum ma întreb unde se află o situație tristă si cum .-îş
putea-o descrie cu umor".

Ce consideră Neil Simon a fi comic ? Iată câteva personaje şi situații
aflate pe „muchia de cuțit a lacrimiei". i! p^a „un cuplu ciudat" — un alt
succes pe Broadway t"jar.03^ «espărțiți de soțiile lor decid să locuiască
mpreună într-un apartament. Noul aranjament se năruie i~d\ %om'ix
df^ontă motivelor care au dus la năruirea ^MTtoalor lor. Sau în
„Prizonierul de pe strada doi“ : un funcționar superior al unei corporații
este concediat subit şi cuns:a;a ea nu se poate adapta psihologic golului
creat

veseli- nce=a51

f,
^ j/Jn v.rstn'c dintre caractere realizată cu vioiciune
cauzarea unui program special de "nu o^ ** nJK.-" *TM? ,S^le, r^I,i:ari' NoH
Simon urmăreşte, pa,,a nat, fragna unie de demarcație dintre *pe-
n- ^v,;CCptie; fIn^re bu curie Şi precauție. „Dramele'de “.Tt' " cu a^varat drame,
cu alte cuvinte ooe» aprecia za Neil Simon. Comediile, pe de altă p<~ te,
sunt jure comedii, piese fără un substrat deosebi d*. .serios.^ tu mcerc să
îmbin aceste două elemente pontici ca hu-iaşi viața este astfel*.*
c"; P^lv*t Neil S:mon în ochii contemporanilor

C,..r:r^a,; p^petrecut?!n

«mp n fixează locui
an?e^iama adu,ă: p^t^TM prima dată în

- ui vvay urai, Şl se pare că şi a întregii scene new-

ac, o^rda Un'^ te^lru nurnf^le unui scriitor în -^e/norii dm Bnghton

Beack“, socotită a m;:i ?oînP^lexă ?i csa mai izbutita lucrare a sa a fo^ în

1983,. cu premiul criticii dramatice pentru cea

mai bună piesă a anului. Şi încă un fapt : în cadrul ccre- non'ei prilejuite de
inaugurarea teatrului „Neil Simoiv, primarul New Yorkului a citit o telegramă
de felicitare

din partea preşedintelui S.U.A., adresată disims.ui.ui u.m- inaturg.

, Cel mai mare comediograf al prezentului araităiur- gi ei” americane^4.
„Succesul lui Neil Simon este incontestabil ; el a ajuns unul din marii dramaturgi^
americani ai tuturor timpurilor”. ..Neil Simon şi-a desavîrşii continuu instrumentele
ele investigație şi expresie şi nu întimplacor
este azi tradus şi jucat în zeci de țări^1.

Sînt expresii ale unor exegezi ai dramaturgiei lui Neil Simen. Cum le răspunde el ?
Cum răspunde el publicului care îi asaltează, seară de seară, teatrul de pe
Broaaway, pe al cărui afiş sînt înscrise nu mai puțin de patru piese de-ale sale ?

Simplu : „Visul meu suprem este să scriu piese la care spectatorii să riclă

dezlănțuit, dar în ultimul moment^ să fie năucii și emoționați de ceea ce au descoperit ei înșiși !“

Frumos țel artistic !

Din nou în frământala lume de pe Broadway.

Broadway nu este străin de pretențiile lumii în care trăiește. El oferă cu dezinvoltură lat ce ar putea interesa publicul, tot ce ar putea aduce bani. Goana cupa bani, cu orice preț, este aproape disperai;!, firesc, deci, ca în multe spectacole să nu se urmărească cultivarea unui ales gust artistic, ci realizarea a ceea ce se numește aici socul spectatorului". Cu cît este mai senzațional impactul cu o'dramă, comedie sau muzical, cu cît sînt mai mulți actori, stele de primă mărime, cu cît omorurile de pe scena sîm mai autentice¹⁵ sau lumea revistelor muzicale nt.u dezbrăcată, chiar de tot, cu atît teama de eșec e.sto mai mică. Și cine e dispus să riște un eșec pe Broadway, aici în inima New Yorkului ?

Ce glnciiți despre Broadway ? Poate că impresiile unui călăttoi-r culese în cele cinci seri risipite în această mirifică lume a teatrului, să fie dominate ce un exageia subiectivism. Să ascultăm, așadar, punctul ae vedere al unui incontestabil cunoscător al „fenomenului Lroaa- way“, criticul de tcairu Joan Melloan, dm New \ork.

:: 7: T 7:777 i K : ; i U "i cu ■oi»,»,,^{1b}
 ^ oih- doiiy pir,, vw-rr;;;
 !

.
 '10.> V'

Mia uu-^ r: / / / / / r.
 u_a^a cǎlare!}
 >:*1 c Vs J J,-:; t' ■ l. !

•... $U_i; I$ iată c- n,,p-., V...ti,

r-"» e?te de 1 500 *■ in medie unul din zece american! ; t v.ei puțin o (>e a a la teatru.

cauți d , 'n lv (te ma* mult t. «,* r mici, teatre

Tu'i , de pe strada in.r\<'A.'''rk

!In exemplu ip._ de scenă mic u

tu -numai cinci am. «vi aii iost puse în scena peste 30 r]-* mese, cea mai mau ireeind ulterior în reDe**trr--id

ur.or teatre «i fin,,a Aici s-a făcut o demon-

praciicu m Ic-a:;na cu modul în care un teatru poate împăca ^

«ua-nl ;»l.-riului și punga patronului Murea specialului ..IWominle lui Gori“

a costat i.uu dt- d<>lnn, m lua;. c<>, [«■ Kiv.advvay. punerea în utilii a

aceleia,, |*'<'>c ar fi un milion de 'dolari

«aucmou-rm un.,,!,-' umdi.il mii poartă snrecasă

sarea unui mm dna,, , „i- v .j (r-i-ririaliUn.

£'1** r:.' - "..... de KD: -i m

^SIM liiil'.i'- ,i , - , l l i i i ic

-te actualitate, lt• <IÎ.* |an! Nt tic caii!, , 'c c.v>> r>; ' 'Săraru Extind;;, CM ului v,,r. cu ,/d,mici,' asUd

„T pAlleul W; i hr nl l, l l n r>'<>■<!' "• de ra ... ,j

de chinurile sale ci <• ii.mi »*, d<- Mii':*-' :! ;i l r,,v taeolele să dobiudenda.

<•«. m ma; >i!..■!,' n li™ tocă] ci. să reflccle ea inii'• una ,, a; p,, „i,,,,; tē, *S0'

tatorilor. Așa «a nu-ciil mei ide. a , J I'U,'-ia" unde americanul mi.mvu itnil.il.

m, da! de Vffl-

cen, gustă, prii tl n» «lumi. u||.tapai, (■, (.je d'nVo

ele au ajuns la diium ,luui IUICUM- T, ; i] v,,s, 'c>,, 'fc'

setat într-un sal dm vc, Inululr-i <>•, lt i ■ l n i, M, : .J(G- j'-,s ,t *

ge saptaminal p<* cele pnh u m cm- ,;i

de 6 000 de speclalm i (a n i , , , , , j,, i...

jpl*Litēi Unic în ItlMl*' (lini i i i t \ i f(,

regalat pe fiuv»il IM ■ ip>.

!n inima slnliilm Ai li ai n , I., | | ,i ■: r(, ,

lucru trupa „lumi în i..umiIih ,, , (j (j

Julieta". Din cu al la < i , d M | M » i . (, , (i i

3?&Lielul din11 c d■ h ei ii 1 ' <i *' 11 i i «>i a!■ < 11 ■ i t *, ^ (^

tura în modali laț I apei dt< c, |» nii u H I . , (

@feet mesajul : ./l'cai. ui , ,i, h IG, (

fflftart !" rc<l.c,>l(* tMI ,!c M' 1 1 *» HI »4l l I lt I im | * f; i -4 i

este viu, t<-d.trul nu poats muri !" îi răspunde plin de vivacitate și.

optimism celălalt grup.

. Se sP'Jne că în accst secol „necrologul* teatrului american a fost scris ds

cel puțin patru ori : cînd a anărut cinematografia, apoi cînd America a

fost zguduită de'er^a economica a deceniului patru, o dată cu instalarea

la putere a televiziunii, în deceniul al șaselea, și, în sfîrșit cu inflația puternică a deceniului șapte.

Teatrul american își amestecă existența cu lumea în care respiră. Dar cît ar fi de pesimiste previziunile lumea teatrului american este optimistă, rostind cu încăoăținare refrenul : „Teatrul este viu, teatrul nu poate muri

Cu un asemenea crez actorii adevărați, actorii mari urca, seară de seară, pe scenă.

Să-i aplaudăm !

Zerie, seducătorul Zorba

Aplauze și pentru Anthony Quinn, marele poet al scenei și al ecranului !
Din nou Broadway.

Ce caia aceasta chiar teatrul cu numele „Broadway” P- marea magistrală a teatrelor newyorkeze, la capitala teatrului american,

* ! „O revistă muzicală, cap de afiș al teatrelor „broadway” de foarte mulți ani. Surprinzător, iu ae toate celelalte teatre de pe Broadway, aici nu am văzut încă nici o reclamă, nici fotografii din timpul spectacolului.

„Uea stelelor scenei. Doar un **anunț**

„Icre : „Asiă seară, Zorba !”

■ „d a t cu mult înainte de a aiua feia puțină să răzbești în sală. Moda „Plus” de pitorească la noi acasă, „-

Acostarea unei persoane străine pe „” „I nu fste privită ca un gest prea elegant. A sa că dorești un bilet la „Zorba”, n-ai decît să te îndesi n l:mp, sa fu prevăzător, să ai inițiativă și fii sigur

ca vei reuși. Agenții teatrale de pe Broadway, prezenți

cu orare precise în holurile marilor hoteluri din New York, sînt gata oricînd să-ți ofere serviciile.

Minunata poveste a grecului optimist, care iubește cu atîta înflăcărare viața, realizată de Joseph Stein și John Kander, cucerește sala din primele momente, cînd cei douăzeci și cinci de actori împrăstie replici vii, chită si dansează.

Intre ei un nume care se confundă cu însuși spectacolul : Anthony Quinn. Este însoțit de aceeași Liila Kadrova, alături de care a dat strălucire filmului „Zorba grecul”.

Li pauza, un obicei pe care l-am întîlnit în mai multe teatre americane vizitate : actorii coboară de pe scenă în sală, în foaiere, printre spectatori, întrelîinîndu-se ca ci, în timp ce își sorb cutia de cola sau juice sau bere fără alcool.

Cu figura veșnic radioasă, cu o barbă parcă nebăgată în seamă de sîplămîni în șir, într-o cămașă albă deschisă la piept pentru a-și etala un șal de mătase legat strîngărește, cu o privire blindă, pătrunzătoare, gata să arunce oricînd o vorbă de duh, Anthony Quinn strînge grăbit mîinile a zeci de spectatori. îl urmărește cu o nedisimulată curiozitate. îi întind mîna, i-o rețin strînsă cîteva sorunde pentru ca imediat să mă

Zurba% ai. iav ărir-o titanică . i cu îngerii];* din. ei. Cît
eslv. d.e sincer, cu cită deschid We oameni își preaintă
viața ,și creau rău artistic.

— Ce înseamnă pentru marele maestru Anthony Quinn a fi actor ?

„Cred că un actor și-ar da și sufletul pentru a crea din nou o clipă de
adevăr limpede ca cristalul, pe scenă sau pe ecran, pentru un rol care
să-i pt'Tuti să oglindească visurile nemărtumlic. nostalgia și \aiatea
lui. Un rol care să-i asigure un loc perma -e panoul
adevărului absolut. Actorul vrea să ofere L i acest mo
ment suprem, actorul nu vrea altceva *ist* ^ i să dăruiască. De aceea
iubesc eu atât de mult a (fa meserie".

— Zampano sau Mabomed, Quasimodo sau Attiia și multe alte
nume, ca să m; mai vorbesc de Zorba, pot fi, toate acestea, tot atîtc-a
pseudonime ale inconfundabilului Anthony Quinn. Ce înseamnă pielea
personajului pentru actor ?

„M-am luptat întotdeauna și am obținut mereu roluri care însemnau
ceva pentru mine. Aveam ac voie pentru a mă identifica ca ele și a io
exprima cum trebuie. In schimb, ole mi-au dat întotdeac“te ceva.
Simțeam că trebuie să mă contopesc cu ele, să mă topesc In ele,
întrcbfndu-mă de fiecare» ce va face acest om ? Ce-o
să-mi facă el mic ? Știți, smt anumiți actori care pot
i pe la un eocktail și pe urmă să se ducă să joace liniș-

! < iilet. Eu nu pot. Trebuie să mă confund ea personajul I.-J pînă ce
devin cu adevărat el însuși. Ce esle interesant, este că apoi r,' " mai
putem despărți. Ceva dia el rămîne în mine JV t.»< totdeauna. Pentru
moment eo măsor lucrurile și iai>U\ după criteriile lui Zorba. "Viața
mea ar fi pulul, să tu>r. o cale cu totul diferiții dacă nu ne-am fi întîlnit
și da«... r.j am fi devenit iroa yi aceeași ființă pe această insulă
grecească. Optimismul lui Zorba. aăludinea lui în fața vierii mi-au dai o
nouă înțelegere a universului care mă inconjoară. Soției :nde v este pur
și simpla frică de personajele melc. Ține întotdeauna să știe cu un ceas
mai devreme cu cine va irebu! să împartă în viitor viața conjugală, cu
un om rău sau oua, cu un neurastenic, cu un personaj eu sau fără
complex». Ea se teme știind că ea nn mă pot opri să EU aduc și In casă
personajul ficțiunii cinematografice., cu • apăsătoarea încărcături* a
tuturor defectelor sala. Și nu cxag«—
rează. Personajele întruchipate devin un fel de „alter
t'.go”,

— Să r.e întoarcem prin ani. Gîndiți-vă la un moment semnificativ din
anii lansării ca mare actor...

„Adevărul este că nu-mi făceam mari speranțe in reea ee privește
cariera mea de actor. îmi lipsea aiDăcia de a mîngîia cuvintele. Dar bunica
îmi declara : „iNu voi muri pînă ce nu voi avea certitudinea că-i bine așa. ră

ești pe punctul de a deveni un mare actor". Mă gîndeam că e semn bun, că va mai avea mult de așteptat, mult ce trăit pînă să ajung eu o vedetă de fum. După această întîmplare am fost chemat la „Universal Studio pentru o întrevvedere cu un regizor. Mă văzuse jucînd și voia să mă angajeze pentru filmul „Eliberare pe euvini de onoare”⁴.

Sosi ziua in care trebuia să mă prezint la lucru. Am îmbrăcat singura pereche de pantaloni ca lumea, pe care îi aveam, și un pulover vechi. Era foarte devreme cina am dat buzna peste regizor, care îmi spuse : „Bine, du-te sa ie maculeze, băiete. Imbracă-ți costumul”. „Care costum ”^{il} T”ăi ”-ost film personajul pe care-l interpretezi est⁴

a
,
foarte
import
așa că

ant,

trebuie să po: ți

un cCoturn țipător". „îmi pare rău, domnule. K-am ș!ut, credeam că studioul îmi va împiumuia un costum".

M-au luat repede și au căutat ceva pe măsura mea, dar n-au reușit să găsească nimic corespunzător. Itairo- ruî spuse : „Regret, tinere. Va trebui să iau pe altcineva", Mai era acolo un tînăr, eu o privire foarte urieioasă și șmecheră, căruia i-a spus : „In regulă, rolul e al tău'a

Dezamăgit, eram gata să plec, cînd regizorul m-a chemat înapoi. „Ascultă, te-arn văzut juelnd și vreau să-ti spun că ai fost grozav. Mi-ar îi plăcut să lucrăm împreună ia filmul ăsta. Azi după-amiază turnăm o secvență, nu e mare lucru, n-ai nici un cuvînl de spus, dar dacă ești de acord să joci, le spun să~U plătească șaptezeci și cinei de dolari pentru asta“.

Am acceptat pe loc.

„Du-te la garderobă" zise el. „O să-ți dea îmbrăcăminte de deținut*. în aceeași după-amiază am turnat o scenă scurtă. Un grup de deținuți privea un spectacol, în plin spectacol, pe cînd rîdeam, cineva îmi înfigea un cwîit In spate. Cădeam jos și muream, în timp ce rîdeam. As:a era tot ce aveam de făcut. Regizorul a iost tenbd de fh'â. ^uț cu mine și a turnat scena ca un mate p^i.i

' Două luni mai tîrziu, am aflat că filmul urma sa fie dat la „Pantges Theater“, în avanpremieră. I-am pome- n:- de asta bunicii, care a insistat ca vrea sa^ ■ait^a și ca. îmi spunea : „înainte de a muri, Ireouie sa șuu daca ai să devii vedetă de cinema“.

A aoărut și scena în care jucam. Aparatin o.e L.mat se plimba peste Întregul grup de deținuți. Crnu a trecut peste mine în fugă. am simțit cit de mcoraata era bunica. Cnrnera se opri asupra unui grup de trei a^iriuvi și apoi i-t'hrLĂ într-un mare prim-plan, urmârmuu-ma cum priveam 'snect acolo l zîmbind si chiar rîzmd, Eu uni imaginasem, firește, o între:-:! poveste despre omul pe care ii int^rx-retam : că era prost și cepnaia; ; ca ia tot (.t i snunea reaeciiona ca un copil; că a -mc; cind rr<ta rîdea și ei ; ea nu era un om

i > ^ dd >
că motivul pVinri; ca-' urnei să fa- omeiit era ca U:rm»e ne uu alt ue'inat. Și
a-an u,h.u se cerula pe im; încremenea pe L.ua, iar eu ja.rcum jau ^
ucide "i ? Cum se pa;-!c vii n.*.r m nan nono-, t.e ce ? Asia era tot — patru/ ei
și cinei de Kauncie poleit...

Bană spectacol nu ewlue reara sa raac 1^J;,,,,; Muream de rușine. Un
d-mn f ;arie nmpaac se ap *.« și-mi spuse: „i-Var!e bm.-, «ua-n-. Uneya_ «
el« nu'niicitate veni m -ua și ma u u . • - . * - Jimmy ?“.
„Care **Ji.nn.y** ?- „<V1 care s-a opmji țy;* snus ceva era Jimmy S!an
!,durm, fi/eșm, cme «... Jimmy Starr, un ver.hl ei > m-.a- eaa-
matograac.^O apreciere făcută de el însemna un M-va sau insucces,
negizorm m; tev-i lincră mine și-iui .pa ■ • : „Du-.ii Pierea mea^aa for
foarte bine". Cu ci! nai. lueiu-r-'și cei care tau, cu atît d'-veiaven mai
apșlat, ș> mai complexat. impresia că fiecare ma ia p.-al- puaur.

'A doua zi, a t.vb.nt .C ma eu noaptea m cap ca sa cumpăr ziare **pc.ln.**
bmura. Ka .mi **cerea cu mc^.**r nare: Vreau sa v;'.<l '/ian-lr... Am
desems „\i*in-ty

sm citit: „N-am n-lin..1 UMIUV!.' unui tînăr **pe rare** l-tm văzut **pe** ecran :
uu a pnin.mtal mei un cuvmt, nu a **fa.**^

■r? • l să rida, dar cred ea este o figură despre care vom V.K i lu'z;. Am telefonat la studio spre a afla cine a fost și t.n s-t -,01 că îi cheamă Anthony Quinn. Mi-am zis dk it Mtcu 'u asta este precis plătită de cineva. Apoi am , 0< porter" din Hollywood. Și acolo eram mențio- t elogios : „A fost un mic rol, excelent interpretat de un actor necunoscut, numele .ne-a seapă,,," Știu că era vorba de mine.

Am alergat pîoă acasă în bunică și ea mi-a spus : „Acum pot să mor în pace".

.Draga de ea a murit vreo doini săptămîni mai tirziu..."

— Dar tîo prezența pe Broadway, care a precedat-o pe cea din film. ce amintiri îl leagă pe Anthony Quinn ?

„Debutul meu pe Broadway m-a încalcat. Jucam în p. .nțiale, cîc o mare valoare umană, cum ar fi

„X'h tramvai numit dorință" de Tena&.ss« și „Beckci" de Anouilh. Trei ani am făcut săli pline, însă mijeam după cincimalograi. Am trăit atunci zile foarte contradictorii Pe de o parte, mă înainta succesul din teatru, faptul că simțeam direct reacțiile publicului la jocul meu, p< tic altă parte regretam rolul indianului du» cmemato- gr.;-de care mă atașasem mult.¹⁷

— CV vă displace în viață ?

„[v-mi plac diletanții, nxi-u groază de lucrul făcut de mrutulată. Am cunoscut de-a lungul carierei mele o sumedenie de oameni care căutau să mă convingă că ceea ce făceau ei erau lucruri de valoare, cînd realii ale pariau pecetea improvizatiei, a lipsei de admennc. Dacă pui mina să crezi ceva. apoi mai întii Irobme sa te respecti pe tine și, implicit, ceea ce te-ai apucat să faci/ea, cînd n-m cunoștințe suficiente, să te lupți să îți fie complete/i ; ciad n-ai însă formația, deprinderea, sa te zbați cu prin enorciia asiduă să dobîndești calnă]u.e necesar» cmd ai nevoie de sfatul unuia mai dotat decît tine. să nu te

sfiești să-i ceri 1 observația, să-l avii experiența.

Doar astfel dil< - și improvizatia pot fi răpuse.

Iv.-- aaar ori de cîu v i uiți că fără să te dedici total unui lucru^ acestuia l.u i msufla valoare, indiferent de domeniu sau activitate.^

■

..... Anthony 'Quinn poartă adine în suflet copilul de odinioară, „băiatul" din cartea „The original sin" („Lupta

Iubesc cele dintii zile de primăvară, cînd apar frunzele fragede, iubesc soarele și marea, iubesc rîsul copiilor ca un clopoțel, iubesc foșnetul arborilor, iubesc muzica mexicană, iubesc muzica lui Puccini, iubesc învățătura, iubesc somnul adînc de peste noapte, îmi iubesc copiii, iubesc...".

Acesta e marele Anthony Quinn. Titan în lumea titanilor scenei și ai ecranului american, suflet delicat, de o nimicitoare sinceritate, om plin de viață crescut într-o lume care iubește viața.

¹¹ Ias cu fundat cu plăcerile sale și cu gîndurile sale zbuciumate în strălucitorul și fantasticul meleag al Broadwayului, pe care îl înfrumusețează și îl înobilează prin prezența sa.

„Nici banii, nici alte bunuri, nici o realizare nu au vreo însemnătate dacă ești lipsit de sentimentul că ești iubit de cineva“.

Spune Anthony Quinn.

Dar cîte dintre gîndurile sale așternute în autobiografia sa nu au valoarea unor adine cuetări ?

La Washington,, memorialele

Inima vie a Washingtonului nu bate pe nici una din arterele spațioase, flancate de șiruri nesfîrșite de clădiri frumoase, ci în cu totul altă parte. De pe colina unde se înalță albă și maiestuoasă clădirea Capitolului, decupată

între un parc și din inima unui munte de mar, nară, în fața ochilor se desfășoară o priveliște seducătoare.- Pe o distanță de circa patru kilometri, o peluză odihnitoare își întinde uriașul covor verde printre clădirile institutului „Smithsonian“, trecînd pe lîngă „Elipsa“¹¹, din spatele Casei Albe, unde este fixată piatra „mileniului zero“, punct convențional la care se raportează toate distanțele pe drumurile America, și învăluind la picioare monumentul înălțat în memoria lui George Washington, pentru a se revărsa din nou prin parcurile aflate în stăpînirea veveritelor spre memorialul Jefferson și sfîrșind la poalele memorialului Lincoln, înălțat ca un balcon antic în buza riului Potomac. Aici, între Capitoliu și memorialul Lincoln, locul torului capitalei americane pare a fi stăpînit pe un spațiu nelimitat în care poate face cam tot ce-i dorește inima : să cînte, să recite, să stea tolănit pe iarbă, urmărind avioanele care decolează la fiecare trei minute de pe aeroportul aflat la cîtiva kilometri, să servească masa în familie „Ja iarbă verde“, să joace fotbal, baseball, să înalțe zmeul, să se plimbe, să alerge. Totul, cu o singură condiție : să nu atenteze la integritatea naturii. Adică fără no rupă flori sau crengi, să nu arunce resturi de mâncare. Amatorii de statistică apreciază că, în medie, simbria o duminică, acest imens ennp de recreere erie a, aliat do pe.../ două .sute de mii de oameni ! Ceea ce nu tete

piu, in dar* ns gînditn că Washington numără ceva mai mult do sute de mii de locuitori.

Șansa stnpînirii acestui splendid și unic ire da rreo:- nade a frad ofediă, nră întii, în schiței:- uoui arhiuao ia- drăaneț, (ia ia sfârșitul reeoidui al epppaa-aecerea.

Washingtonul r;:- eoal din puțiaela orașe ale îi a-răi care au fost ruelaV, c-'e Ia piaPa (ie temelia a prime; clădiri, pentru a d; v, ai capitală. Tararul peni ra construirea viiloarri capiPda a fost donat cu mărinimie de statele Vin-înia și IVlapyland pentru a forma districtul Cc^ lumma, (,W:iN!>:r~(t'in

Pe atunci așa este adresată

orice seri?, a,are c-.pc.iiia!;i soro capitala americană. Adică „Washington,

Dialnct uf Columbia". Fără această pred- o» « toi

Sg U= și «rguri c» nun^.

w1&SS; de construire

j^/S

ere dințate, de George

"_{reg}Mit ca arhitect,

armatei americane,

Fra^ata' și afirmat

printr-o

îa o prestigioasă șo3ala d J J^tX^ețe ia New York, seamă de lucrări de statelot Unite și cu arhi-

fmpreună,

mlăstmos brăzdat aa

tectul, au baLit cu pasui

o? tot împreună.

rM Potomac, neîndiguit in a c e a " CapitoliuF, pe cea au

stabilit amploarea casei senatulu ^ ^ prezent) și a

.mai înaltă colina (ac^l° unde -v

deven | se atic

.casei prezidențiale mai joa. T. ^

ac0rdat si de per-

da entuziasmat de ineredei'ea

ind_{epi}lineasau'ineit» tri-

spectivele operei încredințate

^ ^îndească un plan

butar școlii europene, • într-un patrulater și agio- pentru o capitala-cetate, mci. c

^ L'Enfant dă Mu:

merată, după ^{modf} ^, i

«lanuri atît de gran-

liper toWtWgJTJS, cu multă părere de rău, la dtoase și de

nidra^eț^, _ _ George Washington s-a w tetetenid* unor &

««*» « muriS

v.it nevoit sa-1... coneca

u proiectul anei e*-

ig-orat, în mi^ene. lasmd ama u.an^

ij% pentruJ ca

pi?-ale unice, contestat vene

, secolului al nouă-

iv. după o sută de am, In ștn,W

din Bî-

Coniv-Caului \$*«»•**

unuî oraș modern, spa-

t .O o ciștigat, aml fe-, f^ J _{si} odihnă, ci

!,M, un ora, Șindrt nu “^iSrSonant'a esplanadi

Ltac,,î», este

și ?«tTM M^rucj. g .«T ■ ^

totdeauna ta ar». ufestaca a.

,uraWashingtonii!ui.

aventurii pe „Es?!*-

Arn ales, _ dm „¹.[^]_{clor>}maiestuoase crea-
nada verde~, un ta ț - ete rnizarea memoriei unor ții arhitectonice,
înălțate l • personalități la coste
n-psedinti care s-au impas ca mari pci[^]-i* știința
americanilor, în istoria Statelor Um*e. .

Pe colina din spatele Casei Albe sg înalță insolit, vrînd parcă să
sprijine cerul, un grandios obclisc, placat cu niciiinția ai.Uri. ceea ce u
sporește măreția. Este rnemo- naml „George Washington". De jur-
împrejur pe gruma- . ^ co!i[^]ei, sml arborate cincizeci de steaguri
americane
înstelate ci te state intră azi în **componenta** uniunii
americane.

Kici ««ul din cei patruzeci de președinți din istoria bicentenara a
Statelor Unite nu a putut să se situeze pe un pedestal atît de înalt, prin
personalitate, farmec, in- tă și curaj, ca George Washington. încă din
timpul \ el a fost proclamat erou național, un fel de deal tînărului stat
american, și nimeni în decursul istoriei nu a reușit sa-i știrbească prin
nimic aura ce-i învăluie figura legendară de peste două sute de ani. En-
tuziasmat ele personalitatea sa, un istoric englez notează : „Omenirea a
atins în George Washington toate perfecțiunile de care este capabilă".

Niciodată puterea nu i-a întunecat mintea. George w asmngton și-a
privit toate funcțiile militare — de sol- ciat, capitan, maior, colonel sau
general — și cea politică supremă, de a fi primul președinte al Statelor
Unite ca simpuiate și bun simț, ca o îndatorire civică, refuzînd ^a
pnmeasca pînă și salariul fixat de Conpres Ap'ps unul dintre cei mai
mari plantatori de bumbac din VÎ[^]i- Kia> el S/a consumat adevărata
pasiune, ori de cîte ori a avut ți mp, în mijlocul fermelor sale, printre cei
300 de schivi și servitori, pe care, prin testament, a dispus să-i scrisoare
adresată unui prieten în anul George Washington se afirmă ca un om
conștient ce laspundenle pe care trebuie să și le asume. „într-un moment
cînd stăpînii noștri aroganți din Marea Britanic nu pretind nimic mai
mult spre' a fi satisfăcuți decît*să Cimpoaie America de libertățile ei,
pare pe cleplin necesar sa facem ceva pentru a abate lovitura și a
menține libertatea pe care ne-au transmis-o strămoșii noștri".

Ce a urmat se știe. Ani de război împotriva puterii coloniale, ara ele
hărțuieli, ani de decepții, dar niciodată atît de mari îneit țelul final —
independența — să fi fost trecut în umbră. A crezut în independență și a
luptat cu arma în mînă pentru **a o obține**, eăutîn.d apoi **s-o** consolideze
prin mijloace politice și diplomatice în cei opt ani cît a fost președinte al
Statelor Unite. Lucid pînă în ultimele clipe, s-a stins din viață cu un an
înainte de a trece pragul ^secolului al nouăsprezecelea, rostind în fața
prietenilor săi ultimele cuvinte : „Mor greu, dar nu mi-a frică să mă duc".

Astăzi memoria lui George Washington este eternizată prin toate
mijloacele posibile. Aminteam înainte că nu mai puțin de 121 de orașe și

tîrguri americane îi **poar-** tă numele. S-au scris mii și mii de cărți. Se spune că numai lista cuprinzînd titlurile lucrărilor ce i-au fost consacrate ar umple cîteva volume mari ; zece lacuri, șapte munți **și** opt rîuri îi poartă numele, nouă universități și treizeci și trei de comitate. Chipul său, dominat de privirea inteligentă și blajină, se află pe emisiuni poștala de lux, pe monede și pe bancnote ; zeci de filme i-au prezentat figura legendară, iar maeștrii penelului i-au imor- țahzat chipul pe mii și mii de tablouri ; sculptorii i-au malțat statui în sute de orașe americane, iar poeții i-au dedicat versuri nemuritoare.

Obeliscul, la poalele căruia mă aflu, este tot un omagiu adus de locuitorii capitalei celui de la care au împrumutat numele orașului lor. Ca și piramidele din Egipt sau Turnul Eiffel din Paris, profilul svelt al obeliscului, ca o săgeată aruncată din adîncurile pămîntului spre bolta albastră, este în confundabil. Silueta albă strălucește ziua în lumina soarelui, noaptea în bătaia **reflectoarelor** puternice, dispuse de jur- împrejur, iar o dată pe an, la patru iulie, ziua independentei, marmura capătă **toate** strălucirile jocurilor de artificii ce se risipesc ore în șir, într-o ploaie multicoloră, peste colina monumentului.

Așa cum peste tot, în orice muzeu, și se prezintă toate detaliile tehnice și financiare legate de construcția clădirii sau privind o operă de artă expusă, tot așa, și în cazul monumentului George Washington, am aflat, în timp ce stam la rînd pentru a lua în vîrful obeliscului. că înălțimea lui este 555 picioare, circa 200 metri, lungimea unei luturi și pătratului de la bază de 55 picioare, grosimea pereților la bază 15 picioare, adîncimea

18 — Meridianul Mississippi

fundației 38 picioare, greutatea 32 tone.. Aflu și unghi-./! de... -
legănare a monumentului, precum și nelipsitul preț : 1 187 710 dolari.

îdeea construcției unui monument măreț închinat me-

■ » V eroului legendar al războiului american de in.de- j-
* 4< ■'•V a apărut în Congres, încă de pe vremea cînd ■G« y Washington era
președinte. El a spus doar atît, că, iri.eea se va aplica vreodată,
monumentul să se

I e colina din spatele casei prezidențiale care înce-
pe prindă contur în fel ca și Capitoliul, încă din 1783.

1 cum se întîmplă de cele mai multe ori, proiectele
răm în mulți ani doar simple intenții. Abia prin 1832, în aniversarea
centenarului nașterii lui George Washington, Congresul a lansat o
comandă unui reputat sculptor *1 timpului, cerîndu-i să re " t e o
grandioasă. statuie în marmură a primului pre *■ e. Cînd după un deee-
*rlu statuia a fost dezvelită j; ful colinei din spatele

C@-:-ei Albe, o decepție generai* a stăpînit întregul pa- blie. S-au sdr̃r ■•'t critici severe, presa scriind în *drc'j* **re el ...George WWhington este lipsit de pudoare, înf.t , n- (4u-se tuf i!or gol, gata să intre în baie sau abia ie-

|.n u'n baie...“, Statuia a fo i' de mutată în rotonda CV trilului, iar în prezent s*» ihnește în una. din. sfc- L> oa.se ale Institutului „Sr. » sonian”.

După alți cinei ani, Congre .’ aduce aminte de obli-
g*.-:.'» morală a construcției u* monument pe măsura
r ei eroul ai Americiei. La p*. T j iulie 1.84.3, cu. prile-
J versării zilei indepene»- * președintele de atunci

a- .,u.elor Unite, James Kr.T' S 'k, pune piatra de te

ii » a viitorului obelisc, t r "a mortarul cu aceeași r» e pe care George
Waslnr * n a folosit-o la punere a [e<rei de temelie & Capito \ în anul. 1793.

Lucrul - ia. monument a progresat cîțiva ani, tntre- pîr.du-se în
timpul războiului rhl!. pe cînd atinsese înălțimea de 150 picioare. O nouă
inter\er.;e energetică s pre- ț.edintelui de'la Casa Albă-și Ivc^rile i-int reluate
și. duse l» bun. sfîrșit în 1-855, cînd se inauguiea/ă obeliscul.

Putea rămâne fără critici & t '■nvuea realizare. ? Din r-.v» presa se arată
foarte i'-'j»'4*? * anționind aspra:: monumentului na;k-E.ai - „Gtorge
W«shingte»*

este, cu siguranță,, un mod urne de delăsare și va rămîiie viu în întreaga
istorie a Americii, drept un rccord unic privind durata unei construcții¹.
Intr-adevăr, greu de egalat un. asemenea „record” întins pe o distanți cie
peste: un iseeol, de la idee la :i'i:oaLi"ăre.

Oricum, putini siot n-ă americanii care cunosc istoria

de contorsionata a mă' țarii monumentului devenit simbol pentru
Capitală șt pentru Întreaga țară. Smt peste 80 de milioane de vizitatori
care au ajuns pxna^in vin dl monumentului, admirînd fermecătoarea
panorama a orașului din toate punctele cardinale. între- ei mă înscriu și
4 u după o așteptare de cîteva ceasuri șt un drum ae șaizeci de
secunde eu liftul. Rămîn mai bine de ooua ore sub căciula țuguiată a
obeliscului., ^ privind prin terestrele largi spre orașul parcă ireal, ce se
întinde dc jui- îmorejur, pînă în zare. La est : Capitoliul, Curtea su-
premă, Galeriile Naționale de artă „Smithsornan Institute", Biblioteca
Congresului, la vest --- un templu _ grecesc pe malul Potomacului, o
construcție rupta parca din trupul Acropolei. Este memorialul Lincoln,
dominat de 38 de coloane în stil doric, printre care poate fi zărită uriașa
statuie a lui Lincoln, înaltă de <50 picioare, *6 de coloane de marmură se
înșiră armonios ca înlr-un oanș, wmbolizînd cele 3G (Ic state atrase de
mirajul uniunii americane pînă la sfîrsitai vieții președintei ui Abranam
Lincoln. Sfîrșit ce avea să vină ca un trăsnet m suiletele americanilor
cinstiți într-o seară de aprilie a anului' ı bbJ, cînd un glonț ucigaș i-a
atins inima pe ei no urmărea om loja oficială a teatrului „Ford” piesa de

factura patriotică „Verii **noștri americani**”.

Intre memorialul (George Washington și memoriul **Lincoln**, este materia lui/ă o inspirată idee a edililor **un** bazin special de reflecție a monumentalelor construcții în oglinda apei. !)<*-;» timbul băii/inului, o fascinantă orgă de apă, pornită din lăzi Jinlini, se răsfăță sub razele de soare, în depărtare, râul Potomac, larg ea un mai o fluviu, **își** etalează spectaculos podurile arcuite peste maluri, iar **pe colina profilată** la orizont, cimitirul **Arlington**.

La **sud**, ochii inuși, ie minute în șir **asupra** unui **alt important** monument **Marion** Jefferson, înălțat la nu-

mai câțiva metri de malul râului Potomac, cu ocazia Sărbătorii a două sute de ani de la moartea celui de-al treilea președinte al Statelor Unite ; omul care ramine în istorie : la poporului său drept „autorul Declarației de independență” și al Constituției. Mare admirator al civilizației europene, Thomas Jefferson este considerat drept președintele ca cel mai înalt și solid orizont cultural și științific și un hotărât luptător împotriva sărăciei și mișeriei. Înii aduc aminte ce citeam scris, pe cupola monumentului, înălțată pentru a ieșii din Osecoloane de marmură : „Ani împrăștiat pe altarul lui Dumnezeu eterna mea ostilitate împotriva” „riea” rei ferme de tiranie asupra minții omului, Le; anati-tu ti îi e trebuie să meargă mină în mină eu progresii! minții umane și eu cerințele evoluției spre mai

șit, fac un ultim **popas**, în fața ferestrei ce-și oferă o roasă
transparența înspre nord : Casa Albă ca

un boieresc în mijlocul unei ferme — parcul din

fa; prezidențiale, unde se **adună**, din când în când,

cefe de demonstranți pentru „a-și spune păsu” în cadrul rVuros organizat, în niște...
țărcuri ; apoi zona centrală a : ra; n’ui se desfășoară ca în **palmă**, în toată splendoarea ei : Pennsylvania Avenue, Virginia Avenue, Massachusetts Avenue, Constitution Avenue, Vermont Avenue, Indiana Avenue.

Și așa mai departe, până **ce ochii** refuză să mai privească din ametețirea
înălțime a obeliscului.

La plecare, o surpriză : emul din fața mea, un tânăr
io blupi, ca mai toți tinerii americani, a fost desemnat din cei alai **fotoelectrică** drept
al optzecimilionălea vizitator în F : e **rufat** să în tîrzie puțin pentru a i se
oferi o di- a semnată de **primarul orașului**. Împreună cu dipion : lină, ui mai
primește un aparat de fotografiat, o minge

:

emotional i ■ ■ ■ l* * < ■ ' , ■ ■ i l ■ ■ - ' ■ ' < ! * . atnoșiloaiele cam.i
ale consacrat u , i * ; ; ! - au, niai bint.. 7*! "y*
simți nevoia ra li* lau* ■ .i pii\cyii cu o unda ccc nosl.u- gie și de
recunoștință către țara ta, către poporal tă». Pem- tru că reputatul
savant american de astăzi ®, spiiș și o «spune dintotdeauna, cu
nedisimulată mândrie, că a fost

li este român.

Cum ar putea, fi altfel, cît timp frumoasa biografie a eminentului student român de ieri și prestigiosului savant american de azi, George Emil Palade, laureat al Premiului Nobel pentru medicină în anul 1974, unul dintre cei mai mari oameni de știință ai lumii, în domeniul biologiei celulare, începe simplu : „Născut la Iași, în anul 1912. Și-a, încheiat studiile, în 1940, la Facultatea de medicină din București, unde a fost asistent, șef de lucrări și conferențiar universitar la catedra de anatomie, al cărei conducător era eminentul profesor, șef de școală în specialitatea sa, dr. Francisc Reiner”.

După ce s-a stabilit în urmă cu patru decenii, în Statele Unite, G. E. Palade a continuat munca de cercetare, deosebit de bogată la Institutul de cercetări medicale Hockefeller, din New York. Devine profesor în 1956, iar după alți cînd ani, este numit director al Secției de biologie celulară. Este apoi profesor la Facultatea de medicină a Universității din Yale (S.U.A.) și membru al Academiei Naționale de Științe a Statelor Unite, al altor academii și societăți științifice. În 1975 devine membru de onoare al Academiei Republicii Socialiste România.

O firească modestie îl face greu accesibil cînd este vorba de contribuțiile sale de valoare incontestabilă în progresul științei medicale. Așa că apelez, pentru satisfacerea acestei curiozități, la ceea ce găsesc înscris, în cuvintele numelui său, în toate enciclopediile faimoase din lume. În termeni ermetici pentru, un neavizat, trebuie reținuți înseamnă : un aport deosebit în cunoașterea structurii celulare și la perfecționarea

1. Microscopie, descoperirea ribozomilor și r^nicule

2. Sediul sintezei de proteine, de exemplu, astăzi

3. Cifurirea descoperitorului, „granulele Pathelet” și dispersarea deosebit de importante asupra unor fenomene de metabolism celular sau asupra structurii ultrafine a nefronului ; contribuții majore la elucidarea structurii mitocondriilor, precum și cele de cercetare a membranelor celulare.

O listă lungă, care, fără îndoială, ar putea continua cu alte și alte împliniri. Sînt doar cîteva, dintre valoroasele contribuții la progresul științei medicale prin care George Palade, savant american de origine română, a fost distins cu diverse premii de prestigiu, iar în anul 1974 i s-a atribuit Premiul Nobel.

Modest, cu muia deschisă, distinsul profesor poartă eu știu că pe un dar care îi creează un farmec aparte, bucuria sa de a discuta cu prietenii, de a împărtăși din experiența sa vastă tuturor celor interesați, deopotrivă în

Am»* rica și în România. Sint sigur eă nu întâmplător, cu prilejul vizitelor sale în țara noastră, profesorul Palade * ț/nut de fiecare dată prelegeri de neuitat la universitățile din Iași, București, Cluj și Timișoara, desîă^rîr.d și o largă colaborare cu specialiști români în domeniul biologiei celulare. Aceeași bucurie și-o revarsă asupra ziaristului care are șansa să-i răpească, în America sau în România, cîteva momente de răgaz, pentru a-i afla fondurile.

— Ce reprezintă omul și ce reprezintă omenirea pentru distinsul savant Palade, laureat al Premiului Nobel pentru biologie ?

— Omul este un dar unic al naturii, deși nu este perfect. Ca orice ființă el este un unicat irepetabil. Îndelungata lui istorie, pe planeta Pămînt, ne arată eă omul a dispus și dispune de resurse intelectuale și fizice uluitoare, capabile să asigure un imens progres economic și social. Există însă și pericolul unor arme care îi amenință kisăși existența pe Terra, De aceea 'trebuie făcut totul pentru ca atît el, cît și construcțiile lui sociale și tot ce a realizat să nu fie distrus. Și în această privința cred că fiecare om, indiferent de profesie, ranguri sociale, convingeri politice scai filozofice, trebuia să facă tctul.

.— Cum sg explică faptul că în ultimele două decenii cele mai multe Premii Nobel, în comparație cu alte dis» cipline de virf, EU fost atribuite specialiștilor din domeniul biologici celulare și moleculare ?

— În adevăr, în ultimele decenii au fost decernate multe Premii Nobel oamenilor da știință care lucrează în biologia celulară și moleculară și cred că acest lucru se explică prin rezultatele importante, prin progresele ei științifice și cu cel mai rapid ritm la care s~a ajuns în ultimii 30—35 ds ani. Niciodată în istoria științelor naturale, biolcqia nu a înregistrat rezultate de virf la intervale atît de mici. deci cu o viteză atît de mare. Este de-a dreptul surprinzătoare această evoluție rapidă a biologiei celulare.

O evoluție similară s-a petrecut în fizică în perioada dintre cele două războaie mondiale. Se poate spune că în prima jumătate a secolului nostru științele fizice au avut o dezvoltare și o influență majore, că a fost perioada de înflorire a fizicii. Apoi, a venit rîndul biologiei. A doua jumătate a secolului nostru este, în mod cert, perioada de înflorire fără precedent a științelor biologice. Ceea ce caracterizează cercetările de virf ale biologiei moleculare, din momentul de față, este larga lor deschidere spre rezolvarea unor probleme de mare interes ; și în următoarele trei-

patru decenii se întrevade o perioadă de progrese importante.

— Ce înseamnă Premiul Nobel pentru dumneavoastră și în general pentru un om de știință ?

■— Premiul Nobel înseamnă recunoașterea valorii lu-ctinlo' unui om de știință, de către comunitatea științifică, în general. Natural, nu este o măsură de recunoaștere absolută, pentru că, după cum se știe, sînt foarte mulți oameni de știință cu rezultate interesante, remarcabile căroră nu li s-a decernat Premiul Nobel, deși poate că îl meritau. Aceasta pentru că întotdeauna contemporanii pot înțelege, la dimensiunea reală, la justa valoare, contribuția acelor oameni de știință.

Cel mai important lucru pentru un om de știință. *cu* sau fără Premiul Nobel. este de a vedea dacă rezultatei; lui și ideile propuse de el duc la dezvoltări valoroase, teoretice și potențial practice pentru generațiile următoare de oameni de știință. Din cauza evoluției rapide a progreselor înregistrate în științe biologice șansa de a vedea, de a constata influența rezultatelor unui anumit om de știință asupra unui grup de cercetători, a unor școli, științe sau soțioare de activitate este mult mai nune decît în* alte domenii. Consider că aceasta este cea mai importantă sursă de satisfacții, să îți vezi dezvoltă->i aplicată în practică o gîndire proprie, novatoare După cum vedeți șansa mea a fost și c.este oarecum legată ue pio- gresul foarte rapid al silințelor biologice.

_ Ce perspective se întrevăd, pînă în anul 2090 și în continuare în următorii 50 de ani, în biologia moleculară ?

_ Perspectivele p»» rare lo putem întrevadea de pe acum sînt imense. Ele vizează imediat probleme legate de organizarea și do controlul expresiei genetice (caracteristicile organismului în funcții' de genele lui), al geno- mului celulelor evaluate (oueariote sau cu nucleu) din care sînt alcătuite toate organismele evaluate. Este vorba, deci, de celule și organisme care pot fi modificate de către om. Cu alte cuvinte, o să ajungem să înțelegem mai bine modul în care luvivțiuoaza celulele noimale și cele patologice, să cuno.a^tem destul ele bine aceste meca— nL>me pentru ca să **avem**. posibilitatea unor aplicații terapeutice. .

la momentul de față **domeniul** cel mai **promițător** este *sl* **cercetării cancerului, al transformării neoplăy.ice** a celule? **normale**. Se **puatc** aprecia că după ani și ani de în-ccri-ări dificile s-a **ajuns, în** sfîrșit; să. **fie** înțeles sensul unor imitații la nivelul **gonomului** celular (suma **genelor** rvueU-u) sau relocări, adică

mutarea unor gene (gena își schimbă local și **determină** *U* alia **caracteristică** **celld**), a unor **gene normale**, relocări eu **funcție încă în-** ft-ffsolfi înțeleasă, dar probabil foarte **importantă** în ce t reglarea **mecanismelor** ele **multiplicare celulară**.

/ cercetări vor **contribui** în mod **cer!**, la siăpînirea
r. .• om a multiplicării **celulare** și, **prin aceasta**, la
i~ **i evoluției cancerului**.

■- *Cv* consecințe vor avea, pentru sănătatea omului,
i .!le **efectuate de dumneavoastră** în colaborare eu ;s;v-.'^aliniî de îa noi din
țară. în **specia!** de la **Institutul ti- b'U/U>gie** celulară **normală și patologică ?**

— Biologia **celulară** a peretelui vascular este o terna- ti-ă de- mare interes științific și practic, un **domeniu** de cercetare ele la **care** specialiștii **din toată** lumea **așteaptă** toarte mult. De pildă, se întrevede posibilitatea, ea, într-un viitor na prea îndepărtat, să **putem** preveni **bolile «•rdiovasculare**. Statisticile **mondiale** arată **că la ora actuală** bolile cardiovasculare **sînt cauza principală a deceselor**. Și, **tocmai** de aceea, în multe țări se depune un mare (-[ort **uman și material pentru** studierea sistemului **vascular, pentru a descoperi cauzele mecanismului de de-**clanșare **a procesului aterogen și mijloacele de prevenire** ii bolilor cardiovasculare, În primul rînd a **aterosclerozei** a Halii la originea acestor boli. Tematica noastră, **cercetările** legate de biologia celulelor **endoteliale**, vizează, în o Stimă instanță, - înțelegerea proceselor de aterogenează, a o-rcaru.mi&Ior **intime de apariție și evoluție a aterosde-**rozei. Ia prm i>t ea ostc eain:a'morialității cek-i ciai ridicole în foarte nudlo zone. Astfel, în țările cu economic' suficient dc. avansata mortalitatea datorată bolilor cardiovasculare t' ma, rKtieefa. ciecit *.■<'a cta-tor^ua eo.ncorucJiL Prin urmare. fi. see(arilc ('.< ba florio celuiara s porci-elui : a scul ar sini, ci t ii] n * a< '■ i fie' vedere -ctl, în^e.'. ■e.-aala.i. : ■ a. ■ - sileai, cel inii,în Ui IV! de imp-atșnte ea a! cele reileritoave îa, cancer. în ce- privc^lo lucrările în. colaborare eu specialiști clin. Knmânia, ele adne elemente noi în etmoa>- lerea mecam smolea ca* \ ■ ■; -■ a a',a ■ ,. -: va^rl^î s■ia ■ ' a inimii, în eondit îi normale țj» paiojoy/e.e.

— Ce înseamnă centru dumneavoastru România, 'o-
,u| în. care roveriiți. dap:i cum spi)ne'ı. eu plue«s.e îsn*<t- deauna ?

— România rsic tara în c;,:■ e m-r.m nascet, am cr^{rc}-
ent- am m e ; I , . şe:>a!a.. am m\ Aa.a. pe par.■a .• -aei
natal. am. învăța'. primele l;rt- ale i \ . ? i s > u ? u r n i ■ ■ a s

Și t«.)i nici mi-am l*«i mal șt mi-at.i ram as nnnu^Me;.i-e lt s,a-. tari dc
 familie și de pneît-nte.] * * > p » i o n i : , , ! tș-n e-n mare producător
 d<- inii li;a în:). liemenia. i.-n- n te;;. < a< ereTieni bine dolal.i dm
 pafn ! (T* ■ \eji mi' î II • i-; ' t ■ i
 .-■'jiH.iăUi, a! ț.,lee.ndui p, nirw > ' r<-< le, e; ■Smnniea. O v<- ii eu
 oameni bine edneaii. t.re !,i nivelul aeia.ii ele i-e\;' /-• j generală
 p>>ale *a își pe, mila 'i in Ivne sa jși pi nm-u iXiPtici'parea mult mai
 nal.'a ne-| |.i, ma; iaiLța ș; ei)ei* nHl la eercCUirea șl'ini ıı'!<■ ~Js!e
 Ad-rn, la O aa! i\ - :ei
 de C&U^Je sa pe,-mi Im n< :n.l te:'!, i I i l! (, ,;v; ia M e n.-.
 construi l ı', I; l; (< ■ i ii ' ı1ı ni I, -iu;eiM ii;n! e ș:
 cerile' (-[>, i,l
 viilf șî. pi'i^r(.< ! i' ' i.'.<"e,i.f r i i e n i a r:_r^a
 di'OSjă Ic-a. I.aem li il'il ' *ı ii', ıı,rS:■ e.,; ,,. v; e -ı,0
 C'/Ker'i j ;,Is
 ereșterea sl-amlıi <t■ I■ i; <i' > > "k■ -■ ■)j sasit
 smucea?
 eă țara în e.ai I .ai ■, > .I. I'l la ,;. • e 'j. -:a ■iTi'vaKst es^e ,
 atit de p, ' ! I u; i le '■ ■ ' f " . 'Cei- nn;aa-a -Şj- !Dț;C'j';- een,ța, ,ei.
 Credeți în izbînda liniștii pe planeta noastră '
 ~ ?ed' făfă nici un fei d« îndoială - de?i s| nt n,o- In care lumea întreagă se
 îndoiește de convi^,,, cu care oamenii de stat lucrează in adevăr pentru
 Minunarea conflictelor și rezolvarea problemelor ca limite- * ea
 armamentelor , a altor cauze care pot duce, fie intenționat, fie prin
 accident, la un nou război monkial Un iăzb, oı cu certitudine ^ fi pustiitor.
 Cu alte cuvinte' "J. Qe &fclarațu Și de documente oficiale, nu de retorică și
 bune intenții avem nevoie, ci de fopte concrete care să .moouzeze trufile
 belicoase oarbe. Este bine să declari că ?pt! pentru pace« dar trebuie să și
 acționezi în acest sens fVf CUM face România. "re în lunga și zbuciumata sa
 istorie a cunoscut, cum puține țări din lume au cunoscut ce mseamna
 agresiunea și războiul, **sperînd** însă întotdeauna ia zile senine.
 Oricum, cit timp există rațiune, cred în izbî.Va p«c"
 _ Poate că și firea blajină și optimistă a nera-dnAM manese, ae care mă
 simt «IU de leffnt de o viață, mă fac-
 * Cr6d 111 12binna Pe minunata noastră pWtă

fnîînire cu Brâncmi

(De?r;e ••K^hsoni.an In=titute“ am afkH de cum am înLF2st în!r;u^i a,n ciădiriie
sale înşirate, h Washington ea pe un v\iovorJ al culturii. între „C;a-o!;-a;-“
r.; o’
Ail’â“ şi mai deoarlc snre p,,
coiiip.ex rnorxnl din lumo TH !,v,o,,o., <-•- { c.i.‘jC:~.vi iim; ni’irp
sa, P°ij’ ” că ai vizii- ceva din cxlr:ordinara :;es- ni
1, n bronz, aur sau fildeş, ia mănuşile de box ale

supercampionul mondial de box Cassius Clay ; de la icoane pictate pe lemn din Europa medievală sau o colecție de gravuri ale lui D. Lirer, la câteva zeci de picturi suprarealiste ale lui Picasso ; de la sculpturile fine în iad achiziționate din China, la profilurile moderniste ale "lui . o Henry Ivioore ?i Brâncuși ; de la primele avio^ m care omul s-a avîntat spre înălțimi la modulul care l-a purtat pe Neil Armstrong spre suprafața Lunii • de 1* c proteza de dinți a lui George Washington, la roca lunnrS veche de peste trei miliarde de ani, pe care o poți vede*, și o poți pipăi.

Și așa mai departe, pînă cînd epuizezi lunga listă *di* peste ^p șaptezeci și cinci milioane de e x p o n a t e . r > . . și **simplicu un** muzeu **inuman**" — **il aud** zicînd'cu năduf ^{pe} un vizitator, care, sătul de mers, s-a așezat pe dusumas i ezemmdu-se cu spatele de o uriașă sculptură în bronz a **im** Henry Moere. „Mergi, mergi întruna aproape **incon-** șwnt, iuiat de frumusețea și varietatea exponatelor. **DacS** nu ai decît o zi pentru vizită ajungi, tocmai bine, să fii complet zăpăcit. Zău, e un muzeu **inuman...**".

Așa o fi, dar cine te obligă să-i treci praful dacă n- te cheama sufletul ? Din cele cincisprezece complexe mul zeisa, e pe care le cuprinde, alegi ce vrei : Galeriile nn~ ționaie de artă, „Kennedy Center“ destinat artelor profesionale, îndeosebi teatru și muzică, Muzeul național a aerului și cosmosului, Muzeul național de isterie naturala (unde poți vedea reconstituiți, la scară naturală elefanți, rinoceri, dinozauri, urși polari, tigri, lei c^r- Y- „mișcă" picioarele, ochii), Muzeul de istorie al tehnicii americane, Muzeul de artă orientală, Muzeul de sculptură c^sica și mcoerna, Muzeul național de artă americană' Galeriile „Remvick", Muzeul de artă africană. Și așa mai eparte, incluzînd în aria de preocupări ale institutului „Smithsoman" și o imensă grădină zoologică.

•• Cîi ar fi fost de **optimist** James Smlthsovi, **un-repu-** Sat savant englez de la începutul secolului al nouăsprezecelea, nu s-ar fi gîndit la- acest extraordinar rod pe care S-ar u putut dezvolta fructul său f A. dorit mult să viziteze America, dar a murit fără să-și vadă visul împlinit, iSsînd drept moștenire orașului Washington întreaga sa avere de cinci sute de mii de dolari, .penti itarea unei *oe-,etați menite să promoveze între oi înțelegerea și cunoștințele despre știință și artă.

Prima clădire a institutului, o adevărata bijuterie a arhitecturii începutului secolului trecut, a fost construită, prin grija directă a președintelui american, de atunci, Fie- sare ocupant al fotoliului de Ia Casa Albă făcîndu-și un titlu de cinste din a sprijini cît mai substanțial „Smith- •oaiian Institute" devenit, îndeosebi în -ultimele decenii» c* adevărată miadrie națională, cea mal de seamă realizare culturală din toate timpurile, pe plan federal • •

Pe coperta pliantului Muzeului de sculptură clasică și modernă o imagine atît de cunoscută nouă : o formă pură, odihnitoare, de marmură albă. Un cap puțin alungit, un nas subțiat, o expresie concentrată, interiorizată, calmă. In forme fin arcuite, linia nasului se continuă, desăvîr- șlndu-se cu arcada sprîncenelor. Un cap de femeie sau de copil, culcat, ale cărui forme și netezime lucioasă sugerează eliberarea definitivă de griji, o liniște blîndă...

„Sleeping Muse”.

„Muza adormită” realizată de Constantin Brncuși In 1908 și achiziționată de un colecționar american cu prilejul unei expoziții organizate la începutul acestui secol t» - New York. După numai cîteva minute aveam s-o admir,. într-un salon spațios, amenajat special, pentru cele dnd sculpturi ale lui Brâncuși, unele împrumutate de Ia -alte -muzee sau colecții particulare •: „Muza adormită”, „Cocoșul” -(din lemn de nuc), „Tors-de băiat® (din lemn

de -arțar), „Pasăre#• măiastră® și „Pasărea fn spațiu" (&s bronz- poleit).

„Salonul Brâncuși" este singurul din zecile de saloane fcie muzee-lui' unde gazdele s-au văzut nevoite să posteze la intrare un om .de ordine,

pentru a opri vizitatorii j-fe

suprapopuleze încănerea. Iar galeria în care se află onvul

născut și cresc . la poalele Gnrrpaților, purtînd aaiDer în suflet, prin \

<* lumea, formele dulci, măiestrite de

meșteri anonimi, w visurile copilăriei, este dintre ee'e mai prt t1 tase ;

„ Rodin, PTenry Ivloore,

deo Mc - .ii, Jo u t eeft, John Flannagan. ș.a. în

tr-un. o. I* - I otograie infățișându-l pe Brâncuși stind visător în, ca~, ui
porții de lemn cioplităși fixată la intrarea în

atelierul tău, ca un. simbol al veșnicei nostalgii

pentru meleagurile g'-.rjcrî.e. Sub fotografie cîteva cuvinte i
„Constantin Brâncv^L creator al școlii moderniste, 181 ti (Hobița — Gerj,
lihnii aia) — 1957 (Paris)“.

Urmăresc reacțiile vizitatorilor. Mulți sînt entuzi»* TTiSți și înlirrie
minute în gir în fața exponatelor, a-țiî nu înțeleg -mare li'crj și pkacă
indiferenți. Din cînd ia cînd custodii- «e r.fr;ă să dea explicrștiL..
apăsînd pe butonul unui sperat cere d.-rulează imagini din viața, și
opera marelui scii!pl»*r rr.mân, Nimeni nu scoate o șosetă' cînd înoene s2
fie depănată ivr-tirnu poveste a conflictului pe eare l-a avulr
BJ; : i r i c u vameșii americani: Episodul a foit rt'i«J.-î cu lux de
am&nunte de Petru Comar- nescu. • ■

„Era prin tP”7. Brănnjrî devenise un sculpta

bine cune.-'M *.j i#<-.at in ITurupu și din Cf ir ce taâ

cunoscut i i:o /rr.' i » intr.vca pe pămîtvid ance-- tican, pc-ft.t.- u o '■> >*: •

:pv* îi i C> a rr,n ■ mare expoziție per* sonală -or^er.* !:! la 'j< \v Y.,ii:v din cele
treizeci și-pTî« 'de-'scilpt< ri)V'-* i . i a S , >,n i-au reținut una,-cote*- » BkkratS/’-

u- „Ivirea in spațiu”, -celebra lu-, crare

dm oronz aurit. Nici mai mult, nici mai puțin, vameșii au apreciat că
lucrarea incriminată nu era nicidecum operă de artă, ei o „piesă
industrială de metal”, s, au ta:cat-0 ea atare : cu patruzeci la sută impozit
din va- oarea ei. Brâncuși este obligat să plătească 210 dolari pentru
a~>si salva „piesa industrială”. Simfindu-se jignit e ignoranța unor
funcționari de stat, dă In judecată sta-

*U . tUilC,r,an și pe vame?i- All urmat trei ani de dezba- -cii junwce, Ia care au
fost antrenați avocați, reputați cruci de arta, sculptori renumiți ai
vremii, ziariști D-’i sempton ^susțin, cu patos, că „Pasărea în spațiu” nu
esto nici opera de artă, nici sculptură. „Ea este prea abstrac’ă

91 ?o_pnStik,ie un abuz în Privința formelor în sculptură neaefimnd sensul
frumuseții”. William I-Ienry Fox unul cunre martorii lui Brâncuși,
declară că „lucrările hn Brâncuși smt produsul specific al unei
activități creatoare urmxxj, care și-a găsit propriul său mod de expresie”,

ia- an.î Crov"insheId afirmă răspicat: «Pasărea în soatiu sage.ea/a zborul, sugerează grația, năzuința, vigoarea
 " CU mteSja" într-un elan **forță, de putere d-**
 ii unmsețe, așa cum le are o pasăre... Brâncuși ar fi putut
 s-o numească „Spiritul zborului». La rîndul său, cel m:d ;:t'f'rna sculptor
 englez din acea vreme afirmă octogone m iața tribunalului american :
 „Brâncuși este consi- aerat ca un mare artist". Un alt martor spune la
 fel d ^

; „Este indiferent ce reprezintă o operă de artă. Ii u o ou ca ta
 de piatră, de marmură a început să f: ■ lucrată de mîna unui om, dacă
 acesta este artist, piatra poate sa devină din acel moment o operă de
 artă".

Ca și cum asemenea argumente n-ar fi fost suficiente judecătorul
 continuă **dezbaterele și îl întreabă pe um-i** dintre martorii lui Brâncuși :
 „Vi se pare că seamănă eu o pasare ? **Daca a-ți vedea-o în pădure, ați**
 trage în ea ?”

O asemenea perlă, firește că nu putea scăpa ziariștilor,
 care au relatat, în permanență, cu lux de amănunte, procesul în jurul
 „Păsării în spațiu”¹¹. Un cotidian din’ Nev/ York prezenta alături
 fotografia „Păsării în spațiu” și iotografia unui porumbel în zbor. Iar
 dedesubt, următorul ertext : „Dacă întâl niți la vînătoare aceste două păsări,
 în care trageți ?”

A fost un proces lung și zgomotos, urmărit cu interes viu de opinia
 publică, un proces captivant care s-a soldat cu cîștigul de cauză al lui
 Brâncuși. Faima sculptorului a crescut enorm, sculpturile sale fiind tot
 mai căutate și achiziționate la prețuri din ce în ce mai ridicate.

Concluzia tribunalului este demnă de cele mai reușite texte^
 umoristice : „între timp s-a dezvoltat așa-numita școală nouă, ai cărei
 exponenți încarcă să reproducă mai degrabă idei abstracte, decît să
 imite obiecte din natură. Indiferent dară simpatizăm sau nu cu
 aceste idei noi și cu școlile ca re le reprezintă, credem că existența
 lor de fapt și influența lor asupra lumii artistice, recunoscută de
 tribunale, trebuie luată în considerare... «Pasarea în spațiu» e
 Inimoasa și simetrică în înfățișare și cu toate că ne înlînpina o
 oarecare dificultate spre a o asemui cu o pasăre, t> plaruia la vedere
 și într-un înalt giad ornamentala, fpi rum este dovedit că face parte
 din producția originală a unui sculptor profesionist și că este de fapt

o scuipi III a i <> opri ă de artă, conform persoanelor cu nuIoriIaic la
rai >■ am apHal, admitem contestația și, în riMisivinț.'i, <. |nn iu! ;irr
li'.rră trecere."

în eataiuiuil mu nilui. palru iia",ini sînt oferite marelui Bi ciiieu.și. <
t I -i1<"i,i -il rr i, ;.i ' i aiidti-1 pe sculptor în ultimii .mi ai va [u ' 111■ T
,il'ir i iirva lutografii ale unor opere deveir.le laumm .<• și nii'v.i extrase
din cugetările lui Constituim l'i .n u i

„Lucrurile nu s ;t i ii ilr l.,i-nt, 1,,u i să ajungi în starea de a le
Iaer",

. „TeorŃlet *skii*. egaatioane fã'iã v&leare, Ceea-ce conteaãt
mit) acțiunea.* . . .

„Am făcut șl e'j.pași.pc nisipul-eternității*.' •

y,Acei. care-se lasă atrași pe urma competiției, iasă. în •ceteșl
timp, .să/le-degenereze forțele lor creatoare*¹. ■

„Amoral .este >cea .mai mare escrocherie a, naturii*.-.

„Oamenii mv-șl dau seama de bucuria de ă trăi. pentru că nu știu
să privească minunile naturii".

«Fac artă pentru că simt nevoia. Omul își face o lume

* lui, pricinuind bucurie celorlalți, prin artă, dar numai când ajunge
la adevărata lumină. Pentru aceasta, trebuie *ă gonești pe imbecilul
din tine*.

„Lucrează întotdeauna ca și cum al respira, lucrează «a și cum. ai
lucra pentru t-ine“.

„Să rezumi toate formele într-o formă și s-o faci vie".

*)»Ku uita eă e'j artist! Nu-ți pierde curajul, nu~ți fie teamă de
nimic, vei ajunge ia. țel ! Să crezi ca un zeu,' ea porunci? ca wn să
muncești ca un rob !*

Brâncuși a colindat lumea purtînd în suflet geniul creator a),
popor»;^{3>>5} în mijlocul căruia a văzut lumina yilei și a învățat. e^ñ-
înd cu îneăp&ținare formele pure ale frumuseții. Numai în Statele
Unite a participat la două- wci și cinci de «*>.po:dțli individa a' și
colective. Nu în- timp-ător, în America sînt gă: d . ^ azi cele mal multe
din ci-;)e 1.39 *ân* ‘•rapturi rămase *hi* t^ma viații sale artistice atîl de
;b»"!=:Patriei «sie i-a lăsat, în semn de n'f-s oniaylu, n - m c : r r e
..Coloană fu;:â. siirșît", nemu- ritos rea ..'Vi.h.-s. tiks îî'^, nemuritoarea
„Pcsrta sărutului^ . Și mu'?.*» ui.:ek*.

Marele „vraiitor de. forme ncıi“ s-a. așezat pentru eternitate ir,
dm: itpamasse** din. Paris. Acolo, unde
ia începutul artistice In ăi ta. monumentul fu
nerar „Săratul", /? măreață epopee in marmură, închinată tib^gosiei
pur •j,H și bucuriei de viață.;

■ Pentru -români, B^&ncuși rămîiie cel "mai ma.ce Pentru Europa
și pentru întreaga lumo, Bdtaâuş't cămine deschizător'de un
drum'în sculptară.

La Muzeul de sculptură clasică și modernă **d*n** Washington,
Brâncuși tronează **autoritar**, ea im re^a, **silnic** **admirația** a n-.U și
mii de iubitori de **frumos**.

Bin nou acasă

„Vine attiw:i'i;ii r • ■ ' " 1 “•,^**-ricanuuuu** !“
satuiuf ' ^ir!;; p* «ut» pnndpaiă «
:: ,S. ^ipC3U m văzduh. Prin
în^lvi r^““ W _1 c:?m ?1~ar fi rostit rolurile
o(Ti v; , ‘ \U ,nlTM spectacoi de bună di<=po,itiē
°CnV a.; !' lV !;iU !a_poi tă. Sâ în^Pine curiozitatea. ' " “q^n “f1‘ 1; vine amffricanuuu !“
ch^a;î. ^TMA oBr5 dnd u,, fPdor
t K : ^ p e miraculosul pămînt al fă-ă- auinței,
venea în iatăiui sau pentru a s. înt^l cu
vmca de basm a roraânilor, cu Ilene Cosînzene «i Feți- Frumoș;., a,eza<i
no rdrnînt, printre oameni. *
c. “< TV^j1 smU1 în Amrica, împreună cu alți sase
CU_puVn îna?nl(? EL_>'opa să fie cuprinsă de Vil-
bo^ioEra_sărac de își mimăra „“: . . . ‘. . .ucea
mizeria, ca pe un bles-
s-a speria!
n;j e;m a Prins puțină situație, aflat
, , ^r Lu an_ n fi’-’-cul -e la Întoarcerea a^asă Cd~
,a;?r n“;MI fhcmăi-ii pămîntului si. dună » | '-a
S C_bP.T.;i;“ a"onisit cîteva sute de dkari/ au
ll,l,, ;:nxtre. Acasă au făcut ceea ce si-au produs
li.ra !., p'!'-are : și-au cumpărat cîteva hedare ^ pammt, „ :m nil,,;lit o casă și
s~au casatorii, dudn-
di^și traiul **în** lumea speranțelor **pe** care o îimofeîtea cu- **fiecare**
rasunt de soare **printr-o** nouă speranță.
Pînă mtr-o zi cînd pînă și singura plăcere de » **ave**» iperanțe lc-a.
fost luată...

Au niunx toți mult **prea** devreme, **ducînd** cu el emlnti- me
averaurnor lor dm tinerețe, pe vremea cînd **fceln&rc&ii** pui,- America,
și speranțele **abandonate** la pcerta **p*o*v'i**- Ki.ur.iior. *"

De cum ajunsese întîia oară în satul prins ca un c?r- ce.uș la
urechea riului Crasna, „americanu” a dat efo»ri prin *Umi* eă, nici una,
nici alia, a venit să-si găsească o Jo.L’oonîea.^ Dar nu una oarecare, ci

una arătoe&ă. fru- moawi, di «ar cea mai frumoasă din cîte fete or fi ;<
~f in «.cea vreme prin împrejurimi. Se plimba, prin. sat c r.'>- oeața, la
răsăritul soarelui, și seara, după ce se izl 'ua ciuma cie la pășune.
Umbla țațoș și întotdeauna ferchezuit. ca scos dm cutie.

. Pe?te duuă zile se încheia postul Sîntei Mărfi. F a i n miez de
august. Zilele toride binecuvîntau holdele « - te
tub pctvjțra roadelor ce se ofereau. ca niciodată. cfin'_ ,mr harmcj ne
aici, cum rar s-au mai înfcîlnit

**La. „Casa balului", zarvă mare și preeătirî Îm toi oen- tru ^oaîul
Sntei Mării". Cea mai grozavă orchestră, adu.a**

v?;:u'aî. UIP S:Uma:'> ui-mn să sosească în sat duminică ci- n?înc*7^* de

liturghie. Pe Ia două, muzica; de bai
cîteva melon u mirate demult pînă în străfundul suik.tuîui Jj^roi om.
mai tinăr ori mai bătrîn, învăluia sataî. Linsue-ț.) uiiocJe pma spre
altarul bisericii artndkore. mar*
nee_in!it. de cih'va secole, ia tot ce se. mtlmpia «i Scuui învăluit m
colb și ambiții

In patimă și suferință.

.In viață.

Era multa poftă de viață. în această mierii ^era-t l^V?-v^aL>'fuC!TMlel în. creata lor din
mop!-străii3o*4, b ! K ' t â ori.e;ui vrăjmaș care ar M.atentai t!.Zi' "

' , î r Sđ C:lsPli:5" oricînd ss. a&*re t** ct ,p v ,un cel UI venit cu în,inia deschisă f,rv_e ^
ciocolaU(Lf[r^oCi!K! !a racj^o1>ut ciil!,r <wcSti rar.iî d»

«Mi-iS ^SSrSSSVî?w “

actrițe pozînd destul de .i. vn-mea. aecea,

să pla-e^că"u bani ^ r it

cimir-1. Preotiiliii îi npw- V o^rmie cie ia „a.racri-

«irtlle poștale ammcâVr'i 'V: ' Oti_muJl 0 dc pe

icoana Maicii Domnvlr; - 1, u PUj^os< ro :unt;-ii

pw^iu Sfesî:, d^_ p!li"u!,i,n ‘ »)*:.-

...mint,

'« era cobont i,, fi,,',V. ^!J;a. dmt:! nk^duh;f

purtat cu f'nir „in'. in Vi m p U aî>usul

unde era ■!•., biHVrk"li ^

catifea și im-uu,,.-; <•,, 'î./-f Vr «ti

;>ta la popă. Dimim-va . ‘ ,SUUt

i'fborîrii triccloi-dlui n- ' - ^ ('tr<moma toii; jurii și

;uili a P-Vctiului. i , M î , r î n ^ ^ IH Oriu cu o

7 r r l< *Ta pri,nlt Ca Un blIn fiu «I Siiitiî'ai

a•

T 5l :.'p ' 'ul c,uvyn,t. Cînd 'l' intilneau pe sî^dă.,

w«Uu' cu •>«săi-u: • mina domnu" i& *j

k

fiiiula 1 iv.-c-,
t.; ît-epea să ciuli- , u l
d:rc-pf[? iar pm,Ul| h l ",t V ' ! J ' n n i ; i ; , u i ,ili «.....,j
11 icolor ul aiiinf'ca it. , vr
i^jpăturit, pejitru a fi SifU w e.%Vv;.! s;
«■! mai sigur cm pulin(a. " >° t,mpul ^ W.Î
De Sint-a Maric I-, r,-t . • , * ■
monia înălțării id^mi,U sSr^k'ai_ «'«-
mca satului ic^ a dc I-, i,i ■■ "■ } •H^aza. crud I;j-
*.? zilei. u rl doua j^rițt
Aiiieric\u*uf[iin%4 ffo.-ii <,j, *■ *
ceremonia tricolorului. ..imc^X î" , ^ la
mărească în mulțime. • i ' • , ' «^inta Marle¹' &
to«t Pe spate, fala m. .shuliV !'.lu<;'.u^ *■ m-Rfil
do InSte'fy T ^
* «But Iw ctv Z 'nCr^'!'".-^ Int0resl¹1 *t f«M »i
pește inimile muKoV ' d i n ' î ? frum°asă de
"■ d,n sat> ba ca se consideri*
prea inteligentă, ba că te poți apropia greu de ea. La cei optsprezece ani, Aurica
devenise cunoscută în multe sate din jur unde fusese aleasă „regina balului”.
Nici nu începuse bine balul, că „americanu” era prezent, aruneînd la intrare o
sumă de zece ori mai mare decît era taxa fixată. Gîndul lui ascuns era să-i solicite
(uimul dans fetei care îi pătrunsese în suflet fără să o cunoască, cu cîlcva ceasuri mai
devreme. Asta îi dădea dreptul, după obiceiul locului, ca seara să o conducă pe iată
acasă. Trecuseră două ceasuri bune și „americanii ” ;t-irea să-și fi pierdut răbdarea. L-a
trimis pe un flăcău să înhame la șaretă cei doi cai albi și frumoși ai unchiului său și să
meargă la casa domnișoarei pentru a o invita ceremonios la bal.
Cînd au sosit, balul era în toi. Cu o plecăciune mult studiată prin
saloane rafinate, „americanu” a ajutat-o să coboare din șaretă, întinzîndu-i
mîna stîngă, iar în clipa următoare s-a prezentat : „Sînt Corneli, cu doi de
«1», din t 'l'eveland, America. Tatăl meu este născut aici, în satul (Nire a
adus pe lume minunata-ți făptură. Mi-ar face o deosebită onoare,
îneîntătoare domnișoară, să-mi oferi primul dans”.
„Bine domnule. Sînt de acord. Reține numele meu : Aurelia. Cu un
singur «1». Sînt născută aici, în familia Bombard”.
Orchestra cînta un vals. Era dansul cel mai agreat la toate balurile.
Perechile se țineau lanț, învîrtindu-se cercuri, cercuri, prin spațioasa
încăpere de dans. în mijlocul cercurilor concentrice, Aurelia și Corneli...

...Acum cînd, în mai puțin de un an, venea pentru a treia oară în sat, își anunțase intenția printr-o scrisoare lungă și ticluită cu mult suflet. Urma să se logodească. Venise încărcat cu daruri multe pentru ea și pentru părinții ei. Intr-un sac mare a adus cadouri pentru sărăcimea satului, așa cum obișnuiau toți cei care reveneau din America să-și viziteze locurile natale.

Logodna a avut loc fără prea mare pompă, mai mult în taină. Au participat doar cîteva neamuri mai apropiate.

Vestea s-a răspîndit, ca o mare senzație, în tot satul. Lumea salului sușotea întruna. În tirop ce „americanu” se odihnea în casa tatălui său, vecine și prietene mai apropiate au dat buzna în curtea Bombarzilor, discutînd aprins despre nenorocirea ce avea să se întîmpie. „Nu te gîncești, tu femeie, că îți lași fata să meargă la capătul lumii și voi rămîneți singuri cuc aici”. „O să mori, tu Ana, și nici n-o să le plîngă, că pînă vine ea de-acoîo, te mănîncă și viermii^{1*}”. „Apăi, mă orauls, n-are ea, fata voastră, aici de toate ? N-are ea casă și avere ? N-are ea respect în sat ? N-are ea feciori care s-o pețescă ?” „Mă, oameni buni, nu vă lăsați fata să meargă acolo, că o îngropați de vie !”

Aurelia se sculase mai tîrziu ca de obicei și prinsese cîteva frînturi din larma ce se încinsese în tindă. Deodată, a podidit-o plînsul. A ieșit brusc din camera din față, unde dormise. Avea ochii plini de lacrimi. Cînd au văzut-o cele cinci-șase muieri adunate la ceartă și îa sfat au încremenit, dueîndu-și inimile la gură și holbîndu-și ochii.

„Bine tu, Aurico, să nu te gîndoști tu la mama ta...”

Atît a apucat să-i spună o mătușă și, în clipa următoare, Aurelia s-a aruncat la gîtul mamei sale țipînd întruna : „Nu mai plec, nu mai plec ! Nu vreau’ să-l mai văd în ochi ! Vreau să rămîn cu voi, aici, aici, aici...”

După cîteva ceasuri, darurile oferite de „americani”¹⁾ erau înapoiate în același coș și levant îa care i-au fost oferite. O rochie ro/, pîi,-;;!ă, o pălărie mare înflora Ui, două perechi de pantofi de lac ea loc, un ceas de mînă, un inel de aur.

Verigheta, abia așezată pe cv. • !; cu o seară înainte, într-o taina apăsătoare, a pus „otr-vn plic, ciuturi da cîteva rînd uri pe caro i le-a .scris h:i Corneli.

Erau ultimele rînduri.

La prînz, s-a da; în vizii la unchiul ei din Sătmar, unde a stat pînă cînd a aflat că „americana” a plecat din sat.

S-a întors, din nou, în mijlocul oamenilor’atît de dragi fi. ..în mijlocul satului așezat ca o icoană în suflat, în mijlocul lumii care o înaripa, făcîndu-i

chipul feciorelnic fermecător. -

î *e cîteva ori a *ajun** „regina balului^, fiind răsfățată îa laude care o făcuseră să emită pretenții. Dar cu bun smiț, pe măsura lumii ir; care a deschis ochii, lumea dulce; a satului ei.

Girați, **un** fecior voinic din sat, **chipeș** ;4 rute la rnlnte, gimneț Și gospodar fără pereche, avea să-i pătrundă in

S-a măritat cind *u* împlinii douăzeci **de** ani,

/Ui venit copiii,

Unul după altul..,

.Ui serile lungi dc iarnă, încheind socotelile unui an și

... j j« noului an se mai. întreba, din cind **în**

, numai pentru ea, dacă alături de „americanv“ mai icneikt. Odată, pe vremea cind după un an dc mancă nu rămăsese nici măcar cu un pumn de grăunțe,

i- a mărturisit barbalului : „Mă omule, cît timp avem pruncii a șt ia, io mă Kimt fericită. Ce mă făceam lingă „americanii“" daca dadea acolo o sărăcie din asta pesie noi ? Oricum, cu prunji ăștia n-om muri de foame niciodată.,/1,

Cei patra **feciori** pe care **i-a** născut **fm crescut** ps nesimțite. **S-au** risipii pe la. școli înalte. Ei aveau să-i ackica **mulțumirea** pe **care nu o visase** niciodată.

JNici **chiar** cînd se logodise cu „americanii“.

Augustin, Romidus, **Teofil**.

Fiecare așezat statornic *la* casa Lui în sfîntul **pămînt** al **Transilvaniei**, **fiecare cu** împlinirile lui.

Fiecare rob credincios ai demnității.

...Și eu, autorul acestor **rînduri...**

Toți patru. împreună cu copiii noștri, aici, pe acest pămînt.

...Aici unde dorm în liniște **părinții noștri**; .

Și bunicii noștri. ,

Și străbunicii noștri.,?

Aici, unde șoapta. Mioriței îți dă viață, **îfi** umple **sufle*** tu! **de** dor, dc-mîngîiere, de dragoste.

Aloi, acasă la noi, în România. . .

ie *e-prllie J'fSfk*

I am ascultat, luînd decizii politice și numind, tai a iln ,1. de apel, candidații la moarte pentru cauze dinainte |¹H ! < 1111 e.

- -

”
 I, am văzut purtînd blugi cu ținte și pălării de l;oy, dar l-am văzut
 îmbrăcat și în cele mai ^elegante IM .hani' de gală (pentru ca, mai
 apoi, aflîndu-mă în sud,
 cuniitat că moda cea mai căutată constă din sacou de
 i niil'ca Tină, cămașă și cravată după ultimul jurnal, pan»
 i „l >lue-jeans“, iar în picioare pantofi de lac !).
 A:...i l-am întîlnit și așa mi-a rămas in minte anr-ri- . MUil de azi, om
 ca toți oamenii, dar și om pentru y.:re , li american înseamnă, automat, a
 poseda un certiucai
 . 11-ii i orgoliu" și chiar o ușoară infatuare,